

คำนำ

คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตำบลบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตำบลบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเนื้อหาภายในเล่มจำแนกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 สาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ตำบลบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการ และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก ประกอบด้วย แบบพิมพ์ต่างๆ สำหรับการขอรับบ้านหนึ่งบ้านาญ ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบ้านหนึ่งบ้านาญ วิธีการคำนวณบ้านหนึ่งบ้านาญ ประกาศใช้กฎอัยการศึก ตัวอย่างประเด็นที่กท้วงกรณีต่างๆ ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบ้านหนึ่งบ้านาญ และการนับเวรราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบ้านหนึ่งบ้านาญทหาร

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือคู่มือนี้จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตำบลบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบตำบลบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง รวดเร็ว ตามระเบียบกฎหมาย สร้างความพึงพอใจ ชำนาญและกำลังใจให้แก่ข้าราชการและลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนทนายทผู้มีสิทธิรับสวัสดิการตำบลบ้านหนึ่งบ้านาญดังกล่าว ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งในภารกิจสำคัญของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบ้านหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มิถุนายน 2561

สารบัญ

ส่วนที่ 1 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น	1
1.1 ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	1
1.2 ฉบับประมวลสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น	1
1.3 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพท.)	2
1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ	6
1.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ	6
1.4.2 ประเภทของบำเหน็จบำนาญปกติ	7
1.4.3 เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ	8
1.4.4 การนับเวลาราชการหยุด	9
1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเมื่อกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่	9
1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ	11
1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ	11
1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ	11
1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ	11
1.5.4 บำเหน็จบำนาญพิเศษ	12
1.5.5 บำเหน็จดำรงชีพ	16
1.5.6 บำเหน็จตกทอด	17
1.6 การเสียสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท	20
1.7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ	21
1.8 เงินช่วยเหลือ	23
1.9 เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)	24
1.10 การส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ	29
1.11 การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ	30
1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำเหน็จบำนาญ	31
1.13 การแสดงการดำรงชีวิตอยู่ของผู้รับบำนาญ	31
1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ	32
2. บำเหน็จลูกจ้าง	32
2.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ	32
2.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง	33
• บำเหน็จปกติ	33
• บำเหน็จพิเศษ	34
• บำเหน็จรายเดือน	35
• บำเหน็จพิเศษรายเดือน	36
• บำเหน็จตกทอด	36

- งบประมาณในการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ลูกจ้างประจำ 37
- การส่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง 37

3. ฝั่งภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- ข้าราชการ/พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 38
- ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก 39
- ตำแหน่งครูถ่ายโอน/บุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบช. 40
- ข้าราชการถ่ายโอน เป็นสมาชิก กบช. 41

ส่วนที่ 2 ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบกฎหมาย

- พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556) 42
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 59
- กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. 2548 60
- กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 63
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 65
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 (ฉบับแรก จนถึงฉบับปัจจุบัน (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558) 82
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง 104
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2555) 107

2. หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

- หนังสือกรมการปกครอง ตัวเลขที่ มท 0313.4/ว 18597 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537 เรื่อง การนับอายุบุคคล 115
- หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 1819 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2544 เรื่อง การแสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอด 117
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.4/ว 591 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2547 (ศึกษัฒมกรรมข้าราชการถ่ายโอนไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ) 125
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ตัวเลขที่ มท 0808.5/ว 468 ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 เรื่อง ชักข้อแอมแนวทางการและวิธีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่น 127
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 2598 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548 เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน 129

- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ส่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 2444 ลงวันที่ 30 กรกฎาคม 2552 130
เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขริบนำหนังสือคำสั่งกรมผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่
65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 53 ลงวันที่ 21 กันยายน 2552 132
นำส่งสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.392/2550
ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (กรณีข้าราชการที่โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น
ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงิน, พินัยยะ 25 จากเงินบำนาญ)
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 391 ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2553 147
เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 726 ลงวันที่ 12 เมษายน 2553 153
เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 4265 ลงวันที่ 10 พฤษภาคม 2553 155
เรื่อง การหาซื้อบำเหน็จคำสั่งของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินใต้ที่ประเมิน
ประเภทที่ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1093 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2554 160
เรื่อง การจ่ายเงินช่วยเหลือพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ และข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งถึงแก่ความตาย
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1873 ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2555 162
เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2131 ลงวันที่ 15 สิงหาคม 2555 166
เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 4061 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2555 168
เรื่อง การแสดง เจตนารมณ์ผู้รับบำเหน็จตกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 896 ลงวันที่ 29 มีนาคม 2556 174
เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และบำเหน็จลูกจ้างประจำ
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 924 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556 184
เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3102 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2556 191
เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 1264 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2557 192
เรื่อง ชักข้อแนะทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2557
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนมาก ที่ มท 0808.5/ว 348 ลงวันที่ 193
18 กุมภาพันธ์ 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558

- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ความมาก ที่ มท 0808.5/ 2914 ลงวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 196
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ความมาก ที่ มท 0808.5/ว 1294 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 199
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ความมาก ที่ มท 0808.5/ 9132 ลงวันที่ 23 มิถุนายน 2558 เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 201
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 3739 ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2558 เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือถูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด 203
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 5481 ลงวันที่ 23 กันยายน 2558 เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับเงินกินสิทธิ์ 217
- หนังสือกรมบัญชีกลาง ความที่สุด ที่ กค 0406.5/ว 491 ลงวันที่ 3 ธันวาคม 2558 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำเหน็จบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความสามารถย้อนกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 220
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 20 ลงวันที่ 6 มกราคม 2559 เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอยกกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 221
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 6947 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2559 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) 223
- หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 29,30 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2560 เรื่อง ชักซ้อมการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 225
- หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 1050 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2560 เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ซึ่งมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 237

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก

- แบบพิมพ์ต่างๆ 241 - 270
- ตัวอย่างคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ หนังสือนำส่ง และหนังสือราชการต่างๆ 271 - 286
- วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ 287 - 301
- ประกาศกฎอัยการศึก 302 - 324
- ตัวอย่างประเด็นพิท้วงกรณีต่างๆ 325 - 347
- ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหารือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ 348 - 374
- การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญทหาร 375 - 377

ส่วนที่ 1

สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้าง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1. บำเหน็จบำนาญพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

1.1 ระบบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2500 คือ กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล และข้าราชการส่วนจังหวัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาโดยตลอด เพื่อให้พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จบำนาญ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พ.ศ.2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยกฎหมายฉบับล่าสุดที่แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2556

นอกเหนือจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งกล่าวแล้วข้างต้นแล้ว กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับบำเหน็จบำนาญของพนักงาน / ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอีกหลายฉบับ อาทิ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ พ.ศ. 2548 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2552 ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558

1.2 งบประมาณสำหรับสวัสดิการบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

หากเปรียบเทียบกรณีบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือน รวมถึงข้าราชการพลเรือนที่เป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ซึ่งบางครั้งยังมีความเข้าใจผิดว่า ข้าราชการที่เป็นสมาชิก กบข. รับเงินบำเหน็จบำนาญ จาก กบข. สำหรับกรณีเงินบำเหน็จบำนาญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จะเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณที่แตกต่างไปตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

1.2.1 ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก

สิทธิสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญ จะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษา ภาคบังคับ (บำเหน็จ บำนาญ) ซึ่งมีสัดส่วนงบประมาณนี้จึงอนุมัติเงินอุดหนุนนี้ กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการโอนจัดสรรงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโอนจัดสรรงบประมาณผ่านระบบ e-AAS ยกเว้น กรณีเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ และ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าในส่วนของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามตำแหน่งครู ให้เบิกจ่ายจากเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ในพ.อ.ง.ย. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก กบข. มาเพิ่มเพื่อจ่ายให้แก่ข้าราชการบำนาญตำแหน่งครู หรือทายาท ผู้มีสิทธิต่อไป

1.2.2 ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการบำนาญบ้านนาบุญของพนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น
ตาม ตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก ครูค่าโอน และข้าราชการถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินสงเคราะห์ ก.ท.
ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายในงบ งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้
ไม่พอจ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก กท. มาเพิ่ม
เพื่อจ่ายต่อไป ยกเว้นกรณี เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และ เงินช่วยเหลือ 3 เท่า
ในส่วนของเงิน ช.ค.บ. ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ซึ่งตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน ราชการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ

1.2.3 ข้าราชการถ่ายโอน ตำแหน่งอื่น

สิทธิสวัสดิการบำนาญบ้านนาบุญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งอื่นที่ถ่ายโอนจาก
ส่วนราชการตามภารกิจถ่ายโอนต่างๆ ยกเว้น ตำแหน่งครูค่าโอม จะเบิกจ่ายโดยแบ่งส่วนการรับภาระจ่าย
ค่าบวกรวมระยะเวลาราชการ โดยสัดส่วนที่คำนวณจากเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน
จะเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะตั้งไว้ในงบ งบประมาณรายจ่าย
ประจำปี ราชการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากร และสำหรับ สัดส่วนที่เหลืออีกคำนวณ
จากผลการชำระหนี้ข้าราชการท้องถิ่นให้เบิกจ่ายจากเงินสงเคราะห์ กท. ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือกรณีงบประมาณดังกล่าวตั้งไว้ไม่พอจ่าย องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นต้องแจ้งจังหวัดเพื่อดำเนินการขออนุมัติโอนเงินจาก กท. มาเพิ่มเพื่อจ่ายต่อไป ยกเว้น
กรณีเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยเหลือ 3 เท่าในส่วนของเงิน ช.ค.บ.
ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ราชการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรโดยไม่ต้องแบ่ง
ส่วนการรับภาระ

1.3 กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กท.)

ตาม มาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 กำหนด
ให้มียกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กท.) เพื่อเป็นหลักประกันในการรับภาระการจ่าย
เงินบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน /ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน
ครูผู้ดูแลเด็ก (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าวแล้วตามข้อ 1.2.1) และข้าราชการถ่ายโอนตำแหน่งอื่น
ในสังกัดส่วนที่คำนวณเวลาราชการที่เป็นข้าราชการพลเรือน (จ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปดังกล่าว ตามข้อ 1.2.3)

1.3.1 แหล่งที่มาของเงิน กท.

แหล่งที่มาของเงิน กท. ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 7 และข้อ 8 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องหักเงินจากประมาณ
การรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงในเงินร้อยละ 3 ของ
ประมาณการรายรับ โดยไม่นำรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้ถือหุ้น หรือเงินอุดหนุนมารวม
คำนวณ เงินสงเคราะห์ กท. นี้ ให้ตั้งจ่ายในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน ราชการ
"เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ปัจจุบันอัตราการส่งเงินสมทบ กท.
เป็นไปตาม กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2547) ออกตามความใน พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงิน
สมทบ กท. ในอัตราร้อยละ 1 ยกเว้น เทศบาล และเมืองพัทยา ให้ส่งเงินอัตราร้อยละ 2 ทั้งนี้ ตั้งแ
วันที่ 1 ตุลาคม 2542 เป็นต้นไป โดยก่อนนำเงินส่งสมทบ กท. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหักเงิน

เพื่อจ่ายเป็นบำเหน็จบำนาญให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิก่อนส่วนที่เหลือให้ส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ

1.3.2 แนวทางการระงับเงินสมทบ กบพ.

(1) การระงับเงินสมทบ กบพ. ประจำปีงบประมาณ

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหนังสือนำส่งเช็ค และซีอาร์เช็ค หรือค้ำเงินเงินขีดคร่อม สั่งจ่ายในนาม "กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" โดยหนังสือนำส่งจะต้องระบุไว้โดยชัดเจนด้วยว่าเป็นเงินส่งสมทบ กบพ. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.ใด กบ.ระงับการสั่งจ่ายเท่าใด ข้าราชการบำนาญและหรือบำนาญรายได้ และรายเป็นจำนวนเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายบำเหน็จบำนาญเท่าใด แล้วรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินสมทบ กบพ. ด้วย

ตัวอย่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. ตั้งระงับการรายรับตามข้อบัญญัติ ก.ระงับการรายจ่ายประจำปี. (ไม่รวมรายรับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้ยืมให้ หรือเงินอุดหนุน) จำนวน 100,000,000 บาท ค่าสมทบเงินสมทบ กบพ. ในอัตราร้อยละ 1 ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อส่งเงินสมทบ กบพ. จำนวน 1,000,000 บาท. ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทรายจ่ายตาม ข้อผูกพัน และวงกตผู้ว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. มีข้าราชการบำนาญส่วนจังหวัด ตำแหน่งนักบริหารงาน อบจ. รับบำนาญปกติเดือนละ 48,000 บาท เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เดือนละ 12,000 บาท (ได้รับตามสิทธิเนื่องจากบรรจุเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก่อน 1 ตุลาคม 2535) รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ 60,000 บาท ค่าสมทบจ่ายทั้งปี เป็นเงิน 720,000 บาท ซึ่งเมื่อนำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ กบพ. แล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. จะต้องนำเงินส่วนที่เหลือจำนวน 280,000 บาท ส่งสำนักงาน กบพ. ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณ

(2) การหักเงินก่อนส่งสมทบ กบพ.

- รายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) สามารถ นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ กบพ.
 - เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้นตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก
 - เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบพ. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน)
 - เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ (ตำแหน่งอื่น และ ตำแหน่งครู)
 - เงินบำเหน็จชราหรือคชของข้าราชการบำนาญ และของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครู ครูผู้ดูแลเด็ก)
 - เงินบำเหน็จชราหรือคชของข้าราชการบำนาญถ่ายโอน และของข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการเฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบพ. (ตำแหน่งอื่นทุกตำแหน่ง ยกเว้น ตำแหน่งครูถ่ายโอน)
 - เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินบำนาญและเงินเพิ่ม ร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ ตำแหน่งอื่น
 - เงินช่วยพิเศษ 3 เท่า ของเงินบำนาญข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินส่งสมทบ กบพ.
 - เงินช่วย พิเศษ 3 เท่า ของเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ ตำแหน่งครู

- รายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) **ไม่สามารถ** นำไปหักออกจากเงินส่งสมทบ กบท.
 - ❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน
 - ❖ เงินบำเหน็จ เงินบำนาญ เงินบำนาญพิเศษ และเงินบำเหน็จดำรงชีพของข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินอุดหนุน
 - ❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำ ตำแหน่งการโรงโรงเรียน ซึ่งต้องเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน
 - ❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทบวงค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง
 - ❖ เงินบำเหน็จ เงินบำเหน็จรายเดือน เงินบำเหน็จพิเศษ เงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน และเงินบำเหน็จตกทอด ของลูกจ้างประจำถ่ายโอน ซึ่งแบ่งสัดส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุน และเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ❖ เงินช่วยเหลือครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งอื่น ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รายจ่าย งบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน
 - ❖ เงินช่วยเหลือครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน
 - ❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงินบำนาญ และเงิน ช.ค.บ. และตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน
 - ❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงินบำนาญข้าราชการถ่ายโอน เฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ และเงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. ข้าราชการถ่ายโอน ซึ่งจ่ายจากเงินอุดหนุน
 - ❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงิน ช.ค.บ. และเงินช่วยเหลือ 3 เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งต้องจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ❖ เงินช่วยเหลือ 3 เท่า ของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของครู ครูถ่ายโอน และข้าราชการถ่ายโอนซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งต้องจ่ายจากเงินอุดหนุน

(3) กรณีข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีจัดห้ไม่แล้วเสร็จ

กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่สามารถส่งเงินสมทบได้ภายในเดือนธันวาคม เนื่องจากการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปียังไม่แล้วเสร็จ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้ประมาณการรายรับ ตามข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงมา เพื่อคำนวณส่งเงินสมทบ กบท. ไปกลางก่อน และหากข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีการประกาศใช้เมื่อใด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ กบท. เพื่อบันทึกในส่วนที่ขาดพร้อมสำเนาเอกสารประมาณการรายรับประกอบข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สำนักงาน กบท. ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศใช้ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ

(4) กรณีมีการตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

กรณีที่ต้องครุปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดส่งเงินสมทบ กบพ. เพิ่มขึ้นด้วย โดยเฉพาะการตราข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ตั้งแต่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 เป็นต้นไป ในการคำนวณส่งเงินสมทบ กบพ. เพิ่มเติม ให้คำนวณจากรายจ่ายประมาณการรายรับ (ตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS) มิใช่ใช้ยอดรายรับจริงที่เพิ่มขึ้นเป็นฐานการคำนวณดังเช่นการส่งเงินสมทบ กบพ. ตามข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติมในปีก่อน ๆ ที่ผ่านมา ทั้งนี้ เป็นไปตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0808.5/ว 1264 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2557

(5) การส่งเงินสมทบ กบพ. กรณี อบต. เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล

ก. กรณี อบต. ได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ กบพ. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1

หากเมื่อได้มีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีในปีที่ได้รับ การเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งเทศบัญญัติฯ ที่ประกาศใช้นั้นมี งบประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่าข้อบัญญัติฯ เดิมตามวรรคแรก จะคิดส่งเงินสมทบ กบพ. เพิ่มขึ้น โดยคำนวณในอัตราร้อยละ 2 เฉพาะ งบประมาณการรายรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น งบประมาณการรายรับรายการพันอับัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้ลืทธิคให้ และเงินอุดหนุน)

ข. กรณี อบต. ได้รับทราบจัดตั้งเป็นเทศบาลตามประกาศกระทรวงมหาดไทยแล้ว แต่ในปีงบประมาณถัดมา ยังมิได้มีการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยยังคงใช้ ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ของ อบต. ประจำปีที่ผ่านมา เบิกจ่ายไปพลางก่อนนั้น ในการคำนวณการส่งเงินสมทบ กบพ. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 ของประมาณการรับตามข้อบัญญัติฯ เดิม สำหรับ งบประมาณส่วนที่ดั้งเดิมไม่เพียงพอให้พิจารณาดำเนินการส่งเงินสมทบ กบพ. เพิ่มขึ้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541 และดำเนินการตามข้อ ก. วรรคสอง แล้วแต่กรณีด้วย

(6) การส่งเงินสมทบ กบพ. กรณี มีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

กรณีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ เช่น กิจกรรมประปา กิจกรรมขนส่ง ฯลฯ ซึ่งจัดทำข้อบัญญัติ / เทศบัญญัติแยกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี จะต้องดำเนินการจัดส่งเงินสมทบ กบพ. ในส่วนนี้ด้วย โดยไม่ต้องนำ งบประมาณการรายรับประเภทเงินงบประมาณทั่วไปช่วยเหลืองบประมาณเฉพาะการ ซึ่งตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ มารวมเป็น ฐานในการคำนวณ

1.3.3 การขอโอนเงินอุดหนุน เพื่อจ่ายเป็นน้ำหนึ่งน้าญาติ

ในกรณีที่จำนวนเงินเพื่อจ่ายเป็นน้ำหนึ่งน้าญาติให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิสูงกว่าเงินที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งสมทบ กบพ. หรือกรณีที่ต้องครุปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบ กบพ. แล้ว ผลปรากฏมีรายการร้องจ่ายเป็นน้ำหนึ่งน้าญาติเกิดขึ้นภายหลัง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัด เพื่อยื่นแจ้งไปยังสำนักงานกองทุนน้ำหนึ่งน้าญาติข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้คณะกรรมการกองทุนน้ำหนึ่งน้าญาติข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติโอนเงิน กบพ. ไปเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจ่ายให้แก่พนักงาน/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิต่อไป

1.3.4 การคืนเงินเหลือจ่ายส่งมอบทุนฯ

กรณีห้องค้การปกครองส่วนท้องถิ่นได้หักเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญไว้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญทั้งปีแล้ว ปรากฏว่ามีเงินคงส่วนเหลือจ่าย ทั้งนี้ อาจจะเป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญของย้ายสถานที่รับบำนาญ หรือมีข้าราชการบำนาญรายใดถึงแก่ความตาย ทำให้มีภาระในการจ่ายบำนาญน้อยลง เมื่อถึงวันสิ้นปีหากมีเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำส่งสำนักงาน ก.บ. แล้วรายงานจังหวัดทราบด้วย

1.4 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

สิทธิประโยชน์ เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นสิทธิประโยชน์ที่ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่รับราชการครบ 1 ปีบริบูรณ์ โดยเมื่อพ้น หรือ ออกจากราชการด้วยเหตุและระยะเวลา ตามที่กฎหมายกำหนด จะมีสิทธิได้รับเงินตอบแทนจากการที่ปฏิบัติหน้าที่ สิทธิประโยชน์ดังกล่าวประกอบด้วย

- 1) บำเหน็จปกติ
- 2) บำนาญปกติ
- 3) บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ หรือบำเหน็จพิเศษ (จ่ายให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ต้องพ้นจากราชการ เพราะเหตุทุพพลภาพอันเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นอกเหนือจากกรณีในการรับบำเหน็จบำนาญปกติ)
- 4) บำนาญพิเศษ (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เสี่ยงภัยหรือนอกเขตพื้นที่ที่ตั้งสำนักงาน)
- 5) บำเหน็จดำรงชีพ
- 6) บำเหน็จศพทอด (จ่ายให้แก่ทายาทกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต หรือกรณีไม่มีทายาทตามกฎหมาย ให้อำนาจแก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิตแสดงเจตนาไว้)
- 7) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ
- 8) เงินช่วยพิเศษ (จ่ายให้แก่บุคคลที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญที่เสียชีวิต ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาให้เป็นผู้มีสิทธิรับ หรือผู้มีสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดกรณีไม่ได้มีการแสดงเจตนาไว้)
- 9) เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)

1.4.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญปกติ

- 1) สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนไม่ได้ ¹ และก่อนออกจากราชการต้องได้รับเงินเต็มจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ²
- 2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติ ได้แก่ ³
 - ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด
 - ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

¹ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 9 วรรคสอง
² มาตรา 10
³ มาตรา 11 (1) และ (4) แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

- 3) สิทธิในการขอรับบำนาญปกติมีอายุความ 3 ปี⁴
- 4) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ โดยมีสิทธิรับบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12 คือ เหตุทดแทน เหตุทุพพลภาพ เหตุสูงอายุ และเหตุรับราชการนาน
- กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ถึง 10 ปีบริบูรณ์ มีสิทธิได้บำนาญ⁵
 - กรณีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ตั้งแต่ 10 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป มีสิทธิได้บำนาญ⁶
 - กรณีที่มีสิทธิได้บำนาญ จะยื่นคำขอรับบำนาญแทนก็ได้⁶
- 5) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกจากราชการด้วยความสมัครใจ โดยไม่มีสิทธิรับบำนาญปกติด้วยเหตุตามความในมาตรา 12
- กรณีมีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ครบ 10 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิได้รับบำนาญ⁷
 - ถ้ามีเวลาราชการ (รวมทวีคูณ) ไม่ครบ 10 ปี ไม่มีสิทธิรับบำนาญใด ๆ เลย
- 6) เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิรับทราบล่วงหน้า 2 ปีแล้ว ให้ถือว่าราชการคำนวณนั้นเป็นอันเด็ดขาด⁸

1.4.2 ประเภทของบำนาญบำนาญปกติ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับบำนาญปกติด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ตามมาตรา 12 แห่ง พ.ร.บ.บำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ดังนี้

1) เหตุทดแทน

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่ง หรือไปดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้ออกโดยไม่มีกรรมสิทธิ์ ซึ่งกรณีการออกจากราชการด้วยเหตุทดแทนจะมีได้ก็ต่อกรณีราชการสั่งให้ออกจากราชการเท่านั้น ไม่ใช่ลาออกด้วยความสมัครใจของตนเอง

2) เหตุทุพพลภาพ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้่วยเจ็บ ทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความเป็นที่ ไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไปได้⁹ การออกจากราชการด้วยเหตุนี้จะเป็นกรณีที่ลาออกเองหรือทางราชการสั่งให้ออกก็ได้

3) เหตุสูงอายุ

กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว ต้องพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ หรือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอายุครบ 50 ปีบริบูรณ์แล้ว ว่าจะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำนาญปกติเหตุสูงอายุได้¹¹

4) เหตุรับราชการนาน

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญปกติครบ 30 ปีบริบูรณ์แล้ว มีสิทธิที่จะลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มี

⁴ มาตรา 13

⁵ มาตรา 18

⁶ มาตรา 19

⁷ มาตรา 20 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

⁸ มาตรา 3

⁹ พ.ร.บ.บำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 14

¹⁰ มาตรา 15

¹¹ มาตรา 16 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญครบ 25 ปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ และผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญหรือรับราชการนานได้¹²

1.4.3 เวลาราชการและการนับเวลาราชการปกติ

1) การพ้นจากราชการเนื่องจากการเกษียณอายุ

กฎหมายกำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณหรือครบ 60 ปีบริบูรณ์นั้น โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าพนักงานที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่ควบคุมเกษียณอายุ ขึ้นอยู่วิสัยที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งจะมีอายุจะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในปัจจุบันประมาณถัดไปคือคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น¹³

2) การนับเวลาที่คำนวณอายุของบุคคล

การนับอายุให้เริ่มนับแต่วันเกิด ตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เช่น กรณีเกิดวันที่ 1 ตุลาคม 2496 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2556 และเป็นผลให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2556 สำหรับผู้ที่เกิดวันที่ 2 ตุลาคม จะครบ 60 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 ตุลาคม ทั้งนี้จะเกษียณอายุราชการในวันที่ 30 กันยายนของปีถัดไป จึงทำให้มีสิทธิรับราชการต่อไปได้อีก 1 ปี¹⁴

3) การนับเวลาราชการ¹⁵

➢ การนับเวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญให้นับแต่วันรับราชการและรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน แต่ต้องไม่ก่อนวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

➢ ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ

➢ กรณีที่มีการลาป่วย หรือลา หรือต้องพักราชการได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มเมื่อจำนวนบำเหน็จบำนาญให้บ้านเพิ่มครบเต็มเวลาราชการ และในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มเมื่อจำนวนบำเหน็จบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ และถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน จะไม่บ้านเวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้ มิได้หมายความว่ารวมถึงผู้ที่มิได้อยู่รับราชการด้วยเหตุที่ถูกลงทัณฑ์ทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ

➢ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับการคัดเลือกหรือได้สอบคัดเลือกให้ไป ศึกษาหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ และให้นับเวลาส่งกล่าวสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ

➢ เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปี เศษของปีถ้าถึงครึ่งปี (6 เดือน) ให้นับเป็น 1 ปี และสำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับ 12 เดือนเป็น 1 ปี สำหรับจำนวนวัน ถ้ารวมกันหลายระยะให้นับ 30 วันเป็น 1 เดือน

¹² มาตรา 11 แห่งระเบียบ กพร. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508
¹³ มาตรา 21 แห่งระเบียบ กพร. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2509 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520
¹⁴ รายละเอียดความหนังสือถามการปกครอง: ขน.วิ.ศ.ที่ ๓๓ 03:36/ว 1899 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2537
¹⁵ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 25 แห่งระเบียบ กพร. (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520 และ มาตรา 27 มาตรา 29

1.4.4 การนับเวลาราชการหรือคุณ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธินับเวลาราชการที่ปฏิบัติราชการเป็นหรือคุณ ดังนี้ :¹⁶

➢ กรณีกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการรวบรวมประชากรจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้นับเวลาราชการที่ปฏิบัติได้ตามคำสั่งเป็นหรือคุณ

➢ กรณีได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึคนั้นเป็นหรือคุณ

➢ ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการหรือคุณในเวลาเดียวกันหลายประการ ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นหรือคุณแต่ประการเดียว

2) ประกาศใช้กฎอัยการศึก บางกรณีได้มีการประกาศใช้ทั่วประเทศ แต่ต่อมาก็ได้มีการยกเลิก และคงให้มีการใช้ประกาศกฎอัยการศึกต่อไปเป็นบางพื้นที่

ประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วประเทศ มีดังนี้

➢ ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึงวันที่ 5 มกราคม 2520 รวม 3 เดือน

➢ ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึงวันที่ 2 พฤษภาคม 2534 รวม 2 เดือน 8 วัน

ประกาศใช้กฎอัยการศึกบางพื้นที่มีช่วงเวลา จากจังหวัดนั้น ๆ ที่มีการประกาศใช้

กฎอัยการศึก

❖ ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2541
รวม 7 ปี 6 เดือน 10 วัน

❖ ตั้งแต่วันที่ 13 พฤศจิกายน 2541 ถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2543
รวม 2 ปี - เดือน 3 วัน

❖ ตั้งแต่วันที่ 5 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548
รวม 1 ปี 6 เดือน 17 วัน

❖ ตั้งแต่วันที่ 26 มกราคม 2547 ถึงวันที่ 20 กรกฎาคม 2548
รวม 1 ปี 5 เดือน 26 วัน

การนับเวลาราชการหรือคุณที่แท้จริง ต้องหักวันที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการประจำในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก เช่น วันลาป่วย วันลาถึง วันลาคลอดบุตร เป็นต้น

1.4.5 การนับเวลาราชการต่อเนื่องกรณีการกลับเข้ารับราชการใหม่¹⁷

1) กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ด้วยภายหลัง กลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 ใช้บังคับ คือ ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน 2543 เป็นต้นไป ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในครั้งหลังได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเนื่องมาจากกระทำผิดความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มิสิทธิได้รับบำนาญ นับจากวันที่รับราชการต่อเนื่องก่อนออกจากราชการ

¹⁶ มาตรา 26 แห่งระเบียบไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2543

¹⁷ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 30 แห่งระเบียบไทย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

2) กรณีจะนำเวลาราชการต่อเนื่องสำหรับการกลับเข้ารับราชการใหม่ ถ้าข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว ให้พิจารณาดังนี้

➢ **กรณีรับบำเหน็จ**

กรณีรับบำเหน็จไปแล้วสองคืน นับแต่วันที่ได้รับ พร้อมดอกเบี้ย ตามประกาศ
กระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เพื่อรับเวลาราชการต่อเนื่อง ประกาศ ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2554 (ราชกิจจานุเบกษา หน้า ๑๖) สามารถทำได้
โดยสรุป คือ

- คืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ คิดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ
12 เดือนของบุคคลทั่วไปของธนาคารออมสินในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบต้น
โดยเริ่มคิดตั้งแต่วันที่รับบำเหน็จเป็นต้นไปจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ
- สามารถทำหนังสือขอม้วนผันเวลาคืนหากไม่สามารถคืนภายใน 90 วัน
แต่คิดดอกเบี้ยเพิ่มร้อยละ 7.5 ต่อปี สำหรับเวลาที่เกิน
- กรณีไม่มีเงินเรื่องขอคืนภายใน 90 วันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ผู้ว่า
ราชการจังหวัด มีอำนาจอนุมัติ และถ้าสาเหตุการคืนล่าช้าเกิดจากตัวข้าราชการเอง จะคิดดอกเบี้ย
เพิ่มอีกร้อยละ 7.5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่กลับ จนถึงวันที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรับเงินคืนครบถ้วน
- กรณีถ้าเติมไม่ได้เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ส่งบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยคืน
ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่กลับเข้ารับราชการใหม่
- เงินบำเหน็จและดอกเบี้ยที่ส่งคืน ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำส่งสำนักง
านท. ชั้นที่ ๑ หรือหลักฐานรายละเอียดการส่งคืนเงินบำเหน็จตามวิธีการส่งเงินสมทบ
- สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่อง มีผลต่อเมื่อได้คืนเงินบำเหน็จและดอกเบี้ย
ครบถ้วนแล้ว
- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใด ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ ให้ขอทำ
ความตกลงกับกระทรวงมหาดไทยเป็นราย ๆ ไป

➢ **กรณีรับบำนาญ**

- โข้งคร่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่ นั้น โดยให้องค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ แจ้งไปยังเจ้าสังกัดผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่อจัดการจากบำนาญ
- ถ้าประสงค์จะรับบำนาญต่อไป จะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัด
ที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่วันกลับเข้ารับราชการ และจะนับเวลาราชการ
ต่อเนื่องไม่ได้ โดยถือปฏิบัติ ดังนี้
 - ❖ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับ ในขณะที่กลับเข้ารับราชการใหม่เท่ากับหรือสูงกว่า
เงินเดือนเดิมที่ออกจากราชการ (ครั้งแรก) ให้ส่งรายบำนาญ
 - ❖ ถ้าเงินเดือนใหม่ น้อยกว่าเงินเดือนเดิม ให้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของ
เงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม ทั้งนี้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่
แจ้งไปยังเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่ทราบ และ
 - สิทธิการรับบำนาญครั้งหลัง เมื่อออกจากราชการให้มีสิทธิได้รับบำนาญ
โดยคำนวณจากเงินเดือนและเวลาราชการในระบอบใหม่บวกเข้ากับบำนาญเดิม สิทธิรับบำนาญในครั้ง
หลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนก็ได้

สิทธิการนับเวลาราชการต่อเนื่องนี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

3) กรณีการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการผู้ใดไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนหรือสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันให้นับเวลาราชการของข้าราชการ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน

1.5 แนวทางปฏิบัติ และการคำนวณสิทธิประโยชน์ต่างๆ

1.5.1 เงินเดือนที่ใช้สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ¹⁴

1) ใช้เงินเดือนเต็มสูงสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ โดยเงินเดือนเต็มสูงสุดท้าย หมายถึง เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการรวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ แต่ไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ¹⁵

2) กรณีพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ คือ พ้นจากราชการเมื่อสิ้นเชิงงบประมาณที่อายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายรวมถึงเงินเดือนที่ได้รับในวันสุดท้ายของเงินงบประมาณนั้นด้วย แต่ทั้งนี้การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของเงินงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อน

1.5.2 วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ ¹⁶

1) บำเหน็จ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งช่วยให้ครั้งเดียว ¹⁷

คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

2) บำนาญ หมายถึง เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน ¹⁸

คำนวณโดย

➢ เงินเดือนเดือนสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

50

จำนวนปีเวลาราชการ ที่ใช้คำนวณบำเหน็จบำนาญนอกจากจะนับเวลาราชการปกติแล้ว ให้นับเวลาที่รัฐขอเข้าด้วยเพราะนับว่าเป็นเวลาราชการเช่นกัน ¹⁹

1.5.3 การขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ²⁰

1) ผู้ประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ต้องยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย ตามแบบ บ.พ. 1 (ผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นด้วยตนเอง) และแบบ บ.พ. 2 พร้อมทั้งสำเนาคำสั่ง หรือหนังสือรับรองการบรรจุ หรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น รวม 3 ชุด

2) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญ รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอแจ้งหัวหน้าภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง พร้อมแนบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ ดังนี้

(1) สมุดประวัติหรือใตริประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

¹⁴ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 31 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

¹⁵ มาตรา 6 มาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

¹⁶ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 31 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2533

¹⁷ มาตรา 6 มาตรา 7

¹⁸ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 6 มาตรา 7

¹⁹ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 31 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2533 ข้อ 4

²⁰ มาตรา 6 มาตรา 7 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 16

(2) ในรับรองสมุดประวัติดูแลเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาพิสูจนระหว่าง
ประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่วัดประกาศใช้กฎอัยการศึกสามแบบ น.พ. 3

(3) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนเดือนสุดท้ายก่อนออกราชการ สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ
ให้ใช้สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนใน วันที่ 30 กันยายน ของปีที่ยื่นขอราชการ

(4) สำเนาคำสั่งชี้แจงออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ แล้วแต่กรณี

(5) สำหรับผู้ที่ออกจากราชการเพราะเหตุสุขภาพ ต้องมีสำเนาใบสั่งแพทย์
กล่าวโดยเสียงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับ
ราชการในหน้าที่แล้ว

(6) หลักฐานการมีสิทธิได้รับเวลาพิสูจน

- สำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่สามปีกระหว่งกลางใหม่กำหนด ต้องยื่นเอกสาร
ที่รับรองโดยกรมการเงินกลางใหม่ กระทรวงกลางใหม่

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการรวมรวมผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ต้องยื่นเอกสาร
ที่รับรองโดยกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน

- สำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการตามแผนป้องกันประเทศ
หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ต้องยื่นเอกสารตามแบบที่กระทรวงกลางใหม่ขอรับความตกลงกับ
กระทรวงมหาดไทย หรือตามที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(7) หลักฐานการพิจารณาขององค์การบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น
(ก.จ.จ. หรือ ก.ต.จ. หรือ ก.อบ.ต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา)

สำหรับผู้ที่มีการผิดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงก่อนออกจาก
ราชการ ซึ่งมีคำสั่งปลงอาชญากรรมหรือถอนฟ้องเพื่อประโยชน์การใช้สิทธิขอย้ายบ้านหนึ่งบ้านดู

- สำหรับผู้ที่ถูกสั่งให้กออกจากราชการเพราะหย่อนความสามารถ และมีสิทธิขอย้าย
บ้านหนึ่งบ้านดูด้วยเหตุผลแทน

- สำหรับผู้ที่ออกจากราชการโดยมีการผิดหรือตั้งหาว่ากระทำความผิดวินัยก่อน
ออกจากราชการ หรือมีการตั้งหาว่ากระทำผิดทางอาญา และกรณียังไม่ถึงที่สุด ให้มีการลงบันทึก
บุคคลหรือทรัพย์สิน

1.5.4 บ้านหนึ่งบ้านดูพิเศษ

ก) สิทธิและเหตุในการขอย้ายบ้านหนึ่งบ้านดูพิเศษ

เป็นสิทธิเฉพาะตัวเช่นเดียวกับบ้านหนึ่งบ้านดูปกติ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่จะมีสิทธิ
ได้รับบ้านหนึ่งบ้านดูพิเศษ เนื่องจากประสบเหตุต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ก. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติราชการในหน้าที่ หรืออุทธรณ์เหตุร้ายเพราะ

เหตุการกระทำตามหน้าที่ ทำให้ได้รับอันตรายถึงชีวิต เสียแขนหรือขา สูญหายทั้งสองข้าง ตาบอด หรือ
ได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุกผลภาพไม่สามารถจะรับ
ราชการต่อไปได้ อีก วันแต่การได้รับอันตรายได้รับ การป่วยเจ็บหรือการถูกประทุษร้ายนั้นเกิดจากความ
ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง²⁵ ซึ่งเมื่อมีสิทธิรับบ้านหนึ่งบ้านดูพิเศษ ถึงแม้จะยัง
ไม่มีสิทธิรับบ้านดูปกติก็ตาม ก็จะได้รับบ้านดูปกติ สามารถรวมรวมกับบ้านดูพิเศษด้วย²⁶

²⁵ พ.บ. บ้านหรือบ้านดูข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 35

²⁶ มาตรา 39

ข. กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับบาดเจ็บหรือบาดเจ็บไปแล้ว ถัดภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ออกจากราชการ หากปรากฏว่าเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพโดยปรากฏหลักฐานที่ชัดเจนว่าควรป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพดังกล่าว เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระหว่างที่รับราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นี้ก็จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษ โดยจ่ายให้นับแต่วันขอ โดยถ้ารับบำนาญไปแล้ว ก็ให้ได้รับบำนาญพิเศษด้วย ถ้ารับบำเหน็จไปแล้วให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษ²⁷

ค. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพ เนื่องจากต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวตามคำสั่งที่ถึงสำนักงานประจำ หรือต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องที่กันดาร ที่จะต้องเสียค่ารถม้าใช้เงิน ซึ่งท้องที่นั้นได้กำหนดไว้โดยกระทรวงศึกษา และข้าราชการส่วนท้องถิ่นเกิดป่วยเจ็บทุพพลภาพ ดังเช่นข้อ ก. ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นี้จะมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ²⁸

ง. กรณีประสบเหตุความขัด ๓. หรือ ข้อ ๒. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาท ดังนี้²⁹

(1) โบนัสปกติ ให้จ่ายทายาทเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(2) กรณีปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท จำนวน 40 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

จ. กรณีประสบเหตุความขัด ๓. และถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำนาญพิเศษให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ ทายาท เป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย³⁰

ฉ. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นสูญหายและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวตามข้อ ๓. ถึงแก่ความตายแล้ว เมื่อพ้นกำหนด 2 เดือนนับแต่วันสูญหาย ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาท ตามข้อ ๓.³¹

2) หลักฐานประกอบการขอรับบำนาญพิเศษ

ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตราย ได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วย โดยในกรณีสูญหายตามข้อ 1) อ. ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย³²

3) การคำนวณบำนาญพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนด การคำนวณบำนาญพิเศษตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความดีการและทุพพลภาพของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้³³

➢ โบนัสปกติมีอัตราตั้งแต่ 5 ใน 50 ส่วนจนถึง 20 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

➢ กรณีผู้ที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศหรือน้ำหรือโดยเรือ ดำน้ำ หรือมีหน้าที่ว่านเรดำน้ำ หรือการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่สุดท่าเสา ท่าหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอทิส ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้ได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

²⁷ มาตรา 37

²⁸ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 41

²⁹ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 40 มาใช้เพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

³⁰ พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 มาตรา 41 วรรค 2 บข

³¹ มาตรา 42

³² มาตรา 46

³³ มาตรา 38

➢ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบ หรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอันตรายด้วยหน้าที่กระทำการนี้ก็จะได้รับบำนาญพิเศษเป็นจำนวน 30 ใน 50 ส่วน จนถึง 35 ใน 50 ส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย และในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถือเงินเดือนราชการตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

4) หลักเกณฑ์ในการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตไม่อาจจะเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเมื่อก่อน พยานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ที่มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ความหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ด้วยเป็นกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียชีวิตอันเนื่องมาจากเหตุบรรลุนิติภาวะหน้าที่ ข้าราชการมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เสียชีวิต นอกเหนือจากสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดด้วย โดยอัตราตามข้อ 1) ง - น

➢ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้แบ่งส่วนตามอัตรา ดังนี้²⁴

- (1) บุตร ให้ได้รับ 2 ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีบุตรทั้งหมด 3 คน ขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน
- (2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน
- (3) โอรสมารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายไม่มีทายาทผู้มีสิทธิตามข้อ (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ก็ให้แบ่งบำนาญพิเศษระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่เหลืออยู่ตามส่วน

➢ กรณีปรากฏมีทายาทเพิ่มขึ้นหลังจ่ายบำนาญพิเศษแล้ว

หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อน หรือภายใน 6 ปีนับแต่วันที่เกิดตาย หรือนับแต่รับรู้หรือควรรับรู้ถึงความเป็นมาของบิดามารดาของตนหลังจากที่มีการจ่ายบำนาญแล้ว ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นใหม่แก่ทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของเจ้าพนักงาน กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนหน้าแล้วคืนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด กรณีไม่สามารถหักคืนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบการจ่ายต่อไป²⁵

ในกรณีดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางการปฏิบัติในการสั่งจ่ายเงินบำนาญพิเศษกรณีมีทายาทเพิ่มขึ้น โดยให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นผู้จ่ายเงินบำนาญพิเศษ พักเงินบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งได้รับเงินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิ ขึ้นให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่ายอดเงินที่หักจะครบจำนวนที่ผู้ซึ่งรับเงินไป และในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเกินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหักใช้ได้ ให้จังหวัดสั่งให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นผู้เบิกเงินคืนเงินจากผู้ซึ่งได้รับเกินไป หรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนเพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับ หากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกคืนไม่ครบให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นแจ้งให้บุตรผู้นั้นเรียกคืนเงินจากผู้ซึ่งได้รับเกินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืน²⁶

²⁴ พ.ร.บ.บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 63 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และจังหวัดมิใช่โดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2536

²⁵ มาตรา 63 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ

²⁶ ระเบียบ 54 ว่าด้วยการเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 60

➢ กรณีไม่มีทายาท ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ³⁷

(1) ให้บุคคลผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายอยู่ หรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตาย ให้เป็นผู้รับบำนาญพิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้กำหนด

(2) ในกรณีที่ได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปีนับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงถึงความตายของบิดา ให้ส่งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายดังกล่าว

(3) กรณีไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะที่รับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสาม และวรรคสี่ในมาตรา 43 มาใช้บังคับ

➢ กำหนดเวลาและเงื่อนไขการจ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาท³⁸

(1) บุตร ให้มีสิทธิได้รับจนอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ นับกำลังศึกษาในชั้นเตรียมอุดมศึกษาหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรอง ให้เทียบเท่า ก็ให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาในสถานศึกษา จนให้มีสิทธิรับโดยอายุต้องไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์

(2) สามีหรือภริยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(3) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(4) บุคคลอื่นได้แก่ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ถ้าอายุยังไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ ให้อนุโลมรับอย่างบุตร แต่ถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวให้รับเพียง 10 ปี

(5) กรณีผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

(6) ทายาท หรือบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวข้างต้น ตายหรือหมดสิทธิไป ให้ส่วนที่ผู้นั้นได้รับอยู่เป็นอันยุติ³⁹

5) อัตราขั้นค่าของบำนาญพิเศษ / บำเหน็จพิเศษเหตุทุพพลภาพ⁴⁰

ผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใด หากได้รับร่วมกับบำนาญปกติ (ถ้ามี) แล้วจะได้รับไม่ถึงเดือนละ 15,000 บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มรวมครบ 15,000 บาท และผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงเงินรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเท่ากับบำนาญพิเศษ 60 เดือน โดยมีแนวทางการปฏิบัติปรากฏตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 929 ลงวันที่ 3 เมษายน 2556

6) การขอรับบำนาญพิเศษของทายาท

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายและทายาทมีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษยื่นคำขอพร้อมกันหลักฐานที่เกี่ยวข้อง⁴¹ และให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานเสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนี้

³⁷ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 43 วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

³⁸ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 43

³⁹ มาตรา 43 วรรคห้า แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2530

⁴⁰ มาตรา 45 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2557

⁴¹ ระเบียบ มท.ว่าด้วยระเบียบปฏิบัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้อ 20

- 1) หลักฐานเช่นเดียวกับที่ขอรับบำเหน็จตกทอด ตามข้อ 1.5.6
- 2) หลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ได้แก่
 - (1) คำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือหลักฐานเกี่ยวกับการไปปฏิบัติราชการ
 - (2) รายงาน หรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการบนเหตุให้ผู้ถูกระงับหรือ

ได้รับอันตราย

- (3) รายงานของผู้ร่วมงาน หรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)
- (4) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุษร้าย หรือได้รับอันตราย

อันเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรืออำนาจคำพิพากษาคดีนั้น

(5) ในกรณีที่ไม้อาจแนบหลักฐานตาม (๑) หรือหลักฐานตาม (๔) ไม่ปรากฏชัดว่าการถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากเหตุความผิดหรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเองหรือไม่ ต้องมีเอกสารหลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งสอบสวนว่า การถูกประทุษร้ายหรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิด หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้นั้นเองหรือไม่

- (6) คำสั่งเลื่อนเงินเดือนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

1.5.5 บำเหน็จดำรงชีพ ^{๔๒}

บำเหน็จดำรงชีพ เป็นเงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือการดำรงชีพให้แก่ผู้รับบำนาญ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม และพอเพียงกับเศรษฐกิจในปัจจุบัน ดังนี้

- 1) จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ
- 2) สิทธิในการขอรับเงินบำนาญอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ^{๔๓} ดังนี้

➢ ไม่เกิน 15 เท่าของบำนาญรายเดือน แต่ไม่เกิน 400,000 บาท โดยขอรับดังนี้

- (1) อายุต่ำกว่า 65 ปีบริบูรณ์ ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน 200,000 บาท
- (2) อายุตั้งแต่ 65 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกิน 400,000 บาท

แต่ถ้าใช้สิทธิรับตาม (1) ไม่แล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น

3) กรณีผู้รับบำนาญรายใด รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ให้รับบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ รวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพ

4) เมื่อผู้รับบำนาญรับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ และได้ออกจากราชการในครั้งหลังโดยเลือกรับบำนาญ

5) กรณีข้าราชการบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนคำนวณออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในดอนหลังความมาตรา 30 และเมื่อออกจากราชการ โดยในครั้งหลังเลือกรับบำเหน็จให้นำจำนวนเงินบำเหน็จดำรงชีพที่ขอไว้สิทธิขอรับไปเสิร์ฟไปจ่ายออกจากเงินบำเหน็จที่คำนวณได้ในครั้งหลัง

^{๔๒} พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2533 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๖ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

^{๔๓} กฎกระทรวง ลงวันที่ 6 มีนาคม 2549 และกฎกระทรวง ลงวันที่ 14 ก.ค. 2552

6) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ระงับการจ่ายเงินดังกล่าว

7) กรณีผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายบำเหน็จตกทอด ให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

8) กรณีผู้รับบำนาญ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถูกกล่าวหา หรือต้องเข้าทำคดีฉ้อฉล หรืออาชญากรรมนอกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ

9) ระยะเวลาในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

➢ ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

➢ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและเลือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับรับบำนาญในวันที่ยื่นเรื่องขอรับบำนาญก็ได้ แต่ถ้าไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการยื่นเรื่องขอรับบำนาญในวันดังกล่าว หากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี

1.5.6 บำเหน็จตกทอด

เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย ดังนี้

1) การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย⁴⁴

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ถ้าตามความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจาก การประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาทหรือผู้มีสิทธิเป็นจำนวนเท่ากับ

➢ เงินเดือนเต็มสุดท้าย x จำนวนปีเวลาราชการ

โดยให้จ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายบำเหน็จตกทอด ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้อยู่บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอัตโนมัติ ในกรณีที่ถูกหมายารด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

2) การคำนวณบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย⁴⁵

กรณีผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอดแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ เป็นจำนวนเท่ากับ

➢ (บำนาญรวมเดือน + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)) x 30

กรณีผู้รับบำนาญได้ใช้สิทธิขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพแล้วและเมื่อเสียชีวิต บำเหน็จตกทอดที่ค้างจ่ายแก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิต้องหักเงินตามจำนวนบำเหน็จดำรงชีพที่ผู้รับบำนาญได้รับแล้วออกก่อนด้วย

3) หลักเกณฑ์การจ่ายบำเหน็จตกทอด

จ่ายให้แก่ทายาท หรือผู้มีสิทธิ โดยสนับนสม พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน⁴⁶ ดังนี้

⁴⁴ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2509 มาตรา 67 วรรคสอง ฎีกาฯ ต.บ.พิเศษ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543

⁴⁵ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2509 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2556

⁴⁶ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. 2494 มาตรา 48 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2539

➢ ทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จจากทอด ได้แก่

(1) บุตรโสดได้รับ 2 ส่วน ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย มีบุตรตั้งแต่ 3 คน ขึ้นไป

โสดได้รับ 3 ส่วน

(2) สามี หรือ ภริยา โสดได้รับ 1 ส่วน

(3) บิด มารดา หรือ บิดา หรือ มารดา ที่มีชีวิตอยู่โสดได้รับ 1 ส่วน

➢ กรณีที่ไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนั้นได้ตายไปก่อน ให้แบ่งบำเหน็จจากทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิหรือเหลืออยู่ตามส่วน

➢ กรณีไม่มีทายาทดังกล่าวเลย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญผู้เสียชีวิตได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการ คำสั่ง ก.ค.ส.น. และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

➢ กรณีไม่มีทายาทและบุคคลที่ได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จจากทอดเป็นอันยุติลง

➢ กรณีจ่ายบำเหน็จจากทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรของตัวทายาทมาของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ยกศาลตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ให้แบ่งบำเหน็จจากทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยเมื่อมีบุตรของตัวทายาทมาตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดเรียกคืนบำเหน็จจากทอดจากทายาท ซึ่งรับบำเหน็จจากทอดไปก่อนแล้วหาว่าละเมิดที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

➢ กรณีไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จจากทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วนของตนได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จจากทอดแก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จจากทอดแต่อย่างใด

➢ กรณีได้จ่ายบำเหน็จจากทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจังหวัดแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ตามเงื่อนไขกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ให้จังหวัดสั่งจ่ายเงินรายนี้ใหม่¹⁷

๕) พระราชรับบำเหน็จจากทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย¹⁸

➢ ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้แสดงเจตนาไว้แล้วแก่กรณีอื่นเรื่องขอรับบำเหน็จจากทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.พ. 1 และ บ.พ. 2 และแบบ บ.พ. 5 ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายสังกัดอยู่ครั้งสุดท้าย หรือด้วยสำเนากรมบัตร รวม 3 ชุด และให้คำรับรองว่าจะขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ตลอดจนค่าเสียหายต่าง ๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.พ. 6 หรือแบบหนังสือรับรองการขอใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้เยาว์คนเสียความสามารถ คนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วขอกรณี

➢ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จจากทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้สอบสวนบันทึกปกครองผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(1) ผู้ตายได้ขายด้วยเหตุใด

(2) ชื่อตัว ที่อยู่สกุลของบิดามารดาของผู้ตาย ชื่ออะไร และยังมีชีวิต หรือ

ถึงแก่กรรมไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

¹⁷ ระเบียบ บ.พ. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 40

¹⁸ ระเบียบ บ.พ. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 39

(3) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัว ชื่อสกุลอะไร และให้มีหลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดเจน

(4) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรส ต้องให้สอบสวนโดยละเอียดต่อไปด้วยว่าต่อมาบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตร หรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่าง ๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาใบสำคัญการสมรส สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาศาลว่าเป็นบุตร และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นใดประกอบพิจารณาด้วย

➤ ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ตามข้อ 1.5.3 และให้เลขยกจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง โดยให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(1) หลักฐานเกี่ยวกับวารสาร

(ก) สำเนารณบัตรกรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนารณบัตร ประกอบหลักฐานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงานการสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ซึ่งศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และการณแวดล้อมทั่ว ๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่ามารดามีสาเหตุเนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์การกลางบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้สายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และยังไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(2) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนารณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง ลูก ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ได้แก่

- สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดา หรือ
- สำเนาทะเบียนฐานชดของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ
- หนังสือรับรองของผู้ควรเชื่อถือได้ที่รับรองว่าบิดามารดาสมรสก่อนวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2478 หรือ
- สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. 2478 หรือก่อนนั้น

(3) หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

- (ก) สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรส
- (ข) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (ค) สำเนารณบัตร หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีคู่สมรสตายไปก่อน
- (ง) สำเนาทะเบียนการหย่า หรือใบสำคัญการหย่า หรือคำสั่งศาลกรณีที่มีภรรยา

(จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งที่แสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(4) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตาย กับใบารดาของบุตร หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรรอบคำอุทธรณ์ในกรณีการลา (ถ้ามี)

(ค) สำเนาใบสมรส หรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่สมรสแล้วแต่ได้จดทะเบียนหย่า

(ง) สำเนาทะเบียนการรับรองบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(5) หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในการขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิได้แก่ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครองผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาล แล้วแต่กรณี

5) การขอรับบำเหน็จตกทอดเป็นผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย¹¹

กระทรวงมหาดไทยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จตกทอดของผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ดังนี้

➢ เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย เป็นหน้าที่ของทายาท หรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งการหมดสิทธิรับบำนาญของผู้รับบำนาญให้สำนักงานกองทะเบียนบ้านแห่งบ้านของผู้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบโดยเร็ว

➢ ให้ทายาทผู้มีสิทธิ หรือผู้ที่ผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ขึ้นคำขอรับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้งให้คำรับรองว่าจะขอใช้เงินที่ได้รับโดยไม่มีสิทธิต่อตนเองและทายาทอื่น ๆ ขึ้นคำขอชำระปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.พ. 6 และสำหรับผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อนุบาลลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี โดยยื่นต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายรับบำนาญครั้งสุดท้าย

➢ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ 4) แบบแบบคำขอ และให้เสนอจังหวัดภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

1.6 การเทียบสิทธิรับสวัสดิการด้านบำเหน็จบำนาญของทายาท

1.6.1 กรณีการกระทำของข้าราชการส่วนท้องถิ่น¹²

สาเหตุหนึ่งซึ่งมาจากข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีกรณีหรือข้อหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.พ.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงปล่อยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงปล่อย ทายาทไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 47

¹¹ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบ้านผู้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2545 ข้อ 77 ข้อ 24

¹² พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 มาตรา 57 วรรคหนึ่ง เฉพาะโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2543

1.6.2 กรณีการกระทำของผู้รับบำนาญ⁵¹

สาเหตุเนื่องมาจากผู้รับบำนาญปกติ หรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ ได้กระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือบุกรุกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ใ้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) มีหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้มีส่วนได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้มีส่วนได้กระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกไม่เกินสองปีแล้ว ทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 48

1.6.3 กรณีการกระทำของทายาท⁵²

ทายาทที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือทายาทที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดไม่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำเหน็จตกทอด ถ้าทายาทได้กระทำการ ดังนี้

- เป็นผู้ฟ้องคดีพิพาทจนถึงที่สุดว่าได้เจตนารักษา หรือพยายามกระทำให้เจ้าพนักงาน หรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย
- ทายาทที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษด้วยกัน สองคำพิพาทจนถึงที่สุดว่าได้เจตนารักษา หรือพยายามกระทำให้ทายาทด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ
- ทายาทที่ขอเจ้าพนักงานหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน ทายาททำความผิดโทษประมาทชีวิต และตนเองกลับฟ้องคำพิพาทจนถึงที่สุดว่ามีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

1.7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

1.7.1 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

เงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญ เป็นสิทธิประโยชน์ที่กำหนดให้เฉพาะแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญเท่านั้น ทั้งนี้ เป็นไปความระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2509 ซึ่งตอนหลังได้มีการยกเลิกระเบียบดังกล่าว และมีการรับราชการจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ดังนี้⁵³

- (1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง ออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ 1 มกราคม 2509 และได้รับ หรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอด ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ
- (2) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่ง ออกหรือพ้นจากราชการนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2509 เงินส่วนไป และได้รับหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 ของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ โดยให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ จากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกันเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับ **แต่เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น**

⁵¹ พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2509 มาตรา 53
⁵² พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2509 มาตรา 54
⁵³ ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินเพิ่มเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ไม้ 39

(3) กรณีที่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการ ณ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญติดต่อกัน ในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษหรือจ่ายแก่ข้าราชการดังกล่าว ให้คิดตามสัดส่วนของระยะเวลาที่ไปรับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น คำนวณโดย

$$\text{➤} \frac{\text{เงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ} \times 25 \times \text{จำนวนปีราชการที่รับราชการอยู่สัปดาห์เดิม} + \text{สังกัด อบปท.}}{100 \times \text{เวลาราชการทั้งหมด (จำนวนปีราชการที่รับราชการอยู่สัปดาห์เดิม + สังกัด อบปท.)}}$$

1.7.2 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งบรรจุ หรือโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2546 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการบรรจุ หรือโอนมารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละ 25 จากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภท ไม่ว่าจะไปรับราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา ซึ่งรับราชการก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนไปรับราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเภท ตั้งแต่หรือหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 สถานะความเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ยังคงถือเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามความหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4 วรรคแรก ดังนั้น จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เช่น พนักงานเทศบาล ซึ่งได้รับการบรรจุเป็นพนักงานเทศบาลก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 ถ้าโอนมารับราชการเป็นพนักงานส่วนตำบล เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญจะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกรณีพนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก ซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 พนักงานส่วนตำบลที่เริ่มบรรจุใหม่เหล่านี้ เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิรับบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

(2) ข้าราชการที่โอนมาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป หรือข้าราชการถ่ายโอน

เนื่องจากความในข้อ 39 (4) ใช้คำว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ซึ่งข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป จึงคำว่า "ข้าราชการ" ดังกล่าว จะมีควาหมายว่าบรรจุแต่งตั้งเพื่อ เข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับโอน และแต่งตั้ง เข้ารับราชการ ในราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น กรณีที่ข้าราชการประเภทอื่นๆ ที่โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินบำนาญ จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ทั้งนี้ ได้มีข้อยุติตามสำเนาคำพิพากษาศาลสูงสุดคดีหมายเลขแดง จี อ.392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 (ระยะอดีตค.พ.ซึ่งการส่งเงินปกครองท้องถิ่น ส.พ.0355/ก.อ.33 ลงวันที่ 21 กันยายน 2552) สำหรับกรณีข้าราชการถ่ายโอนซึ่งเคยรับราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อนวันที่ 1 ตุลาคม 2535 และได้โอนไปเป็นข้าราชการพลเรือน ต่อมาได้รับการถ่ายโอนกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อพ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิรับเงินบำนาญจะไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ เพราะตามหลักกฎหมายแล้วถือว่า การที่ข้าราชการผู้นั้นโอนจากราชการส่วนท้องถิ่นไปเป็น

ข้าราชการพลเรือนในทางพลเรือนสังกัดการบริหารราชการ มีใช้การออกจากราชการด้วยเหตุต่างๆ ตาม พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่มีโทษเพิ่มเติม จึงยังมีไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินที่มรณะ 25 จากเงินบำนาญ เมื่อข้าราชการด้วยโอนมายังราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นการโอนแต่เพียงสถานะกลับมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ 1 ตุลาคม 2535 (รายละเอียดดูพ.ร.บ.โอนงานส่วนการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2508 และ 591 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2547)

1.8 เงินช่วยเหลือ

1.8.1 การจ่ายเงินช่วยเหลือ³⁴

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำนาญรวมทั้งเงินคืนจากบำนาญ (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ความตาย และให้จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนเท่ากับ

➢ (บำนาญ + เงินคืนจากบำนาญ (ถ้ามี) + เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี)) x 3

1.8.2 ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ³⁵

1) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ก่อนตาย ตามแบบ บ.พ. 10 ยื่นต่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เงินช่วยเหลือให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนา เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส และมีบุตร แล้วยื่นแบบ บ.พ. 10 แสดงเจตนาให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุตร เมื่อข้าราชการท่านนั้นเสียชีวิตต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่บุตร

2) กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ หรือกรณีที่ได้มีการแสดงเจตนาไว้แต่บุคคลดังกล่าวได้ตายก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย หรือได้ตายก่อนมีการจ่ายเงินดังกล่าว ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้

- (1) คู่สมรส
- (2) บุตร
- (3) บิด มารดา

ทั้งนี้ หากบุคคลเป็นลำดับแรกยังมีชีวิตอยู่บุคคลในลำดับถัดไปมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ เช่น ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมีคู่สมรส มีบุตร เงินช่วยเหลือต้องจ่ายให้แก่คู่สมรสเท่านั้น แต่ถ้าคู่สมรส เสียชีวิตก่อนที่จะจ่ายเงิน ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่บุตร

3) กรณีผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเป็นบุตร และมีจำนวนมากกว่า 1 คนให้จ่าย ให้แก่บุตรผู้ซึ่งได้รับมรดกหมายรับหนังสือจากบุตรคนอื่น ๆ ให้เป็นผู้รับเงิน หรือจ่ายให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดที่จัดการศพ เช่น กรณีปรากฏชื่อแจ้งจริงว่าบุตร 3 คนร่วมกันเป็นผู้ที่จัดการศพให้มรดกเงินดังกล่าว ให้แก่บุตรเหล่านั้น

4) กรณีทายาทซึ่งเป็นผู้รับบำนาญพิเศษถึงแก่ความตาย (ไม่มีการจ่ายเงินช่วยเหลือและเงินบำเหน็จตกทอด)

1.8.3 การขอรับเงินช่วยเหลือ³⁶

- 1) การขอรับเงินช่วยเหลือ ให้กระทำภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญถึงแก่ความตาย
- 2) กรณีที่ผู้มีสิทธิรับบำนาญถึงแก่ความตายก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งจ่ายบำนาญ ให้มีกำหนดเวลาเพื่อขอรับเงินช่วยเหลือตามความในข้อ 1) ตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งจ่ายบำนาญ

³⁴ ระเบียบ ม.พ.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 31 บรรทัดที่ 1
³⁵ ข้อ 30 บรรทัดที่ 1 บรรทัดที่ 2 และบรรทัดที่ 3
³⁶ ระเบียบ ม.พ.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 31 บรรทัดที่ 1 และบรรทัดที่ 2

1.8.4 กรณีที่ไม่มีผู้เข้าจัดการศพ⁵⁷

ในกรณีที่ยังคงการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการศพข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการในเวลาอันสมควรให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหักค่าใช้จ่าย จากเงินช่วยเหลือได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับต่อไป

1.9 เงินช่วยเหลือของชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.)

1.9.1 หลักเกณฑ์ทั่วไป และอัตราการจ่ายเงิน ช.ค.บ.

เงินบำนาญที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้รับ เป็นเงินที่คิดคำนวณตามระเบียบ กฎหมายที่กำหนดไว้ชัดเจน ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อคำนวณแล้วได้รับบำนาญรายเดือนเท่าใด ก็จะได้รับตามจำนวนนั้นตลอดไป แต่เมื่อเวลาผ่านไปสภาพเศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต อัตราค่าครองชีพ มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้น เงินบำนาญที่ได้รับอยู่จึงไม่เหมาะสมและเพียงพอต่อการดำรงชีวิต กฎหมาย จึงกำหนดเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ขึ้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมี เงินได้รายเดือนเพิ่มขึ้น ไทยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 เป็นต้นมา กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับ การกำหนดเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือนตลอดมา ซึ่งจนถึงปัจจุบันได้มีการ กำหนดระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น รวม 15 ฉบับ โดยให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะได้รับเงิน ช.ค.บ. ดังต่อไปนี้

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2522
 - (1) ผู้ได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ⁵⁸
 - ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 200 บาท
 - ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,200 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 200 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,200 บาท
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญปกติถ้าเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการสังกัดราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2523
 - (1) ผู้ที่รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท⁵⁹
 - ได้ต่ำกว่าเดือนละ 4,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 100 บาท
 - ได้ตั้งแต่เดือนละ 4,000 บาท ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4,100 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เดือนละ 100 บาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกิน 4,100 บาท
 - (2) ผู้ที่รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ถ้าเข้ารับราชการ หรือกลับเข้ารับราชการสังกัด ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ.

⁵⁷ ฎีกา 33 บรรทัด

⁵⁸ ฎีกา, 10: ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 3 และข้อ 5 (ราชกิจ 5 ก.ย.โดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535)

⁵⁹ ข้อ 4 ฎีกาโดย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2523 และข้อ 5 ฎีกาโดย (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2535

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2525 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้^{๖๖}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญในวันที่ 1 มกราคม 2523 และยังคงได้รับอยู่ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละร้อยละ 39 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2523 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2525 และยังคงได้รับ อยู่ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 16 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2532 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2532 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้^{๖๗}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 6 ของจำนวน บำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2533 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2533 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เมษายน 2533 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้^{๖๘}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 10 ของ จำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินรายค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2533 กำหนดให้ผู้รับบำนาญปกติ ที่มีเวลาการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 25 ปีบริบูรณ์ และได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ 3 ข้อ 4 หรือ ข้อ 4 ตรี และข้อ 4 ติตรา แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้^{๖๙}
- (1) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 70 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 80 ปีบริบูรณ์ และ ได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 3,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละเท่ากับ ส่วนต่างของเงินจำนวน 3,000 บาท หักด้วยบำนาญปกติ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 80 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 90 ปีบริบูรณ์ และ ได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 5,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละเท่ากับ ส่วนต่างของเงินจำนวน 5,000 บาท หักด้วยบำนาญปกติ และ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

^{๖๖} ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2522 ข้อ 4 ตรี และข้อ 4 ติตรา (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2523 และฉบับใหม่ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2525

^{๖๗} ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2532 ข้อ ๓ ตรี และฉบับใหม่ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2532

^{๖๘} ข้อ ๓ ติตรา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.2533

^{๖๙} ข้อ ๓ และข้อ ๓ ติตรา (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2534

- (3) ผู้ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่ 90 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและได้รับบำนาญปกติรวมกับ ช.ค.บ. เดือนละไม่ถึง 6,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับ ส่วนต่างของเงินจำนวน 6,000 บาทหักด้วยบำนาญปกติและ ช.ค.บ. ที่ได้รับอยู่
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2535 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁶⁴
- (1) ผู้ได้รับบำนาญก่อนวันที่ 2 กันยายน 2521 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 40 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2521 ถึงวันที่ 1 มกราคม 2532 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 20 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (3) ผู้ได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม 2532 ถึงวันที่ 1 เมษายน 2535 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละ 12 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2538 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2537 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁶⁵
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 1: ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 11 ของจำนวน บำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2547 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 เม.ย. 2547 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁶⁶
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับบำนาญเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 3 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2548 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดให้
- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะ ทายาท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 5,100 บาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 5,100 บาท หักด้วยจำนวน บำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ⁶⁷

⁶⁴ ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 ข้อ 4 บ. เพิ่มแก้ไข (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2535

⁶⁵ ข้อ 4 สัตต. เพิ่มแก้ไข (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2538

⁶⁶ ข้อ 4 บัญญ. เพิ่มแก้ไข (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2547

⁶⁷ ระเบียบ มท. ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 ข้อ 4 บ. เพิ่มแก้ไข (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2548

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2548 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท อยู่แล้วในวันที่ 1 ตุลาคม 2548 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁶⁸
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
 - (3) ผู้ได้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญลาออก หรือพ้นจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ช.ค.บ.
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2551 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2550 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ตุลาคม 2550 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁶⁹
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2552 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2552 ให้ยกเลิกความใน ช.ค.บ. (ฉบับที่ 10) และกำหนดให้
- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ที่ได้รับต่ำกว่าเดือนละ 6,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน 6,000 บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับ⁷⁰
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2554 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2554 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้วในวันที่ 1 เมษายน 2554 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁷¹
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 5 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

⁶⁸ ข้อ 4 พท. เพิ่มเงินโดย (ฉบับที่ 11) พ.ศ.2549

⁶⁹ ข้อ 4 พทท. เพิ่มเงินโดย (ฉบับที่ 12) พ.ศ.2551

⁷⁰ ระเบียบ มทว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2552 ข้อ 4 นว. แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 13) พ.ศ.2552 โดยปรกฏข้อ 4 นว (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2548

⁷¹ ข้อ 4 พททท. เพิ่มเงินโดย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2554

- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 10 กรกฎาคม 2557 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 15) และกำหนดให้
- ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาท ได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. ให้ได้รับค่าเช่าเดือนละ 9,000 บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของจำนวนเงิน 9,000 บาท หักด้วยจำนวนเงินบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับ⁷²
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558 มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2557 กำหนดให้ผู้ได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษในฐานะทายาทอยู่แล้ว ในวันที่ 1 ธันวาคม 2557 ให้ได้รับ ช.ค.บ. ดังนี้⁷³
- (1) ผู้ได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับ
 - (2) ผู้ได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละ 4 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับ

1.9.2 การเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ.⁷⁴

1) การจ่าย ช.ค.บ. ให้บำนาญหมายว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน (เงินปี) ปกติประจำบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. เพียงวันที่ถึงแก่กรรมตาย

2) กรณีผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นเจ้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมซึ่งผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่าย ช.ค.บ. โดยตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ในภาคของกลาง ประเภทเงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) กรณีที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ให้จ่ายจากงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันและเบิกจ่ายให้กับผู้รับบำนาญเป็นรายเดือน

3) กรณีกรณีผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญมาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ยื่นเงินสะสมหรือรองจ่ายเงิน ช.ค.บ. ให้กับผู้รับบำนาญ ตามสิทธิของผู้รับซึ่งได้รับใบพินิจก่อน แล้วจึงขอรับ เงิน ช.ค.บ. ที่ได้ขอรองจ่ายไป แล้วไปแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการ ภายใน 7 วัน และให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ. และจัดส่งใบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่เจ้าที่รองจ่ายเงิน ช.ค.บ. ภายใน 15 วัน⁷⁵

4) การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำใบคำนวณหักจากเงินบำนาญในฎีกาเบิกเงินบำนาญ

⁷² ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 ข้อ 3 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558 โดยยกเลิก ข้อ 4 ยกเลิกวันที่ 10 กรกฎาคม 2552

⁷³ ข้อ 4 ของระเบียบฉบับที่ 16) พ.ศ. 2558

⁷⁴ ข้อ 6 - 8 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือของรัฐผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2522 และที่ 6 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2558

⁷⁵ กรณีที่กระทรวงมหาดไทย มี พ.ร.ก. 0803 ลง 0899 ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2556 เรื่อง อนุมัติแผนการจ่ายเงิน ช.ค.บ. แก่ผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.)

1.10. การสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1.10.1 ขั้นตอนการขอรับบำเหน็จบำนาญ

1) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสงค์จะขอจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่คนสังกัด ตามแบบ บ.ท. 14 และกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด แต่งหน้าได้เป็นเวลา 5 เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหนังสือแจ้งที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ¹³

* การลาออกจากราชการ หาก กพจ. ยังไม่ได้มีมติให้บุคคลลาออกจากราชการ และต่อมาบุคคลดังกล่าวได้ยื่นหนังสือเพื่อขอลาออกสามารถกระทำได้โดยต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า 30 วัน หรือกรณีมีเหตุผลจำเป็นพิเศษ ผู้บริหารท้องถิ่นจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวันขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกจากราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วันก็ได้ และเมื่อ กพจ. ให้สามารถเห็นชอบลาออกแล้ว นายทะเบียนท้องถิ่นจึงออกคำสั่งให้ลาออกจากราชการได้ ตั้งแต่วันที่ลาออก ¹⁴

2) เมื่อองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้บันทึกวัน เดือน ปีที่ได้รับเรื่อง แล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วันนับแต่วันรับเรื่อง ¹⁵

3) ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใช้สมุดประวัติซึ่งมีการรับประวัติถูกต้องเป็นหลักฐานในการตรวจสอบเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแต่สมุดประวัติไม่ถูกต้องสมบูรณ์ หรือในกรณีหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาราชการขัดแย้งหรือไม่ตรงกัน ให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญสอบไปยังหน่วยราชการหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่เพื่อรับระยะเวลาราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อนเมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้วให้รีบดำเนินการรวบรวมเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ โดยเสนอความเห็นไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดว่าสมควรจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอดหรือไม่ประการใด ให้นำใครเป็นจำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด ตั้งแต่เมื่อใด ¹⁶

4) เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญและเอกสารต่าง ๆ จากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้บันทึก วัน เดือน ปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้วรีบพิจารณาออกคำสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลา 21 วันนับแต่วันได้รับเรื่อง ¹⁷

1.10.2 คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) จังหวัดจัดทำคำสั่งเป็น 3 ฉบับ โดยระบุให้ชัดเจนว่า จ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญ หรือบำเหน็จตกทอด ให้แก่ใคร จำนวนเท่าใด หรือเดือนละเท่าใด จ่ายตั้งแต่วันที่ใด แล้วส่งคำสั่งและเรื่องขอรับบำเหน็จบำนาญให้แก่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่เสนอเรื่องเห็นชอบจ่ายหนึ่งชุด นำไปศึกษาวิธีจังหวัดหนึ่งชุด และส่งไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

2) บำเหน็จ หรือบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ให้สั่งจ่ายได้ตั้งแต่วันชำระค่าอัตราเงินต้นก่อนแน่นอนต้นไป และสำหรับบำเหน็จตกทอด หรือบำนาญพิเศษสั่งจ่ายแก่ทายาทหรือ

¹³ ประมวล. มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 41
¹⁴ บัญชี. มท. ว่าด้วยเรื่องระเบียบวิธีปฏิบัติราชการของบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 0809 ข้อ 20 มกราคม 2550
¹⁵ ประมวล. มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26
¹⁶ ประมวล. มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 25
¹⁷ ประมวล. มท. ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26

ผู้มีสิทธิในกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายหรือสูญหายนั้น ให้ส่งจ่ายได้ตั้งแต่วันถัดจากวันถึงแก่ความตายหรือวันถัดจากวันวิสันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย

3) ในกรณีที่มีการสทหรือตกบ้านอายุในระหว่างเวลาที่ข้าราชการกลับเข้ารับราชการใหม่ และต่อมาออกจากราชการครั้งหลังโดยไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ การส่งจ่ายบำนาญที่เคยได้รับอยู่เดิม ตั้งแต่วันออกจากราชการครั้งหลัง จะจ่ายได้ต่อเมื่อผู้รับบำนาญได้ยื่นขอรับบำนาญเดิมต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับ และให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมจ่ายบำนาญต่อไป ทั้งนี้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

4) เมื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญจากจังหวัดแล้ว ต้องแจ้งแก่ผู้อื่นเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐานโดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้ง วัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่ายของจังหวัด พร้อมทั้งให้ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกลหรืออยู่ต่างประเทศจังหวัดไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาลงนามทราบได้ ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และรวมาเหตุผลในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบตามหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด ^{๕1}

1.11 การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญ

1) การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญประจำเดือนหนึ่ง ๆ ให้ใช้ฎีกาค่าตอบแทนโดยกรอกจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญ รวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้เขียนใบแทรกแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท. 7 แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับจำนวนขอเบิกแนบไว้กับฎีกา ^{๕2}

2) การจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญรวมทั้งเงินเพิ่ม จากบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็นหน้าที่ของสมุหบัญชี หรือหัวหน้าหน่วยการคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้รับผิดชอบและเบิกจ่ายตามระเบียบโดยให้ส่งจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเล่มหนึ่งต่างหากโดยใช้แบบ บ.ท. 8 และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินบำเหน็จบำนาญเรียงตามลำดับใบแทรกฎีกาค่าตอบแทน และรวมยอดทั้งสิ้นไว้ตอนท้าย พร้อมทั้งหมายเหตุว่าเบิกโดยฎีกาค่าตอบแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่ายในวันหนึ่ง ๆ รวมกี่ราย เป็นเงินเท่าใด ต้องแนบส่งไว้ในช่องหมายเหตุ ^{๕3}

3) การขอรับบำเหน็จบำนาญผ่านทางธนาคารให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

4) การจ่ายบำนาญประจำเดือนให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือน 5 วันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคารให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น 5 วันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้ ^{๕4}

5) กรณีผู้รับบำนาญสองชื่อรับเงินไม่ได้ ให้ผู้รับสิทธิหลายนิ้วมีอาท และให้ผู้จ่ายเงิน หมายเหตุด้วยว่าเป็นลายพิมพ์นิ้วมือของใคร

6) ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จบำนาญไม่สามารถขอรับด้วยตนเองได้ ต้องทำหนังสือมอบอำนาจตามแบบ บ.ท. 9

^{๕1} ระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 27

^{๕2} ข้อ 28

^{๕3} ข้อ 2) ถึง ข้อ 6) ตามระเบียบ มท.ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 29

^{๕4} พ.ค.ที่กระทรวงมหาดไทย ศ.บค 0808.5/2558 ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2548

1.12 การตรวจสอบการจ่ายบำนาญบ้านอายุ

1) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบำนาญบ้านอายุไว้ส่ง ๒๖ ตามแบบ บ.ท. 11 และมีบัญชีค่าธรรมเนียม ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกันยายน รวม 12 เดือน ในช่องทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อให้สมาชิกได้รับคำชี้แจงจ่ายบำนาญหรือบำนาญผู้ตั้งแต่เมื่อใด เจ็ดคนและ หากได้โดยในการลงทะเบียนตรวจจ่ายต้องแยกประเภท ดังนี้^{๕๖}

- (1) บำนาญบ้านอายุปกติ
 - (ก) เขตเทศบาล
 - (ข) เทศบาลเมือง
 - (ค) เขตสุขาภิบาล
 - (ง) เขตบริหารราชการส่วน
- (2) บำนาญพิเศษ
- (3) บำนาญสภากอ

2) การเบิกจ่ายเงินบำนาญบ้านอายุสำหรับผู้ซึ่งหรือหัวหน้าหน่วยงานคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบำนาญบ้านอายุจะต้องเก็บเรื่องหรือรับบำนาญบ้านอายุ หลักฐานการเบิกจ่าย ตลอดจนเอกสารประกอบคำขอจ่ายบำนาญหรือการตรวจควบคุมบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เบิกจ่ายบำนาญต่างจังหวัดให้ผู้รับบ้านอายุแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำนาญต่างจังหวัดตามแบบ บ.ท. 17 เพื่อใช้ควบคุมและตรวจสอบการเบิกจ่ายบำนาญต่างจังหวัดให้เป็นปัจจุบัน เพื่อเป็นหลักฐานเมื่อผู้รับบ้านอายุถึงแก่กรรมและต้องจ่ายเงินบำนาญสภากอส่วนที่เหลือหลังหักบำนาญต่างจังหวัดให้แก่ทายาท^{๕๗}

4) โฉนดที่ดินที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบ้านอายุขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นบันทึกเพิ่มเติมในรายการนามเขตตามแบบหนังสือสำคัญจ่ายเงินบ้านอายุครั้งสุดท้าย บ.ท. 13 เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการควบคุมและตรวจสอบการได้รับเงินบำนาญต่างจังหวัดของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบ้านอายุหรือขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

1.13 การแสดงการดำรงชีวิตของผู้รับบำนาญ

1.13.1 ผู้แสดงตนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ^{๕๘}

1) ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบำนาญแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายกสภาเทศบาลเมืองหรือผู้รับบำนาญผู้มีอำนาจอยู่ในปัจจุบัน หรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ 5 เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. 12 ซึ่งรับรองว่าผู้รับบำนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินโดย

2) ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบำนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายละเอียดและตำแหน่งที่อยู่ของผู้รับบำนาญ และให้ผู้รับบำนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปี ให้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

3) กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นรับแทน ให้ปฏิบัติตามความในข้อ 2) โดยอนุโลม

^{๕๖} ระเบียบ บ.ท. ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 37 ข้อ 33

^{๕๗} ระเบียบการควบคุมหนังสือสำคัญจ่ายเงินบ้านอายุ พ.ศ. 06208.5/ร ๕๑8 ลงวันที่ 14 ก.พ. 2548

^{๕๘} ระเบียบ บ.ท. การเงินเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2545 ข้อ 24

1.13.2 ผู้แสดงตนเป็นบุตรที่กำลังศึกษา^{๓๘}

กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่รองการบริหารลงให้เทียบเท่า ถ้าประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไปอีกหลังจากที่มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์แล้ว ให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาชั้น ๆ และหลังจากนั้นให้ยื่นใบรับรอง เช่นว่านี้ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปีจนถึงอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์

1.13.3 หลักฐานการดำรงชีวิต

1) เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือใบรับรองของสถานศึกษาแล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนการจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงินบำนาญว่า ผู้รับบำนาญรวมใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่ตั้งแต่วันที่ เดือน ปีใด หรือได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาตั้งแต่วันที่ เดือน ปีใด แล้วหมดกรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาหลักฐานดังกล่าวไว้ เพื่อตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไป

2) ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อเนื่องแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ หรือไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่ หรือส่งใบรับรองของสถานศึกษาให้ดูแล้ว^{๓๙}

1.14 การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ^{๔๐}

ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิลำเนา และประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญเดิม และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ ข.พ. 13 ไปยังจังหวัด และให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

2. บำเหน็จลูกจ้าง

บำเหน็จลูกจ้าง คือ เงินตอบแทนความชอบที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการ ทั้งนี้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง ของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2553 ซึ่งมีหลักเกณฑ์และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยสรุป ดังนี้

2.1 ลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำเหน็จ

ลูกจ้างที่มีสิทธิรับบำเหน็จ จะต้องเป็นลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เขตเทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนได้ดังนี้

1) ลูกจ้างประจำ ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำไม่มีการหมุนเวียนตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้โดยจ่ายค่าจ้างจากงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีกำหนด

- ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง
- ลูกจ้างที่จ้างไว้ปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะ

^{๓๘} พ.ร.บ. ม.ร.ว.พ.ว. (ฉบับที่ ๒) แห่งปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ข้อ 35 ข้อ 36
^{๓๙} ข้อ 37
^{๔๐} ข้อ 38

2) ลูกจ้างชั่วคราว ได้แก่ ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราว และหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จของลูกจ้าง

บำเหน็จลูกจ้างให้จ่ายจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕๐.๖๖% ลูกจ้างประจำ ภาคราชการโรงเรียนให้จ่ายจากเงินอุดหนุน และกรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอนภารกิจจะมีการแบ่งสัดส่วนภาระการจ่ายบำเหน็จระหว่างงบประมาณเงินอุดหนุนของรัฐ และงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนวณหาผลหาระเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำแล้วราชการเดิมและ ราชการส่วนท้องถิ่น สิทธิประโยชน์ด้านบำเหน็จลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จจตุรพักตร ดังนี้

1) บำเหน็จปกติ

1.1 สิทธิในการรับบำเหน็จปกติ

บำเหน็จปกติ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ ลูกจ้างประจำเท่านั้น ที่ออกจากงาน โดยต้องมีระยะเวลาทำงานและลาออกจากงานด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

➤ ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปีบริบูรณ์ และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

(1) ลาออกโดยไม่มีทางเลือก และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจแล้ว

(2) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและถูกสั่งโทษปลดออกจากราชการ

➤ ทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีบริบูรณ์ และลาออกจากการทำงานด้วยเหตุ ดังนี้

(1) ป่วยเจ็บไม่อาจปฏิบัติหน้าที่การงานของตนโดยสิ้นเชิงหรือโดยมีใบตรวจแพทย์ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถ หรือไม่สมควรทำงานต่อไป

(2) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ

(3) ขาดคุณสมบัติเนื่องจาก ไม่เป็นผู้เชื่อมโยงในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(4) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน

(5) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(6) ขาดคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นผู้ทุพพลภาพ จนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

(7) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(8) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากตกเป็นบุคคลล้มละลาย

(9) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลิกตำแหน่ง หรือยุบตำแหน่ง

(10) หย่อนความสามารถในชั้นที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานให้มีประสิทธิภาพหรือบรรเทาคุณค่าไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือขาดพร่องในหน้าที่ด้วยเหตุใด

(11) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างถึงขั้นผู้บังคับได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ แต่มีมลทินหรือมีว่าหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ

(12) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงขั้นจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

(13) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

(14) ขาดคุณสมบัติในการทำงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

1.2 การคำนวณบำเหน็จปกติ

การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณ ดังนี้

➤ $\frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือนที่ทำงาน}}{12}$

12

(1) ค่าจ้าง หมายถึง ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายในการทำงาน ในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (ท.ส.ร.) ด้วย

(2) ค่าจ้างเดือนสุดท้าย หมายถึง ค่าจ้างทั้งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน

(3) เวลาทำงานนับเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าถึง 15 วันให้นับเป็น 1 เดือน ถ้าไม่ถึง 15 วันให้ปัดทิ้ง สำหรับจำนวนวันถ้ามีหลายตอนให้รวมกันแล้วนับ 30 วันเป็น 1 เดือน

(4) ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติด้วยเสียก่อน ได้รับบำเหน็จปกติเงินดังกล่าวถือเป็นมรดกแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

2) บำเหน็จพิเศษ

บำเหน็จพิเศษ คือ เงินตอบแทนที่จ่ายครั้งเดียวให้แก่ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจสอบและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานที่ได้อีกเลย

2.1 สิทธิในการรับบำเหน็จพิเศษ

(1) ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ดังกล่าว นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติแล้วให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่ อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

(2) กรณีลูกจ้างชั่วคราวที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติ

2.2 อัตราบำเหน็จพิเศษ

กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดค่าตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพ ดังนี้

(1) ลูกจ้างประจำ

- กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ 6 ถึง 24 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ 36 ถึง 42 เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(2) ลูกจ้างชั่วคราว

- ให้ได้รับ 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

(3) ขยายท

กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษก่อนได้รับบำนาญพิเศษ ถ้าสาเหตุเพราะเหตุตามข้อ 2) ให้จ่ายบำนาญพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามกฎหมายแห่งสหราชอาณาจักรดังนี้

(3.1) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างประจำ

- ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ
 - = อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 30 เดือน
- ในระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินให้ได้รับ
 - = อัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย x 48 เดือน

(3.2) กรณีผู้ตายเป็นลูกจ้างชั่วคราว

- ให้ได้รับ = 3 ใน 4 ส่วนของลูกจ้างประจำ

2.3 กรณีลูกจ้างผู้มีสิทธิรับบำนาญพิเศษ ได้รับเงินช่วยเหลือประเภทอื่น ๆ อยู่

กรณีลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอับศราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ (1) หรือถึงแก่ความตาย ตามข้อ (3) ถ้าลูกจ้างหรือทายาทผู้มีสิทธิได้รับทั้งบำนาญพิเศษตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่มีบุญธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำนาญความชอบในการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการ หรือจากหน่วยงานอื่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สั่งให้ไปปฏิบัติงานให้ถือว่าได้รับเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

3) บำเหน็จรายเดือน

บำเหน็จรายเดือน คือ เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากราชการและมีเวลาการทำงานเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 25 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือนจนกว่าลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือนจะเสียชีวิต

3.1 สิทธิการรับบำเหน็จรายเดือน

- 1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ และมีระยะเวลาทำงาน ตั้งแต่ 25 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้
- 2) สิทธิในบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากราชการจนถึงแก่ความตาย

3.2 วิธีการคำนวณบำเหน็จรายเดือน

- $\frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือนที่ทำงาน}}{12 \times 50}$

4) บำเหน็จพิเศษรายเดือน

บำเหน็จพิเศษรายเดือน คือ เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่, ได้รับอันตราย หรือประณีส เพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุกระทำตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรอง และแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้อีกเลย ซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

4.1 สิทธิการรับบำเหน็จพิเศษรายเดือน

- 1) ลูกจ้างประจำที่มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะขอรับบำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้
- 2) สิทธิรับบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนถึงแก่ความตาย

4.2 อัตราบำเหน็จพิเศษรายเดือน

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ประกอบกับความดีการ และสุขภาพของลูกจ้างประจำ ดังนี้

➢ กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ ให้ได้รับ
 = $\frac{6 \text{ ถึง } 24 \text{ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย}}{50}$

➢ ระหว่างเวลาที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้ได้รับ
 = $\frac{36 \text{ ถึง } 42 \text{ เท่า ของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย}}{50}$

5) บำเหน็จตกทอด

บำเหน็จตกทอด คือ เงินที่จ่ายให้แก่ทายาทของลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนที่ตั้งแก่ความตาย

5.1 ผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด และวิธีคำนวณ

5.1.1 กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้จ่ายบำเหน็จตกทอด เป็นจำนวน = 15 เท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน

5.1.2 จ่ายให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ ดังนี้

- (1) บุตรโสดได้รับ 2 ส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ให้ได้รับ 3 ส่วน
- (2) สามี หรือ ภริยา ให้ได้รับ 1 ส่วน
- (3) วิชา มารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับ 1 ส่วน
- (4) กรณีไม่มีทายาทตาม (1) (2) (3) หรือทายาทดังกล่าวนี้ได้รับตามไปก่อน

ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดระหว่างทายาทผู้มีสิทธิที่อยู่ตามส่วน

5.1.3 กรณีไม่มีทายาทตามข้อ 5.1.2 ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.4 กรณีไม่มีทายาทหรือบุคคลที่ประสงค์จะรับ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดเป็นอสังหาริมทรัพย์

5.1.5 กรณีจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรเพิ่มขึ้นโดยสภาพทางของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน 1 ปี นับแต่วันที่เกิดตาย หรือนับแต่วันที่โจทก์ หรือศาลได้รู้ถึงความตายขอเอาผิด ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้น

เป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของลูกจ้างผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี
ใบกรณีเช่นนี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาท ซึ่งรับ
บำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.1.6 กรณีไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วน
ของตนได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตร
ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเกิดสิทธิรับบำเหน็จตกทอด
แต่อย่างใด

6) งบประมาณในการจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่ลูกจ้างประจำ

6.1 กรณีลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนถ่ายโอน

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จ
ตกทอด และเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนถ่ายโอน
ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

6.2 กรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จ
ตกทอด และเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจาก
งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6.3 กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอน

(1) บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
และบำเหน็จตกทอด รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

(2) บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
และบำเหน็จตกทอด รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ เบิกจ่ายจากงบประมาณ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(3) เงินช่วยเหลือ กรณีลูกจ้างประจำถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (3 เท่าของ
ค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน

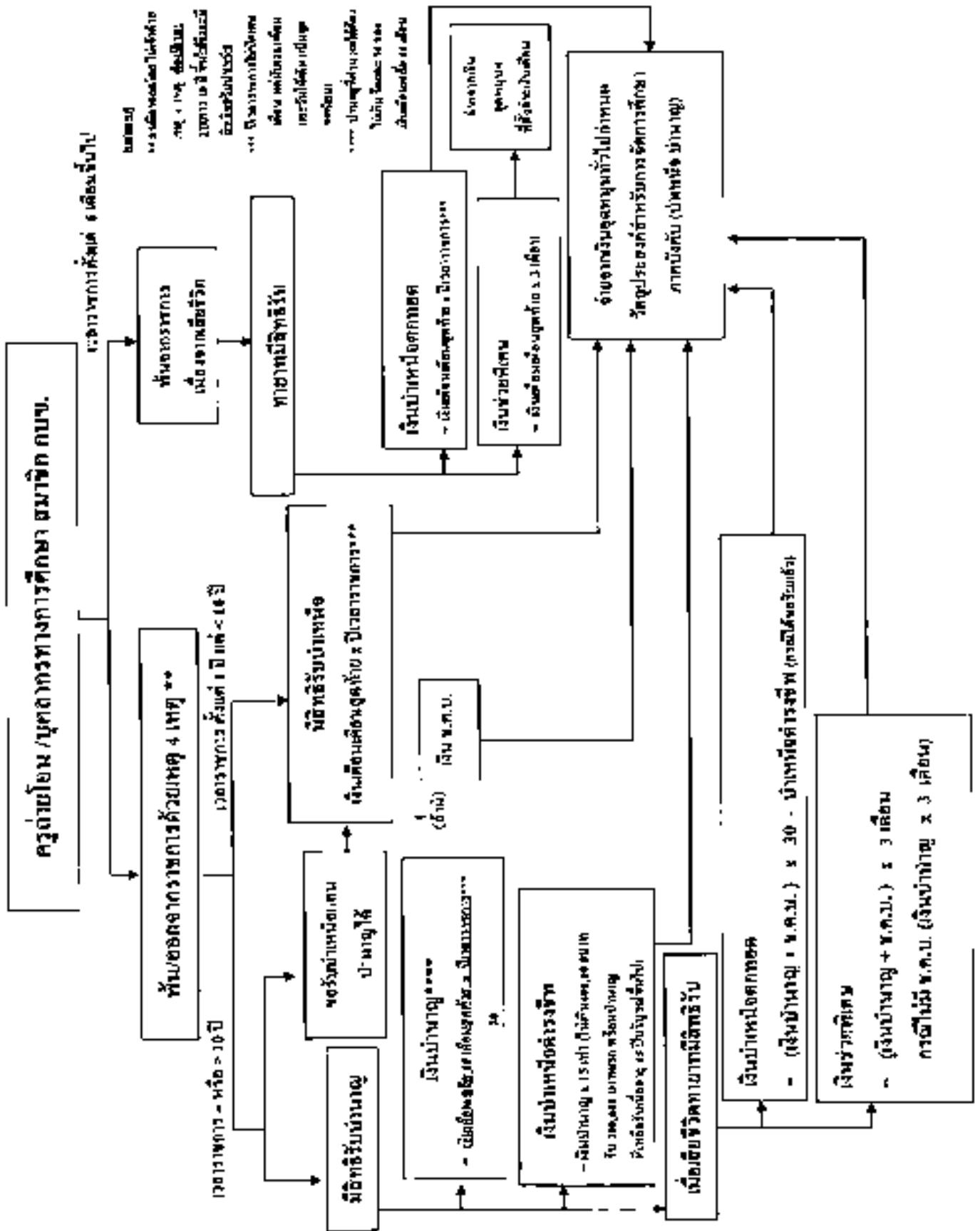
6.4 บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน และ
บำเหน็จตกทอด ถ้าพิเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

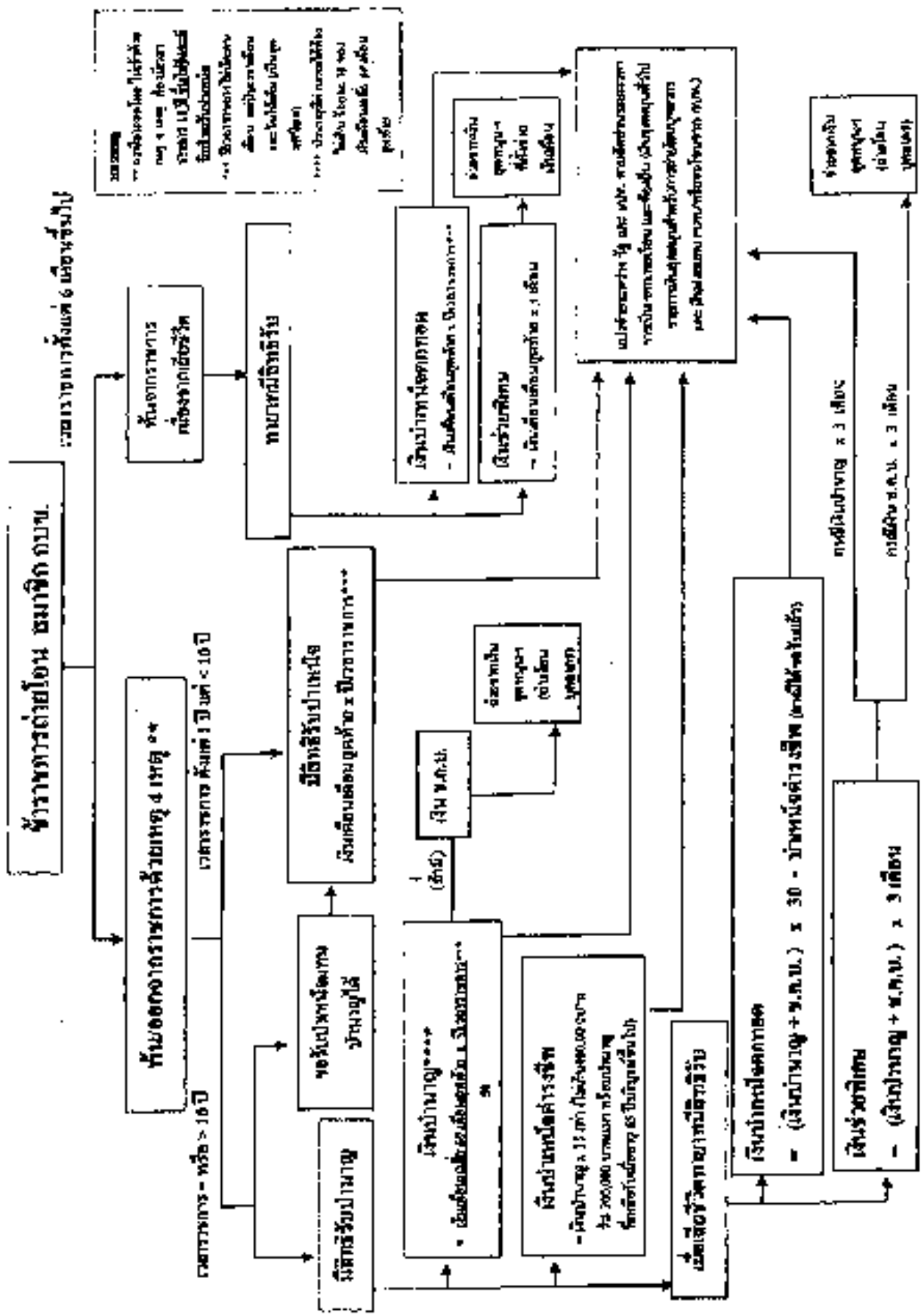
7) การสั่งจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้าง

การสั่งจ่ายบำเหน็จลูกจ้างตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19 แก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 เป็นอำนาจของ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

3. ฝั่งภาพแสดงสิทธิประโยชน์บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

- ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 - ตำแหน่งครู ครูถ่ายโอน ครูผู้ดูแลเด็ก
 - ตำแหน่งครูถ่ายโอนบุคลากรทางการศึกษา ที่เป็นสมาชิก กบข.
 - ข้าราชการถ่ายโอนที่เป็นสมาชิก กบข.
- (รายละเอียดฝั่งภาพในหน้า 38-41)

ส่วนที่ 2

ระเบียบกฎหมาย และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ

ป่าหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยป่าหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป่าหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘

ในกรณีที่มีบทกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับอื่นขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกฏหมายนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิใช่กฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นอื่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร

* พระราชบัญญัติป่าหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๗๔ ตอนที่ ๗๕ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๒๗ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๐

** มาตรา ๔ มีฉบับคำว่า “ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติป่าหนึ่งบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๓๓๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยเกาทัณฑ์ข่าวนาญ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยกาารนั้น และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิถกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“เวลาราชการสำหรับทำนวมฉบับหนึ่งข่าวนาญ” หมายความว่า เวลาที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรับราชการหรือปฏิบัติงานมาตั้งแต่ต้นจนถึงวันสุดท้ายที่ได้รับเงินเดือนตามเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่นประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรางวัลเงินค่าหัวข่าวนาญ และหรือเงินเพิ่มการตั้งฐานะและหรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องฝ่าอันตรายเป็นปกติ และหรือสำหรับการชู้รบ และหรือสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิดไม่รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น

“เงินเดือนเดิม” หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ขอได้รับสูงสุดในครั้งนี้ก่อนขอกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่นเงินเดือนใหม่ให้หมายความว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งนี้ก่อนขอกจากราชการและได้ปรับตามกฎหมายหรือ กฎ ก.จ. ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว

“ป่าหน้าง” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายครั้งเดียว

“ข่าวนาญ” หมายความว่า เงินตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

“แพทย์ที่ทางราชการรับรอง” หมายความว่า ผู้ที่ได้ข่าวนาญและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยกาการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือแพทย์ที่มีสิทธิประกอบโรคศิลปะในต่างประเทศซึ่งประกอบโรคศิลปะอยู่ในต่างประเทศนั้น และกระทรวงมหาดไทยได้รับรองให้ทำการตรวจและแสดงความเห็นตามความในพระราชบัญญัตินี้ได้

“ทายาทผู้มีสิทธิ” หมายความว่า

(๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ลาอ ซึ่งได้มีการตั้งคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้อูหรือควรรู้ถึงความตายของบิดา

๑ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติข่าวนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เงินเดือนเดือนสุดท้าย” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติข่าวนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

๓ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เงินเดือนเดิม” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติข่าวนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๕๒ ตอนที่ ๒๐ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๗

๔ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ทายาทผู้มีสิทธิ” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติข่าวนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๑) ธานีหรือภริยา

(๒) บิดามารดา

“ผู้อุปการะ” หมายความว่า

(๑) ผู้ที่ได้อุปการะเลี้ยงดูให้การศึกษาผู้ตายจนโตแล้ว อันมีบิดามารดากับบุตรหรือ

(๒) ผู้ที่ได้อุปการะข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพหรือ

ไม่เพียงพอแก่อุปการะ หรือได้อุปการะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งป่วยเจ็บทุพพลภาพหรือ
วิกลจริตไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ ผู้อุปการะคนซื่อสัตย์ต้องเป็นผู้อุปการะประจำเป็นส่วนใหญ่

“ผู้อุปการะ” หมายความว่า ผู้ที่ได้ดูแลในความอุปการะของผู้คนคลอลดมา โดยจำเริญต้อง
มีผู้อุปการะ และความตายของผู้นั้นทำให้ได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดความอุปการะ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มี
อำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงฉบับนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

“มาตรา ๖ ให้มีกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เพื่อย่อจ่ายไปหนึ่งปีตามอายุ
แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินจากประมาณการรายรับในงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีเพื่อสมทบเข้าเป็นกองทุนในอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงไม่เกินร้อยละสาม และ
ตั้งประเภทเงินนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง

ประมาณการรายรับในงบประมาณรายจ่ายประจำปีซึ่งหักตาม หมวดหักสมทบกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น มิให้นำมารับประเภทพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้หรือ
เงินอุดหนุนมารวมคำนวณด้วย

เงินที่หักสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าว ให้นำส่ง
กระทรวงมหาดไทย

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญ

* มาตรา ๕ ระบุคำว่า “ผู้อุปการะ” แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งปีตามอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๔๒ ตอนที่ ๑๑๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๔

* มาตรา ๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

* มาตรา ๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ปรึกษาด้านกฎหมายกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนคณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวนสองคน ผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลจำนวนสองคน และผู้แทนคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการความพรรคหนึ่งแต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และให้แต่งตั้งข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจควบคุมและดำเนินการรับเข้าเงินกองทุน รวมทั้งหาผลประโยชน์จากกองทุนตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้รวมถึงประเภทเงิน

ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) เงินคอกผลที่เกิดจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายนี้
- และ
- (๒) เงินที่มีผู้อุทิศสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ลักษณะ ๒

บำเหน็จบำนาญปกติ

หมวด ๑

สิทธิในบำเหน็จบำนาญปกติ

มาตรา ๙ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการ ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะ โอนไม่ได้

มาตรา ๑๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะได้รับบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อพ้นออกจากราชการต้องได้รับเงินคืนจากเงินจบประเภทประเภทเงินคืนของราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๑ บุคคลที่ระบุไว้ต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้

- ๑) ผู้ถูกไล่ออกจากราชการเพราะมีความผิด

** มาตรา ๑๑ (๑) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

(๒) จักรการส่วนท้องถิ่นวิสามัญหรือถูกอ้าง เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อกำหนดให้บำเหน็จบำนาญไว้ในหนังสือสัญญาจ้างตามความต้องการของทางราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ โดยอนุรักษระหว่งมหาดไทย

(๑) ผู้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเงินอย่างอื่น ไว้ให้บำเหน็จหรือบำนาญแล้ว

(๔) ผู้ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์หรือ

(๕) ผู้ซึ่งไม่เคยรับราชการมาก่อนแต่ได้เป็นทหารควบคุมหน่วยว่าด้วยกรรับราชการทหารเมื่อปลดเป็นกองหนุนแล้วและได้เข้ารับราชการอีกโดยเวลารับราชการจะติดต่อกับเวลาราชการกองประจำการหรือไม่ก็ตามยังไม่ครบหนึ่งปีบริบูรณ์

มาตรา ๑๒ จักรการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญได้คิดด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เหตุทดแทน

(๒) เหตุทุพพลภาพ

(๓) เหตุสูงอายุ

(๔) เหตุรับราชการนาน

มาตรา ๑๓ สิทธิในการขอรับบำเหน็จบำนาญปกติตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุความสามปี

มาตรา ๑๔ บำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบสิ้นแห่ง หรือไปดำรงตำแหน่งการเมือง หรือซึ่งมีคำสั่งให้พักโดยไม่มีความคิด

มาตรา ๑๕ บำเหน็จบำนาญเหตุทุพพลภาพนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเจ็บทุพพลภาพซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแสดงความคิดเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่นั้นต่อไป

มาตรา ๑๖ บำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้นั้นอาจตั้งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุสูงอายุได้

มาตรา ๑๗ บำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานนั้น ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบตามสิบปีบริบูรณ์แล้ว

ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ประสงค์จะลาออกจากราชการ ก็ให้ผู้นั้นอาจตั้งอนุญาตให้ลาออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานได้

๑๖ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

๑๗ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๑๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๑๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึง
สิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้รับบำเหน็จ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่สิบปีบริบูรณ์
ขึ้นไปมีสิทธิได้รับบำนาญ

มาตรา ๑๙ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีสิทธิได้รับบำนาญจะยื่นคำขอรับบำเหน็จตามเกณฑ์
ในมาตรา ๓๒ แทนบำนาญก็ได้

มาตรา ๒๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบ
สิบปีบริบูรณ์แล้ว ออกจากราชการเพราะลาออกและไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญปกติตามความ
ในมาตรา ๑๒ ก็ให้ได้รับบำเหน็จตามเกณฑ์ในมาตรา ๓๒

หมวด ๒

เวลาราชการและการนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๒๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอัมพวันราชการ
เมื่อถึงปีงบประมาณที่อายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น

มาตรา ๒๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๓ ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นส่งบัญชีไว้ในมาตรา ๒๒ ขึ้นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะ
ได้รับบำเหน็จบำนาญซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ในปีงบประมาณถัดไป คัดคณะกรรมการกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๔

มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๓๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๐๘

มาตรา ๒๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๑๑๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๐๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๑๐๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๐๘
วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ออกแก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๑๑๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๒๐

มาตรา ๒๔ ออกแก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๔ ตอนที่ ๑๑๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๒๐

๓๖ มาตรา ๒๕ การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการ และจำนวนเงินจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมีอัตราข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสาหกิจหรือลูกจ้าง

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิสาหกิจที่ได้มีบทบัญญัติของกฎหมายให้ยกฐานะหรือวิธีเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๑๐ ได้ และเมื่อได้มีการยกฐานะหรือเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวแล้ว ก็ให้นับเวตาระหว่างที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประเภทวิสาหกิจที่ติดต่อกับวันที่ได้มีการยกฐานะหรือการเปลี่ยนแปลงนั้น เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้ด้วย

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทำงานหรือรับราชการก่อนอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ให้เริ่มนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันที่มิอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

ผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญได้

มาตรา ๒๖ ผู้ซึ่งกระทำหน้าที่ตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้มีนับเวลาราชการที่ปฏิบัติความคำสั่งเป็นทวีคูณ แม้ว่าในระยะเวลาดังกล่าวนี้มิจะได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนก็ตาม

๓๗ ในกรณีที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ใด ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเขตที่ได้มีประกาศใช้กฎอัยการศึกนั้น ได้รับการนับเวลาราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หลักเกณฑ์ดังกล่าวให้พิจารณาความจำเป็นของสถานการณ์โดยคำนึงถึงความยากลำบากและภาระเสี่ยงอันตรายอย่างแท้จริงของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

๓๘ ในกรณีตามวรรคหนึ่งหรือกรณีที่คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้นับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามวรรคสอง ถ้าผู้ใดมีเวลาราชการซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการก็ให้นับเวลาระหว่างนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

มาตรา ๒๗ เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนเต็มนั้น สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับเหมือนเต็มเวลาราชการ

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักราชการซึ่งได้รับอนุญาตให้รับเงินเดือนไม่เต็มนั้นสำหรับการทำงานลดไปหนึ่งบำนาญให้นับเวลาตามส่วนแห่งเงินเดือนที่ได้รับ

๓๖ มาตรา ๒๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งฉบับเดียวข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๕๔ ตอนที่ ๑๗ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๐๐ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๒๐
๓๗ มาตรา ๒๖ วรรคสอง แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งฉบับเดียวข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓
๓๘ มาตรา ๒๖ วรรคสาม แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งฉบับเดียวข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑๒๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

เวลาป่วยหรือลาหรือต้องพักรักษาการ หรือมิได้อยู่ที่ราชการ ซึ่งมีใ้รับอนุญาตให้รับเงินเดือน ไม่นับเป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าผู้ที่มีใ้รับราชการด้วยเหตุที่ถูกแต่งตั้งทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการ

มาตรา ๒๘ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งทางราชการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือกให้ไปศึกษาหรือศึกษาวิชาในต่างประเทศ ให้นับเวลาสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญในระหว่างนั้นเหมือนเดิมเวลาราชการ

มาตรา ๒๙ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญให้นับแต่จำนวนปีเศษของใ้ได้ถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี

การนับระยะเวลาตามความในวรรคก่อน สำหรับเดือนหรือวัน ให้คำนวณตามวิธีการจ่ายเงินเดือน และให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี สำหรับจำนวนวันถ้ามีรวมกันหลายระยะให้นับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน

๓๖ มาตรา ๓๐ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาใ้บังคับ ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนก่อนออกจากราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในคอนหลังใ้ เว้นแต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นถูกปลดออกหรือใ้ไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญจากการรับราชการคอนก่อนออกจากราชการ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งใ้รับบำเหน็จไปแล้ว จะนับเวลาราชการต่อเนื่องตามวรรคหนึ่งใ้จะต้องคืนบำเหน็จที่ใ้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จใ้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ขั้ การส่วนท้องถิ่นซึ่งใ้รับหรือมีสิทธิใ้รับบำนาญปรกติแล้ว ใ้จัดการจ่ายบำนาญตลอดเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่นั้น แต่ใ้ผู้นั้นประสงค์จะรับบำนาญต่อไปจะต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าสังกัดที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันกลับเข้ารับราชการ และจะนับเวลาราชการต่อเนื่องใ้ได้ กรณีนี้ใ้เงินเดือนที่ใ้รับในขณะกลับเข้ารับราชการใหม่ทำหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิม เมื่อออกจากราชการใ้คงคงจ่ายบำนาญ แต่ใ้เงินเดือนใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิม ใ้รับบำนาญเท่ากับผลต่างของเงินเดือนใหม่และเงินเดือนเดิม โดยใ้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่แจ้งใ้เจ้าสังกัดที่ผู้นั้นรับบำนาญอยู่เพื่อคงหรือลดการจ่ายบำนาญ เมื่อออกจากราชการใ้มีสิทธิใ้รับบำนาญโดยคำนวณจากเงินเดือน และเวลาราชการในคอนใหม่รวมเข้ากับบำนาญเดิม บำนาญในคอนหลังจะเปลี่ยนเป็นขอรับบำเหน็จแทนใ้ได้

ความในมาตรานี้ ใ้ใ้บังคับแก่ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม

๓๖ มาตรา ๓๐ แห่งใ้ของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

การโอนหรือส่งข้าราชการผู้ใดไปรับราชการส่วนท้องถิ่น หรือการ โอนหรือส่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไปรับราชการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวตาราชการของข้าราชการหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นสำหรับคำนวณเงินเดือนกับ

๓๓ มาตรา ๓๐ ทวิ

หมวด ๓

วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๓๑ ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่ถ้าเป็นการคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามมาตรา ๒๑ เงินเดือนเดือนสุดท้ายให้หมายความรวมถึงเงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย

การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้เลื่อนลดเงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเก็บเงินเดือนเดิม

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเคยดำรงตำแหน่งในขณะเดียวกันหลายตำแหน่งแล้วพ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่สุดก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่สุดจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นับเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่ปีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่สุด ที่ไว้ตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. นับแล้วเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ

๓๒ วิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญให้กระทำดังนี้

- (๑) สำหรับบำเหน็จ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายคูณด้วยจำนวนปีเวตาราชการ
 - (๒) สำหรับบำนาญ ให้ตั้งเงินเดือนเดือนสุดท้ายหารด้วยห้าคูณด้วยจำนวนปีเวตาราชการ
- มาตรา ๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ เมื่อได้แจ้งการคำนวณบำเหน็จบำนาญปกติให้ผู้มีสิทธิ

รับทราบล่วงหน้าสองปีแล้ว ให้ถือว่าวิธีการคำนวณนั้นเป็นขั้นเด็ดขาด

๓๓ มาตรา ๓๐ ทวิ ออกโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

๓๓ มาตรา ๓๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๓๒ ตอนที่ ๒๓๘ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

๓๓ มาตรา ๓๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๑

“ หมวด ๔

ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่

มาตรา ๓๔

มาตรา ๓๕ ทวิ

ลักษณะ ๓

บำเหน็จบำนาญพิเศษ

มาตรา ๓๕ เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดประสบเหตุซึ่งที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ให้จ่ายบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษให้

สิทธิในบำเหน็จหรือบำนาญพิเศษเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้

มาตรา ๓๖ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขาหูหนวก ทั้งสองข้าง ตาบอด หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้อีกเลย ทั้งนี้เพราะเหตุปฏิบัติราชการ ในหน้าที่หรือถูกประทุพร้าย เพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญปกติกับทั้งได้รับบำนาญพิเศษด้วย เว้นแต่การได้รับอันตราย ได้รับความป่วยเจ็บหรือการถูกประทุพร้ายนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๓๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับบำเหน็จหรือบำนาญไปแล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันออกจากราชการปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าผู้นั้นเกิดป่วยเจ็บถึงทุพพลภาพขึ้นเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๔๐ ทั้งนี้ให้จ่ายให้นับแต่วันขอและในกรณีที่ได้รับบำเหน็จไปแล้ว ก็ให้จ่ายเฉพาะบำนาญพิเศษต่ออย่างเดียว

มาตรา ๓๘ การคำนวณบำนาญพิเศษ ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิการและทุพพลภาพของผู้นั้นตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ในกรณีปกติมีอัตราตั้งแต่ห้าในห้าสิบส่วนจนถึงยี่สิบในห้าสิบส่วนต่อเงินเดือนเดือนสุดท้าย
- (๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศ หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยเรือสำเภา หรือมีหน้าที่ต้องทำการสำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดต้อนระมัด หรือมีหน้าที่ขุด ทำลาย ทำหรือประกอบวัตถุระเบิด หรือมีหน้าที่เกี่ยวกับไอทิมล้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้าย

“ หมวด ๔ ผู้รับบำนาญกลับเข้ารับราชการใหม่ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ทวิ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๑๐๔ ก หน้า ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๓) เวลารักษาที่ความถี่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปราม การจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินแล้วได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้นให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบในห้าสิบส่วนจนถึงสามสิบห้าในห้าสิบส่วนของเงินเดือนเดือนสุดท้าย ในกรณีที่ไม่มีเงินเดือนให้ถืออัตราเงินเดือนทหารตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย

มาตรา ๓๙ ผู้ได้รับอันตรายถึงทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ แม้จะยังไม่ถึงพิธีรับบำนาญปกติก็ให้ได้รับบำนาญปกติได้ คิดตามอัตราที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖ นวกับบำนาญพิเศษด้วย

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำนาญพิเศษไป นอกจากบำนาญชดเชยซึ่งจะได้รับตามที่มีบัญญัติไว้ในกฤษฎีกา ๔ ก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๔ อีกด้วย ดังนี้

(๑) ในสามปกติเป็นจำนวนถึงเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

(๒) ผู้มีหน้าที่ต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการโดยอากาศยานในอากาศหรือมีหน้าที่ต้องทำการโคจรร่วม หรือต้องไปราชการหรือปฏิบัติราชการ โดยเรือดำน้ำ หรือมีหน้าที่ต้องทำการดำน้ำ หรือมีหน้าที่ทำการกวาดทุ่นระเบิด หรือมีหน้าที่ขุดทำลายทุ่นระเบิดหรือประกอบวัตถุระเบิดหรือมีหน้าที่เกี่ยวกับโยธา หรือเวลารักษาที่ความถี่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบหรือการสงคราม หรือมีการปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าได้รับอันตรายด้วยหน้าที่ที่กระทำนั้น ให้มีอัตราเป็นจำนวนสี่สิบในห้าสิบส่วนแห่งเงินเดือนเดือนสุดท้ายของผู้ตาย

มาตรา ๔๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับการป่วยเจ็บทุพพลภาพดังกล่าวในมาตรา ๓๖ เพราะเหตุ

(๑) ต้องไปปฏิบัติราชการเป็นครั้งคราวนอกตำบลที่ตั้งสำนักงานประจำ หรือ

(๒) ต้องประจำปฏิบัติราชการในท้องถิ่นที่ตนควรที่จะต้องเสี่ยงต่อโรคภัยไข้เจ็บ ซึ่งท้องถิ่นนั้นได้กำหนดไว้โดยกระทรวงมหาดไทย

ถ้าปรากฏว่า ความป่วยเจ็บทุพพลภาพนั้นได้เกิดเนื่องจากการต้องไปปฏิบัติราชการหรือต้องประจำปฏิบัติราชการนั้น ก็ให้จ่ายบำนาญตามมาตรา ๓๖ และถ้าถึงตายก็ให้จ่ายบำนาญพิเศษตามมาตรา ๔๐ (๑)

มาตรา ๔๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใด สูญหายไปและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายดังกล่าวในมาตรา ๓๖ ถึงตาย เมื่อต้นกำหนดสองเดือนนับแต่วันสูญหาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ว่าผู้นั้นถึงแก่ความตายในวันที่สูญหายและให้จ่ายบำนาญพิเศษตามบทบัญญัติในมาตรา ๔๐

^๑ มาตรา ๔๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๔๒ ตอนที่ ๑๑๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๔

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ผู้ที่ค้ำประกันมีฐานะว่าตายตามความในวรรคก่อนมิได้ตายก็ให้จัด
จ่ายบำนาญพิเศษนั้น และถ้าราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินเดือนให้ในระหว่างเวลาที่ต้อง
ค้ำประกันว่าถึงแก่ความตาย ก็ให้หักจำนวนเงินทั้งหมดที่จ่ายไปแล้วออกจากจำนวนเงินที่ต้องจ่ายนั้น

มาตรา ๔๓ บำนาญพิเศษที่บัญญัติในลักษณะนี้ ให้จ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) บุตร ให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไป ให้ได้รับสามส่วน
- (๒) ตามีหรือภริยา ให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดามารดา หรือบิดา หรือมารดา ที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

ถ้าผู้ตายไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษในอนุมาตราใดดังกล่าว หรือทายาทนั้นได้
ตายไปก่อน ให้แบ่งบำนาญพิเศษนั้นระหว่างทายาทผู้มีสิทธิตามส่วนในอนุมาตราที่มีทายาทผู้มีสิทธิได้
บำนาญพิเศษ

ถ้าได้มีการจ่ายบำนาญพิเศษไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็น
บุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่
วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควร ได้รู้ถึงความตายของบิดาที่เพิ่มขึ้นให้แก่บำนาญพิเศษนั้น
ใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิ
ตั้งแต่วันตายของเจ้าบำนาญ กรณีเช่นนี้ให้จังหวัดหักเอาจากทายาทซึ่งรับบำนาญพิเศษไปก่อนแล้วคืน
ตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถหักเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเงินไปในส่วนของคนตาม
วรรคสามต้นได้ จังหวัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า
เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปจนถึงวันเกิดสิทธิรับบำนาญพิเศษแต่อย่างใด

ถ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษดังกล่าวทั้งตามอนุมาตราให้บุคคลซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัด
พิจารณาเห็นว่า มีหลักฐานแสดงได้ว่าเป็นผู้อุปการะผู้ตายหรือเป็นผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญ
พิเศษตามส่วนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้อำนาจให้ และเมื่อได้จ่ายบำนาญพิเศษให้แก่ผู้อุปการะหรือ
ผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบ
ด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตาย
หรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควร ได้รู้ถึงความตายของบิดาให้ตั้งจ่ายบำนาญพิเศษให้แก่บุตรซึ่งศาลพิพากษา
ว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวกรณีเช่นนี้ถ้าไม่สามารถเรียกเงินบำนาญพิเศษที่จ่ายให้ผู้อุปการะ
หรือผู้อยู่ในอุปการะของผู้ตายรับไปแล้วคืนได้ ให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อบุคคลซึ่งได้รับบำนาญพิเศษอยู่ตามที่ได้กล่าวข้างต้นตายหรือหมดสิทธิไปให้ส่วนที่ผู้นั้น
ได้รับอยู่เป็นอันยุติลงเพียงนั้น

มาตรา ๔๔ บำนาญพิเศษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓ ให้จ่ายโดยกำหนดวงเงินและเงื่อนไขดังนี้

*** มาตรา ๔๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ یرประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๘๐ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๓๐

(๑) บุคคลผู้มีสิทธิได้รับจนอายุครบปีที่สิบปีบริบูรณ์ เว้นแต่เมื่ออายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์ ถ้าตั้งศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนต้นหรือในชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ทางราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้าให้ได้รับต่อไปตลอดเวลาที่ยังทำการศึกษาก่อนสถานศึกษาแต่ไม่เกินอายุยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) สามีหรือภรรยา ให้ได้รับตลอดชีวิตเว้นแต่ทำการสมรสใหม่

(๓) บิดามารดา ให้ได้รับตลอดชีวิต

(๔) บุคคลอื่นนอกจากที่ได้กล่าวใน (๑) (๒) และ (๓) ถ้าอายุยังไม่ถึงยี่สิบปีบริบูรณ์ ให้อนุโลมรับอย่างบุตรแต่ผู้แต่กรณีถ้าไม่เข้าลักษณะดังกล่าวแล้วให้รับอยู่เพียงสิบปี

ถ้าผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเป็นผู้พิการถึงทุพพลภาพอยู่ก่อนแล้ว หรือในระหว่างที่มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ ก็ให้ผู้นั้นได้รับบำนาญพิเศษตลอดเวลาที่ทุพพลภาพอยู่

มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะยื่นขอเปลี่ยนแปลงเป็นการรับบำนาญพิเศษแทนได้เรียกจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือน

มาตรา ๔๖ การขอบำนาญพิเศษต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรองกับรายงานแสดงเหตุที่ต้องรับอันตรายได้รับการป่วยเจ็บหรือถูกประทุษร้ายนั้นด้วยในกรณีดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๒ ให้แสดงถึงเหตุการณ์อันทำให้ควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงตาย

“ ลักษณะ ๓/๑

บำเหน็จดำรงชีพ

มาตรา ๔๖/๑ บำเหน็จดำรงชีพ ได้แก่ เงินที่จ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญที่ขอช่วยเหลือการดำรงชีพโดยช่วยให้ครั้งเดียว

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่คืนสิทธิเก่าของบำนาญรายเดือนที่ผู้นั้นได้รับ

ผู้รับบำนาญผู้ใดได้รับทั้งบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพให้นำบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพรวมเป็นบำนาญรายเดือนเพื่อคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้นั้น

เมื่อได้รับบำเหน็จดำรงชีพแล้ว ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จดำรงชีพอีก ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่และได้แยกจากราชการในครั้งหลังโดยเสียกรรับบำนาญ

๑๑ มาตรา ๔๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่าหนึ่งฉบับ กฎกระทรวงการส่งขึ้น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๐ ตอนที่ ๒๕๓ ก หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖
๑๒ ลักษณะ ๓/๑ บำเหน็จดำรงชีพ มาตรา ๔๖/๑ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่าหนึ่งฉบับ กฎกระทรวงการส่งขึ้น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๕๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพผู้ใด ได้รับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว ถ้าภายหลังผู้นั้นกลับเข้ารับราชการใหม่โดยมีสิทธินับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนออกจากราชการคั่นเนื่องกับกรวยรับราชการไม่ครบดังตามมาตรา ๓๐ และมีข้อออกจากราชการในครั้งหลังโดยสิทธิรับบำเหน็จ การจ่ายบำเหน็จในกรณีเช่นว่านี้ ให้หักเงินออกจากบำเหน็จที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน

ในกรณีที่ผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพได้แสดงเจตนาขอรับบำเหน็จดำรงชีพไว้แล้ว แต่ได้ถึงแก่ความตายก่อนได้รับบำเหน็จดำรงชีพ ให้การจ่ายเงินดังกล่าวเป็นอันระงับไป

๓ ลักษณะ ๔

บำเหน็จตกทอด

๓ มาตรา ๔๗ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง ให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลมและเพื่อประโยชน์ในกรณี ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดในเรื่องใด ก็ให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดในเรื่องนั้นแทน

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้ว หากปรากฏว่ามีบุตรที่ขึ้นโดยคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย จึงได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายหลังวันที่มีสิทธิ โดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันตายของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น หากปรากฏว่ามีบุตรชอบด้วยกฎหมายนั้นเป็นผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเช่นนี้ให้จังหวัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งรับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วความระงับของกระทรวงมหาดไทยกำหนดในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคสองได้ จังหวัดไม่คั่งขอรับสิทธิขอจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่บุตรจึงได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเสียชีวิตหรือรับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

๓ มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ เป็นจำนวนตามกึ่งหนึ่งของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ร.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานี้

๓ ๓๓๖๖ ๔ บำนาญของ ๓ มาตรา ๔๗ ข้อมาตรา ๕๗ เป็นในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๒๕๖ ตอนพิเศษ ๕๖-๓๖ หน้า ๕๖๓ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๒๕๖ ตอนพิเศษ ๕๖-๓๖ หน้า ๕๖๓

๓ มาตรา ๔๗ เป็นในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๒๕๖ ตอนพิเศษ ๕๖-๓๖ หน้า ๕๖๓ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๒๕๖ ตอนพิเศษ ๕๖-๓๖ หน้า ๕๖๓

๓ มาตรา ๔๘ ฉบับแก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๒๕๖ ตอนพิเศษ ๕๖-๓๖ หน้า ๕๖๓ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๒๕๖ ตอนพิเศษ ๕๖-๓๖ หน้า ๕๖๓

“ ในกรณีที่ได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตามวรรคหนึ่งให้หักเงินออกจากบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับเท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพที่ยกออก

มาตรา ๔๘ การคำนวณเงินบำเหน็จตกทอดตามความในลักษณะนี้ว่าได้อัตราเป็นออคิดเงินบำเหน็จตกทอดไม่ถึงสามพันบาท ก็ให้จ่ายเป็นบำเหน็จตกทอดตามพันบาท

ลักษณะ ๕

การพิจารณาตั้งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

“ มาตรา ๕๐ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเรื่องราวขอรับบำเหน็จบำนาญแล้วให้รีบตรวจสอบและจัดส่งให้ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันรับ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรีบพิจารณาตั้งภายในสี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันรับ ทั้งนี้ เว้นแต่ความล่าช้าเป็นเพราะความผิดของผู้ขอหรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี

ทรงขอให้ตั้งจ่ายและการตั้งจ่ายบำเหน็จบำนาญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ลักษณะ ๖

การเสียสิทธิรับบำนาญ

“ มาตรา ๕๑

“ มาตรา ๕๒ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดวินัยนั้น ให้คณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องได้รับโทษถึงไล่ออก ทนายไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔๗

“ มาตรา ๔๘ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๒ ตอนที่ ๑๑ ก (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

“ มาตรา ๕๐ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐

“ มาตรา ๕๑ ออกแก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๐ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๖

“ มาตรา ๕๒ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ข หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

มาตรา ๕๑ ผู้ซึ่งได้รับบำนาญปกติหรือวิเศษได้รับบำนาญปกติ หรือได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุสุขภาพผู้ใดกระทำความผิดอาญาซึ่งไม่ใช่ความผิดในลักษณะฐานเหตุโทษหรือความผิดอื่นได้กระทำโดยประมาท หรือถูกฟ้องว่าเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต ถ้าถึงแก่ความตายก่อนมีคดีหรือก่อนคดีถึงที่สุด ให้คณะกรรมการของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาวินิจฉัยว่า ผู้นั้นได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งกฎหมายกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงไว้เกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ทนายทนายไม่มีสิทธิได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๕๔ ทนายทนายต่อไปไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘

(๑) ผู้ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้เข้าบำนาญหรือผู้ที่จะก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตนถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ทนายทนายตามมาตรา ๔๓ ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้เจตนากระทำหรือพยายามกระทำให้ทนายทนายด้วยกันถึงตายโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือ

(๓) ผู้ใดต้องจำบำนาญหรือผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิรับบำนาญแก่ตน ทนายทนายความผิดโทษประหารชีวิต และตนเองกลับต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า มีความผิดฐานฟ้องเท็จหรือทำพยานเท็จ

ลักษณะ ๗

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ เงินทุนทดแทนพนักงานเทศบาลตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้โอนเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ พนักงานเทศบาลผู้ใดถูกหักเงินเดือนไว้เป็นเงินออมตามพระราชบัญญัติเงินทดแทนพนักงานเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๘๘ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วหากยังคงรับราชการอยู่ ก็ให้เงินที่หักไว้เป็นเงินออมยังคงอยู่ในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้ และไม้อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ถ้าผู้นั้นออกจากราชการภายหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ก็ให้จ่ายเงินที่หักไว้เป็นเงินออมจากกองทุนให้ไปพร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละสองต่อปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันสุดท้ายที่อยู่ในราชการ ถ้าผู้นั้นตายก็ให้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ทายาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ทงษ์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๔ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ พระราชบัญญัติสุขภาพ พ.ศ. ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล พ.ศ. ๒๔๘๘ กำหนดให้มีข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขภาพ และพนักงานตำบล เป็นผู้ดำเนินการของส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นงานบริการสาธารณะเช่นเดียวกับกรปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือน จึงเป็นการสมควรให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งได้แก่ ข้าราชการส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขภาพ และพนักงานตำบลมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญในทำนองเดียวกันกับข้าราชการพลเรือน ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติว่าเห็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ข้อ ๒ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหักเงินงบประมาณรายได้ประจำปีสมทบเข้าเป็นกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราร้อยละหนึ่ง เว้นแต่เทศบาลและเมืองพัทยาให้หักในอัตราร้อยละ

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๒

ธานี ศักดิ์เศรษฐ์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประสบปัญหาขาดแคลนเงินที่จะจัดเป็นเงินบำเหน็จบำนาญให้แก่ข้าราชการเทศบาลและพนักงานเมืองพัทยา เนื่องจากในขณะนี้เทศบาลและเมืองพัทยามีผู้ซึ่งลาออกและเกษียณอายุเป็นจำนวนมากและมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ หากยังคงกำหนดอัตราการหักเงินงบประมาณ รายได้ประจำปีสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยามีอัตรา ร้อยละหนึ่ง จะส่งผลกระทบต่อฐานะการเงินของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยา จนไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราหักเงินงบประมาณ รายได้ประจำปีสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของเทศบาลและเมืองพัทยาเพิ่มขึ้นเป็นอัตราร้อยละสองเพื่อให้กองทุนดังกล่าวสามารถดำเนินงานต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ

พ.ศ. ๒๕๕๘

ขอชี้แจงความความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราไม่เกินสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสองแสนบาท

ข้อ ๒ ผู้รับบำนาญซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญคนใดมิได้ขอรับภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปี

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการและถือกรับบำนาญ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญก็ได้ ในกรณีที่ยังไม่ขอรับบำเหน็จดำรงชีพพร้อมกับการขอรับบำนาญหากภายหลังจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพ ให้ขอรับได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการมีกรณีหรือ
 ต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญาก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณี
 หรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ โดยขอรับครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๔ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ประชา มาลินนท์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๒๒
 หน้า ๑๒๒ ตอนที่ ๒๑ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติ
 บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญมีสิทธิ
 ขอรับบำเหน็จค่าแรงชีพได้ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๕๖/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๑ บำเหน็จดำรงชีพให้จ่ายในอัตราสิบห้าเปอร์เซ็นต์ของบำนาญรายเดือนที่ได้รับแต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ตามวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสองแสนบาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบสามสิทธิของผู้รับนั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

บุญจง วงศ์ไตรรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รัฐมนตรีราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หน้า ๑๖
เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราป่าเหมี้ยงลำปางยังไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราป่าเหมี้ยงลำปางให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิได้กฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

“บำเหน็จบำนาญ” ถ้ามิได้ตัวไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้หมายถึงบำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เหตุทุกข์ทดแทน บำเหน็จตกทอดและหรือบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย และบำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นตาย

“กองทุน” หมายถึง กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนจังหวัด กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานเทศบาล กองทุนบำเหน็จบำนาญพนักงานส่วนตำบล หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายกำหนด

ข้อ ๕ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้มีสำนักงานกลางตั้งอยู่ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความหรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติความระเบียบนี้ได้ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษสมควรแก่กรณีการปฏิบัติความความในระเบียบนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยได้เป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๑

การตั้งงบประมาณและการนำส่งเงินสมทบ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๗ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นได้หักได้จากเงินงบประมาณทั่วไปตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ตั้งจ่ายในงบประมาณรายจ่ายประจำปีของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ในรายจ่ายงบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพันหรือหมวดรายจ่ายอื่น แล้วแต่กรณี โดยให้เรียกชื่อว่า “เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” และให้ตั้งจ่ายเฉพาะราชการส่วนท้องถิ่นที่มีข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

ข้อ ๘ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้หักและตั้งจ่ายไว้ตามข้อ ๗ เมื่อได้หักไว้เพื่อจ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และเงินเกินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความในหมวด ๙ แห่งระเบียบนี้แล้ว ส่วนที่เหลือเท่าใด ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ จัดการเบิกถอนนำส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเช็คหรือตราสั่งขีดพร้อมในนามกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณและให้ระบุไว้โดยชัดเจนว่าเป็นเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นของราชการส่วนท้องถิ่นใด เป็นเงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ใด งบประมาณตั้งจ่ายเท่าใด หักจ่ายเป็นบำเหน็จหรือบำนาญรายใดแต่ละรายเป็นเงินเท่าใด รวมเงินหักจ่ายบำเหน็จบำนาญเท่าใด แล้วรายงานให้จังหวัดทราบทุกครั้งที่มีการนำส่งเงินด้วย

ในกรณีที่ ราชอาณาจักรส่วนท้องถิ่นใดที่เงินงบประมาณสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่พอจ่ายตลอดปี) หรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่หลังจกเหตุที่ได้ตั้งเงินไปสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ให้หัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ รายงานจังหวัดเพื่อยังไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเสนอคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มเติมให้ต่อไป และในกรณีที่วงเงินที่ได้หักไว้จ่ายตามความในวรรคหนึ่งเหลือจ่ายเมื่อวันสิ้นปีเกินจำนวนเท่าใดให้นำส่งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วรายงานจังหวัดทราบอีกส่วนหนึ่งค้างหากเช่นเดียวกัน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการความความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า "น.บ.ท."

ให้คณะกรรมการความความในวรรคหนึ่งถือคณะกรรมการหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการและเลือกผู้ซึ่งเห็นสมควรคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๐ ก.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไปเห็นให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยที่มีวงเงินไม่พอจ่ายให้หน่วยบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดหน่วยงานนั้น หรือจะมอบอำนาจจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่อำเภอ ก.บ.ท. ก็ได้

(๒) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการส่วนจังหวัด จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานเทศบาล จำกัด สหกรณ์ออมทรัพย์พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิถูกหมายกำหนดไว้ดำเนินกิจการต่างๆ ภายในกำหนดเวลาที่มิเกินสิ้นห้าปี คชกรมียโมยตราใหม่เกินร้อยละสิบแล้วต่อไป

(๓) พิจารณากำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอัตราไม่เกินร้อยละสามสิบแห่งยอดเงินรายได้ประจำปี

วงเงินค่าใช้จ่ายประจำปีให้จัดให้เป็นประมาณหารยอดจ่ายประจำปีค ณะจะเป็ยบที่ คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (น.บ.ท.) กำหนด

(๔) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประเภท คังกล่าวไว้ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ในกรณี คังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่เงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจก ราชการส่วนท้องถิ่น ความความในข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ไม่ปีใดไม่พอที่จะ โอนไปเพิ่มจ่ายให้กับราชการส่วน ท้องถิ่น ความความในข้อ ๘ วรรคสอง

(ข) ในกิจการซึ่งคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พิจารณาแล้วเห็นว่าเกินประ โยชน์กับกิจการของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเป็นงาน เม่งค่าและประมาณการรายจ่ายที่ได้ตั้งจ่ายไว้ในข้อ ๑๐ (๓) ไม่พอจ่ายหรือไม่ได้ตั้งจ่ายไว้

ข้อ ๑๑ ให้มีอนุกรรมการดำเนินการขึ้นทบทวนหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการดำเนินการกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น” เรียกโดยย่อว่า “อ.บ.ท.” ประกอบด้วย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นประธาน รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นคนหนึ่ง ประธาน ก.บ.ท. เห็นชอบเป็นรองประธาน ผู้อำนวยการส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และอนุกรรมการอื่นซึ่งประธาน อ.บ.ท. จะได้พิจารณาแต่งตั้งขึ้น ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๑๒ อ.บ.ท. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับ ค่าอ และเก็บบริดงานเงินทูล เฉพาะการช่วยเงินทูลจะกระทำได้ดีต้องมีได้รับอนุมัติจาก ก.บ.ท. แล้วเท่านั้น และให้ประธาน อ.บ.ท. หรือรองประธาน อ.บ.ท. ในกรณีที่ประธาน อ.บ.ท. ไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้พิจารณาสั่งจ่าย

(๒) พิจารณาค่าเหมาครະเบือบล่างๆ เพื่อใช้ปฏิบัติในการจัดค้ำนบิถจกวงกองทุน

(๓) พิจารณาค่าหนดคบบงบวริฐธิกของทูล และควบคุมบิฐธิการเงินของของทูล

(๔) เก็บบริดงานออกสรค่างๆ

(๕) พิจารณาค่าหนดคค้ทมิทงานเข้าหน้าทึเพื่อให้สำเนินกิจการค่างๆ ของกองทุน

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีการเงินของกองทุน และเสนอรายงานของผู้สอบบัญชีพร้อมค้บงบท จบรายให้และรายจ่าย และรื่องานกิจการประคังปีของกองทุนให้ประธาน ก.บ.ท. ทราบและจัดส่งงบคุดแก่สรฐานะการเงินของกองทุนแต่ละปีให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ช้ค้ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกหน่วทราบภายในปีงบประมาณถัดไป

(๗) รวบรวมเรื่องค่างๆ ที่ควรรเสนอค้ที่ประชุม อ.บ.ท.

(๘) ค้ำเนินกิจการใดๆ ตามที่ ก.บ.ท. มอบหมาย

ข้อ ๑๓ การประชุมของ ก.บ.ท. ตามความในข้อ ๑๒ (๗) แห่งระเบียบนี้ให้ประธาน ก.บ.ท. เป็นผู้กำหนดและเรียกประชุมเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นและการประชุมของคณะกรรมาการ ก.บ.ท. และคณะอนุกรรมการ อ.บ.ท. ต้องมีกรรมาการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนจึงเป็นองสร้ประชุมการลงมติใดๆ ให้ถือถือต้องข้งมาด ด้วยคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ชี้ขาด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดจะครบเกษียณอายุการทำงานราชการจนราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ ต้องรายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้งให้ อ.บ.ท. ทราบล่วงหน้าอย่างน้อยตามค้บมก่อนครบเกษียณอายุ เมื่อครบกำหนดเกษียณอายุและราชการส่วนท้องถิ่นได้สั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นออกจากราชการแล้ว ให้รายงานผ่านจังหวัดไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ ๑๕ ราชการส่วนท้องถิ่นใดจะสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอค้จากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญปกคิหรือบำนาญพิศษ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขค้บค้โดยพระราชบัญญัติบั้นหม้จ้บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ ต้องระบุไว้ในคำสั่งให้ช้ค้แจ้งว่าให้ขอค้จากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุอย่างใด ภาคราใดและให้ส่งสำค้คำสั่งนั้นๆ ไปยังจังหวัดคือรายงานสำค้งวงกองทุนบั้นหม้จ้บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบทุกกราย

หมวด ๒

การขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑

บำเหน็จบำนาญปกติ

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ซึ่งประสงค์จะขอรับบำเหน็จบำนาญปกติ ยื่นเรื่องตามแบบ บ.พ. ๑ และแบบ บ.พ. ๒ พร้อมทั้งสำเนาคำสั่งบรรจุหรือแต่งตั้งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยที่ตนสังกัดครั้งสุดท้าย รวมสามชุดและให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จบำนาญรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) สมุดประวัติหรือบัตรประวัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ใบรับรองสมุดประวัติ ยึดเงินเดือน เงินเพิ่ม (ถ้ามี) และเวลาวิหุญระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึกตามแบบ บ.พ. ๓

(๓) สำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกจากราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับผู้ที่ครบเกษียณอายุ

(๔) สำเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้อาขออกจากราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

(๕) ต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไปสำหรับผู้ที่ยอกจากราชการเพราะเหตุทุพพลภาพ

(๖) หลักฐานการตรวจสอบและรับรองวาระราชการของกรมการเงินกลางใหม่ กระทรวงกลางใหม่สำหรับผู้ที่เคยรับราชการทหารกองประจำการก่อนหรือภายหลังที่เข้ารับราชการแล้ว

(๗) หลักฐานเกี่ยวกับการถูกสั่งพักราชการ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ออก ปลดออก หรือ ไล่ออก และหลักฐานการรับเงินเดือนระหว่างนั้น สำหรับผู้ที่เคยถูกสั่งพัก หรือออกจากราชการในลักษณะดังกล่าว เว้นแต่ได้บันทึกไว้ในสมุดประวัติโดยชัดเจนแล้ว

(๘) หลักฐานการอนุมัติของ ก.ศ. หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้วแต่กรณี สำหรับผู้มีสิทธิได้รับเวลาอุดมศึกษาในต่างประเทศ

(๙) หลักฐานเกี่ยวกับกรณีที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปทำการใดๆ ตามมติ คณะรัฐมนตรีซึ่งได้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเดิมวาระราชการ สำหรับผู้ที่ได้ไปปฏิบัติงานดังกล่าว ดังนี้

(ก) คำสั่งให้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อไปทำการนั้นๆ

(ข) คำสั่งให้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามเดิม หรือหลักฐานการแสดงผลงานขอรับบำเหน็จบำนาญ หรือหลักฐานการขอพิจาณาทางหน่วยที่ไปปฏิบัติงานนั้นๆ แล้วแต่กรณี

(๑๐) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่คอมที่กระทรวงกลาโหม กำหนดในระหว่างที่มิถูกรับ หรือการสงคราม หรือการปราบจลาจล หรือในระหว่างที่พระบรมราชโองการ ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือในระหว่างที่สั่งให้เป็นนักรบหรือค้ำนำ ซึ่งรับรองโดยกรมการเงินกลาโหม กระทรวงกลาโหม

(๑๑) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการปราบปรามผู้ก่อการร้าย คอมมิวนิสต์ ซึ่งรับรองโดยกองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน

(๑๒) หลักฐานการมีสิทธิได้นับเวลาทวีคูณสำหรับผู้ปฏิบัติราชการลับหรือปฏิบัติราชการ ความมั่นคงป้องกันประเทศ หรือปฏิบัติราชการกรณีอื่น ตามแบบที่กระทรวงกลาโหมขอทำควมตกลงกับ กระทรวงมหาดไทย หรือกรมที่แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบแล้ว

(๑๓) หลักฐานการพิจารณาขององค์การคณบดีบริหารงานบุคคลราชการส่วนท้องถิ่น (ก.จ.จ. หรือ ก.ท.จ. หรือ ก.อบต. จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) สำหรับผู้ที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต่อนอกจากการพิจารณาหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะห่อถ่อมความสามารถ หรือประพฤติดน ไม่เหมาะสม หรือบกพร่องในหน้าที่หรือมีมิตินับหมองหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีระเบียบให้ส่วนราชการ เจ้าสังกัดรายงานผลการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวให้องค์การคณบดีบริหารงานบุคคลของข้าราชการนั้นๆ ทราบ หรือหลักฐานการประกันตัวบุคคลหรือทรัพย์สินสำหรับผู้ที่มีเจ้าสังกัดสั่งไม่ได้รายงานผลการปฏิบัติ หรือ รายงานแล้วแต่ขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลนั้นๆ อังพิจารณาหรือคณบดีการ ในเรื่องดังกล่าวไม่เสร็จสิ้น

(๑๔) หลักฐานการขอใช้เงินคืนกรณีศึกษาหรือดูงานแล้วกลับมาปฏิบัติราชการ ฯลฯ ให้ ไม่ครบตามที่อนุญาต

(๑๕) แบบสำเนาการตรวจสอบสำเนียงป่านาญ (แบบ บ.ท. ๔) ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๒

ป่านาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ

ข้อ ๑๖ กรณีที่ผู้ออกจากราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในตำแหน่งสิทธิจะได้รับป่านาญพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามข้อ ๑๖ และให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือหลักฐานเกี่ยวกับการ ไปปฏิบัติราชการ

(๒) รายงานหรือรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ถูกประทุพร้ายหรือ ได้รับอันตราย

(๓) รายงานของผู้ร่วมงานหรือผู้รู้เห็นเหตุการณ์ใกล้ชิด (ถ้ามี)

(๔) รายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรณีที่ถูกประทุพร้าย หรือได้รับอันตราย นั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญาของผู้หนึ่งผู้ใด หรือต้นเหตุคำพิพากษานั้น

(๔) หลักฐานการสอบสวนพร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการซึ่งผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งขึ้นตอบชานว่าการอุทธรณ์หรือได้รับอันตรายนั้นเกิดจากความผิดหรือความประมาทเฉฉื่ออย่างร้ายแรงของผู้ยื่นเองหรือไม่ ในกรณีที่ไม่อาจแนบหลักฐานตาม (๔) หรือหลักฐานตาม (๕) ไม่ปรากฏชัดว่าการอุทธรณ์หรือได้รับอันตรายนั้น เกิดจากความผิดหรือความประมาทเฉฉื่ออย่างร้ายแรงของผู้ยื่นเองหรือไม่

(๖) ใบรับรองของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง ซึ่งได้ตรวจและให้ความเห็นว่าผู้ยื่นได้รับอันตรายเฉฉื่อเช่น ขา บวมกวมทั้งสองข้าง ตามขล หรือได้รับการปวยเฉฉื่อถึงทุพพลภาพไม่สามารถจะรับราชการต่อไปได้

(๗) ค่าตั้งเฉฉื่อเงิน(เฉฉื่อกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๓

บำนาญพิเศษ

ข้อ ๓๗ การขอรับบำนาญพิเศษ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการโดยได้รับบำเหน็จหรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเฉฉื่อถึงทุพพลภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่งที่ผู้ยื่นรับราชการ ภายในสามปี นับแต่วันที่ออกจากราชการนอกจากจะต้องสำเนียงการในส่วนที่เกี่ยวข้องของฉฉื่อ ๓๖ แล้ว ให้แนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่เฉฉื่อตั้งฉฉื่อว่าดารป่วยเฉฉื่อถึงทุพพลภาพเนื่องมาจากเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานแสดงว่าการป่วยเฉฉื่อถึงทุพพลภาพได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันที่ออกจากราชการ

(๓) หลักฐานแสดงวันเดือนปีที่ผู้ยื่นได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๔

บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๓๘ การขอรับบำเหน็จตกทอดให้ทายาทผู้มีฉฉื่อสิทธิ หรือผู้ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แสดงเจตนาไว้ แฉฉื่อแก่กรณี ขึ้นเรื่องขอรับบำเหน็จตกทอดด้วยตนเองตามแบบ บ.ท. ๑ แบบ บ.ท. ๒ และแบบ บ.ท. ๕ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ขอสงัดอยู่ครั้งสุดท้าย พร้อมด้วยสำเนียงรวม ๓ ชุด และให้สำเนียงรองว่าจะขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีฉฉื่อสิทธิครอบงวนค่าเสียหายต่างๆ ถึงแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบ บ.ท. ๖ หรือแบบหนังสือรับรองการขอใช้เงินคืนให้แก่ทางราชการ (สำหรับผู้เยาว์

คนเสมือนไร้ความสามารถ คนไร้ความสามารถให้คู่ปกครองในรูปคณะผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้พิทักษ์ หรือผู้
อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ความยินยอม แล้วแต่กรณี) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับเรื่องขอรับบำเหน็จลด
ทอดจากผู้ยื่นแล้ว ให้ถอนสวนปันที่ปากคำของผู้ยื่นในหัวข้อรายละเอียด ดังนี้

(๑) ผู้ตายได้ตายด้วยเหตุใด

(๒) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบิดาและมารดาของผู้ตายชื่ออะไรและยังมีชีวิตหรือถึงแก่กรรม
ไปแล้ว ตั้งแต่เมื่อใด

(๓) ผู้ตายมีสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ถ้ามี ชื่อตัวชื่อสกุลอะไรและให้มี
หลักฐานใบสำคัญการสมรสประกอบด้วย หากไม่มีหลักฐานให้ชี้แจงเหตุผลโดยชัดแจ้ง

(๔) ผู้ตายมีบุตรกี่คน ชื่ออะไร เกิดวันเดือนปีใด ถ้าเป็นบุตรเกิดก่อนสมรสขอให้สอบสวน
โดยละเอียดต่อไปด้วยว่าค่อมบิดามารดาได้สมรสกัน หรือได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่า
เป็นบุตรหรือไม่ ทั้งนี้ ให้ส่งหลักฐานต่างๆ เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน ตัวเนาใบสำคัญการสมรส สำเนา
ทะเบียนการรับรองบุตร หรือคำพิพากษาของศาล และเอกสารที่มีชื่อของอื่นโดยประกอบการพิจารณาด้วย

ให้เจ้าหน้าที่รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๖ และแนบหลักฐานเพิ่มเติมดังนี้

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับการตาย

(ก) สำเนารายชื่อบุคคล กรณีตายโดยเหตุปกติ หรือสำเนารายชื่อบุคคลประกอบหลักฐาน
การสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น รายงานการชันสูตรพลิกศพ รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี รายงาน
การสอบสวน ฯลฯ กรณีตายโดยผิดธรรมชาติ

(ข) สำเนาคำสั่งศาลสำหรับผู้ที่ถูกตั้งให้เป็นคนสาบสูญ

(ค) หลักฐานการสอบสวน พร้อมทั้งสรุปความเห็นของคณะกรรมการที่ผู้บังคับบัญชา
แต่งตั้งเพื่อสอบสวนพฤติการณ์และกรณีแวดล้อมต่างๆ ไป สำหรับผู้ที่ไม่ทราบแน่ชัดว่าการตายมีสาเหตุ
เนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเองหรือไม่

(ง) หลักฐานการวินิจฉัยขององค์กรกึ่งรัฐบาลงานบุคคลราชการ ส่วนท้องถิ่น
(ก.จ.ช. หรือ ก.ท.ช. หรือ ก.อบต.จังหวัด หรือ ก.เมืองพัทยา) ถ้าผู้นั้นไม่ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับ
โทษถึงโทษยกจากราชการหรือไม่ สำหรับผู้ตายที่มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและยัง
ไม่ได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่กระทำผิดนั้น

(๒) หลักฐานเกี่ยวกับทายาท

(ก) สำเนาทะเบียนบ้านของบิดามารดา กรณียังมีชีวิตอยู่หรือสำเนารายชื่อบุคคลหรือ
หนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้ (เช่น พี่ น้อง อุง ป้า น้า อา หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง) กรณีที่
ตายไปก่อนแล้ว

(ข) หลักฐานการเป็นบิดาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายให้แก่

๑. สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของบิดามารดาหรือสำเนา
ทะเบียนฐานะของภริยา (มารดาของผู้ตาย) หรือ

๒. หนังสือรับรองของผู้ตรวจเชื่อถือได้ ที่รับรองว่าปีคานาราคาสมรสก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือ

๓. สำเนาทะเบียนบ้าน หรือสูติบัตรของบุตรร่วมปีคานาราคาเดียวกันกับผู้ตาย ซึ่งเกิดภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ หรือก่อนนั้น

(๑) หลักฐานเกี่ยวกับคู่สมรส

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรส

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) สำเนารวมบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่คู่สมรส

ตายไปก่อน

(ง) สำเนาทะเบียนการหย่าหรือใบสำคัญการหย่าหรือคำสั่งศาลกรณีที่มีการหย่า

(จ) สำเนาคำพิพากษา หรือคำสั่งชี้แจงแสดงว่าคู่สมรสคนใดเป็นคู่สมรสที่ยอมรับด้วย

กฎหมาย กรณีที่มีการสมรสซ้อน

(๔) หลักฐานเกี่ยวกับบุตร

(ก) สำเนาทะเบียนสมรสหรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับมารดาของบุตรหรือ สำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนาคำพิพากษาศาลว่า เป็นบุตร

(ข) บันทึกรับรองการมีบุตรชอบด้วยกฎหมายในครุภังการ (ถ้ามี)

(ค) สำเนารวมบัตรหรือหนังสือรับรองการตายของผู้ที่ควรเชื่อถือได้กรณีที่มีบุตรตาย

(ง) สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

(๕) หลักฐานการเป็นผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้อุปการะ แก่ผู้ตาย ซึ่งลงชื่อให้ความยินยอมในกรขอรับ หรือขอรับบำเหน็จตกทอดแทนผู้มีสิทธิ ได้แก่ สำเนาทะเบียน การรับรองบุตร สำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม หรือสำเนาคำสั่งศาลตั้งผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ หรือผู้อุปการะ แก่ผู้ตาย

ให้ยื่นต่อศาลจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๕

บำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย

ข้อ ๒๐ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตาย นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่ง ต้องแนบตามข้อ ๑๗ (๑) ถึงข้อ ๑๗ (๕) และข้อ ๑๘ แล้ว ให้แนบหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) ใบแสดงความเป็นหรือรายงานของแพทย์ที่หาตรวจการรับรอง ซึ่งแสดงว่าการป่วยเจ็บ อังคตเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติราชการ ในหน้าที่

(๒) รายงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการในระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ สำหรับผู้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาเห็นว่าถึงแก่ความตายเพราะปฏิบัติงานในลักษณะตราครุฑรางวัล หรือทรงเกียรติเกินกว่าปกติธรรมดา

(๓) หลักฐานการสอบสวนในกรณีสูญหายว่าสูญหายตั้งแต่เมื่อใด และมีเหตุอันควร เชื่อได้ว่าผู้นั้นได้รับอันตรายถึงคนหรือไม่

(๔) ถ้าสิ่งเงินเงินเคียนกรณีพิเศษ (ถ้ามี)

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๑ การขอรับบำนาญพิเศษกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญปกติไปแล้ว ป่วยเจ็บถึงตายกันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ระหว่างที่ผู้นั้นรับราชการ ภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ นอกจากหลักฐานที่เกี่ยวข้องจะต้องแนบตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้แนบ หลักฐานเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) หลักฐานการสอบสวนของราชการส่วนท้องถิ่นที่สงสัยว่าการป่วยเจ็บถึงตาย เกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไม่

(๒) หลักฐานซึ่งแสดงว่า การป่วยเจ็บถึงตายได้เกิดขึ้นภายในสามปี นับแต่วันออกจากราชการ

(๓) หลักฐานซึ่งแสดงวันเดือนปีที่ทายาทได้ยื่นขอรับบำนาญพิเศษ

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๖

บำเหน็จศพทศพกรณีผู้รับบำนาญตาย

- - - - -

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้มีสิทธิรับบำเหน็จศพทศพแจ้งให้ราชการ ส่วนท้องถิ่นผู้เบิกจ่ายบำนาญทราบ และให้ผู้เบิกจ่ายบำนาญแจ้งทาง ทนตสิทธิรับบำนาญของผู้นั้น ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบ โดยเร็ว

ข้อ ๒๓ ให้ทายาทผู้มีสิทธิของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายหรือผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย ได้แสดงเจตนาไว้ให้มีสิทธิอื่นค่าชดเชยรับบำเหน็จศพทศพรวมทั้งให้สำรองว่าจะขอใช้เงินที่ได้รับไป โดยไม่มีสิทธิติดต่อกันแก่เสียหอยต่างๆ คืนแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามแบบ บ.ท. ๖ (สำหรับผู้เยาว์ คนเสมือน ไร้ความสามารถ หรือคนไร้ความสามารถ ให้ผู้ปกครองในฐานะผู้แทน โดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์หรือ ผู้อนุบาล ลงชื่อแทนหรือให้ควมยินยอม แล้วแต่กรณี) อื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้เข้ารับบำนาญครั้งสุดท้าย และให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมหลักฐานเช่นเดียวกับกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นตายตามข้อ ๑๕ ตามแบบท่างข

ให้เสนอต่อจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

หมวด ๓๐

การตั้งจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการาหารส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่น ได้รับเรื่องการขอรับจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการาจากผู้ขอและผู้รับประกันความ
ในหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้แล้ว ให้นับตั้ง วัน เดือน ปี ที่ได้รับเรื่องแล้วตรวจสอบและสอบสวนหลักฐาน
ต่างๆ เพื่อนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันรับเรื่อง

ข้อ ๒๕ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ใช้สมุดประวัติที่มีการรับรองโดยถูกต้องเป็นหลักฐานในการ
ตรวจสอบเวลา พิจารณาสำหรับคำนวณบ้านเช่าบ้านอุปการาของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้วันแต่ข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นนั้นๆ จะไม่มีสมุดประวัติหรือมีแค่สมุดประวัติ ไม่ถูกต้องสมบูรณ์หรือในกรณีหลักฐานต่างๆ
เกี่ยวกับเวลาการขจัดแต่งหรือ ไม่ตรงกันก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่รับเรื่องขอรับจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการา
ยื่นหน่วยราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่นที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเคยรับราชการอยู่ เพื่อรับรองเวลา
ราชการของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นเป็นหลักฐานก่อน เมื่อได้รับหลักฐานดังกล่าวแล้ว ให้รับดำเนินการ
รวบรวมเรื่องขอรับจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการาหรือบ้านหนึ่งครอบครัวพร้อมด้วยหลักฐานต่างๆ โดยเสนอกว่า เฝ้าเห็นไปทั่ว
ผู้ว่าราชการจังหวัด ว่าสมควรจำนำเงินบ้านเช่า บ้านเช่า หรือบ้านหนึ่งครอบครัวหรือไม่สมควรหรือไม่สมควร
จำนวนเท่าใดหรือเกินสมควรเท่าใด ตั้งแต่วันที่

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัด ได้รับเรื่องขอรับจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการาเอกสารต่างๆ จากราชการ
ส่วนท้องถิ่น ตามความในข้อ ๒๕ แห่งระเบียบนี้ แล้วให้ทันถึงวัน เดือน ปี ที่ได้รับไว้เป็นหลักฐาน แล้ววัน
พิจารณาสั่งจ่ายภายในกำหนดเวลาที่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องการตั้งจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการาให้ทำคำสั่ง
เป็นสามฉบับ โดยระบุให้ชัดเจนว่าจ่ายเป็นบ้านเช่าหรือบ้านอุปการาหรือบ้านหนึ่งครอบครัวให้แก่ใครจำนวนเท่าใด
หรือเกินสมควรเท่าใด จ่ายตั้งแต่เมื่อใดแล้วส่งคำสั่งและเรื่องขอรับจำนำเงินบ้านเช่าบ้านอุปการาให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่
เสนอเรื่องเพื่อถือจ่ายหนึ่งชุด เก็บรักษาไว้ที่จังหวัดหนึ่งชุดและส่งไปยังสำนักงานกองทุนบ้านเช่าบ้านอุป
การาหารส่วนท้องถิ่นหนึ่งชุด

บ้านเช่าหรือบ้านอุปการาพิเศษ หรือบ้านอุปการาพิเศษเหตุทุกผลทำให้ส่งช่วยให้ตั้งแต่วันขาดจากอัตรา
เงินเดือนเป็นต้นไป

บ้านหนึ่งครอบครัว หรือบ้านอุปการาพิเศษในกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ซึ่งจ่ายแก่ทายาทหรือผู้มี
สิทธินั้น ให้ตั้งจ่ายได้ตั้งแต่วันถึงแก่ความตาย หรือวันอันจะถึงวันที่สันนิษฐานว่าถึงแก่ความตาย
ตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเช่าบ้านอุปการาหารส่วนท้องถิ่น

ในกรณีที่มีการลบลหรือลดบ้านอุปการาในระหว่างเวลาที่ข้าราชการท้องถิ่นเข้ารับราชการใหม่และต่อมา
ออกจากราชการครั้งหลัง โดยไม่มีสิทธิได้รับบ้านอุปการา การตั้งจ่ายบ้านอุปการาพิเศษที่ได้รับข้อยืดหยุ่นตั้งแต่วันออกจาก
ราชการครั้งหลัง จะจ่ายได้ตั้งเมื่อผู้รับบ้านอุปการาได้ยื่นขอรับบ้านอุปการาเดิมต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่เคยได้รับ และ
ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมจ่ายบ้านอุปการาค่าไป ทั้งนี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นรายงานผ่านจังหวัดไปยัง
กระทรวงมหาดไทยเพื่อแจ้ง ก.บ.ท. ทราบอีกครั้งหนึ่ง

กรณีที่ว่าราชการจังหวัดถึงไม่อนุมัติการจำหน่ายใบเหมืองป่าตามกฎหมายแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามที่
ราชการส่วนท้องถิ่นเสนอขอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับเรื่องรายงานเหตุผลไปยังกระทรวงมหาดไทย

สำหรับอัตราป่าอนุรักษ์พิเศษซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบด้วยความพิการทุพพลภาพของผู้ยื่นคำขอตามในมาตรา ๓๔ แห่ง
พระราชบัญญัติป่าเหมืองป่าตามกฎหมายข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ป่าเหมืองป่าตามกฎหมายข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าเหมืองป่า
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอกระทรวงมหาดไทย ภายในอายุ ไป

หมวด ๔

การเบิกจ่ายป่าเหมืองป่า

ข้อ ๒๓ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับคำสั่งจ่ายป่าเหมืองป่าตามกฎหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วด้วย
แจ้งแก่ผู้ยื่นเรื่องรับทราบไว้เป็นหลักฐาน โดยให้ลงลายมือชื่อรับทราบพร้อมทั้งวัน เดือน ปี ไว้ในคำสั่งจ่าย
ของผู้ว่าราชการจังหวัดฉบับให้ส่งตามมือชื่อรับทราบไว้ในทะเบียนที่จัดทำไว้โดยเฉพาะด้วย ส่วนผู้ที่อยู่ไกล
หรืออยู่ต่างจังหวัด ไม่สะดวกแก่การติดต่อให้มาส่งนามตราขี้ได้ก็ให้แจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
และหมวดเหตุในทะเบียนด้วยว่าได้แจ้งให้ทราบความหนังสือลงทะเบียน วัน เดือน ปีใด

ข้อ ๒๔ การเบิกจ่ายเงินป่าเหมืองป่าตามกฎหมายประจำเดือนหนึ่งๆ ให้ใช้ฎีกาค่าตอบแทนโดยกรอก
จำนวนเงินป่าเหมืองป่ารวมทั้งเงินเพิ่มในประเภทเงินป่าเหมืองป่าตามกฎหมายข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้
เขียนใบแทรกงบแสดงรายชื่อจำนวนเงินที่ขอเป็นรายบุคคลลงในแบบ บ.ท. ๑ แล้วรวมยอดทั้งสิ้นให้ตรงกับ
จำนวนที่ขอเบิกถนนไว้กับฎีกา

ข้อ ๒๕ การจ่ายเงินป่าเหมืองป่ารวมทั้งเงินเพิ่มจากป่าอนุรักษ์แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้เป็น
หน้าที่ของสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เป็นผู้รับผิดชอบและ
ปฏิบัติการเบิกจ่ายตามระเบียบ โดยให้ลงจ่ายในทะเบียนจ่ายเงินป่าเหมืองป่าตามกฎหมายฉบับหนึ่งค้างหาก โดยใช้
แบบ บ.ท. ๘ และให้กรอกรายชื่อจำนวนเงินป่าเหมืองป่าตามกฎหมายเรื่องตามลำดับใบแทรกฎีกาค่าตอบแทนและ
รวมยอดทั้งสิ้นไว้พร้อมทั้งพร้อมทั้งหมายเหตุว่ามีโดยฎีกาค่าตอบแทนที่เท่าใด วัน เดือน ปีใด การจ่าย
ในวันหนึ่งๆ รวมทั้งราย เป็นเงินเท่าใดต้องแสดงไว้ในช่องหมายเหตุ

การขอรับป่าเหมืองป่าตามกฎหมายผ่านทางธนาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง
มหาดไทยกำหนด

การจ่ายป่าอนุรักษ์ประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ
สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคาร หรือผู้มีสิทธิรับป่าอนุรักษ์ได้รับป่าอนุรักษ์ทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการ
ก่อนวันทำการสุดท้ายของวันทำการในเดือนนั้นสองวันทำการ แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวันจ่าย
เป็นอย่างอื่นก็ได้

บ้านญาติที่ข้างเมืงหรือที่ผู้รับค้ำหรือหมคสิทธิ์ดงในระหว่งเดือนให้เริ่มจ่ายได้ทันที
ในกรณีทีผู้รับบ้านญาติงซื้อรับเงินไม่ได้ ก็ให้ผู้รับพิมพ์สายนีวมีชแทนและให้ผู้จ่ายเงินหมยเหตุ
ลัหวร่วเป็นตยพิมพ์นี้วมือของใคร

ในกรณีทีผู้รับบ้านหนึ่งบ้านญาติงไม่ชยารดจะมำรับลัหวตนเองได้ค้องทวหมงสือมอบฉันทะ
คยแบบ บ.ท. ๘

ข้อ ๓๐ กรณีขำรชกรส่วนท้องถิ่นผู้ได้รับหรือมีสิทธิ์รับบ้านญาติงถึงแก่ควมคยให้จ่ายบ้านญาติง
รวมทั้งเงินค้ำจยจากบ้านญาติง (ถ้ามี) ให้จนถึงวันที่ถึงแก่ควมคยนอกจากนี้ให้จ่ายเงินช่วยทศคยจำนวนเท่ากับ
บ้านญาติง เงินค้ำจยกรบ้านญาติง (ถ้ามี) รวมกับเงินช่วยค้ำจยของชักรผู้รับบ้านญาติง (ถ้ามี) สทลเคอชโดย

(๑) กรณีผู้รับบ้านญาติงรชกรส่วนท้องถิ่นค้ำแห่งคฤ ให้จ่ายเงินบ้านญาติงและเงินช่วย
ค้ำครองชักรผู้รับบ้านญาติง (ถ้ามี) จากเงินงบประมาณแผ่นดิน ส่วนเงินค้ำจยกรบ้านญาติง (ถ้ามี) ให้จ่ายจยเงิน
สมทบทองทุนบ้านหนึ่งบ้านญาติงขำรชกรส่วนท้องถิ่น

(๒) กรณีผู้รับบ้านญาติงรชกรส่วนท้องถิ่นมอกจยค้ำแห่งคฤ ให้จ่ายเงินบ้านญาติงและ
เงินค้ำจยกรบ้านญาติง (ถ้ามี) จากเงินสมทบทองทุนบ้านหนึ่งบ้านญาติงขำรชกรส่วนท้องถิ่น ส่วนเงินช่วย
ค้ำครองชักรผู้รับบ้านญาติง (ถ้ามี) ให้จ่ายจยเงินงบประมาณของรชกรส่วนท้องถิ่น

ผู้มีสิทธิ์รับบ้านญาติงที่ถึงแก่ควมคยเป็นผู้รับบ้านญาติงคกทคหรือบ้านญาติงพิเศษในฐนระ
ทยททไม่ให้จ่ายเงินช่วยทศคย

เงินช่วยทศคยคยวรรคหนึ่ง ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งขำรชกรส่วนท้องถิ่นผู้คยแศคจยคย
โดยค้ำเป็นหนังสือยื่นค้อร รชกรส่วนท้องถิ่น คยแบบ บ.ท. ๑๐

ถ้าขำรชกรส่วนท้องถิ่นผู้คยได้แศคจยคยไว้คยวรรคคยหรือบุคคลซึ่งขำรชกร
ส่วนท้องถิ่นผู้คยแศคจยคยไว้คยค้อมขำรชกรส่วนท้องถิ่นผู้คยหรือค้อมมีการจ่ายเงินก็ให้จ่ายแก่
บุคคลคยค้ำค้ำ คั้งนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุค
- (๓) บิคยวรรค

เมื่อปรกฏว่บุคคลในค้ำค้ำก่อนคยวรรคคี้มีชีวิตอยู่ บุคคลในค้ำค้ำค้ค ไปไม่มีสิทธิ์ได้รับ
เงินช่วยทศคย

ถ้าผู้มีสิทธิ์ได้รับเงินช่วยทศคยคยคยในวรรคคี้ในค้ำค้ำค้คยกันมีชคคยให้จ่ายให้แก่ผู้ซึ่ง
บุคคลในค้ำค้ำค้คยหมยคยคยเป็นหนังสือ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลค้คที่จัดการทท

ข้อ ๓๑ การขอรรับเงินช่วยทศคย ให้กระศยทยในเวลทหนึ่งปีนับค้ควันที่ขำรชกร ส่วนท้องถิ่น
ผู้ได้รับหรือมีสิทธิ์รับบ้านญาติงถึงแก่ควมคย

กรณีทีผู้มีสิทธิ์รับบ้านญาติงถึงแก่ควมคยค้อมที่ผู้ขำรชกร จ้งทคจะค้คจ่ายบ้านญาติงให้นับ
ระชเวคยเพื่อขอรรับเงินช่วยทศคยคยคยในวรรคคี้ ค้คค้ควันที่ผู้ขำรชกร จ้งทคค้คจ่ายบ้านญาติง

ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีความจำเป็นต้องเข้าจัดการสหข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตาย เพราะไม่มีผู้ใดเข้าจัดการ ในเวลาอันสมควร ให้ทางราชการส่วนท้องถิ่นหักค่าใช้จ่ายจากเงินช่วยเหลือที่ได้เท่าที่จ่ายจริง แล้วมอบส่วนที่เหลือถ้ามีให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับตามข้อ ๓๐

ข้อ ๓๒ เพื่อเป็นหลักฐานการตรวจสอบบ้านหนึ่งป้านาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนตรวจจ่ายบ้านหนึ่งป้านาญไว้เล่มหนึ่งตามแบบ บ.ท. ๑๑ และให้มีข้อความดังนี้ ชื่อผู้รับ จำนวนเงิน และเดือนดูอาคนถึงเดือนกันยายนรวม ๑๒ เดือน ในช่องหมายเหตุให้หมายเหตุว่าได้รับค่าสิ่งจ่ายบ้านหนึ่ง หรือป้านาญตั้งแต่เมื่อใด เดือนอะไร

การลงทะเบียนตรวจจ่ายคั้งนอกประเภท ดังนี้

(๑) บ้านหนึ่งป้านาญปกติ

(ก) เหตุทดแทน

(ข) เหตุทุพพลภาพ

(ค) เหตุสูงอายุ

(ง) เหตุรักราชการนาน

(๒) บ้านนาญพิศม

(๓) บ้านหนึ่งจตกทอด

ข้อ ๓๓ การเบิกจ่ายเงินบ้านหนึ่งป้านาญสมุห์บัญชีหรือหัวหน้าหน่วยการคลังของราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินบ้านหนึ่งป้านาญจะต้องเก็บเรื่องขอรับบ้านหนึ่งป้านาญหลักฐานการเบิกจ่ายตรงของตนเอกสารประกอบการจ่ายไว้ประกอบการตรวจสอบบัญชีการเงินเช่นเดียวกับใบสำคัญการจ่ายเงินประเภทอื่นของราชการส่วนท้องถิ่น

หมวด ๕

การแสดงการดำรงชีวิตของผู้รับบ้านนาญส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๓๔ ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี ให้ผู้รับบ้านนาญแสดงการดำรงชีวิตต่อราชการส่วนท้องถิ่น โดยจะแสดงด้วยตนเอง หรือให้มีการรับรองของนายอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นที่ผู้รับบ้านนาญมีภูมิลำเนาอยู่ในปัจจุบันหรือข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๕ เป็นผู้รับรองตามแบบ บ.ท. ๑๒ ซึ่งรับรองว่าผู้รับบ้านนาญยังดำรงชีวิตอยู่ เพื่อประกอบเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงิน

ให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่ายบ้านนาญจัดทำสมุดไว้เล่มหนึ่งเพื่อใช้ในการแสดงรายชื่อและค่าเบตที่อยู่ของผู้รับบ้านนาญ และให้ผู้รับบ้านนาญลงลายมือชื่อ วัน เดือน ปีที่แสดงการดำรงชีวิตอยู่ไว้เป็นหลักฐาน

กรณีมอบเงินให้ผู้รับแทนให้ปฏิบัติตามความในวรรคก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษเป็นบุตรซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา หรือชั้นอุดมศึกษา หรือชั้นการศึกษาที่ราชการรับรองให้เทียบเท่า ถ้ามีความประสงค์จะขอรับบำนาญพิเศษต่อไป อีกหลังจากที่มีอายุครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วให้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษานั้นๆ และหลังจากนั้นให้ยื่น ใบรับรองเจ้าหน้าที่ภายในเดือนแรกของปีงบประมาณใหม่ทุกปี

ข้อ ๓๖ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นได้รับหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่คงถาวรในข้อ ๓๔ หรือใบรับรอง ของสถานศึกษาดังกล่าวในข้อ ๓๕ แล้ว ให้บันทึกไว้ในทะเบียนจ่ายเงินบำนาญและทะเบียนตรวจจ่ายเงิน บำนาญว่า ผู้รับบำนาญรายใดได้แสดงการดำรงชีวิตอยู่แต่วันเดือนปีใดหรือผู้รับบำนาญพิเศษรายใดมีอายุ ครบยี่สิบปีบริบูรณ์แล้วตั้งแต่วันเดือนปีใด และได้ยื่นใบรับรองของสถานศึกษาใดตั้งแต่วันเดือนปีใด แล้วแต่กรณี เพื่อเป็นหลักฐานการจ่ายบำนาญต่อไป ส่วนหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือใบรับรองของ สถานศึกษาให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่เบิกจ่ายเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบบัญชีการเงินต่อไปด้วย

ข้อ ๓๗ ถ้าปรากฏว่าผู้รับบำนาญขาดสิทธิที่จะได้รับบำนาญต่อไปแล้ว หรือผู้รับบำนาญไม่แสดง การดำรงชีวิตอยู่ หรือ ไม่ยื่นใบรับรองของสถานศึกษามาที่ระบุไว้ในข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ให้ราชการส่วน ท้องถิ่นระงับการจ่ายบำนาญไว้จนกว่าผู้รับบำนาญจะแสดงหลักฐานการดำรงชีวิตอยู่หรือส่งใบรับรองของ สถานศึกษาให้ถูกต้อง

หมวด ๖

การเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ

— — — —

ข้อ ๓๘ ผู้รับบำนาญที่ย้ายภูมิกันมาและประสงค์จะโอนการรับเงินบำนาญไปรับทางราชการส่วน ท้องถิ่นรูปเดียวกันในท้องที่ที่ย้ายไปอยู่ใหม่ ให้ผู้รับบำนาญยื่นเรื่องต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญให้เดิม และให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นส่งเรื่องและหนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้ายตามแบบ บ.ท. ๑๐ ไปยังจังหวัดและให้จังหวัดรายงานเพื่อขออนุมัติกระทรวงมหาดไทย

หมวด ๗

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ

— — — —

ข้อ ๓๙ การจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๕ และ ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำนาญทดแทนตามความในพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่ตน เบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ความหมายในพระราชบัญญัติบำนาญปีหนึ่งปี ๒๕๐๐ แก่ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำนาญปีหนึ่งปี ๒๕๐๐ แก่ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือ พ้นจากราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมิสิทธิได้รับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในกรณีคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษที่โอนแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก่ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณ โดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก่ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้ เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหากเข้าด้วยกันแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก่ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

หมวด ๘

การหักบำนาญพิเศษและหรือ บำเหน็จ
ตกทอดจากผู้ที่ได้รับสิทธิหรือ ไม่มีสิทธิ

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ได้เบิกจ่ายบำนาญพิเศษและหรือบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิตามคำสั่งจ่ายของจังหวัดแล้ว หากปรากฏภายหลังว่ามีบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าตนเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของ

ผู้ขายตามเงื่อนไขที่กฎหมายว่าด้วยฉบับหนึ่งจำหน่ายชำระราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดเพิ่มขึ้น ให้จังหวัดสั่ง
จ่ายเงินรายนั้นใหม่โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้บันทึกเงินบำนาญพิเศษของผู้ซึ่งรับเงินไปตั้งแต่วันเกิดสิทธิ
คืนให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับทุกเดือนจนกว่าออกเงิน ที่หักจะครบจำนวนที่ผู้นั้น
รับเงินไป

ในกรณีที่หักเงินบำนาญพิเศษได้ไม่ครบจำนวนที่รับเงินไป หรือไม่มีเงินบำนาญพิเศษที่จะหัก
ใช้ได้ ให้จังหวัดสั่งให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้บันทึกเงินจากผู้ที่ได้รับเงินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืน
เพื่อจ่ายให้แก่บุตรดังกล่าวตามสิทธิที่บุตรผู้นั้นจะได้รับหากเรียกคืนไม่ได้หรือเรียกได้ไม่ครบ ให้ผู้เบิกจ่าย
ให้บุตรผู้นั้นเรียกหรือเอาจากผู้ที่ได้รับเงินไปหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิต่อไป

หมวด ๕

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๔๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ลาประสงค์จะออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกจากราชการ
ส่วนท้องถิ่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด ตามแบบ บ.ท. ๑๔

กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ให้ยื่นคำขอรับบำนาญหรือบำนาญ
ต่อราชการส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่
กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ข้อ ๔๒ เพื่อให้ได้ทราบถึงฐานะการเงิน และสถิติของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน
ท้องถิ่นเป็นประจำ กรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นใดมีการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ในเดือนใด ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจัดวางแบบเดือนแสดงการรับ - จ่ายเงินตามแบบ บ.ท. ๑๕ ส่งไปยัง
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนใหม่ทุกเดือน

ข้อ ๔๓ บรรดาแบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ประชา มาอินทร์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๒๒

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๑ พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตรา ๖๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ตามกฎหมายฉบับหนึ่งบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น เรียกโดยย่อว่า “ช.ค.บ.” ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท

ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ตามกฎหมายฉบับหนึ่งบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไปแต่ไม่เกินสี่พันสองร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละสองร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันสองร้อยบาท

ข้อ ๔ ทาสาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ทาสาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกิน สี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้ว ให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๕ ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ หรือหาอาทผู้รับบำนาญพิเศษหรือนำบำนาญตกทอด ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ในกรณีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการ หรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัด ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินเดือนหรือค่าจ้างด้วยหรือไม่

ข้อ ๖ การจ่าย ช.ค.บ.ให้นำกฎหมายว่าด้วยการช่วยเหลือเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่น ในลักษณะเดียวกัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ให้จ่าย ช.ค.บ. ถึงวันที่ถึงแก่ความตาย

กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเดิมแจ้งให้ราชการส่วน ท้องถิ่นใหม่ทราบว่าได้จ่าย ช.ค.บ. ให้แล้วถึงวันใด เป็นจำนวนเท่าใด และให้ราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ เบิกจ่ายให้ต่อไปตั้งแต่วันที่ถัดจากวันดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้เบิกจ่าย ช.ค.บ. จากงบประมาณรายจ่าย งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

ข้อ ๘ การเบิกจ่าย ช.ค.บ. ไม่ต้องแสดงรายการหักภาษีเงินได้ แต่ให้นำไปหัก ณ ที่จ่ายจากเงินบำนาญ ในฎีกาเบิกเงินบำนาญ

ข้อ ๙ ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กระทรวงมหาดไทย จะเป็นผู้วินิจฉัยและกำหนดวิธีปฏิบัติตามความจำเป็น

ข้อ ๑๐ การปฏิบัตินอกเหนือไปจากระเบียบนี้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒

(ลงนาม) เล็ก นวมาธิ
 (เล็ก นวมาธิ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรยกโทษเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติกระทรวง พ.ศ. ๒๕๖๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ และ มาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ต่ำกว่าเดือนละสี่พันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตั้งแต่เดือนละสี่พันบาทขึ้นไป แต่ไม่เกินสี่พันหนึ่งร้อยบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละหนึ่งร้อยบาท แต่เมื่อรวม ช.ค.บ. กับบำนาญแล้วให้ได้รับไม่เกินเดือนละสี่พันหนึ่งร้อยบาท"

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒

"ข้อ ๔ ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอด ในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือนให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสิบของเงินรวมบำนาญ ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญสะสมเงินเพิ่มจากบำนาญ

ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๘ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ข้อ ๓๗ แล้วให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินคือนเงินสูงสุดของ บัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๒ ของข้าราชการพลเรือน

การคำนวณ ข.ค.บ. ซึ่งมีเศษของหนึ่งศตวรรษให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพ ผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ข.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ในกรณีอสังหา อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เข้ารับราชการ กลับเข้ารับราชการ เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงาน สังกัดราชการ บริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(๒) เข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานในรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธการงบประมาณหรือ ในองค์กรของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรของรัฐบาลหรือตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้นๆ

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รับบำนาญควบกับเงินคือนหรือค่าจ้างช่วยหรือไม่"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๓

ประทีป กิริติบุตร

(นายประทีป กิริติบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๘๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔. ทวิ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุสุขภาพพลานามัย บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาท หรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๓ และยังคงได้รับ หรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดิมและต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ช.ค.ท. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสามนับจากจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ณ วันที่นี้เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินที่รับจากบำนาญในอัตราร้อยละยี่สิบห้าตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๘ หมวด ๑๐ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๓๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพิกภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญ
ตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมา และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่
๑ มกราคม ๒๕๒๕ เดือนละต่ำกว่าอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของ
ข้าราชการพลเรือน ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบหกของจำนวนบำนาญ ที่ได้รับ
หรือมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้เมื่อรวม ช.ค.บ. ตามข้อนี้กับบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญในอัตราร้อยละสิบห้า
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๘ หมวด ๑๐
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้อ ๓๓ แล้ว ให้ได้รับไม่เกินอัตราเงินเดือนขั้นสูงสุดของบัญชีอัตราเงินเดือน
หมายเลข ๓ ของข้าราชการพลเรือน

สำหรับผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้
อยู่ในอุปการะ ให้ถือบัญชีอัตราเงินเดือนหมายเลข ๓ ของผู้ที่ก่อให้เกิดสิทธิในบำนาญพิเศษหรือบำนาญ
ตกทอดนั้น

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

พลเอก อภิชาติ ชีโรจน์
(อภิชาติ ชีโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
 ตามที่อ้างมาตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๘
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖๘
 และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์
 พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
 ของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ครึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพ
 ผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๔ ครึ่ง ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ
 หรือบำนาญตกทอดในขณะตายหรือผู้อุปการะหรือผู้อุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ และ ช.ค.บ. ตามข้อ ๑ ข้อ ๔ หรือข้อ ๔ ทวิ
 แล้วแต่กรณีเมื่อแล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละหกของจำนวนบำนาญ และ ช.ค.บ.
 ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละหก
 ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ตามพิเศษของบาทให้ปิดทั้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๒

พลตำรวจเอก ประมวล อธิกรณ

(ประมวล อติเวทสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ จัดว่า แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ จัดว่า ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญลดหย่อนในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ได้รับ ร.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ร.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ทวิ หรือข้อ ๕ ทริ แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ร.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญและ ร.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ร.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ร.ค.บ. ให้มีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

บรรพต ศิลปอาชา

(นายบรรพต ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๔๙๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๑๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพดี พ.ศ. ๒๔๙๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ ระเบียบ ผู้ได้รับบำนาญปกติที่มีเวลาราชการรวมกันทั้งสิ้นไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์และได้รับ ข.ค.บ. ตามข้อ ๓ ข้อ ๔ ทวิ ข้อ ๔ ครี หรือข้อ ๔ จดวา แล้วแต่กรณีอยู่แล้ว ให้ได้รับ ข.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่เจ็ดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ข.ค.บ. เดือนละไม่ถึงสามพันบาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของเงินจำนวนตามพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ข.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

(๒) ถ้าผู้ที่ได้รับบำนาญปกติมีอายุตั้งแต่แปดสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป แต่ไม่ถึงเก้าสิบปีบริบูรณ์ และได้รับบำนาญปกติรวมกับ ข.ค.บ. เดือนละไม่ถึงห้าพันบาท ให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของเงินจำนวนห้าพันบาทหักด้วยบำนาญปกติและ ข.ค.บ. ที่ได้รับอยู่

(๓) ถ้าผู้ที่ได้รับปทานอุปกติมีอายุตั้งแต่เก้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และได้รับปทานอุปกติพร้อมกับ ข.ค.บ. เดือนละไม่ยิ่งหกพันบาทให้ได้รับ ข.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนค่าของเงินจำนวนหกพันบาทหักด้วยปทานอุปกติและ ข.ค.บ. ที่ได้รับอยู่”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

พลเอก อิศระพงศ์ หนูนภักดิ์

(อิสระพงศ์ หนูนภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ อาทิสำนักงานตามความ ในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เห็นความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ฉ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

"ข้อ ๔ ฉ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญชดเชยในฐานะหาอาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว และยังคงได้รับหรือมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ก.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญก่อนวันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ได้รับ ช.ก.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญและ ช.ก.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้ได้รับ ช.ก.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบของจำนวนบำนาญ และ ช.ก.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๓) ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ได้รับ ช.ก.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบสองของจำนวนบำนาญและ ช.ก.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ท.บ. ที่มีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปในบท

"ข้อ ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ท.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานตั้งแต่วันที่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น"

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

(เภา สารสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘

โดยที่เป็นการสมควรที่เพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการประเภทต่างๆ ยาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๑๕ และมาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔. สัตต. แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔. สัตต. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๘ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสิบเอ็ดของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ตามนี้ของขนาดให้ปิดท้าย”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

พลตรี ธำมภ์ จงรประศาสน์

(ธำมภ์ จงรประศาสน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๘๘วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และแก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เห็นความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ อัญญา แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ อัญญา ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญคกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญหนึ่งบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๗ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะเบี้ยหวัดหรือบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสามของจำนวนเบี้ยหวัดหรือบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ประชา มาดิหมนต์

(นางประชา มาดิหมนต์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจ ตามความใน มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ และ มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ที่ความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ นว แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพบำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญหรือบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละห้าพันหนึ่งร้อยบาทให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีก ในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินห้าพันหนึ่งร้อยบาทหักด้วยจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สมชาย สุภทรรัตน์

(นายสมชาย สุภทรรัตน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรเห็นเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ ทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้ได้รับ ช.ค.บ. อัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีที่ได้รับอำนาจเปลี่ยนแปลงสถานที่ราชการมาอยู่ให้เป็นที่ตั้งของราชการส่วนท้องถิ่น
ที่ได้รับอำนาจออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ. ตามวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

สมชาย ตุนทรวัฒน์

(นายสมชาย ตุนทรวัฒน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒)

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เอกาทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

-ข้อ ๔ เอกาทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษหรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ความกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกแล้วในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. ออกแล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีก ในอัตราคือร้อยละของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราคือร้อยละของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ได้มีเลขของบาทให้ปัดทิ้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สุพล พ่องาม

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓)

พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับกรปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงยกพระกฤษฎีกาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบมีเรื่องว่า: "ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญลดหย่อนในฐานะตางาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกันทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละหกพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินหกพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

บุญอง วงศ์วรรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๔)
 พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญของข้าราชการพลเรือน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติศึกษาศาสตร์และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ทว่าทศ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒

“ข้อ ๔ ทว่าทศ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญทดแทนในฐานะหายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ชาว์คนธ์ ชาญวิรุณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเสริมเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

หรืออำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ บว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ บว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญร่วมกับทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อุนพงษ์ เต่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับกรปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เดิม ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖

ข้อ ๔ เดิม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่คู่สัวโสดในวันระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่คู่สัว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ทศเอก อุนพงษ์ เฒ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบ้านเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบ้านเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อประโยชน์และเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่กลับเข้ารับราชการใหม่ และประสงค์จะคืนบ้านเหมืองเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบ้านเหมืองข้าราชการส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประสงค์จะคืนบ้านเหมืองที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องให้คืนบ้านเหมืองที่ได้รับแล้วพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ได้ออกจากราชการ โดยได้รับบ้านเหมืองตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการ แล้วแต่กรณีไปแล้ว หากภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และประสงค์จะคืนบ้านเหมืองที่ได้รับไปแล้วเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องกัน ให้คืนบ้านเหมืองที่ได้รับไปตามกฎหมายว่าด้วยบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบ้านเหมืองบ้านนายข้าราชการ แล้วแต่กรณี พร้อมดอกเบี้ย ต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการใหม่

ข้อ ๕ สิทธิในการนับเวลาราชการต่อเนื่อง จะมีผลต่อเมื่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบ้านเหมืองเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบ้านเหมืองพร้อมดอกเบี้ยครบถ้วนแล้วเท่านั้น กรณีที่ยังไม่ทราบวันรับเงินบ้านเหมืองที่แท้จริง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่รับราชการอยู่ตรวจสอบ วันรับเงินบ้านเหมืองจากหลักฐานการรับเงิน (ฎีกาขอเบิกเงิน) จากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิม หรือกรมบัญชีกลาง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอแล้วแต่กรณี และให้นับต่อจากวันรับฎีกาจากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเดิมหรือคลังไปอีกสิบห้าวันทำการ โดยให้ถือว่าวันถัดจากวันที่ครบ สิบห้าวันทำการเป็นวันรับบ้านเหมืองเพื่อคำนวณดอกเบี้ยตามวิธีการในข้อ ๖

หากดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วไม่ปรากฏหลักฐานว่าวันใดเป็นวันรับเงินบ้านเหมือง ให้ถือเอาวันที่พ้นกำหนดเวลาห้าสิบเอ็ดวันนับแต่วันที่ถัดจากวันที่บุคคลนั้นลาออกจากราชการเป็นวันรับเงินบ้านเหมืองเพื่อใช้ในการคำนวณดอกเบี้ย

ข้อ ๖ การคำนวณดอกเบี้ย ให้เริ่มคิดตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จเป็นต้นไป โดยคิดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบทวน

ข้อ ๗ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จภายในระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการแล้ว แต่ไม่สามารถคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยได้ภายในระยะเวลา เก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอผ่อนผันระยะเวลาต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดเป็นราย ๆ ไป โดยข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลาที่เกินเก้าสิบวัน

การขอผ่อนผันระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดก่อนพ้นระยะเวลาเก้าสิบวัน

ความในวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ใช้บังคับกับผู้ที่ถูกกลับเข้ารับราชการใหม่ เนื่องจากการสอยเข้ารับราชการด้วย

ข้อ ๘ กรณีที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จแต่ได้ล่วงพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้ แม้จะพ้นระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ โดยให้คืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราชการ ส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด โดยวิธีการคำนวณดอกเบี้ย ดังนี้

(๑) กรณีการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่น ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการ ในอัตรากอปรดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบทวน และภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดแล้วว่าการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของราชการส่วนท้องถิ่นจะไม่คิดดอกเบี้ย หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่น ต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย

(๒) กรณีการคืนบำเหน็จล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของตัวข้าราชการส่วนท้องถิ่นเอง ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ได้รับบำเหน็จจนถึงวันก่อนวันที่กลับเข้ารับราชการในอัตรากอปรดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารออมสินที่คิดให้แก่บุคคลทั่วไปในปีนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ โดยไม่ต้องนำดอกเบี้ยมาทบทวน และตั้งแต่วันที่กลับเข้ารับราชการจนถึงวันที่ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ย ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี ในต้นเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ย

ข้อ ๔ เมื่อราชการส่วนท้องถิ่นตั้งกีดกันแจ้งความประสงค์จะสืบบ้านเหมืองเพื่อนับเวลา
ราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน
แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบและให้นำเงินบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทันที

ข้อ ๑๖ กรณีไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้ได้ ให้ขอทำความเข้าใจกับกระทรวงมหาดไทย
เป็นราย ๆ ไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

บุญจง วงศ์ไตรรัตน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖
 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖
 และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายบำเหน็จลูกจ้างของ
 หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖ และ
 มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘
 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออก
 ระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วย
 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหาร
 ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖

บรรดาระเบียบและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินบำเหน็จลูกจ้างอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วใน
 ระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ
 วินิจฉัยปัญหา ยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติตามระเบียบนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อ
 ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ปลัดกระทรวงมหาดไทย อาจมอบอำนาจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามวรรคหนึ่งให้ผู้ว่าราชการ
 จังหวัดได้

หมวด ๓

ชื่อครุฑกั้วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหาร
 ราชการส่วนท้องถิ่น จ่ายไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะประจำ ไม่มีกำหนดเวลาตามอัตราและจำนวนที่กำหนดไว้ โดย
 จ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณหมวดค่าจ้าง หรือหมวดค่าจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(๓) ลูกจ้างประจำที่มีสัญญาจ้าง

(๒) ลูกจ้างที่ไปปฏิบัติงานของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในต่างประเทศ

* ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๓๒๖
 ตอนพิเศษ ๓๕ ง หน้า ๕ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๖

"ลูกจ้างชั่วคราว" หมายความว่า ลูกจ้างรายเดือน รายวัน และรายชั่วโมง ซึ่งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จ้างไว้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะชั่วคราวและหรือโดยมีกำหนดเวลาจ้าง โดยจ่ายค่าจ้างจากเงินงบประมาณของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

"ค่าจ้าง" หมายความว่า ค่าจ้างอัตราปกติ ตามอัตราที่กำหนดจ่ายให้สำหรับการทำงานในระยะเวลาตามปกติ และหมายความรวมถึงเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการสู้รบ (พ.ส.ร.) ด้วย

"ค่าจ้างเดือนสุดท้าย" หมายความว่า ค่าจ้างหนึ่งเดือนที่ลูกจ้างควรจะได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนออกจากงาน ถ้าลูกจ้างผู้รับจ้างทำงานเต็มเวลาที่กำหนด

ลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน ประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์หนึ่งวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบเจ็ดวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน สำหรับประเภทที่ทำงานมีวันหยุดประจำสัปดาห์สองวัน ให้คิดค่าจ้างยี่สิบสามวันเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือน

สำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างรายชั่วโมง ให้คิดค่าจ้างเจ็ดชั่วโมงเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน เว้นแต่ลูกจ้างที่ได้กำหนดเวลาทำงานสำหรับหนึ่งวันเป็นอย่างอื่น ก็ให้คิดค่าจ้างตามจำนวนชั่วโมงที่ได้กำหนดนั้นเป็นค่าจ้างหนึ่งวัน แล้วคิดเป็นค่าจ้างหนึ่งเดือนตามวรรคก่อน

"บำเหน็จปกติ"^๒ หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จรายเดือน"^๓ หมายความว่า เงินตอบแทนของลูกจ้างประจำที่ออกจากงานเนื่องจากทำงานมานานซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"บำเหน็จพิเศษ"^๔ หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะปฏิบัติหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายครั้งเดียว

"บำเหน็จพิเศษรายเดือน"^๕ หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำที่ได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติงานในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุกระทำการตามหน้าที่ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อีกเลยซึ่งจ่ายเป็นรายเดือน

"หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

"ปีงบประมาณ" หมายความว่า ปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

หมวด ๒
บำเหน็จปกติ

ข้อ ๖ ลูกจ้างประจำจะได้รับบำเหน็จปกติ เมื่อต้องออกจากงานด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

^๒ บทนิยามคำว่า "บำเหน็จปกติ" ระบุไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบำเหน็จของพนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ๔ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓
^๓ บทนิยามคำว่า "บำเหน็จรายเดือน" ระบุไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบำเหน็จของพนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ๔ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓
^๔ บทนิยามคำว่า "บำเหน็จพิเศษ" ระบุไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบำเหน็จของพนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ๔ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓
^๕ บทนิยามคำว่า "บำเหน็จพิเศษรายเดือน" ระบุไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยบำเหน็จของพนักงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗ ๔ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

- (๑) ลาออกโดยไม่มีความคิด และได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง หรือ ผู้ได้รับมอบหมายแล้ว
- (๒) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษปลดออกจากราชการ
- (๓) บัญชีเงินไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ทางงานของตนโดยสม่ำเสมอ หรือโดยมีใบตรวจแพทย์ ซึ่งทางราชการรับรองว่าไม่สามารถหรือไม่สมควรทำงานต่อไป
- (๔) ขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับสัญชาติ
- (๕) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไม่เป็นผู้ถือโฉนดที่ดินในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
- (๖) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งกำนัน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
- (๗) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
- (๘) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือน
- (๙) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากไปเป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๑๐) ขาดคุณสมบัติเนื่องจากเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๑๑) หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเล็กตำแหน่งหรือรูปตำแหน่ง
- (๑๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานของตน ไม่มีประสิทธิภาพหรือ ประสิทธิภาพไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือชกพร่องโหน่งที่ด้วยเหตุใด
- (๑๓) ถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากมีเหตุอันควรสงสัยอย่างถึงว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษปลดออกหรือไล่ออกได้ แต่มีมลทินหรือ มัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้นซึ่งถ้าให้ปฏิบัติงานต่อไปอาจจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการ
- (๑๔) ถูกสั่งออกจากราชการเนื่องจากรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาล หรือต้องรับโทษโดย คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูก ลงโทษปลดออก หรือไล่ออก
- (๑๕) ไปรับราชการทหาร ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
- (๑๖) ขาดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างประจำ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
- ในกรณี (๑) และ (๒) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีบริบูรณ์
- ในกรณี (๓) ถึง (๑๖) ต้องทำงานเป็นลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์
- ข้อ ๗ บำเหน็จปกติที่จะจ่ายตามความในข้อ ๖ ถ้าลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิได้รับตายเสียก่อนได้รับ เงินบำเหน็จปกติ เงินดังกล่าวย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่ทายาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำผู้ใดตายในระหว่างรับราชการ ถ้าลูกจ้างประจำผู้นั้นได้ทำงานเป็น ลูกจ้างประจำมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปีบริบูรณ์ และความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากความประหลาดชีวิตอย่าง แรงของตนเอง ให้จ่ายเงินบำเหน็จปกติเป็นจำนวนตามเกณฑ์คำนวณในข้อ ๑๗ แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับมรดก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลม
- เงินบำเหน็จปกติตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดก โดยมีข้อกำหนด ส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ข้อ ๘ ลูกจ้างประจำผู้ใด มีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรืออยู่ในระหว่างถูกพักงาน ถ้าถึงแก่ความตายก่อนได้รับการวินิจฉัยเรื่องที่ทำผิดวินัยหรือก่อนคดีอาญาถึงที่สุด ให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาวินิจฉัยว่าถ้าผู้นั้นไม่ ถึงแก่ความตายเสียก่อนจะต้องได้รับประโยชน์ใส่ออกหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษจึงใส่ออก พยายามของลูกจ้างประจำผู้นั้น ไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามข้อ ๘

หมวด ๒/๑^๖
บำเหน็จรายเดือน

ข้อ ๘/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จปกติ ซึ่งมีเวลาทำงานตั้งแต่อายุสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไปจะ แสดงความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนแทนก็ได้

ใบกรณีทีลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จปกติหรือบำเหน็จรายเดือนจากหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๘/๒ สิทธิรับบำเหน็จรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงานจนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเงื่อนไขข้อ ๑๗/๑

หมวด ๓
บำเหน็จพิเศษ

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราวผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติในหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุระทำการตามหน้าที่ซึ่งมีเหตุที่ทางราชการรับรองได้ ตรวจและแสดงว่าไม่สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปได้อีกเลย นอกจากจะได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ แล้วให้ได้รับบำเหน็จพิเศษอีกด้วย เว้นแต่อันตรายที่ได้รับหรือการป่วยเจ็บนั้นเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือจากความผิดของตนเอง

สำหรับลูกจ้างชั่วคราวไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จปกติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๑ การกำหนดอัตราบำเหน็จพิเศษ กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดตามสมควรแก่เหตุการณ์ ประกอบกับความพิจารณาทุกภาคของผู้นั้น ตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในวาระปกติให้มีอัตราตั้งแต่หกถึงยี่สิบสี่เท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างเวลาที่มีการรบการสงคราม การปราบปรามการจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประสบการณ์ฉุกเฉิน ให้มีอัตราตั้งแต่สามสิบหกถึงสี่สิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๑๒ ลูกจ้างประจำหรือลูกจ้างชั่วคราว ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าวในข้อ ๑๐ ถ้าถึงแก่ความตายเพราะเหตุนั้นก่อนได้รับบำเหน็จพิเศษไป ให้จ่ายบำเหน็จพิเศษแก่ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยอนุโลมตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติ เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสามสิบเดือน
- (๒) ปฏิบัติหน้าที่ในเวลาดังกล่าวในข้อ ๑๑ (๑) เป็นจำนวนเท่ากับอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้ายสี่สิบแปดเดือน

แปดเดือน

^๖ หมวด ๒/๑ ปี.๕ ในวงเล็บ ข้อ ๘/๑ และข้อ ๘/๒ เริ่มใช้เมื่อ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๐๖ โดยกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของส่วนราชการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๘๖ หน้า ๕๓ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๐๖

เงินบำเหน็จพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งจ่ายแก่ทายาทผู้มีสิทธิตามสัดส่วนของเงินมรดกโดยมี
ต้องกันส่วนเป็นสินสมรสก่อนแบ่ง เนื่องจากเงินดังกล่าวไม่ถือเป็นสินสมรส

ในกรณีลูกจ้างชั่วคราวตาย ให้ได้รับบำเหน็จพิเศษสามส่วนในสี่ส่วนของลูกจ้างประจำ

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำ หรือลูกจ้างชั่วคราวได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บตามข้อ ๓๐ หรือ
ถึงแก่ความตายตามข้อ ๓๒ ถ้าลูกจ้างผู้เจ็บหรือหาสาเหตุแล้วแต่กรณี มีสิทธิได้รับทั้งบำเหน็จพิเศษตาม
ระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการ
ช่วยเหลือราชการการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติความหน้าที่มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตาม
ระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการปรานปรามผู้ก่อการร้าย
คอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือจากหน่วยงานอื่นที่หน่วยการบริหารราชการ
ส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานให้เลือกรับได้เพียงอย่างหนึ่งแล้วแต่จะเลือก

หมวด ๓๖^๕
บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๓๓/๑ ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิรับบำเหน็จพิเศษจะแสดงความประสงค์ขอรับเป็น
บำเหน็จพิเศษรายเดือนแทนก็ได้

ในกรณีที่ลูกจ้างประจำได้รับบำเหน็จพิเศษหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนจากหน่วยการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้

ข้อ ๓๓/๒ สิทธิในบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้เริ่มตั้งแต่วันที่ลูกจ้างประจำออกจากงาน
จนกระทั่งถึงแก่ความตาย โดยคำนวณตามเกณฑ์ในข้อ ๓๓/๒ หรือข้อ ๓๓/๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓/๓ ในกรณีที่ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บตามข้อ ๓๐ ถ้าลูกจ้างประจำผู้เจ็บ
มีสิทธิรับทั้งบำเหน็จพิเศษรายเดือนตามระเบียบนี้ เงินสงเคราะห์ผู้ประสบภัยตามกฎหมายว่าด้วยการ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ การปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติความหน้าที่
มนุษยธรรม เงินค่าทดแทนตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทดแทนและการพิจารณาบำเหน็จความชอบในการ
ปรานปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันจากทางราชการหรือหน่วยงานอื่นที่หน่วยการ
บริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงาน ให้เลือกรับได้เพียงทางเดียว

หมวด ๓๖^๖
บำเหน็จตกทอด

ข้อ ๓๓/๔ ในกรณีที่ผู้รับบำเหน็จรายเดือน หรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตายให้
จ่ายบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของบำเหน็จรายเดือน หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณีให้แก่
ทายาทผู้มีสิทธิตามกฎหมายดังนี้

- (๑) บุตรให้ได้รับสองส่วน ถ้าผู้ตายมีบุตรตั้งแต่สามคนขึ้นไปให้ได้รับสามส่วน
- (๒) สามีหรือภริยาให้ได้รับหนึ่งส่วน
- (๓) บิดามารดา หรือบิดาหรือมารดาที่มีชีวิตอยู่ให้ได้รับหนึ่งส่วน

^๕ หมวด ๓๖ บำเหน็จพิเศษรายเดือน ข้อ ๓๓/๑ ข้อ ๓๓/๒ และข้อ ๓๓/๓ เก็บเป็นโครงการนำร่องภาคกลางและภาคใต้ สำหรับบ้านบางคูวัดของกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒๖ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๒๖

^๖ หมวด ๓๖ บำเหน็จตกทอด ข้อ ๓๓/๔ และข้อ ๓๓/๕ เก็บเป็นโครงการนำร่องภาคกลางและภาคใต้ สำหรับบ้านบางคูวัดของกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๒ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๒๕

ในกรณีที่ไม่มียาฆ่าเชื้อโรค หรือยาฆ่าเห็บได้ตายไปเสียก่อนให้แบ่งเงินดังกล่าวระหว่างทายาทผู้มีสิทธิในข้อที่เหลืออยู่

ในกรณีที่ไม่มีทายาททั้งสามข้อดังกล่าว ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ตามวรรคสาม หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อนให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง

ในกรณีที่ได้มีการจ่ายบำเหน็จตกทอดไปแล้วหากปรากฏว่ามีบุตร ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรมาก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้ หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดาเพิ่มขึ้น ให้แบ่งบำเหน็จตกทอดนั้นใหม่ระหว่างทายาทผู้มีสิทธิโดยถือว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายตามคำพิพากษานั้นเป็นทายาทผู้มีสิทธิตั้งแต่วันที่ตายของลูกจ้างผู้ได้รับบำเหน็จรายเดือน หรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือน แล้วแต่กรณี ในกรณีเช่นนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเรียกคืนบำเหน็จตกทอดจากทายาทซึ่งได้รับบำเหน็จตกทอดไปก่อนแล้วตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถเรียกคืนบำเหน็จตกทอดที่จ่ายให้ทายาทซึ่งรับเกินไปในส่วนของตนตามวรรคห้าได้ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดไม่ต้องรับผิดชอบจ่ายเงินนำเงินตกทอดให้แก่บุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายย้อนหลังไปถึงวันเสียชีวิตผู้รับบำเหน็จตกทอดแต่อย่างใด

บำเหน็จตกทอดตามข้อนี้ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๓๖/๕ วิธีการในการยื่นเรื่องขอร้องรับบำเหน็จตกทอดให้นำข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดย

อนุโลม

หมวด ๔

การนับเวลาทำงานของลูกจ้างประจำสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ

ข้อ ๑๓๗ การนับเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกตินั้น ได้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มเข้าปฏิบัติงานโดยได้รับค่าจ้าง แต่ไม่ก่อนวันที่มีอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์จนถึงก่อนออกจากงาน หรือก่อนวันสิ้นจรรยาวัถ์ หรือจนถึงวันที่ถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณี

ลูกจ้างประจำผู้ใดได้รับค่าจ้างเพราะลา ขาดงาน ถูกสั่งพัก ให้ตัดเวลากำหนดสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติตามกำหนดวันที่ไม่ได้รับค่าจ้างนั้น

ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกตัดหรือถูกระงับการรับราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่ได้รับเงินทดแทนให้นับเวลาราชการตอนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นวิสามัญรวมกับเวลาที่ตกทอดเป็นลูกจ้างประจำเพื่อประโยชน์ในการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ลูกจ้างประจำที่ไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารโดยมิได้รับบำเหน็จเมื่อออกจากกองประจำการหรือได้รับการพักเพื่อรอการปลดโดยไม่มีความเสียหายแล้วกลับเข้าทำงานเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ก็ให้นับเวลาตอนก่อนไปรับราชการทหารกองประจำการและเวลาระหว่างรับราชการทหารกองประจำการรวมเป็นเวลาที่ทำงานสำหรับการคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

การนับเวลาตอนไปรับราชการทหารดังกล่าวในวรรคก่อนนั้น ให้นับตั้งแต่วันที่เข้าประจำการในกองประจำการ จนถึงวันออกจากกองประจำการ หรือวันที่ได้รับการพักเพื่อรอการปลด แต่ไม่รวมถึงเวลาที่ต้องอยู่ชดใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณค่าหนึ่งปกติของลูกจ้างประจำที่โอนมาจากหน่วยราชการ ในสังกัดกระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณค่าหนึ่งปกติตามระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการหรือระเบียบว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่นนี้ให้อยู่ในวันโอนรวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติด้วย

การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณค่าหนึ่งปกติของลูกจ้างที่โอนมาจากลูกจ้างประจำ ซึ่งได้รับค่าจ้างจากเงินนอกงบประมาณของส่วนราชการส่วนท้องถิ่นให้นับเวลาทำงานสำหรับคำนวณค่าหนึ่งปกติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งที่ให้อยู่ในวันโอน รวมเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณค่าหนึ่งปกติด้วย

ข้อ ๑๕ ลูกจ้างประจำผู้ใดถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึกหรือประกอบสถานการณ์ฉุกเฉิน ก็ให้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติการตามคำสั่งนั้นเป็นทวีคูณได้

ลูกจ้างประจำผู้ใดประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถานที่ได้มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งประจำการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเจดนั้นนับเวลาราชการเป็นทวีคูณตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ลูกจ้างประจำผู้นั้นได้นับเวลาทำงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างนั้นเป็นทวีคูณด้วย"

ในกรณีที่ลูกจ้างมีเวลาทำงาน ซึ่งอาจนับเป็นทวีคูณในเวลาเดียวกันได้หลายประการให้นับเวลาทำงานนั้นเป็นทวีคูณแต่ประการเดียว

หมวด ๕^{๑๑}

วิธีคำนวณบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน และบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๑๖ การนับเวลาทำงานสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือน ให้นับเป็นจำนวนเดือน สำหรับเวลาทำงานอันมีหลายระยะ ให้นับเวลาทำงานรวมกันโดยคิดสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๑๗ การคำนวณบำเหน็จปกติ ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๑๗/๑ การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณจากค่าจ้างเดือนสุดท้าย คูณด้วยจำนวนเดือนที่ทำงานหารด้วยสิบสอง แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๒ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ในเวลาปกติให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและสุขภาพของลูกจ้างประจำ โดยกำหนดไม่น้อยกว่าหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินยี่สิบสี่เท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๑๗/๓ การคำนวณบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรณีปฏิบัติหน้าที่ตามที่กระทรวงกลาโหมกำหนดในระหว่างที่มีการรบ การสงคราม การปราบปรามจลาจล หรือในระหว่างที่มีการประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน ให้นำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเป็นผู้กำหนดตามจำนวนที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความร้ายแรงของเหตุการณ์ประกอบกับความพิการและสุขภาพของ

^{๑๑} ข้อ ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของส่วนราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ตอนที่ ๑๒๕ ก หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๔
- หมวด ๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๗/๑ ข้อ ๑๗/๒ ข้อ ๑๗/๓ ข้อ ๑๗/๔ และข้อ ๑๗ ๗/๕ ให้แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ตอนที่ ๑๔๕ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓

ถูกจ้างประจำโดยกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบหกเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้ายแต่ไม่เกินสี่สิบสองเท่าของค่าจ้างเดือนสุดท้าย แล้วหารด้วยห้าสิบ

ข้อ ๓๖/๕ บำเหน็จปกติ นำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และบำเหน็จพิเศษรายเดือน ของถูกจ้างประจำ ซึ่งมีอายุของบาทให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓๖ การขึ้นเรื่องรวบรวมขอรับบำเหน็จถูกจ้าง ให้ทำตามแบบและวิธีการที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด

หมวด ๖^๓ การสั่งจ่ายบำเหน็จ

ข้อ ๓๗ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณีเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตามระเบียบนี้

หมวด ๗ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ การสั่งให้ถูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดไปปฏิบัติงานระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายเป็นบำเหน็จปกติได้

ข้อ ๒๑ ถูกจ้างประจำผู้ใดทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นสั่งให้ไปปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว ในส่วนราชการอื่น หรือรัฐวิสาหกิจก่อนวันใช้ระเบียบนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้างหมักกัดเดิมให้นับเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ไปปฏิบัติงานนั้นเป็นเวลาสำหรับคำนวณจ่ายบำเหน็จปกติได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒
ธานี ศักดิ์เศรษฐ์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

^๓ หมวด ๖ ข้อ ๓๖ ผู้ใดที่เดิมเป็นลูกจ้างชั่วคราวขนาดจ้าง ว่าด้วยบ่อน้ำถูกจ้างของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖๙ ตอนพิเศษ ๗ ง หน้า ๕ ตอนที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓

ด่วนที่สุด

ที่ มร. 0313.4/ว 18597

กรมการปกครอง

ถนนอัษฎางค์ กท 10200

27 มิถุนายน 2537

เรื่อง การนับอายุบุคคล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมการปกครองได้รับแจ้งจากกระทรวงการคลังว่า เนื่องจากในปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนับอายุบุคคล โดยบัญญัติวิธีการนับอายุของบุคคลไว้เป็นเรื่องเฉพาะตามมาตรา 16 ซึ่งบัญญัติว่า "การนับอายุของบุคคลให้เริ่มนับแต่วันเกิด... ฯลฯ" (มีผลใช้บังคับตามกฎหมาย เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2535) จึงทำให้การนับอายุของบุคคลซึ่งถือปฏิบัติอยู่เดิมเปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบต่อการทำงานนับอายุของบุคคลที่ต้องออกจากราชการเพราะเหตุสูงอายุ รวมทั้งการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษ และบำเหน็จตกทอด ในส่วนของบุตรข้าราชการผู้ตาย เป็นต้น

กรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการคำนวณนับอายุของบุคคลเป็นไปตามกฎหมาย ที่ได้มีบทบัญญัติในการนับอายุของบุคคลไว้โดยเฉพาะ และเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอให้จังหวัดแจ้งหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งถือปฏิบัติการนับอายุบุคคล ดังนี้

1. บุคคลซึ่งเกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2477 จะมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ ในวันที่ 30 กันยายน 2537 ตามมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากราชการ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2520 ในวันที่ 1 ตุลาคม 2537 (รับราชการได้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2537)

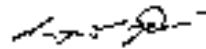
สำหรับผู้ที่เกิดในวันที่ 1 ตุลาคม 2478 และวันที่ 1 ตุลาคม ของปีต่อๆ ไป ก็ให้ถือหลักการนับอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ และพ้นจากราชการตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามนัยดังกล่าวข้างต้น

๙๒. การนับอายุ...

2. การฉ้อฉลของบุคคลในกรณีอื่น ๆ เช่น การลาออกจากราชการเพราะอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์ หรือการเบิกจ่ายเงินบำนาญพิเศษและบำนาญตกทอดในส่วนของบุตรข้าราชการผู้ตาย ให้ถือปฏิบัติกรณีอายุของบุคคลตามนัยมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน) ตั้งแต่วันที่เงินต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพฑูย์ บุญวัฒน์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารการคลังส่วนท้องถิ่น

ส่วนการคลังท้องถิ่น

โทร (02) 2227832

โทรสาร (02) 2235780

ที่ มท. 0313.4/ว 1819

กรมการปกครอง

ถนนชั้นญาติ กท 10200

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง การแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมาน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท 0313.4/ว 38 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2544

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมาน ค.บ.น. 47 และมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 โดยออกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมาน ซึ่งไม่มีทนายผู้มีส่วนได้เสียแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมาน โดยทำเป็นหนังสือยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงมหาดไทย ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

เนื่องจากปรากฏว่ามีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบางส่วนเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมาน เช่น กรอกแบบแสดงเจตนาละเมิดทนายผู้มีส่วนได้เสียจะได้รับบำนาญจตุรพักตรพิมานที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย (บุตร ธาณีหรือภริยา บิดามารดาที่ขอด้วยกฎหมาย) หรือส่งแบบหนังสือแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมานไปยังกรมการปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจนและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน จึงขอชี้แจงความเข้าใจ ดังนี้

1. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญถึงแก่ความตายให้ทายาทที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย ได้แก่ บุตร ธาณีหรือภริยา บิดามารดาที่ขอด้วยกฎหมาย เป็นผู้ยื่นหรือรับบำนาญจตุรพักตรพิมานแล้ว แต่ยังไม่มียศตามกำหนด ให้บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล) ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด เป็นผู้ยื่นคำขอรับบำนาญจตุรพักตรพิมาน

2. การแสดงเจตนาละเมิดผู้รับบำนาญจตุรพักตรพิมาน จะแสดงไว้เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น โดยไม่รวมถึงนิติบุคคล ซึ่งกรอกแบบแสดงเจตนาดังกล่าวจะต้องระบุชื่อสกุลของบุคคลและสัดส่วนของเงินบำนาญจตุรพักตรพิมานให้ชัดเจน โดยทำขึ้น 2 ฉบับ มีข้อความตรงกัน

/ส.เมื่อข้าราชการ...

3. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้กรอกแบบแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดแล้ว ให้ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญและให้เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าระดับ 3 ตรวจต่อมื่อความที่ผู้แสดงเจตนากรอกในแบบหนึ่งสื่อแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ถูกต้องและเป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดแล้วจึงลงชื่อในแบบขอแสดงเจตนาดังกล่าวทั้ง 2 ฉบับ คืนให้ผู้แสดงเจตนา 1 ฉบับ ยึดฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานในสมุด/แม่พิมพ์ประวัติ หรือเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือเทศบาล หรือเมืองพัทยา หรือองค์การบริหารส่วนตำบล)

อนึ่ง สำหรับแบบหนึ่งสื่อแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับแล้วจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญ ขอให้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งให้หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาโรช ชัยมงคล)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมการปกครอง

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

โทร. 0-2226-0530-4 ต่อ 18

โทรสาร 0-2221-1382, 0-2223-6780

ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๘

ถึง ที่ทำการปกครองจังหวัด (ฝ่ายท้องถิ่น) ทุกจังหวัด

ตามที่ได้ส่งสำเนาพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๕ ก วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป เพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และถือปฏิบัติ ตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๑๖๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ นั้น

กรมการปกครองขอส่งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๔ พร้อมแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด และใบมอบฉันทะ เพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

กรมการปกครอง
วิธธก พริ้งเพงษ์
๒๘ มีนาคม ๒๕๕๔

สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
ส่วนการคลังท้องถิ่น
โทร. (๐๒) ๒๒๖๐๕๓๐-๔ ต่อ ๓๘
โทรสาร (๐๒) ๒๒๕๑๓๘๖, ๒๒๓๖๗๔๐

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอดตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๒ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอดจะมีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอดได้ไม่เกินสามคน กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอดเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

กรณีบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำนาญจกทอดรายใดได้ถึงแก่กรรมไปก่อน ให้แบ่งบำนาญจกทอดนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอด

ข้อ ๔ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด และให้เก็บหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวไว้ในสมุด/แฟ้มประวัติ ด้วย

ข้อ ๕ กรณีผู้แสดงเจตนาเป็นผู้รับบำนาญ ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญแจกทอดไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีการโอนบำนาญไปเบิกจ่ายที่ใด ก็ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญส่งหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวตามไปพร้อมคู่มือรับหนังสือสำคัญการโอนบำนาญ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญแห่งใหม่เก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำนาญแจกทอดในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญแจกทอดฉบับใหม่ แทนฉบับเดิมเพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด หรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาในหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่ และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำนาญแจกทอดด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามแบบที่แนบท้าย ประกาศนี้

ข้อ ๗ การขูดลบ ชีตจำ หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญแจกทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ร้อยตำรวจเอก
(ประจักษ์ เขียนกมล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบหนังสือมอบคดงเจดณาระบุตัวผู้รับบำเหน็จคกทอล

เขียนที่ _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____ (๑)

ข้าพเจ้า _____ (๒) เป็น [] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [] ผู้รับบำนาญ
ระดับ _____ ตำแหน่ง _____ ตั้งกัข้าราชการส่วนท้องถิ่น _____

อำเภอ _____ จังหวัด _____ ได้รับ [] เงินเดือนเดือนละ _____ (๓) บาท

[] บำนาญเดือนละ _____ (๓) บาท ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จ
คกทอล (บุตร สามี หรือภริยา และปิตามารดาที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตามมาตรา ๔๗ และ
มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓
จึงขอแสดงเจตณาระบุตัวผู้รับบำเหน็จคกทอล โดยหนังสือ ฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่กรรม
ทายาทข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินบำเหน็จคกทอลแก่บุคคล

รวม _____ (๔) _____ คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑. _____ (๔) ให้ได้รับ _____ (๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิตำเนาอยู่
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

๒. _____ (๔) ให้ได้รับ _____ (๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิตำเนาอยู่
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

๓. _____ (๔) ให้ได้รับ _____ (๖) ส่วน ซึ่งมีภูมิตำเนาอยู่
บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
โทรศัพท์ _____

ลงชื่อ _____ ภูมิตงเจดณาร
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
(_____)

ได้นำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดเก็บไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ.....(๗).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่...../...../.....

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดฉบับนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ตามหนังสือแสดงเจตนาลงวันที่.....ซึ่งให้.....

เป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ.....ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบอำนาจ

(.....)

วันที่...../...../.....

- หมายเหตุ
๑. การขาดลบ ซักฆ่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้
 ๒. ให้ใส่เครื่องหมาย/ในช่อง [] ที่ใช้
 ๓. หนังสือแสดงเจตนาให้ทำใน ๒ ฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกันเก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนา ๑ ฉบับ อีกฉบับหนึ่ง ส่งไปเก็บไว้ที่สมุด/แฟ้มประวัติ สำหรับผู้รับบำนาญให้เก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญ ๑ ฉบับ
- คำอธิบายการกรอกแบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด
- (๑) ให้ระบุวัน เดือน ปี ที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอด
 - (๒) ให้ระบุตำแหน่ง ชื่อ และนามสกุล ของผู้แสดงเจตนา
 - (๓) ให้ระบุเงินเดือน บำนาญ ที่ได้รับอยู่ขณะที่แสดงเจตนา
 - (๔) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดได้ไม่เกิน ๓ คน
 - (๕) ให้ระบุตำแหน่ง ชื่อ และนามสกุล ของผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด
 - (๖) กรณีระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้มากกว่าหนึ่งคนให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น
 - (๗) เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไม่ต่ำกว่า ระดับ ๓

ใบมอบฉันทะ

เขียนที่ _____
 วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____
 ข้าพเจ้า _____ เป็น [] ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [] ผู้รับบำนาญ
 ระดับ _____ ตำแหน่ง _____
 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น _____ อำเภอ _____
 จังหวัด _____ อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____
 ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____
 รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____ ขอมอบฉันทะให้
 อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล/แขวง _____
 อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
 โทรศัพท์ _____ เป็นผู้ดำเนินการยื่นหนังสือแสดงเจตนาเปลี่ยนตัวผู้รับบำนาญ
 ตกทอดและบันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อขอกดเลิกหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมแทน ข้าพเจ้าตาม
 หนังสือแสดงเจตนาลงวันที่ _____ ที่แนบมาพร้อมนี้

ลงชื่อ _____ ผู้มอบฉันทะ
 (_____)

ลงชื่อ _____ ผู้รับมอบฉันทะ
 (_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
 (_____)

ลงชื่อ _____ พยาน
 (_____)

- หมายเหตุ ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะพร้อมกับ
 รับรองสำเนาถูกต้องด้วย
 ๒. ให้เก็บหนังสือฉบับนี้ไว้ร่วมกับหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญตกทอด
 ฉบับที่ยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ บพ. 0808.4/ว 591

ถึง ตำแหน่งงานท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อหารือเป็นจำนวนมากในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ข้าราชการพลเรือนที่กยบริราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการถ่ายโอน ไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือไม่

2. หากถือการคำนวณการแบ่งสัดส่วนการรับผิดชอบของเงินบำเหน็จ บำนาญ ระหว่างราชการส่วนกลางกับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ก.บ.ท.) ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการถ่ายโอน หรือระหว่างราชการส่วนกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของลูกจ้างที่ได้รับการถ่ายโอน

3. หากมีแนวทางปฏิบัติในการออกค่าตั้งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ถ่ายโอน ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อเป็นแนวทางกรจ่ายเงิน บำเหน็จ บำนาญ บำเหน็จคงเหลือหรือบำเหน็จสุดท้ายของข้าราชการและลูกจ้างที่ถ่ายโอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ขอเรียนว่า

1. ข้าราชการพลเรือนที่กยบริราชการส่วนท้องถิ่นมาก่อน เมื่อได้รับการถ่ายโอนไปยังราชการส่วนท้องถิ่น จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าหรือไม่ นั้น ตามหลักการตามกฎหมายแล้วถือว่าข้าราชการผู้นั้นโอนจากราชการส่วนท้องถิ่น ไปเป็นข้าราชการพลเรือนในครั้งแรกนั้นเป็นการเปลี่ยนสังกัดการรับราชการ ไม่ใช่การออกจากราชการด้วยเหตุใดๆ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงยังไม่เกิดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น เมื่อข้าราชการถ่ายโอนมายังราชการส่วนท้องถิ่น ในวันที่ ๕ ตุลาคม 2535 เมื่อเกษียณอายุลง จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 39

2. การคำนวณการแบ่งสัดส่วนเงินบำเหน็จบำนาญ ขอวิหัตถ์ปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณที่ส่งมาพร้อมนี้

3. การออกค่าตั้ง

3. การขอคำสั่งจ่ายเงินบำนาญหนึ่งบ้านอายุให้ถือปฏิบัติเช่นเคยปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้แล้ว กล่าวคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ขอคำสั่งจ่ายเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระบุให้ชัดเจนว่าจ่ายให้แก่ใครเป็นเงินเช่าใดหรือเคียนกะตำใด ตั้งแต่เมื่อใด ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 26 ส่วนกรณีถูกจ้างประจำ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ขอคำสั่งจ่ายเงินบำนาญซึ่งถูกจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำนาญถูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ข้อ 19

จึงเรียนขอโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดทราบด้วย

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญบ้านอายุและสวัสดิการ
โทร. 0-2241-9030, 0-2241-9033

ดำเนนมาถ

ที่ มท. 0808.5/1 488

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชฎาภรณ์ กทม. 10200

14 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ชักซ้อมแนวทวงและวิธีการขอรับบำเหน็จรางวัลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548

จำนวน 1 ฉบับ

2. หนังสือสำนักงำนเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. 13)

จำนวน 1 ฉบับ

3. แบบรับบำเหน็จรางวัล (บ.ท. 16)

จำนวน 1 ฉบับ

4. แบบทะเบียนงำนการจ่ายเงินบำเหน็จรางวัล (บ.ท. 17)

จำนวน 1 ฉบับ

กระทรวงมหาดไทย ได้มีใจปรับปรุงพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 (แก้ไขเพิ่มเติม) โดยจัดทวงเป็นพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 (รายละเอียดคณสิ่งทีส่งมาด้วย 1) และร่างกฎกระทรวงกำหนดทวงและวิธีการรับบำเหน็จรางวัลของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ... โดยมีสาระสำคัญที่เพิ่มเติมคือการงงบบำเหน็จรางวัลทีให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญขอรับบำเหน็จรางวัลได้ในอัตราไม่เกินสิบห้าท่งของบำนาญรายเดือนทีได้รับ แต่ไม่เกินสองแสนบาท

บัดนี้ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2548 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 13 ก วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังนั้น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถงำนเงินบำเหน็จรางวัลให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญได้อย่างรวดเร็ว สันทีที่กฎกระทรวงยังมีผลบังคับใช้ จึงให้จังหวัดสนับสนุนการ ดังนี้

1. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญทราบการระสำค้ของพระราชบัญญัติฉบับทีส่งมาด้วย 1 หากผู้รับบำนาญประสงค์จะขอรับบำเหน็จรางวัลให้กรอกแบบฟอร์มขอรับบำเหน็จรางวัล (บ.ท. 16) ตามสิ่งทีส่งมาด้วย 3 ยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลคณแบบขอรับบำเหน็จรางวัล (บ.ท. 16) ตามข้อ 1 กับข้อมูลการจ่ายเงินบำนาญปกติและบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ (ถ้ามี) ในทะเบียนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมแบบขอรับบำเหน็จรางวัล (บ.ท. 16) ทีตรวจสอบแล้วส่งให้จังหวัด

ที่ บพ. 0808.5/ว 2598

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัมรินทร์ กทม 10200

16 สิงหาคม 2548

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำนาญประจำเดือน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2546 ข้อ 29 วรรคสาม กำหนดให้จ่ายบำนาญประจำเดือนให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสองวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้น สองวันทำการ นั้น

เนื่องจากกระทรวงการคลังได้กำหนดวันจ่ายเงินเดือนประจำเดือนขึ้นใหม่ โดยการจ่ายบำนาญประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายบำนาญรายเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กับที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงขอให้แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ให้จ่ายเงินบำนาญประจำเดือนในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกเงินจากธนาคารหรือผู้มีสิทธิรับบำนาญได้รับบำนาญทางธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนห้าวันทำการ ทั้งนี้ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2548 เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุชา โคนพะเวช)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. 0-2241-9000 ต่อ 1402 - 1405 โทรสาร 0-2241-9032

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๔๐๘.๕๗

(Handwritten signature)

กระทรวงมหาดไทย

ถนนรัชฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จข้าราชการเป็นผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๒. ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ
 ๓. หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จข้าราชการเป็นผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ท. ๑๘) จำนวน ๑ ฉบับ
 ๔. ทะเบียนคุมการจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการ (บ.ท. ๑๘) จำนวน ๑ ฉบับ
 ๕. หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. ๑๑) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ลงนามในกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีสาระสำคัญ คือ ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ มีสิทธิขอรับบำเหน็จข้าราชการในอัตรา ๑๔ เท่าของบำนาญรวมเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท โดย

(๑) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ไม่มีสิทธิขอรับบำเหน็จข้าราชการได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จข้าราชการได้ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จข้าราชการได้ไม่เกินส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้นั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกฎกระทรวงดังกล่าวได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๔๖ ก ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และมีผลบังคับใช้แล้ว ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

เพื่อให้การเบิกจ่ายบำเหน็จข้าราชการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว เป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอรับบำเหน็จข้าราชการเป็นผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ดังนี้

๑. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญทราบสาระสำคัญของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ผู้รับบำนาญที่มีสิทธิซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และประสงค์จะขอรับบำเหน็จข้าราชการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว กอปรรายการในหนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จข้าราชการเป็นผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป (บ.ท. ๑๘) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยยื่นต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับบำนาญอยู่ในปัจจุบัน สำหรับผู้รับบำนาญที่มีอายุยังไม่ครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ สามารถใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่บออายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์เป็นต้นไป

๒. ให้ผู้ช่วยราชการ ...

๒. ให้ผู้ย้านวอการหัวหน้าส่วนการคลังหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับการขอรับ ป่าเหนือป่านาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้อง และรับรองสำเนาของผู้ยื่นขอรับป่าเหนือป่านาญโดยลงนามในหนังสือรับรองฯ (บ.ท.๑๔) และจัดส่งให้จังหวัดเพื่อกำเนินการจัดทำ คำสั่งจ่ายต่อไป

๓. ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำคำสั่งจ่าย ป่าเหนือป่านาญสำหรับผู้รับป่านาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดลงนามในคำสั่งกรมกฎหมาย แล้วเร่งส่งสำเนาคำสั่งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑ ชุด เพื่อดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับป่านาญโดยเร็ว พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งอีก ๑ ชุดให้สำนักงานกองทุนป่าเหนือป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กยท.) ทราบด้วย

๔. กรณีการเบิกจ่ายเงินให้ดำเนินการตามประเภทตำแหน่งข้าราชการป่านาญ ดังนี้

- ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเร่ง

ดำเนินการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนจากคลังจังหวัด

- ตำแหน่งข้าราชการที่ถ่ายโอนมาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน และเงินกองทุนป่าเหนือป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กยท.) โดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระตามระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการ

- ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนป่าเหนือป่านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กยท.)

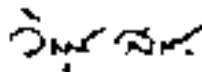
ตามแนวทางการเบิกจ่ายเงินป่าเหนือป่านาญ

๕. เมื่อได้เบิกจ่ายป่าเหนือป่านาญให้ผู้รับป่านาญที่อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีขึ้นไปเรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นบันทึกจำนวนเงินที่จ่ายลงในทะเบียนคุมการจ่ายเงินป่าเหนือป่านาญ (บ.ท. ๑๗) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ ลงในช่องหมายเหตุด้วย

๖. ผู้รับป่านาญที่ได้รับป่าเหนือป่านาญครบในอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไปแล้ว หากประสงค์จะขอ เปลี่ยนแปลงสถานที่รับป่านาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกรายละเอียดการรับป่าเหนือป่านาญ ครบให้ผู้รับป่านาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ลงในหนังสือสำคัญจ่ายเงินป่านาญครั้งสุดท้าย (บ.ท. ๑๓) โดยบันทึกเพิ่มเติมในหมายเหตุ ข้อ ๓ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิฑูรย์ สุภาพงษ์)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

กระทรวงมหาดไทย

และสำนักงานปลัดกระทรวงท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนป่าเหนือป่านาญและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๖๔๑-๕๐๑๕

โทรสาร ๐-๒๖๔๑-๕๐๓๖

ที่ มท 0808.5/ว 53

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้รับข้อทักท้วงเป็นจำนวนมากกรณีข้าราชการซึ่งได้โอนมารับราชการ พงราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป เมื่อพ้นหรือลาออกจากราชการและมีสิทธิขอรับบำนาญ จะไม่มีสิทธิในการขอรับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์หักจากเงินบำนาญปกติ ตามข้อ 39 (3) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย เงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หรือไม่ประการใด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้องเรียบร้อยตามที่ระเบียบกฎหมายกำหนด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า เนื่องจากกรณีข้อทักท้วงในลักษณะดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาโดยสรุปว่า ข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งให้ไปรับราชการทงราชการ ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2535 เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มหรือผลประโยชน์หักจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจาก ถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ 39 (4) ของระเบียบกระทรวง มหาดไทยดังกล่าว ดังรายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด สืบค้นที่เลขที่ อ.392/2550 ลงวันที่ 26 พฤศจิกายน 2550 ซึ่งได้แนบมาพร้อมนี้ เพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำนาญและสวัสดิการ

โทร 0-2241-9033 , 0-2241-9039

อำนาจ

○ สภาวัฒนธรรม
(อุทธรณ์)

(๓. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๓๒/๒๕๔๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๗๒/๒๕๕๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

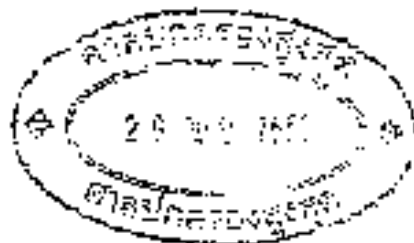
วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ระหว่าง	นายสุวิน ชันดี	ผู้ฟ้องคดี
	ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๓๔๑/๒๕๔๖ หมายเลขแดงที่ ๒๑๐/๒๕๔๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครั้งแรกในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครองสังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ได้โอนไปรับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี หลังจากนั้นตำแหน่งดังกล่าวได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาลตามผลของพระราชบัญญัติเปลี่ยนฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้ลาออกจากราชการขณะดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลปภกลาง อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย

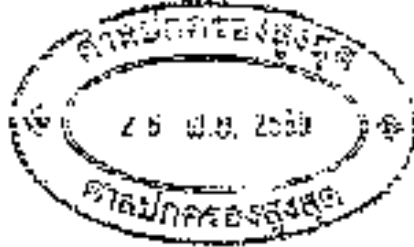

และได้ยื่นคำร้อง

และได้ยื่นคำร้องขอรับเงินบำนาญปกติตามพระราชบัญญัติบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นเงินเดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท และขอเงินเพิ่มจากบำนาญร้อยละยี่สิบห้า ของบำนาญปกติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นเงินเดือนละ ๙๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินบำนาญ ทั้งสองประเภทเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท หลังจากนั้น สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่เห็นชอบกับผลรวมเห็นของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้ว จึงมีคำสั่งที่ ๒๕๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ยกเลิกคำสั่งเดิมและสั่งให้จ่ายเงินบำนาญ ปกติให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท โดยไม่ได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ปกติร้อยละยี่สิบห้า ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีวินิจฉัยยกอุทธรณ์ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น เป็นครั้งแรกตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากบำนาญข้าราชการ ตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดี เป็นข้าราชการส่วนภูมิภาคโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น มีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับ คำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันโดยผลของกฎหมายมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ เปลี่ยนแปลงฐานะของสุภาพิกบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่ม จากเงินบำนาญร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญ ตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ดังกล่าวข้างต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๕๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้มีคำสั่งส่วนเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากบำนาญให้ผู้ถูกต้อง ความคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ เป็นเงินเดือนละ ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท นับแต่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับความกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๙๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเป็นเงินจำนวน ๑๙,๗๒๖.๔๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าเป็นเงินเดือนละ ๙๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงินบำนาญทั้งสิ้น ๑๙,๕๕๒.๕๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และได้รายงาน ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบควาถูกต้อง

/ต่อมา...

ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ พร้อมทั้งแก้ไขรายละเอียดของคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงได้ทบทวนการคำนวณเงินบำนาญของผู้ฟ้องคดีพบว่า ผู้ฟ้องคดีโอนมาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนมาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติฐานข้อ ๓๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๗๒๖.๔๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้อง ซึ่งได้รับแจ้งว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่แก้ไขถูกต้องแล้ว จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งเทศบาลตำบลปากคาดเบิกจ่ายเงินจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ส่งคำอุทธรณ์พร้อมความเห็นไปยังสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณา ผลการพิจารณาปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการโอนภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ และผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าข้อ ๓๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ กำหนดว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นไม่ว่าจะบรรจุใหม่หรือโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งไม่ใช่กรณีการนับอายุราชการต่อเนื่องสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มตามข้อ ๓๕ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามคู่มือการจ่ายโอนบุคลากรส่วนท้องถิ่นของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนได้ปรากฏตามคำถาม คำตอบในลักษณะเช่นเดียวกับกรณีของผู้ฟ้องคดีโดยได้ตอบคำถามว่าสิทธิในการคำนวณบำเหน็จบำนาญเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจะให้เฉพาะสำหรับผู้ที่เข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ นอกจากนี้ การนับอายุราชการของผู้โอนเป็นข้าราชการหรือพนักงาน

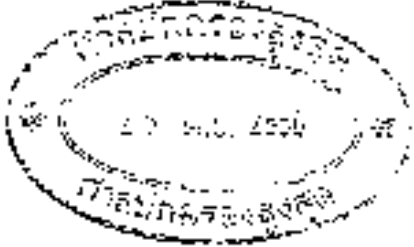

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้นับแต่วันที่ได้รับ
ราชการเป็นผลให้ข้าราชการปกครองส่วนกลาง หรือส่วนภูมิภาคที่ถ่ายโอนไปเป็นข้าราชการ
หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ จะได้รับสิทธิ
ประเภทนี้ด้วย

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ให้ศาลการทำคำให้การ
เพิ่มเติมของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากคู่กรณีเพียงพอที่จะพิจารณา
หรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี โดยไม่ต้องดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงจนครบทุกชั้นก่อน

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก
เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง
จึงมีสถานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาได้โอนไปสังกัดสุขาภิบาลหนองหาน ตำบลหนองหาน จังหวัดอุดรธานี
ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเปลี่ยนสถานะจากข้าราชการพลเรือนเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และ
เห็นว่าการข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้กำหนดจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น และ
ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะ
ของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ กรณีอายุการทำงานของผู้ฟ้องคดีจึงต้องนับต่อเนื่อง
ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กรณีของผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นกรณีที่ข้าราชการได้โอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิ
ได้รับบำนาญราชการสำหรับค่าตอบแทนบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ
หรือบำนาญพิเศษ ตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ส่วนกรณีข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕
เป็นต้นไป หรือเป็นกรณีที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการเป็นข้าราชการอื่นตั้งแต่ตั้งแต่วันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น คำสั่งของผู้ฟ้องคดี
ที่ ๒๔๓๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถือว่ามีเหตุให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะ

เงินบำนาญปกติ...

เงินบำนาญปกติ เดือนละ ๑๔,๓๒๖.๕๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้าอีก เดือนละ ๘๓๖.๑๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า กรณีของผู้ฟ้องคดีต้องด้วยข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวนี้จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ไม่เห็นพ้องด้วยกับพิพากษาที่วินิจฉัยให้ข้าราชการอื่น ซึ่งรับราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ต่อมาโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อข้าราชการผู้นั้นออกหรือพ้นจากราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ย่อมไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ ตามนัยข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน และไม่เงินรวมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตลอดจนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับภาระการเงินและควรตั้งเป็นอย่างมวล กล่าวคือการจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เดิมถูกกำหนดไว้ตามข้อ ๓๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจูงใจให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการหน่วยงานอื่น เข้ารับราชการหรือโอน หรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ได้รับประโยชน์มากกว่าข้าราชการอื่น เนื่องจากขณะนั้นยังขาดบุคลากร และไม่มีผู้สนใจจะเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่น ต่อมาให้มีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าว โดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้เพิ่มข้อความในข้อ ๓๓ (๔) กำหนดว่า ข้าราชการซึ่งเข้ารับราชการในหน่วยงานส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ต่อมาระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวได้แก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓๓ ของระเบียบได้แก้ไขเป็นข้อ ๓๔ โดยมีข้อความคงเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า การแก้ไขระเบียบดังกล่าวมีเจตนารมณ์เพื่อให้บุคคลภายนอกซึ่งมรจุเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษอีกต่อไป และหมายถึงข้าราชการที่โอนมาเป็นข้าราชการ

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ด้วย แม้จะเป็นข้าราชการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม เนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปและส่งผลกระทบต่อการเงิน การคลัง ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับเพื่อให้สิทธิของข้าราชการส่วนท้องถิ่นสอดคล้อง กับข้าราชการพลเรือน จึงมีการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีสถานะเป็นข้าราชการ พลเรือนและโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีจึงต้องด้วยข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และเห็นว่าตามข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ต้องเป็นกรณีที่ ข้าราชการผู้นั้นเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป หรือข้าราชการผู้นั้นรับราชการอื่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ แล้วโอนมาเป็นข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่ามาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขถึงฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กล่าวถึงกรณี โอนหรือสั่งให้ข้าราชการไปรับราชการส่วนท้องถิ่นหรือการโอนหรือสั่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ให้นับเวลาราชการของข้าราชการผู้นั้น สำหรับคำนวณ บำเหน็จบำนาญติดต่อกัน โดยมีได้กล่าวถึงเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือ บำนาญพิเศษไว้ ดังนั้น มาตราดังกล่าวจึงหมายถึงการให้นับเวลาราชการต่อเนื่องกัน เพื่อประโยชน์สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเท่านั้น ไม่รวมถึงสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่ม ร้อยละยี่สิบห้าของบำเหน็จบำนาญแต่อย่างใด เนื่องจากการจะได้สิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้า ย่อมเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๙ ประกอบฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ และพ.ศ. ๒๕๓๖

นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่ากรที่ได้รับสิทธิตามข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบ กระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องประกอบด้วยข้อ ๓๔ (๔) ซึ่งได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า บุคคลที่ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ อีกต่อไป ซึ่งหมายความรวมถึงกรณีข้าราชการอื่นที่ได้โอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ก็ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษด้วย แม้รับราชการมา ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม มิเช่นนั้นจะไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับราชการ ส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงขอให้

ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ เป็นการกระทำที่ขัดต่อบทบัญญัติ

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการสังกัดกรมการปกครองโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล ต่อมาได้เปลี่ยนเป็นตำแหน่งปลัดเทศบาล และตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลระหว่างที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาทำงานของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาลด้วย ดังนั้น จึงต้องนับระยะเวลาราชการของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญด้วย ตามมาตรา ๓๐ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และกรณีของผู้ฟ้องคดีจึงต้องด้วยข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดให้ข้าราชการซึ่งโอนหรือถูกสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกัน ให้กำหนดโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติ ฯลฯ และโดยเหตุอย่างนี้จึงความนัยข้อ ๓๔ (๓) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ก็หาได้มีการกำหนดหรือแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนระยะเวลาในการโอนมารับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นว่า หากโอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะไม่ได้รับเงินเพิ่มแต่ประการใด จึงเห็นได้ถึงความแตกต่างกับข้อ ๓๔ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกันที่ได้กำหนดเรื่องของระยะเวลาไว้อย่างชัดเจนว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น นับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการหรือพ้นจากราชการและได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยมีเจตนาหมายให้บุคคลภายนอกหรือข้าราชการอื่นเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้บำเหน็จบำนาญเป็นตั้งใจ ต่อมาเมื่อสถานะเปลี่ยนไปจึงได้ออกระเบียบใหม่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๔ (๔) เพื่อตัดสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มดังกล่าวก็ควรจะแก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๓๔ (๓) เสียให้ชัดเจนในคราวเดียวกันว่า ข้าราชการที่โอนหรือถูกสั่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละสิบห้า เพราะไปเช่นนั้นจะเกิดความไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งต่อข้าราชการที่โอนหรือสั่งให้ไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ หรือภายหลัง

/จากนั้น...

จากนั้น เพราะข้าราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องพิจารณาดังสิทธิพิเศษ
ในลำนนี้เป็นองค์ประกอบด้วย ดังนั้น ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้ประกาศใช้วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๓๖ แต่กลับ
กำหนดให้มีผลย้อนหลังเป็นการตัดสิทธิไปจนถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ที่รับโอนมา
เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงนี้ย่อมเสียเปรียบ

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าสิทธิตามข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น จะต้องพิจารณาประกอบด้วย ข้อ ๓๙ ของระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยฉบับเดียวกัน โดยยกตัวอย่างประกอบนั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดี
เสนอข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วน ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการยกตัวอย่างไม่ครบถ้วน อาจเห็นว่า
เงินที่เพิ่มขึ้นนั้นมีจำนวนมากและตกเป็นภาระของท้องถิ่นและกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบอยู่ส่วนหนึ่ง แต่หากพิจารณา
ตามระเบียบที่เกี่ยวข้องแล้วจะเห็นว่า การคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวชอบด้วยระเบียบกฎหมาย
และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เพราะแม้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นไม่นานย่อมได้รับเงินเพิ่ม
ในสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเวลายาวนาน ซึ่งมีหลักการคำนวณ
ชัดเจน หากข้อเท็จจริงประการของส่วนท้องถิ่นจะรับภาระทางการเงินและการคลังในการจ่าย
บำเหน็จบำนาญเพิ่มขึ้นจำนวนมาก อีกทั้งการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะรับโอน
ข้าราชการโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจึงต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นจะได้รับ
จากความรู้ความสามารถของผู้นั้น อีกทั้งสถานะทางการเงินการคลังอย่างรอบคอบแล้ว
ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าความเห็นของศาลปกครองชั้นต้นที่วินิจฉัยว่า กรณีของผู้ฟ้องคดี
เป็นข้าราชการสมณศักดิ์ ๓๙ (๓) แห่งระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมแล้ว จึงขอ
ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดยกหนึ่งพิจารณาคดีโดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริง
ของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการ
ผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ชื่อ:แท้จริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกในตำแหน่ง
เจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๓ ต่อมา เมื่อวันที่
๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ผู้ฟ้องคดีได้โอนไปรับราชการส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งปลัดศึกษาธิการ
อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี และต่อมาได้เปลี่ยนตำแหน่งเป็นปลัดเทศบาล โดยผลของ
พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ หลังจากนั้น
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมโครงการพนักงานเทศบาลออกจากราชการอย่าง
มีเกียรติ และได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามคำสั่ง
เทศบาลตำบลปากคาด ที่ ๒๘๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๕ ในตำแหน่งปลัดเทศบาล
ตำบลปากคาด อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย ผู้ฟ้องคดีได้ขอรับเงินบำนาญปกติ
โดยเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งที่ ๑๔๔๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม
๒๕๔๕ อนุมัติให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๔,๗๒๖.๕๐ บาท
และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละสิบห้า เป็นเงินเดือนละ ๘๒๖.๑๖ บาท รวมเป็นเงิน
ทั้งสิ้น ๑๕,๕๕๒.๕๖ บาท และได้รายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ต่อมาสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติอีกครั้ง
และแก้ไขคำสั่งจ่ายเงินบำนาญให้ผู้ถูกต้อง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทบทวนแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดี
ได้โอนมาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นการโอน
มาภายหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ
ตามข้อ ๓๕ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๓๖ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีคำสั่งที่ ๒๔๓๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ อนุมัติ
ให้เทศบาลตำบลปากคาดจ่ายเฉพาะเงินบำนาญปกติเป็นเงินเดือนละ ๑๔,๗๒๖.๕๐ บาท
ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๖ ได้รับแจ้ง
ผลการพิจารณาอุทธรณ์ ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖
ยืนยันตามคำสั่งเดิม ผู้ฟ้องคดีจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือ
คำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ ๒๔๓๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ และให้สั่งจ่ายบำนาญปกติ
และเงินเพิ่มให้ผู้ถูกต้องความคำสั่งเดิมของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๕,๕๕๒.๕๖ บาท
นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิตามกฎหมาย

/ร.จี ยิประเด็น...

คดีมีประเด็นจะต้องวินิจฉัยว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒๔๓๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ สั่งจ่ายบำนาญปกติให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินเดือนละ ๑๘,๑๒๖.๕๐ บาท โดยไม่จ่ายเงินเพิ่มร้อยละสี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วคดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่เมื่อใด พิจารณาตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้บัญญัตินิยามคำว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานเมืองพัทยา พนักงานส่วนตำบล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และพนักงานของราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่มีกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น แต่ไม่รวมถึงข้าราชการกรุงเทพมหานคร เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ จึงมีฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งอาจปฏิบัติราชการในราชการบริหารส่วนกลาง หรือในราชการบริหารส่วนภูมิภาค แล้วแต่กรณีที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ต่อมาเมื่อผู้ฟ้องคดีโอนไปรับราชการในตำแหน่งปลัดสุขาภิบาลหนองหาน ในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงเปลี่ยนจากข้าราชการพลเรือนสามัญไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในบังคับแล้ว และต่อมาผู้ฟ้องคดีได้เปลี่ยนตำแหน่งจากปลัดสุขาภิบาลเป็นปลัดเทศบาลโดยผลของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่กำหนดว่า ให้โอนบรรดาพนักงานและลูกจ้างของสุขาภิบาลซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นพนักงานเทศบาลและลูกจ้างของเทศบาลที่จัดตั้งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม และเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาทำงาน ให้ถือเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าวในระหว่างที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างสุขาภิบาลเป็นเวลาดำเนินการของพนักงานหรือลูกจ้างของเทศบาลแล้วแต่กรณี ดังนั้น สถานะของผู้ฟ้องคดีจึงยังคงเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่โอนไปดำรงตำแหน่งปลัดสุขาภิบาล

คดีมีประเด็นพิชารณาวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นสิทธิในการได้รับบำนาญของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แต่สำหรับสิทธิ

ในการได้รับเงิน...

ในการได้รับเงินเพิ่มจากบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นไปตามข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่กำหนดไว้ว่า การจ่ายเงินเพิ่มจากบำนาญ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติดังนี้

(๑) ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือบำเหน็จตกทอดตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายให้ตามอัตราที่เคยเบิกจ่ายอยู่เดิมก่อนใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๔ เป็นต้นไป ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษแล้วแต่กรณี ในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นอีกส่วนหนึ่งต่างหาก โดยเบิกจ่ายจากเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และให้รวมจ่ายพร้อมกับเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับเมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษเข้าด้วยกันแล้วจะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากทางราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ เพื่อจ่ายแก่ข้าราชการซึ่งได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้มีสิทธิจะพึงได้รับบำนาญพิเศษ ตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าของเงินบำนาญปกติ หรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วแต่กรณี คู่ณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้หันมารับราชการ

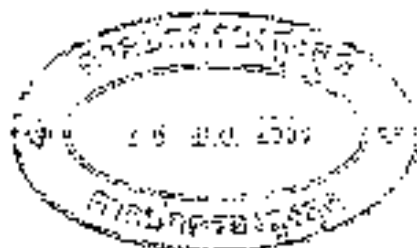

/ทางราชการ...

ทางราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการ อยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน ทั้งนี้เมื่อรวมเงินเพิ่มดังกล่าวกับ เงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ซึ่งจะพึงได้รับเป็นอีกส่วนหนึ่งดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะต้องไม่สูงกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอยู่ก่อนออกหรือพ้นจากราชการ ทางราชการส่วนท้องถิ่น

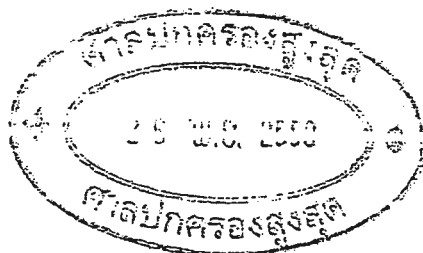
(๔) ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิ ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความใน พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ

พิจารณาความบทบัญญัติดังกล่าวและความมุ่งหมายของการจ่ายเงินเพิ่มจาก เงินบำนาญตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ แล้วเห็นว่า ตามข้อ ๓๙ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นปฏิบัติเกี่ยวกับกรเบิกจ่ายเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของ เงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญและได้กำหนด หลักเกณฑ์วิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าของข้าราชการที่โอนหรือ ถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยใช้เงื่อนไขเวลาในการกำหนดสิทธิ ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ กล่าวคือ ตามข้อ ๓๙ (๓) เป็นกรณีที่กำหนดว่าระเบียบกระทรวงมหาดไทยฉบับดังกล่าวไม่มีผลบังคับย้อนหลังไป ถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการไปก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ และ ตามข้อ ๓๙ (๒) เป็นกรณีที่กำหนดให้สิทธิแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ออกหรือพ้นจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๐๘ เป็นต้นไป จึงจะมีสิทธิเบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษร้อยละยี่สิบห้า ของเงินบำนาญ เพิ่มอีกส่วนหนึ่ง แห่งทั้งนี้ตามข้อ ๓๙ (๔) ได้กำหนดจำกัดสิทธิของข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญ โดยข้อความตามข้อ ๓๙ (๔) ได้แก้ไขเพิ่มเติมภายหลังโดยเหตุผลให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเป็นแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน เมื่อพิจารณาความบทบัญญัติดังกล่าว แล้วเห็นว่า ใ้มี การปรับเปลี่ยนแปลงการบริหารการปกครองโดยรัฐบาลให้มีความสำคัญเกี่ยว

การกระจาย...

การกระจายอำนาจการบริหารราชการไปสู่บริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงเป็นเหตุให้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถประสงค์จะเข้ามาปฏิบัติราชการในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ปัญหาขาดแคลนบุคลากรผู้มีความรู้และประสบการณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงลดลง อีกทั้งเพื่อต้องการให้เป็นไปตามแนวทางเดียวกับข้าราชการพลเรือน ซึ่งเมื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ก็ไม่ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแต่อย่างใด ดังนั้น ตามข้อ ๓๙ (๔) นี้ จึงมีความมุ่งหมาย จำกัดสิทธิข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ไม่ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญอีกต่อไป สำหรับข้อ ๓๙ (๓) ได้กำหนดวิธีการในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญของข้าราชการที่ได้โอนหรือถูกส่งไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ให้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญแก่ข้าราชการดังกล่าวตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๓๙ (๓) ของระเบียบฉบับเดียวกัน และเห็นว่าตามข้อ ๓๙ (๓) มิได้กำหนดให้ข้าราชการที่โอนหรือถูกส่งไปรับราชการส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยงานเดิมแต่อย่างใด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๑๑ แล้วโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ แม้ผู้ฟ้องคดีจะรับราชการทางสังกัดเดิมอยู่ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีจะมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ต่อเมื่อได้รับราชการในหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ดังได้วินิจฉัยไว้แล้วข้างต้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนับแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีเข้ารับราชการในหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามข้อ ๓๙ (๔) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญข้าราชการ และแม้ผู้ฟ้องคดีจะเป็นข้าราชการซึ่งได้โอนไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่นและเป็นผู้ซึ่งมีสิทธิได้นับระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันก็ตาม แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ซึ่งไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญเพราะถูกจำกัดสิทธิด้วยเงื่อนไขเวลาของการเข้าเป็นข้าราชการในราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๓๙ (๔) เสียแล้ว กรณีจึงไม่มีเหตุที่จะต้องนำวิธีการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ (๓)

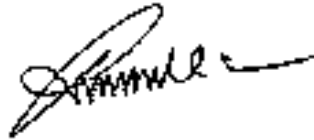

/มาใช้กับกรณี...

มาใช้กับกรณีนี้ ดังนั้น คำสั่งของผู้อนุมัติฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕
ที่มิให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มของเงินชำนาญปกติ เนื่องจากโอนไปเป็นข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ นั้น จึงชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้น
พิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้อนุมัติฟ้องคดี ที่ ๒๔๓๗/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๕ นั้น
ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

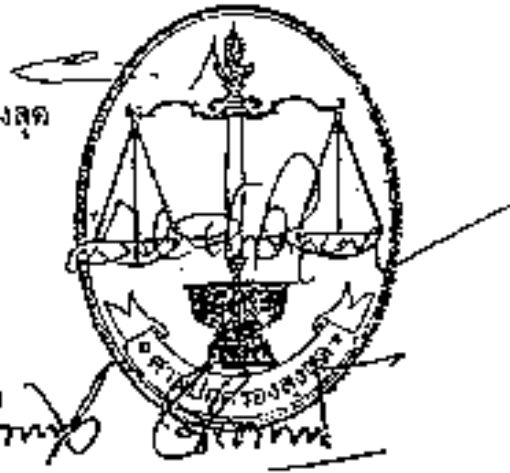
พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

นายไพบูรณ์ เสียงก่อ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

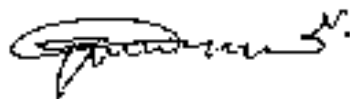
นายอำพล สิงห์โกวิท
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายวิชัย ชินชมพูนุก
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรพจน์ วัชรพิชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

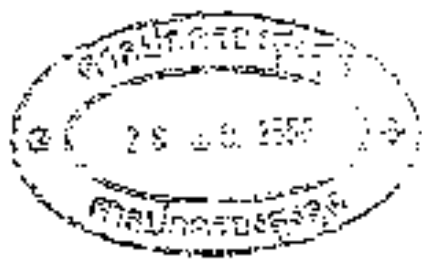

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอตุล จันทรศักดิ์

ตำแหน่งผู้ฟ้อง

นางสาวนพ

(นางสาวนพคนภ ยักษ์ธรรม)
จ. ตาบลปากน้ำ

ที่ มท 0808.5/ว 391

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

23 กุมภาพันธ์ 2553

เรื่อง วิธีปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จรายเดือนและบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ยกเว้นจังหวัดชลบุรี

อ้างถึง 1. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2176 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2552
2. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 2214 ลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552
 2. แบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษ รายเดือนลูกจ้าง
 3. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือน หรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สปจ.1)
 4. แบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติ หรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สปจ.2)

ตามที่แจ้งให้ทราบว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้ลูกจ้างประจำของ หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ทำงานถึงวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป ซึ่งมีสิทธิได้รับ บำเหน็จปกติและมีเวลาทำงาน 25 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป (รวมเวลาวิฤกษ์) หรือมีสิทธิได้รับบำเหน็จพิเศษ มีสิทธิ เปลี่ยนแปลงความประสงค์ขอรับเป็นบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ พร้อมแจ้งให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเตรียมพร้อมในการดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว นั้น

บัดนี้ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 ได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนพิเศษ 7 ง วันที่ 15 มกราคม 2553 และมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 30 กันยายน 2552 ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยดังกล่าวจึงกำหนดวิธีปฏิบัติไว้ ดังนี้

1. ให้ลูกจ้างประจำซึ่งมีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน กรอกรายการในแบบขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และหรือบำเหน็จพิเศษ รายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด

2. ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้องและรวบรวมหลักฐานให้ครบถ้วนแล้ว เสนอนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแต่กรณี

พิจารณาสิ่งจ่ายเงินตาม ข้อ 19 ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบัญชีลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ มท. บำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552

3. ลูกจ้างประจำรายได้ได้รับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนไปแล้วจะขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์อีกไม่ได้ แต่ถ้ายังไม่ได้รับเงินดังกล่าว ก็ให้แจ้งเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ตามแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน (แบบ สจป.1) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบหนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ (แบบ สจป. 2) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี

4. กรณีลูกจ้างประจำหมดสิทธิรับบำเหน็จรายเดือนหรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตัดเบิกบำเหน็จรายเดือนหรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนทันที

5. การจ่ายบำเหน็จรายเดือนและนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนให้จ่ายวันเดียวกันกับการจ่ายบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นประจำเดือน

6. กรณีลูกจ้างประจำซึ่งออกจากงานโดยมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยหรืออาญา ก่อนออกจากราชการ และกรณีหรือคดีอาญาดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดจะขึ้นเรื่องขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือน ได้ต่อเมื่อดำเนินการจัดหาบุคคลหรือทรัพย์สินประกอบการรับเงินดังกล่าวไว้กับส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0313.4/ว 377 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2542 เรื่องการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยแล้วออกจากราชการ โดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยอนุโลม

7. สำหรับลูกจ้างประจำที่เกษียณอายุราชการหรือออกจากงานในวันสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้ดำเนินการ ดังนี้

7.1 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนยังไม่ได้ยื่นแบบคำขอรับเงินบำเหน็จลูกจ้างไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากประสงค์จะขอรับเงินดังกล่าว ให้กรอกแบบขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ และนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนลูกจ้าง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ยื่นต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้สามารถเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้อย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2553 โดยยื่นแบบ สจป.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สจป.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 แล้วแต่กรณี ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

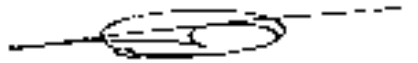
7.2 กรณีที่ลูกจ้างประจำผู้มีสิทธิขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้ยื่นแบบขอรับเงินบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษหรือนำบำเหน็จพิเศษรายเดือนไว้ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หากจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ยื่นแบบ สจป.1 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 3 หรือแบบ สจป.2 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4 ต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอย่างช้าไม่เกินวันที่ 31 มีนาคม 2553

ทั้งนี้ กรณีตามข้อ 7.1 และ 7.2 หากได้มีการจ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำรายใดแล้ว ถ้าจะเปลี่ยนแปลงความประสงค์ให้ลูกจ้างประจำรายนั้นนำเงินที่ได้รับไปแล้วทั้งหมดคืนต่อหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ก่อนแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ หากไม่คืนเงินดังกล่าวให้ถูกต้องครบถ้วนก็จะไม่สามารถแสดงเจตนาเปลี่ยนแปลงความประสงค์ได้ ทั้งนี้ ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดตรวจสอบความถูกต้องของการคืนเงินของลูกจ้างรายนั้น แล้วดำเนินการยกเลิกการส่งจ่ายเดิมและสิ่งจ่ายให้ใหม่

๘. กรณีที่มีใ้คำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับ การทอรับและการจ่ายบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ หรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนของลูกจ้างประจำไว้เป็นการเฉพาะในเรื่องใด ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยอนุโลม

จึงเวียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัด/อำเภอ และหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิรัตน์ สุ่มวาริน)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทรศัพท์ ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๓, ๓๙
โทรสาร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๘

แบบคำขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษและหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนผู้จ้าง

ชื่อผู้จ้าง เกิดวันที่ เดือน พ.ศ.
 เริ่มเข้ารับราชการ (ทำงาน) เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ตำแหน่ง
 สังกัด เริ่มเข้าทำงานอายุ ปี เดือน วัน ออกจากราชการ (งาน)
 ตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. ออกจากงานอายุ ปี เดือน วัน

รายละเอียดการทำงาน

ปีที่	วัน เดือน ปี	ตำแหน่ง	ค่าจ้าง	หมายเหตุ

เวลาราชการปกติ (เวลาทำงานปกติ) เดือน วัน
 เวลาราชการวิเศษ (เวลาทำงานวิเศษ) เดือน วัน
 รวมเวลาราชการทั้งสิ้น (เวลาทำงาน) เดือน วัน
 บัณฑิตแล้วเป็นเวลาราชการ (เวลาราชการ) เดือน
 ค่าจ้างเดือนสุดท้าย บาท
 ส่วนรวมเป็นเงิน บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
 จำนวน บาท
 ข้าพเจ้าขอรับเงิน บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษ บำเหน็จพิเศษรายเดือน
 จำนวน บาท

ลงชื่อ ผู้ขอ
 (.....)
 ขึ้นชื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

ความเห็นหัวหน้าหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

.....

ลงชื่อ
 (.....)
 วันที่ เดือน พ.ศ.

หมายเหตุ

- หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง
1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
 2. เทศบาล คือ นายกเทศมนตรี
 3. องค์การบริหารส่วนตำบล คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
 4. หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น คือ หัวหน้าผู้บริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่อต่างอื่น

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ที่อยู่

วันที่

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จรายเดือนหรือเงินบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

สังกัด ออกจากงานเมื่อวันที่

ถึงเวลาทำงาน ปี เดือน วัน ได้ยื่นขอรับ บำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ ไปแล้ว

และขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

(แบบ สป. 2)

หนังสือแสดงเจตนาขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์
เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ที่อยู่

วันที่

เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เพื่อขอรับเงินบำเหน็จปกติหรือเงินบำเหน็จพิเศษ

ข้าพเจ้า/นาย/นาง/นางสาว/ยศ เคยทำงานเป็นลูกจ้างประจำ

กิต ออกจากราชการเมื่อวันที่

มีวลาทำงาน ปี เดือน วัน ได้ยื่นขอรับ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน ไปแล้วและขอเปลี่ยนแปลงความประสงค์เป็นขอรับ บำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ที่ มท 0808.5/ว 726

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

๑๒ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด
อ้างถึง หนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ มท 0808.5/ว 46
ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2552

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ชักชวนแนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2500 โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นภายในสิ้นเดือนธันวาคมของทุกปี เพื่อประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยรวมและความมั่นคงและเป็นหลักประกันซึ่งสิทธิในการรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อออกจากราชการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมิได้จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามนัยกฎหมายและหนังสือดังกล่าว และยังคงหักส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นระยะเวลาหลายปี อันมีสาเหตุเกิดขึ้นโดยเจตนา หรือจงใจ ที่จะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอย่างชัดเจน หรือการทุจริตหรือการประมาทเลินเล่อ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อราชการ ดังนั้น เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายและสิทธิประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

1. กงคิปเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการตรวจร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ตรวจสอบว่าร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นครบถ้วนและถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ หากไม่ครบถ้วนถูกต้องให้แนะนำให้ดำเนินการให้ครบถ้วนและถูกต้อง
2. มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอที่ออกบัตรตรวจงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นชี้แจง ให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้บริหารท้องถิ่นและข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ตระหนักถึงความสำคัญ ผลอดจนสิทธิประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น อันจะพึงได้รับจากการส่งเงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้ครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมาย

ร.ล. ใบกรณิ

3. ในกรณีที่ต้องกรปกรรองท้องถิ่นใดค้างส่งหรือส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ครบถ้วน ขอให้ผู้กำกับดูแลใช้อำนาจกำกับดูแลตามมาตรา 77 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 หรือมาตรา 94 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 แล้วแต่กรณี ชี้แจง แนะนำ คัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นให้ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายพร้อมให้ชี้แจงแสดงเหตุผลของการค้างหรือไม่ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามคำชี้แจง แนะนำ คัดเลือกดังกล่าว ให้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อให้ความแน่ชัดว่ามีความเป็นมาอย่างไร มีเหตุผลและพยานหลักฐานสามารถรับฟังได้หรือไม่ มีผู้ใดเกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบต่อการผิดที่ผิดข้อ ตลอดจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อราชการหรือหน่วยงานของรัฐหรือไม่ อย่างไรแล้วแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบด้วย

4. หากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ความชัดแจ้งว่า การค้างส่งเงินสมทบหรือส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ครบถ้วนเกิดขึ้นโดยเจตนา จงใจ ทุจริต ประมาทเลินเล่อหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ไม่มีเหตุผลและพยานหลักฐานอันสามารถรับฟังได้ และมีผู้เกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบ รวมทั้งก่อให้เกิดความเสียหาย ขอให้ดำเนินการตามควรแก่กรณีตามกฎหมายโดยเคร่งครัด ที่ทางแห่งความกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ทางอาญาความประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และทรงปกครองโดยการดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือการดำเนินการให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ สกลพันธุ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ประธานอนุกรรมการดำเนินการ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร 0-2241-9039
โทรสาร 0-2241-9032

ที่ นท 0808.5/ 4265

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. 10300

10 พฤษภาคม 2553

เรื่อง การทำใบนำเงินค่ารังสีของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่รับ
ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด ขกเว้นจังหวัดบุรีรัมย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0901/0416 ลงวันที่ 27 เมษายน 2553

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า
ใบนำเงินค่ารังสีของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่รับยกเว้นไม่ต้องรวม
คำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) มีความเห็นว่าใบนำเงินค่ารังสีของ
ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องคำนวณภาษีเงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง
ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการยกเว้นรายการ รายละเอียดปรากฏตาม
สิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
ให้ผู้เกี่ยวข้องและข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันต่อไป ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ได้แจ้งประสานการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไปยังกรมสรรพากรแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพรัตน์ ฆกถันธุ์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนนำเงินบำนาญและสวัสดิการ

โทร 0- 2241 - 9039

โทรสาร 0- 2241 - 9032

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
 เลขที่.....
 วันที่ 30 มิ.ย. 2553
 กษ.

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 เลขที่ 45763
 วันที่ 30 มิ.ย. 2553
 สำนักส่งเสริมการค้าและการลงทุน
 ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
 กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 เลขที่ 1925
 วันที่ 3 มิ.ย. 2553

ที่ นร ๐๕๐๑/ ๐๕๑๐

๒๗ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง การรับแจ้งคำวินิจฉัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประจำปี ๒๕๕๒
 ยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑.๑/ป ๑๐๔
 ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 กรณีรับแจ้งคำวินิจฉัยของข้าราชการบ้านนาญส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้ขอหารือเกี่ยวกับ การเสียภาษีเงินได้
 บุคคลธรรมดากรณีรับแจ้งคำวินิจฉัยของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาได้ขอให้กระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และกระทรวงมหาดไทย (สำนักงาน
 ปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ) และตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และ
 มีความเห็นปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้ส่งมาด้วย อนึ่ง สำนักงาน
 คณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบตาม
 ระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรวิทย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนาจการ
 โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔
 ฝ่ายกฎหมายและการเมืองการปกครอง
 โทร ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๔ ต่อ ๑๔๒๒ (นางทัศนีย์อา)
 โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๔๑๖๒
 www.krisdikha.go.th
 www.lawreform.go.th

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีบำนาญค่ารังชีพของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้อ่านหนังสือที่ มท ๐๔๐๔.๔/๒๓๔๔๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปพร้อมได้ว่า นายสาวเรณู สุทธิลักษณ์ กับพวก ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้อ่านหนังสือร้องขอความเป็นธรรมว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่บุรีรัมย์ได้แจ้งให้ผู้ร้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.จ.ล. ๕๑) เพิ่มเติม สำหรับเงินบำนาญค่ารังชีพที่ได้รับคนละสองแสนบาท เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยอ้างว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือน จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำนาญค่ารังชีพมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณา มาตรา ๕๖/๑ ประกอบกับมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้ว เห็นว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ให้จ่ายบำนาญค่ารังชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้รับบำนาญในขณะที่มีชีวิตอยู่ การจ่ายบำนาญค่ารังชีพแก่ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการนำเงินที่ต้องจ่ายเป็นบำนาญหักลดให้แก่ทายาทเมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่กรรมตายมาจ่ายให้แก่ผู้รับบำนาญในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ อีกทั้ง ข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยกรยกเว้นรัษฎากร มีวัตถุประสงค์ให้ข้าราชการเกษียณอายุทุกประเภทซึ่งรับบำนาญค่ารังชีพได้วิสาสิทธิประโยชน์ทางภาษีเช่นเดียวกับผู้ได้รับบำนาญหักลดทอน ดังจะเห็นได้จากคำว่า “บำนาญค่ารังชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ” ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงบำนาญค่ารังชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการทุกประเภท โดยหากมุ่งหมายให้หมายถึงเฉพาะบำนาญค่ารังชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใดประเภทหนึ่งแล้ว กฎหมายก็ควรจะระบุไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นบำนาญค่ารังชีพของข้าราชการบำนาญประเภทใด อีกทั้ง ไม่มีเหตุผลใดๆ ที่จะให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับบำนาญค่ารังชีพได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่แตกต่างจากข้าราชการบำนาญประเภทอื่นๆ มิฉะนั้น อาจเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมกับผู้รับบำนาญค่ารังชีพตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

แต่กรมสรรพากรมีความเห็นว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นมิใช่ข้าราชการหรือข้าราชการพลเรือนตามความหมายในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ บร ๐๘๐๘/๐๔๐๕ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๔๔ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๓๔ เงินบำเหน็จข้าราชการที่ได้รับตามมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นฯ จึงไม่เข้าลักษณะเป็นบำเหน็จข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงานส่วนท้องถิ่นจึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินบำเหน็จข้าราชการรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา ๔๖ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติ กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือว่า บำเหน็จข้าราชการของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเป็นเงินได้พึงประเมินประเภทที่ใดที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาคำขอหารือของกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น โดยได้รับฟังข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมสรรพากร) และ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๔๖ (๑๗) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ ๒ (๖๔) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ได้กำหนดให้บำเหน็จข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เป็นเงินได้ที่ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งคำว่า "กฎหมายว่าด้วย" ในกรณีนี้เป็นคำที่มีความหมายอย่างกว้างโดยหมายความถึงกฎหมายที่ว่าด้วย เรื่องนั้น ๆ ทั้งหมด คำว่า "กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุน บำเหน็จบำนาญข้าราชการ" จึงต่อมความความถึงกฎหมายที่ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญของ ข้าราชการโดยไม่จำกัดว่าเป็นข้าราชการประเภทใด ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่ามีกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่ ๓ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๔๔ ซึ่งใช้กับข้าราชการประเภทต่าง ๆ เป็นส่วนใหญ่ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งใช้กับข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น และ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งใช้กับข้าราชการ

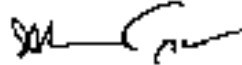
* มาตรา ๔๖ เงินได้พึงประเมินประเภทข้อใดไม่ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

๖๖๖	๖๖๖
(๑๗) เงินได้ตามที่ระไว้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง	
๖๖๖	๖๖๖

* ข้อ ๒ ให้กำหนดเงินได้ต่อไปนี้เป็นเงินได้ตาม (๑๗) ของมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๑๖

๖๖๖	๖๖๖
(๖๔) บำเหน็จข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖	
๖๖๖	๖๖๖

กรุงเทพมหานคร ศาลฎีกาแพ่ง อธิบดีที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ ยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่
 บำเหน็จข้าราชการ "กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ" จึงต้องหมายถึงกฎหมาย
 ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการทั้งสามฉบับนี้ เพราะถ้าประสงค์จะให้หมายถึงพระราชบัญญัติ
 ฉบับใดฉบับหนึ่ง ก็ต้องใช้ชื่อของพระราชบัญญัตินั้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑ แห่ง
 พระราชบัญญัตินั้นๆ แล้ว ด้วยเหตุผลข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) จึงเห็นว่า
 บำเหน็จข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษี
 เงินได้ตามที่ได้รับยกเว้นไว้ตามกฎหมายแพ่ง อธิบดีที่ ๑๒๖ (พ.ศ. ๒๕๐๙)ฯ //

(สุนทรทิพย์ ธารณะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๑

ที่ นท ๐๔๐๔๔๗/ 1098

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตสุโขทัย ถนน. ๓๐๗๐๐

31 พฤษภาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยเหลือของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญและข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตาย
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ตัวอย่างคำสั่งจ่ายเงินบำนาญทดแทนและเงินช่วยเหลือ
กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย จำนวน ๑ ฉบับ
- ๒. ตัวอย่างคำสั่งจ่ายเงินบำนาญทดแทน
กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๐ กำหนดให้จ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายเป็นจำนวนเท่ากับบำนาญ เงินเพิ่มจากบำนาญ (ถ้ามี) รวมทั้งเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเป็นจำนวนสามเท่าของเงินเดือนแต่เดิมคือที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย ตามพระราชบัญญัติ การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๓ โดยอนุโลม แต่ปรากฏว่าในการออกคำสั่งจ่ายเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการพบว่ามีการอ้างระเบียบกฎหมายไม่ถูกต้อง

ดังนั้น เพื่อให้การออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญทดแทนและเงินช่วยเหลือของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย และข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ เป็นไปโดยถูกต้อง จึงขอชักชวนแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีการจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเป็นเงินจำนวนเท่ากับเงินบำนาญ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญ (ถ้ามี) รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ถ้ามี) สามเดือน ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังตัวอย่างคำสั่งจ่ายฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๒. กรณีการจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาทของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ให้จ่ายเป็นเงินจำนวนสามเท่าของเงินเดือนเดิมคือที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับในเดือนที่ถึงแก่ความตาย และหากข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มพิเศษค่าวิทยุ เงินประจำตำแหน่งที่ต้องจ่ายตามระเบียบ กติกา เงินเพิ่มพิเศษสำหรับการอุปฐาก และเงินเพิ่มพิเศษสำหรับการปราบปรามผู้กระทำความผิด ให้รวมเงินดังกล่าวกับเงินเดือนเพื่อคำนวณเป็นเงินช่วยเหลือจำนวนสามเท่าด้วย ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ส่งกรมการปกครองส่วนท้องถิ่นเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยเหลือค่ารักษา ดังนั้น จึงไม่ต้องระบุการจ่ายเงินช่วยเหลือนี้ลงในคำสั่งจ่ายเงินบำนาญทดแทนแต่อย่างใด ดังตัวอย่างคำสั่งจ่ายฯ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

/จ.สุริยงมา,

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปวีณศรี วงศ์ปิติกร)
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญกำหนดอายุและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๓ ๕๐๐๓, ต่อ ๓๕๐๒-๓๕๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๕๐๓๒

ที่ มท ๐๔๐๘.๕๖7. ๑๖(๒๖)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๕)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๓ ฉบับ
 ๒. แบบขอรับบำเหน็จตลอด กรณีผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือน ถึงแก่ความตาย จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔๖ พ.ศ. ๒๕๕๕) ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดแบบและวิธีกรรขอรับบำเหน็จจากเขตการเป็นผู้รับบำเหน็จรายเดือนหรือผู้รับบำเหน็จพิเศษรายเดือนถึงแก่ความตาย รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโสภณ เภสัชประสิทธิ์)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๕-๕๖๗๐-๓๓,๓๔
โทรสาร. ๐-๒๒๕๕-๙๐๐๑๖

"คำขวัญรณรงค์ไทยใสสะอาด"

แบบสำรวจรับบ้านเป็นกลางของลูกจ้างประจำ

เขียนที่ _____

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เรียน ข้าราชการประจำ

เรียน _____ (๑)

ข้าพเจ้า _____ เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยรับ _____

อยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล _____ อำเภอ _____

จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ ขอรับเรื่องจาก สังกัด _____

๑. ผู้รับบ้านเป็นรายเดือน ผู้รับบ้านเป็นรายสัปดาห์เดือน ชื่อ _____

ตำแหน่ง _____ ยศ _____ จังหวัด _____

รับบ้านเป็นรายเดือน รับบ้านเป็นรายสัปดาห์เดือน เดือน _____ บาท ตั้งแต่วันที่ _____

ไม่มีใบแจ้งการรับบ้าน _____ เมื่อวันที่ _____

คำนวณรวมบ้านเลขที่ _____ เลขวันที่ _____ ออกโดย _____

๒. ผู้ตายเคยมีใบขอรับบ้านเลขที่ จำนวน _____ ครั้ง (๑) คือ _____

๒.๑ จำนวน _____ ใบขอรับบ้านเลขที่ _____

และจากงานการรับบ้านเป็นราย _____ ยืมการรวม หย่า ศาสนิกาก่อน เมื่อวันที่ _____

๒.๒ จำนวน _____ ใบขอรับบ้านเลขที่ _____

และจากงานการรับบ้านเป็นราย _____ ยืมการรวม หย่า ศาสนิกาก่อน เมื่อวันที่ _____

๓. ผู้ตายมีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย จำนวน _____ คน (๑)

๓.๑ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๒ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๓ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๔ _____ เกิดวันที่ _____

๓.๕ _____ เกิดวันที่ _____

๔. ปีที่ของผู้ตายชื่อ _____ (๑) อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

ขอรับ ยืมการรวม ยืมการรวม เมื่อวันที่ _____

๕. มารดาของผู้ตายชื่อ _____ อยู่บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ถนน _____ ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____

ขอรับ ยืมการรวม ยืมการรวม เมื่อวันที่ _____

๖. บุคคลซึ่งผู้ตายและครอบครัวเคยรับบ้านเป็นกลาง มี จำนวน _____ คน ไม่มี (๑)

๓. ข้าพเจ้าทำหนังสือรับรองไว้เพื่อ (๑)
ว่าข้อความที่ปรากฏในเรื่องการปฏิบัติงานตามความเป็นจริงและไม่มีอาชญากรรมหรือผู้มีสิทธิลงชื่อผู้ฝึก ถ้าปรากฏว่ามีอาชญากรรม
หรือผู้มีสิทธิลงชื่ออื่นเมื่อใด ข้าพเจ้าและผู้มีสิทธิได้รับเรื่องต่อไปนี้ ยินยอมคืนเงินที่ไว้รับไปโดยไม่มีสิทธิคืนและขอให้ดำเนินการทาง
ที่มีผลขึ้นแก่ทางราชการ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพนักงานแล้ว

๔. พยานคนนี้มีชื่อตนเป็น ข้าพเจ้าได้ส่งเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- สำนักงานอธิบดี
- สำนักงานเลขาธิการ
- สำนักงานปลัดกระทรวง
- หนังสือรับรองอาชญากรรม (ภริยา สามี หรือบุตรในวัยต่ำกว่า ๑๖)
- อื่น ๆ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ	ผู้รับ	ลงชื่อ	ผู้รับ (๑)
(.....)		(.....)	
ลงชื่อ	ผู้รับ	ลงชื่อ	ผู้รับ
(.....)		(.....)	
ลงชื่อ	พยาน	ลงชื่อ	พยาน
(.....)		(.....)	

ความเห็นของเจ้าพนักงาน (ปลัด ยปท.)

.....
.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่

ความเห็นของเจ้าพนักงานส่วนการบริวารราชการส่วนท้องถิ่น (๑)

.....
.....
.....

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง

วันที่

๒๖) มีหนังสือแจ้งการปฏิบัติงานราชการแก่ผู้เกี่ยวข้องเป็น หมายถึง นายองค์การปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัยในเขตของกรมการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(๒) ก. มีวาระเป็นวิทยาคำขอตามมี ซึ่งกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย คือเมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๘ ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้ (ผู้สอนที่มีสอนได้) ๓ ตุลาคม ๒๕๒๘ เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูสอนได้ของกรม

๑. มีจากกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๑. สาขาสอนผู้สอนที่สอนได้ แต่ยังไม่สามารถส่งสำเนารายชื่อผู้สอนได้ ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูสอนได้ที่สอนได้

๒. ว่า

๒.๑) หน่วยงานประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้ส่งสำเนารายชื่อของครู หรือคำปรึกษาของครูผู้สอนที่สอนได้พร้อมสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้จากกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษา

๒.๒) กรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย หน่วยงานระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูหรือคำปรึกษาของครูผู้สอนที่สอนได้ หรือสำเนารายชื่อของครู

๒.๓) กรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย หน่วยงานระดับอุดมศึกษา ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

(๓) ก. การมีบุคลากรในเขตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้แจ้งกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัยว่ามีบุคลากรที่สอนได้ผู้ใดบ้างในเขตที่สอนได้บ้าง หรือส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๑. การมีบุคลากรในเขตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๒. การมีบุคลากรในเขตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๓. การมีบุคลากรในเขตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๔. การมีบุคลากรในเขตของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

(๔) ก. การมีบุคลากรที่สอนได้ของกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้ หรือสำเนารายชื่อของครู

๑. การมีบุคลากรที่สอนได้ของกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

(๕) ก. การมีบุคลากรที่สอนได้ของกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย ให้แจ้ง กรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัยว่ามีบุคลากรที่สอนได้ผู้ใดบ้าง หรือส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๑. การมีบุคลากรที่สอนได้ของกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

(๖) ก. การมีบุคลากรที่สอนได้ของกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย ให้แจ้ง กรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัยว่ามีบุคลากรที่สอนได้ผู้ใดบ้าง หรือส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๑. การมีบุคลากรที่สอนได้ของกรมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและทบวงมหาวิทยาลัย ให้ส่งสำเนารายชื่อของครูผู้สอนที่สอนได้

๒๒๒๒๒๒๒๒ ๒๒๒๒๒๒๒๒ ✓ ๒๒๒๒ ๒

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๒๓๓๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง การตรวจสอบและปรับปรุงทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน แห่ง

ด้วยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ตรวจนิเทศงานและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตามแผนการตรวจนิเทศฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ ผลจากการตรวจนิเทศฯ ปรากฏว่าทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่เป็นปัจจุบันและคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นของสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบกับสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดบางแห่งไม่จัดทำทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู ภารโรงโรงเรียน ครูอำนวยการโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งต้องดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญจากสำนักงานคลังจังหวัดโดยตรง หรือบางแห่งจัดทำไว้แต่ไม่ได้ติดตามตรวจสอบปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

เพื่อให้การปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการกำกับดูแลของจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องครบถ้วน จึงให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ดำเนินการ ดังนี้

๑. จัดส่งทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตามสิ่งที่ส่งมาด้วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งตรวจสอบความถูกต้องกับทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญของจังหวัด หากข้อมูลของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นรายใดไม่ถูกต้องตรงกันให้ปรับปรุงแก้ไขให้ออกต้องเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งกรอกข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับรายการที่ยังไม่ครบถ้วน เช่น เลขบัตรประจำตัวประชาชนของข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นทุกราย เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ฯลฯ หรือหากมีข้อสงสัยประการใดให้ประสานการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน กบท. หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๒๕๓-๔๐๖๔ ต่อ ๓๔๓-๓๔๓

๒. เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลตามข้อ ๑ ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้จัดส่งสำเนาทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด จำนวน ๒ ชุด

๓. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความถูกต้องของทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ได้รับจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๒ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้วให้เก็บรักษาไว้ ๑ ชุด ที่เหลืออีก ๑ ชุด จัดส่งให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายในวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕

/๔. กรณีเมื่อใด.....

๔. กรณีเมื่อใดมีคำสั่งจ่ายบำนาญรายใหม่ หรือมีการแก้ไข/ปรับปรุง/เพิ่มเติมคำสั่งเกี่ยวกับข้าราชการบำนาญรายเดิม เช่น การจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เพิ่มขึ้นในนครคิด การจำหน่าย/การเพิ่มชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นในทะเบียนฯ กรณีมีการขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ฯลฯ ขอให้กำลังเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด ดำเนินการปรับปรุงข้อมูลในทะเบียนข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นให้เป็นปัจจุบันในทุกโอกาสด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระยุทธ เอี่ยมอ่ำภา)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๕๕๑-๙๐๖๙ ต่อ ๓๔๓-๓๕๓

โทรสาร ๐-๒๕๕๑-๘๕๓๐

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๑ ๕๒๑๑๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนรัชชูปถาสี่ กรม. ๑๐๒๒๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๑ ๓๘๗๓ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. วิธีการปกครองแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
 ๒. หนังสือแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำ (แบบ ๑)
 ๓. หนังสือแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำ (แบบ ๒)
 ๔. ใบขอบอำนาจเพื่อยื่นหนังสือแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำ

กรมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบ้านหม้อลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๗/๔ กำหนดให้ลูกจ้างผู้รับบำนาญรายเดือน หรือผู้รับบำนาญพิเศษ รานเกือบถึงแก่ความตายให้จ่ายบำนาญจกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ และในกรณีที่ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ หรือมีแต่ได้ซึ่งแก่ความตายไปก่อน ให้จ่ายบ้านหม้อจกทอดให้แก่บุคคลซึ่งลูกจ้างประจำของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตายได้แสดงเจตนาไว้ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด นั้น

กระทรวงมหาดไทย จึงได้กำหนดแบบและวิธีการปกครองแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งกำหนดในแบบฉบับนี้ เพื่อให้การแสดงเจตนาขานุญาตผู้รับบำนาญจกทอดของลูกจ้างประจำ กรณีไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำนาญจกทอดเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร สุวรรณรัฐ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทร ๐-๒๖๔๒๒-๔๐๖๔ ต่อ ๑๑๑
โทรสาร ๐-๒๖๔๓-๘๕๑๐

วิธีการในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทศลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๓/๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแบบและวิธีการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญหนึ่งจกทศลูกจ้างประจำของราชการส่วนท้องถิ่น ตามแบบที่แนบท้ายนี้ จำนวนสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแล้วแต่กรณี หากไม่สามารถไปยื่นด้วยตนเองได้ให้ทำหนังสือมอบฉันทะตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้ผู้รับมอบฉันทะไปยื่นแทนได้

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศลูกจ้างประจำ แล้วลงลายมือชื่อในหนังสือแสดงเจตนาทั้งสองฉบับ ณ วันที่มีการยื่นหนังสือแสดงเจตนา นั้น ทั้งนี้ อาจมอบหมายให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในสังกัดไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ รับผิดชอบเพื่อดำเนินการดังกล่าวแทนได้

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศ กรณีที่แสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศเกินกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดส่วนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน

ข้อ ๔ ให้ผู้แสดงเจตนาเก็บรักษาไว้หนึ่งฉบับ ส่วนอีกฉบับหนึ่งให้เก็บรักษาไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่น เจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาสั่งจ่ายบำเหน็จจกทศต่อไป

ข้อ ๕ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนประสงค์จะเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จจกทศในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศลูกจ้างประจำฉบับใหม่แทนฉบับเดิม เพื่อนำไปยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน และให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาใบหนังสือแสดงเจตนาฉบับเดิมด้วย ในกรณีที่ไม่สามารถไปยื่นหนังสือแสดงเจตนาฉบับใหม่และดำเนินการบันทึกการเปลี่ยนแปลงตัวผู้รับบำเหน็จจกทศด้วยตนเอง ให้ทำหนังสือมอบฉันทะให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตามใบมอบฉันทะที่แนบท้ายนี้

ข้อ ๖ กรณีบุคคลซึ่งลูกจ้างประจำที่รับบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือนได้แสดงเจตนาให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จจกทศรายใดได้ถึงแก่ความตายไปก่อน ให้แนบบำเหน็จจกทศนั้นให้แก่บุคคลผู้มีสิทธิที่ยังมีชีวิตอยู่ ตามส่วนที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศลูกจ้างประจำ

ข้อ ๗ การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศ ตามข้อ ๓ และข้อ ๕ ให้มีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือนหรือบำเหน็จพิเศษรายเดือน

ข้อ ๘ การขูดลบ ชีคม่า หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จจกทศลูกจ้างประจำให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ และต้องระบุคำนำหน้าชื่อและนามสกุลของผู้รับบำเหน็จจกทศให้ชัดเจน

ข้อ ๙ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตาย ก่อนที่กระทรวงมหาดไทยจะกำหนดวิธีปฏิบัติในการแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญตกทอดของลูกจ้างประจำ และได้ทำพินัยกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีการระบุให้ผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญตกทอด หรือมีสิทธิได้รับเงินชดเชยจากทางราชการ ให้ถือว่าพินัยกรรมหรือหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญตกทอดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทยฉบับนี้

ข้อ ๑๐ กรณีลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือน ได้ถึงแก่ความตาย โดยไม่ได้ทำพินัยกรรม หรือหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๙ แต่มีหลักฐานซึ่งแสดงได้ว่าลูกจ้างประจำที่รับบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือนประสงค์จะให้บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินหรือประโยชน์อื่น ๆ เมื่อถึงแก่ความตาย ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดผู้เบิกบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือนสอบสวนข้อเท็จจริงพร้อมทั้งแสวงหาลัทธิฐานเพื่อสนับสนุน แล้วขอทำความตกลงกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

แบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญชดเชยจากกองทุนสำรองจ่ายประจำของราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. (๓)

ข้าพเจ้า เดิมเป็นลูกจ้างประจำตำแหน่ง

..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ปัจจุบันได้รับ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน

เดือนละ..... (๒) บาท ที่อยู่ติดต่อได้เลขที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... ในกรณีข้าพเจ้าไม่มีทายาทผู้มีสิทธิ

จะได้รับบำเหน็จชดเชย (บุตร สามีหรือภริยา และบิดามารดา ที่ชอบด้วยกฎหมาย) ตาม ข้อ ๓๓/๔ วรรคสาม แห่ง

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้างของกรมการบริการราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้าพเจ้าขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จชดเชยโดยหนังสือฉบับนี้ว่า เมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย ข้าพเจ้าประสงค์

ให้จ่ายเงินบำเหน็จชดเชยแก่บุคคล รวม..... (๓) คน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๓. ให้ได้รับ (๓) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๒. ให้ได้รับ (๔) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

๑. ให้ได้รับ (๑) ส่วน ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่

บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

หนังสือแสดงเจตนานี้ได้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน เก็บไว้ที่ผู้แสดงเจตนาหนึ่งฉบับ อีกฉบับหนึ่ง
ส่งไปเก็บไว้ที่ราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกบำเหน็จรายเดือน/บำเหน็จพิเศษรายเดือน

ลงชื่อ..... ผู้แสดงเจตนา
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

สำหรับเจ้าหน้าที่เท่านั้น

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษนี้ได้ยื่นเมื่อวันที่

โดย เป็น ผู้แสดงเจตนา ผู้รับมอบฉันทะ ได้นำหนังสือแสดง
เจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษไว้เป็นหลักฐานแล้ว

ลงชื่อ (๕)เจ้าหน้าที่
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่

บันทึกการเปลี่ยนแปลง

ข้าพเจ้าขอยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษนี้ โดยได้แสดงเจตนาใหม่ ตามหนังสือ
แสดงเจตนาลงวันที่ ซึ่งให้

เป็นผู้มีสิทธิรับบำนาญจากหอศตวรรษเมื่อข้าพเจ้าถึงแก่ความตาย

ลงชื่อ ผู้แสดงเจตนา/ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
วันที่

หมายเหตุ

๑. การชดเชย ขีดตัว หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษ ให้ผู้แสดงเจตนาลงลายมือชื่อกำกับไว้
๒. ให้ระบุคำนำหน้า ชื่อ และนามสกุล ให้ชัดเจน
๓. ให้ใส่เครื่องหมาย / ในช่อง ที่ใช้

คำอธิบายการรอกนบบหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษ

- (๑) ให้ระบุวัย เดือน ปี ซึ่งแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษ
- (๒) ให้ระบุเงินบำนาญรายเดือนหรือบำนาญพิเศษรายเดือนที่ได้รับอยู่ขณะนี้แสดงเจตนา
- (๓) ให้ระบุจำนวนผู้มีสิทธิรับบำนาญจากหอศตวรรษ
- (๔) กรณีระบุตัวผู้รับบำนาญจากหอศตวรรษมากกว่าหนึ่งคน ให้กำหนดส่วนที่จะมีสิทธิได้รับให้ชัดเจนด้วย
เช่น นาย ก. ให้ได้รับ ๑ ส่วน นางสาว ข. ให้ได้รับ ๑ ส่วน และเด็กหญิง ค. ให้ได้รับ ๒ ส่วน เป็นต้น
หรือกรณีที่ไม่ได้กำหนดจำนวนไว้ให้ถือว่าทุกคนมีสิทธิได้รับในอัตราส่วนที่เท่ากัน
- (๕) เจ้าหน้าที่ที่ราชการส่งหรือจักมอบหมาย ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นไม่ต่ำกว่าระดับ ๑

ใบมอบฉันทะ

เจริญที่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ผู้รับบำนาญรายเดือน ผู้รับบำนาญพิเศษรายเดือน
 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... ขอมอบฉันทะให้.....
 อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....
 อำเภอ..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
 โทรศัพท์..... เป็นผู้ดำเนินการ ยื่นหนังสือแสดงเจตนาขอลดผู้รับบำนาญคงเหลือ
 บันทึกการเปลี่ยนแปลงเพื่อยกเลิกหนังสือแสดงเจตนาขอลดผู้รับบำนาญคงเหลือจากประจำฉบับเดิมมอบข้าพเจ้า
 ตามหนังสือแสดงเจตนา ลงวันที่..... ที่แนบมาพร้อมนี้แทนข้าพเจ้า

ลงชื่อ ผู้มอบฉันทะ
 (.....)

ลงชื่อ ผู้รับมอบฉันทะ
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)

หมายเหตุ ๑. ให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบฉันทะและผู้รับมอบฉันทะ
 พร้อมกับรับรองสำเนาถูกต้องด้วย

๒. ใต้ใต้หนังสือฉบับนี้ไว้รวมกับหนังสือแสดงเจตนาขอลดผู้รับบำนาญคงเหลือฉบับที่ยื่นไว้
 ต่อส่วนราชการส่วนท้องถิ่น

ที่ มท ๐๘๐๘.๘๖/ ๘๕๕๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕๕๖ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้อนุมัติโครงการนิเทศงานและตรวจติดตามประเมินผล การปฏิบัติงานบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ผลการตรวจนิเทศงาน พบว่า การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญ ค่าแห่งครุ ครูถ่ายโอน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น และข้าราชการถ่ายโอน ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหลายจังหวัดยังคงค้างเบิกการไม่ถูกต้อง ดังนั้น เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญแต่ละประเภท เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอชักชวนแนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำจำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้

- ๑. บำเหน็จบำนาญ ครู ลูกจ้างประจำการโรงเรียน ครูถ่ายโอน และลูกจ้างประจำ การโรงเรียนถ่ายโอน
- ๒. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่นและลูกจ้างประจำขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
- ๓. บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการถ่ายโอนและลูกจ้างประจำถ่ายโอน
- ๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการถ่ายโอน และครูถ่ายโอน รวมทั้งการ แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายจากเงินอุดหนุนของรัฐ และจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ทั้งนี้ ในการดำเนินการตามข้อ ๓. - ๓. (ยกเว้นตำแหน่งลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ ลูกจ้างประจำถ่ายโอน) ให้อำเภอที่ผู้รับผิดชอบส่งสำเนาคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่นด้วย รายละเอียดปรนเปรูตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวโดยเคร่งครัด

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เตชอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๔๓-๔๐๖๔ ถึง ๓๔๓-๑๔๓
โทรสาร. ๐-๒๖๔๓-๘๕๓๐

แนวทางการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นและบำเหน็จลูกจ้างประจำ

๑. กรณีครู ลูกจ้างประจำโรงเรียน โรงเรียน ครูถ่ายโอน และลูกจ้างประจำการโรงเรียนถ่ายโอน

๑.๑ ครู ครูถ่ายโอน เบิกจ่ายดังนี้

๑.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหี่ยวขาดสภาพ บำเหน็จดำรงชีพ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) บำเหน็จตกทอดกรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่งบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม ให้เบิกจ่ายทรัพย์สินลูกหนี้เฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ)

๑.๑.๒ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ของครูบำนาญที่รับราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ (ยกเว้นครูถ่ายโอนซึ่งไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญ ร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) โดยสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นประจำทุกเดือน และเมื่อครูบำนาญเสียชีวิต เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๑.๑.๓ เงินช่วยเหลือ กรณีครู ครูถ่ายโอน ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน

๑.๒ ลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียนถ่ายโอน เบิกจ่ายดังนี้

๑.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน และบำเหน็จตกทอด เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ)

๑.๒.๒ เงินช่วยเหลือ กรณีลูกจ้างประจำการโรงเรียน ลูกจ้างประจำการโรงเรียน ถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ

๑.๓ การเบิกจ่ายเงินตามข้อ ๑.๑.๑ และข้อ ๑.๒.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเรื่องให้จังหวัดเพื่อวงเงินเบิกจ่ายจากสำนักงานคลังจังหวัดโดยตรง

๑.๔ ให้จังหวัดดำเนินการและรายงานผลการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๔๐๔.๔/ว ๒๔๘๓ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ พร้อมแนบปฏิทินและหน้างบประมาณสำคัญการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญให้สำนักงาน กบพ. ทราบด้วย

๒. กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) และลูกจ้างประจำ

๒.๑ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น)

๒.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหี่ยวขาดสภาพ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยเหลือกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม (๓ เท่าของบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๒.๓.๒ เงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมตำแหน่งครู)

๒.๓.๓ เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) และเงินช่วยเหลือกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทเงินช่วยค่าทำศพ

๒.๒ ลูกจ้างประจำ

บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด และเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ต้องจ่ายจากงบประมาทรายจ่ายงบกลาง

๓. กรณีข้าราชการฝ่ายโอบ และลูกจ้างประจำฝ่ายโอบ

๓.๑ ข้าราชการฝ่ายโอบ

๓.๑.๑ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการฝ่ายโอบถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของบำนาญ *รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ* รวมทั้งเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) และเงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำฝ่ายโอบ

๓.๑.๒ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีข้าราชการฝ่ายโอบถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม เงินช่วยเหลือ ๓ เท่าของบำนาญ *รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ* เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือชออบุมัติโอบเงินจวงกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

๓.๑.๓ เงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการฝ่ายโอบถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของเงินเดือน) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำฝ่ายโอบ

๓.๒ ลูกจ้างประจำฝ่ายโอบ

๓.๒.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด *รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่รัฐบาลรับภาระ* เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำฝ่ายโอบ

๓.๒.๒ บำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน บำเหน็จพิเศษรายเดือน บำเหน็จตกทอด *รายการดังกล่าวทั้งหมดเฉพาะส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ* เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ต้องจ่ายจากงบประมาทรายจ่ายงบกลาง

๓.๒.๓ เงินช่วยเหลือ กรณีลูกจ้างประจำฝ่ายโอบถึงแก่กรรมในตำแหน่ง (๓ เท่าของค่าจ้าง) เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการและลูกจ้างประจำฝ่ายโอบ

๔. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครุฑายโธน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.)

๔.๓ การคำนวณเวลาราชการสำหรับบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ให้คำนวณทั้งจำนวนวัน เดือน และปี โดยกำหนดคชนิยม ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

$$\text{เวลาราชการ} = \text{ปี} + \frac{\text{เดือน}}{๑๒} + \frac{\text{วัน}}{๓๖๐} = \text{๙๙๙๙ ปี}$$

๔.๔ การคำนวณบำเหน็จบำนาญ

๔.๔.๑ บำเหน็จปกติ บำเหน็จตกทอดกรณีครุฑายโธน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีเป็นสมาชิก กบข.) ถึงแก่กรรมในตำแหน่ง คำนวณโดยนำเงินเดือนเดือนสุดท้าย คูณ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

$$= \text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}$$

๔.๔.๒ บำนาญปกติ ให้คำนวณเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย (เงินเดือน ๖๐ เดือนสุดท้ายรวมกันแล้วหาร ๖๐ หากเดือนใดได้รับเงินเดือนสองอัตราหรือมากกว่าให้ใช้เงินเดือนอัตราที่สูงสุดของเดือนนั้นมาใช้คำนวณ) คูณ เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.) หาร ๕๐ แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๗๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

$$= \frac{\text{เงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}}{๕๐}$$

(ทั้งนี้ บำนาญที่คำนวณได้ต้องไม่เกินเงินเดือนเฉลี่ย ๖๐ เดือนสุดท้าย \times ๗๐ / ๑๐๐)

๕. การคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการถ่ายโอน และถูกจ้างประจำถ่ายโอน

๕.๑ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ คูณ เวลาราชการปกติ ก่อนถ่ายโอนรวมเวลาราชการที่โอนก่อนถ่ายโอน (ถ้ามี) หาร เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ

$$= \frac{\text{บำเหน็จหรือบำนาญ} \times \text{เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการที่โอนก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}}$$

๕.๒ ส่วนที่ต้องถึงรับภาระ คือ บำเหน็จบำนาญทุกประเภทที่คำนวณได้ หัก ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ ตามข้อ ๕.๑

$$= \text{บำเหน็จบำนาญ} - \text{ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ}$$

รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๔ และข้อ ๕ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๖. การคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของครุฑายโธน และข้าราชการถ่ายโอน (กรณีไม่เป็นสมาชิก กบข.)

บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำเหน็จดำรงชีพ บำเหน็จตกทอดกรณีครุฑายโธน และข้าราชการถ่ายโอนถึงแก่กรรมในตำแหน่ง บำเหน็จตกทอดกรณีผู้รับบำนาญถึงแก่กรรม ให้คำนวณเช่นเดียวกับครุฑและข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ตำแหน่งอื่น) ทั้งนี้ เฉพาะข้าราชการถ่ายโอนต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

๗. การคำนวณบำเหน็จของลูกจ้างประจำและลูกจ้างประจำถ่ายโอน สรุปได้ดังนี้

๗.๑ ลูกจ้างประจำ การคำนวณเวลาทำงานสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณเป็นเดือนเศษของเดือนถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน ถ้าไม่ถึง ๑๕ วัน ให้ปัดทิ้ง

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ทายาทยื่น)

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๑๒}$$

$$= \frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๗}{๑๒} = ๗๑๓,๘๑๕ \text{ บาท}$$

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๑๒ \times ๕๐}$$

$$= \frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๗}{๑๒ \times ๕๐} = ๑๔,๒๗๐,๓๐ \text{ บาท (เศษของบาทให้ปัดทิ้ง)}$$

$$= ๑๔,๒๗๐ \text{ บาท}$$

๗.๒ ลูกจ้างประจำถ่ายโอน การคำนวณเวลาทำงานสำหรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณเป็นเดือน เป็นวัน โดยกำหนดคณนิยม ๒ ตำแหน่ง ดังนี้

๑. กรณีขอรับบำเหน็จปกติ หรือกรณีเสียชีวิตในระหว่างรับราชการ (ทายาทยื่น)

$$= \frac{\text{ค่าจ้างเดือนสุดท้าย} \times \text{จำนวนเดือน}}{๑๒}$$

๒. แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จปกติกรณีเสียชีวิต

$$\text{รัฐบาลรับภาระ} = \frac{\text{บำเหน็จปกติ} \times \text{จำนวนเดือน (เวลาราชการก่อนถ่ายโอนคณนิยม ๒ ตำแหน่ง)}}{\text{จำนวนเดือน (เวลาราชการทั้งสิ้นคณนิยม ๒ ตำแหน่ง)}}$$

$$\text{ท้องถิ่นรับภาระ} = \text{บำเหน็จปกติ} - \text{ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ}$$

๒. กรณีขอรับบำเหน็จรายเดือน การคำนวณเหมือนบำเหน็จปกติ แล้วหารด้วย ๕๐

รายละเอียดการคำนวณตามข้อ ๗ ศึกษาได้จากตัวอย่างแนบท้าย

๘. การส่งสำเนาคำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ

การเบิกจ่ายบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นทุกตำแหน่งและลูกจ้างประจำการโรงเรียน / การโรงเรียนถ่ายโอน ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบส่งสำเนาคำสั่งจ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วย

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จบำนาญข้าราชการถ่ายโอน กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข.

กรณีข้าราชการถ่ายโอน บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๔ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปรับราชการสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาถ่ายโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ และรับจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนธันวาคม ๓๓,๐๐๐ บาท

๑. ข้าราชการถ่ายโอน กรณีเป็นสมาชิก กบข. และไม่เป็นสมาชิก กบข. ต้องคำนวณเวลาราชการ ดังนี้

๑.๑ เวลาราชการสำหรับส่วนรวมก่อนถ่ายโอน (ผู้คร กบข.)

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ (๒ เดือน ๘ วัน)

$$\begin{array}{r|l}
 \begin{array}{r}
 ๒๕๕๕ \quad ๓๐ \quad ๓ \\
 ๒๕๒๔ \quad ๒ \quad ๑ \\
 \hline
 ๓๐ \quad ๕ \quad - \\
 \hline
 \end{array} & \begin{array}{l}
 \text{(ตั้งแต่วันที่ ๒๐ - ๓๐ พ.ค.)} \\
 \hline
 \text{ทวีคูณ} \\
 \hline
 \end{array} \\
 \begin{array}{r}
 ๓๐ \quad ๕ \quad - \\
 ๓๐ \quad ๕ \quad ๓๖ \\
 \hline
 - \quad ๒ \quad ๘ \\
 \hline
 ๓๐ \quad ๖ \quad ๒๑ \\
 \hline
 \end{array} & \\
 \hline
 \end{array}$$

$$= ๓๐ + ๕ + ๒๑ = ๓๐ + ๐.๕๐ + ๐.๐๖ = ๓๐.๕๖ \text{ ปี}$$

๓๖ ๓๖๐

หมายเหตุ กรณีโอนถ่ายโอน (สมาชิก กบข.) ให้คำนวณเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตามข้อ ๑.๑ เท่านั้น จึงไม่ต้องคำนวณในข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๓

๑.๒ เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ ก่อนถ่ายโอน (ผู้คร กบข.)

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ (๒ เดือน ๘ วัน)

$$\begin{array}{r|l}
 \begin{array}{r}
 ๒๕๔๕ \quad ๓๐ \quad ๓ \\
 ๒๕๒๔ \quad ๒ \quad ๑ \\
 \hline
 ๒๐ \quad ๖ \quad - \\
 \hline
 \end{array} & \begin{array}{l}
 \text{(ตั้งแต่วันที่ ๒๐ - ๓๐ พ.ค.)} \\
 \hline
 \text{ทวีคูณ} \\
 \hline
 \end{array} \\
 \begin{array}{r}
 ๒๐ \quad ๖ \quad - \\
 ๒๐ \quad ๖ \quad ๓๖ \\
 \hline
 - \quad ๒ \quad ๘ \\
 \hline
 ๒๐ \quad ๘ \quad ๒๑ \\
 \hline
 \end{array} & \\
 \hline
 \end{array}$$

$$= ๒๐ + ๘ + ๒๑ = ๒๐ + ๐.๖๗ + ๐.๐๖ = ๒๐.๗๓ \text{ ปี}$$

๓๖ ๓๖๐

๑.๓ เวลาราชการปกติและเวลาราชการทวีคูณ หลังถ่ายโอน (ผู้คร กบข.)

เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ - วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕

$$\begin{array}{r}
 ๒๕๕๕ \quad ๓๐ \quad ๓ \\
 ๒๕๔๕ \quad ๑๒ \quad ๑ \\
 \hline
 ๑๘ \quad ๑๐ \quad - \\
 \hline
 \end{array}$$

$$= ๑๘ + ๑๐ = ๑๘ + ๐.๘๓ = ๑๘.๘๓ \text{ ปี}$$

๑๒

๒. สิทธิประโยชน์ในกรณีขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการถ่ายโอน (เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้

๒.๓ กรณียื่นขอรับบำเหน็จปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง ทายาทยื่นขอรับบำเหน็จตกทอด

$$= \text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)}$$

$$= ๓๓,๐๐๐ \times ๓๐.๕๖ \text{ ปี}$$

$$= ๑,๐๐๘,๔๘๐ \text{ บาท}$$

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำเหน็จปกติ หรือบำเหน็จตกทอดของข้าราชการถ่ายโอน
รัฐบาลรับภาระ = บำเหน็จปกติ \times เวลาชดเชยการบวกรวมเวลาราชการวิสามัญก่อนถ่ายโอน (สูตร กบข.)
เวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

$$\frac{๑,๐๐๘,๔๘๐ \times ๒๐.๕๖๖}{๓๐.๕๖}$$

$$= ๖๔๙,๐๙๐ \text{ บาท}$$

ท้องถิ่นรับภาระ = บำเหน็จปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ

$$= ๑,๐๐๘,๔๘๐ - ๖๔๙,๐๙๐$$

$$= ๓๕๙,๓๙๐ \text{ บาท}$$

๒.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญปกติ

- จำนวนเงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย

อัตราเงินเดือน	ตั้งแต่	ถึง	รวมเดือน	จำนวนเงิน
๒๕,๓๕๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๐	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓	๖	๑๕๙,๔๕๐
๒๖,๓๙๐	๑ เมษายน ๒๕๕๓	๓๐ กันยายน ๒๕๕๓	๖	๑๕๙,๐๖๐
๒๖,๖๙๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๓	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖	๖	๑๖๐,๓๕๐
๒๗,๒๐๐	๑ เมษายน ๒๕๕๖	๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖	๔	๑๐๗,๘๐๐
๒๗,๓๖๐	๑ สิงหาคม ๒๕๕๖	๓๐ กันยายน ๒๕๕๖	๒	๕๕,๕๕๐
๒๘,๒๖๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๖	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗	๖	๑๖๙,๕๖๐
๒๘,๓๘๐	๑ เมษายน ๒๕๕๗	๓๐ กันยายน ๒๕๕๗	๖	๑๗๐,๖๘๐
๒๙,๓๒๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๗	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘	๖	๑๗๕,๗๒๐
๓๑,๓๙๐	๑ เมษายน ๒๕๕๘	๓๐ กันยายน ๒๕๕๘	๖	๑๘๘,๐๔๐
๓๓,๘๘๐	๑ ตุลาคม ๒๕๕๘	๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙	๖	๒๐๓,๒๘๐
๓๖,๔๕๐	๑ เมษายน ๒๕๕๙	๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙	๕	๑๖๖,๒๕๐
๓๗,๐๐๐	๑ กันยายน ๒๕๕๙	๓๐ กันยายน ๒๕๕๙	๑	๓๗,๐๐๐
			๖๐	๑,๗๒๘,๕๓๐
				๒๘,๘๐๙,๕๖๐

- จำนวนบำนาญ = เงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย \times เวลาราชการสำหรับจำนวนบำเหน็จบำนาญ (สูตร กบข.)

$$๕๐$$

$$= \frac{๒๘,๘๐๙,๕๖๐ \times ๓๐.๕๖๖}{๕๐}$$

$$= ๑๗,๖๐๘,๓๗ \text{ บาท}$$

- ตรวจสอบกรณีบำนาญที่คำนวณได้ ต้องไม่เกินร้อยละ ๙๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย

$$= \frac{๒๘,๘๐๙,๕๖๐ \times ๙๐}{๑๐๐}$$

$$= ๒๐,๑๒๖,๖๕๔ \text{ บาท}$$

ดังนั้น จะได้รับบำนาญปกติเดือนละ ๑๗,๖๐๘,๓๗ บาท

(ไม่เกินร้อยละ ๙๐ ของเงินเดือนเฉลี่ย ๒๐ เดือนสุดท้าย)

• แบ่งสัดส่วน ...

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบ้านอายุปกติของข้าราชการถ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = $\frac{\text{บ้านอายุปกติ} \times \text{เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการวิสามัญก่อนถ่ายโอน}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุ}}$ (สูตร กบข.)
 $= \frac{๑๗,๖๐๘.๓๗๑ \times ๒๑๑.๗๒๓}{๓๐.๕๖๖}$
 $= ๑๑,๗๕๔๔.๔๖๖$ บาท
 หักเงินรับภาระ - บ้านอายุปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 $= ๑๗,๖๐๘.๓๗๑ - ๑๑,๗๕๔๔.๔๖๖$
 $= ๕,๘๕๓,๙๒๕$ บาท

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบ้านหนึ่งบ้านอายุ

๓. สิทธิประโยชน์ในการขอรับบ้านหนึ่งบ้านอายุของข้าราชการถ่ายโอน (ไม่เป็นสมาชิก กบข.) สรุปได้ดังนี้
 ๓.๓ กรณียื่นขอรับบ้านหนึ่งปกติ หรือ กรณีเสียชีวิตในตำแหน่ง พยายามยื่นขอรับบ้านหนึ่งจากทุกอัตร

- = เงินเดือนเดือนสุดท้าย x เวลาราชการสำหรับคำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุ
 $= ๓๓๑,๐๐๐ \times ๓๓๖$ ปี
 $= ๑,๐๙๓,๐๐๐$ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบ้านหนึ่งปกติ หรือบ้านหนึ่งจากทุกอัตรของข้าราชการถ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = $\frac{\text{บ้านหนึ่งปกติ} \times \text{เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการวิสามัญก่อนถ่ายโอน}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุ}}$ (สูตร กบข.)
 $= \frac{๑,๐๙๓,๐๐๐ \times ๒๑๑.๗๒๓}{๓๐.๕๖๖}$
 $= ๖๙๗,๘๓๙.๕๖๖$ บาท
 หักเงินรับภาระ = บ้านหนึ่งปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 $= ๑,๐๙๓,๐๐๐ - ๖๙๗,๘๓๙.๕๖๖$
 $= ๓๙๕,๑๖๐.๔๓๔$ บาท

๓.๒ กรณียื่นขอรับบ้านอายุปกติ

- = $\frac{\text{เงินเดือนเดือนสุดท้าย} \times \text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุ}}{๕๐}$
 $= \frac{๓๓๑,๐๐๐ \times ๓๓๖}{๕๐}$
 $= ๒๐,๕๖๐$ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบ้านอายุปกติของข้าราชการถ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = $\frac{\text{บ้านอายุปกติ} \times \text{เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการวิสามัญก่อนถ่ายโอน}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุ}}$ (สูตร กบข.)
 $= \frac{๒๑๑,๕๖๐ \times ๒๑๑.๗๒๓}{๓๐.๕๖๖}$
 $= ๑๓๗,๘๗๘.๗๒๙$ บาท
 หักเงินรับภาระ = บ้านอายุปกติ - ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 $= ๒๑๑,๕๖๐ - ๑๓๗,๘๗๘.๗๒๙$
 $= ๗๓,๖๘๑.๒๗๑$ บาท

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบ้านหนึ่งบ้านอายุเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบ้านหนึ่งบ้านอายุ

๔. กรณีคำนวณแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญหนึ่งค่างของข้าราชการถ่ายโอน

$$\begin{aligned} \text{บำนาญค่างหนึ่ง} &= \text{บำนาญรายเดือน} \times ๓๕ \text{ เท่า} \\ &= ๓๗,๖๐๘.๓๗ \times ๓๕ \\ &= ๑,๓๒๔,๑๒๕.๕๕ \text{ บาท} \end{aligned}$$

๔.๑ กรณียื่นขอรับบำนาญค่างหนึ่งครั้งแรกไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญค่างหนึ่งค่างของข้าราชการถ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = $\frac{\text{บำนาญค่างหนึ่ง} \times \text{เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการที่มีเงินเดือนถ่ายโอน (สูตร กบข.)}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร กบข.)}}$

$$= \frac{๑,๓๒๔,๑๒๕.๕๕ \times ๒๐.๕๖}{๓๐.๕๖}$$

$$= ๘๖๕,๖๖๗.๕๔ \text{ บาท}$$
 ท้องถิ่นรับภาระ = $\text{บำนาญค่างหนึ่ง} - \text{ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ}$

$$= ๑,๓๒๔,๑๒๕.๕๕ - ๘๖๕,๖๖๗.๕๔$$

$$= ๔๕๘,๔๕๘.๐๑ \text{ บาท}$$

๔.๒ กรณียื่นขอรับบำนาญค่างหนึ่ง เมื่อมีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป รับผิดชอบที่เหลือ แต่เมื่อรวมครั้งแรกแล้วต้องไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท

$$\begin{aligned} &= \text{บำนาญค่างหนึ่ง} - ๒๐๐,๐๐๐ \\ &= ๑,๓๒๔,๑๒๕.๕๕ - ๒๐๐,๐๐๐ \\ &= ๑,๑๒๔,๑๒๕.๕๕ \text{ บาท} \end{aligned}$$

- แบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญค่างหนึ่งค่างของข้าราชการถ่ายโอน
 รัฐบาลรับภาระ = $\frac{\text{บำนาญค่างหนึ่ง} \times \text{เวลาราชการปกติรวมเวลาราชการที่มีเงินเดือนถ่ายโอน (สูตร กบข.)}}{\text{เวลาราชการสำหรับคำนวณบำนาญ (สูตร กบข.)}}$

$$= \frac{๑,๑๒๔,๑๒๕.๕๕ \times ๒๐.๕๖}{๓๐.๕๖}$$

$$= ๗๓๖,๕๕๘.๗๖ \text{ บาท}$$
 ท้องถิ่นรับภาระ = $\text{บำนาญค่างหนึ่ง} - \text{ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ}$

$$= ๑,๑๒๔,๑๒๕.๕๕ - ๗๓๖,๕๕๘.๗๖$$

$$= ๓๘๗,๕๖๖.๗๙ \text{ บาท}$$

หมายเหตุ กรณีครูถ่ายโอน ให้คำนวณบำนาญค่างหนึ่งเช่นเดียวกับข้าราชการถ่ายโอน แต่ไม่ต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายบำนาญค่างหนึ่ง

ตัวอย่างการคำนวณบำเหน็จปกติ และบำเหน็จรายเดือนของลูกจ้างประจำฝ่ายไอที

กรณีลูกจ้างประจำฝ่ายไอที บรรจุรับราชการเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โอนไปสังกัดสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ต่อมาฝ่ายไอที มารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ และออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ ๒๓,๓๔๐ บาท

$$\begin{aligned} ๑. \text{ เวลาราชการก่อนฝ่ายไอที} & \text{ รวม } ๒๓๖ \text{ เดือน } ๒๐ \text{ วัน} = ๒๓๖ + \frac{๒๐}{๓๐} = ๒๓๖ + ๐.๖๗ \\ & = ๒๓๖.๖๗ \text{ เดือน} \end{aligned}$$

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ รวม ๒๓๔ เดือน ๑๖ วัน
- เวลาราชการทวีคูณ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔ รวม ๒ เดือน ๘ วัน

๒. เวลาราชการหลังฝ่ายไอที

- เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวม ๓๓๐ เดือน รวมเวลาราชการทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน ๒๐ วัน = ๓๖๖ เดือน (เศษของเดือน ถ้าถึง ๑๕ วัน ให้นับเป็น ๑ เดือน)

$$\begin{aligned} \text{รวมเวลาราชการทั้งสิ้น } ๓๖๖ \text{ เดือน } ๒๐ \text{ วัน} & = ๓๖๖ + \frac{๒๐}{๓๐} = ๓๖๖ + ๐.๖๗ \\ & = ๓๖๖.๖๗ \text{ เดือน} \end{aligned}$$

๓. การคำนวณบำเหน็จปกติ ดังนี้

เงินเดือนเดือนสุดท้าย ๒๓,๓๔๐ บาท เวลาราชการที่ใช้คำนวณทั้งสิ้น ๓๖๖ เดือน

$$\text{เงินบำเหน็จปกติ} = \frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๖}{๓๖} = ๒๓๓,๘๑๕ \text{ บาท}$$

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

$$(๑) \text{ บำเหน็จปกติส่วนที่รัฐบาลรับภาระ} = \frac{๒๓๓,๘๑๕ \times ๒๓๖.๖๗}{๓๖๖.๖๗} = ๑๖๐,๒๗๗.๕๔ \text{ บาท}$$

$$(๒) \text{ บำเหน็จปกติส่วนที่ต้องเงินรับภาระ} = ๒๓๓,๘๑๕ - ๑๖๐,๒๗๗.๕๔ = ๗๓,๕๓๗.๕๖ \text{ บาท}$$

๔. การคำนวณบำเหน็จรายเดือน ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เงินบำเหน็จปกติรายเดือน} & = \frac{๒๓,๓๔๐ \times ๓๖๖}{๓๖ \times ๕๐} = ๑๔,๒๗๖.๓๐ \text{ บาท (เศษทศนิยมปัดทิ้ง)} \\ & = ๑๔,๒๗๖ \text{ บาท} \end{aligned}$$

โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการดังนี้

$$(๑) \text{ บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ} = \frac{๑๔,๒๗๖ \times ๒๓๖.๖๗}{๓๖๖.๖๗} = ๙,๒๓๔.๕๖ \text{ บาท}$$

$$(๒) \text{ บำเหน็จปกติรายเดือน ส่วนที่ต้องเงินรับภาระ} = ๑๔,๒๗๖ - ๙,๒๓๔.๕๖ = ๕,๐๔๑.๕๔ \text{ บาท}$$

ที่ มท ๐๔๐๔.๘/๗ *พช*

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

(ก) เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖
 ๒. แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
 ๓. แนวทางการคำนวณบำเหน็จดำรงชีพเต็ม
 ๔. แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
 ๕. บัญชีรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งทายาทมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มในส่วนของ ช.ค.บ. ๓๐ เท่า

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๓๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ยกเว้นมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องเหมาะสมระเบียบกฎหมาย จึงขอชักชวนแนวทางการเบิกจ่ายบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำเหน็จตกทอด ดังนี้

๓. กรณีบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
 - ๓.๑ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบทะเบียนผู้รับบำนาญหากมีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใดได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพร่วมกับบำนาญปกติแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้แจ้งผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายนั้นยื่นเรื่องขอรับบำนาญพิเศษในส่วนที่มีสิทธิได้รับเพิ่มซึ่งจนครบ ๑๕,๐๐๐ บาท
 - ๓.๒ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรวบรวมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการขอรับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ตามข้อ ๓.๑ จัดส่งให้จังหวัดเพื่อดำเนินการออกคำสั่งจ่ายใหม่โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และดำเนินการเบิกจ่ายให้ครบถ้วนตามช่วงเวลาที่มีสิทธิได้รับย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยมีแนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒
 - ๓.๓ กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับบำนาญรายเดือนเพิ่มขึ้นและประสงค์จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพที่ได้รับเพิ่มตามสิทธิ เนื่องจากบำนาญรายเดือนเหลือค่าน้อย ให้ยื่นแบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีแนวทางการคำนวณตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

/๒. กรณีบำเหน็จ ...

๒. แนวปฏิบัติที่ควรปฏิบัติ

๒.๑ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศึกษาแนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔

๒.๒ ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่ถึงแก่ความตายตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ และดำเนินการออกคำสั่งจ่ายบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติมในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า ให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับทุกราย

๒.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอดในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ตามคำสั่งจังหวัดข้อ ๒.๒ ให้ครบถ้วน

๒.๔ การเบิกจ่ายบำเหน็จตกทอด ตามข้อ ๒.๓ แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

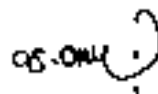
- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ สำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (สำหรับหนึ่งบำนาญ)

- ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี

- ข้าราชการบำนาญตำแหน่งอื่นถ่ายโอน แบ่งสัดส่วนการจ่าย โดยส่วนที่รัฐบารับภาระ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำถ่ายโอน และส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายเช่นเดียวกับข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นตำแหน่งอื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชยชัย เตชอมรรตัญญ์)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๒๔๓๐-๕๐๖๔

โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๘๕๓๐

พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖
เป็นปีที่ ๖๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ บำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพที่ได้รับรวมกับบำนาญปกติถ้ามีจำนวนเงินรวมกันไม่ถึงเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มขึ้นอีกจนครบหนึ่งหมื่นห้าพันบาท และบรรดาผู้มีสิทธิจะได้รับจะเสียผลประโยชน์เป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษที่เสียคืน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๓๓๐ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑๑
 ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๖

“มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๗ ในกรณีที่ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับและให้จ่ายตามส่วนและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรานี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำนาญบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพได้รับบำนาญพิเศษเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป และแก้ไขหลักเกณฑ์การจ่ายบำนาญทดแทนให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิได้รับ เพื่อให้สามารถนำเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) มารวมคำนวณได้ นอกจากนี้ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการให้ผู้รับบำนาญปกติหรือบำนาญทดแทนที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุกหรือตกเป็นบุคคลล้มละลายหรือริบกรรมตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลายหรือริบบำนาญปกติหรือบำนาญทดแทนนับแต่วันคำพิพากษาถึงที่สุด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้รับบำนาญหรือบำนาญโดยสมทบกัน รวมทั้งไม่กระทบสิทธิของบุคคลที่สามในเรื่องการรับบำนาญทดแทน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับบำนาญข้าราชการในพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับข้าราชการประเภทอื่น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แนวทางการคำนวณบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ
 ความมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐
 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

- กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพียงอย่างเดียวได้รับไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท
 ตัวอย่างเช่น นาย ก. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีก เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท
- กรณีผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ และบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท
 ตัวอย่างเช่น นาย ข. ได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท นาย ข. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท
- กรณีผู้รับบำนาญซึ่งได้รับทั้งบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ บำนาญปกติ และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพและบำนาญปกติรวมกันแล้วไม่ถึงเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพเพิ่มขึ้นจนครบเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท โดยไม่รวมส่วนของบำนาญพิเศษในฐานะทายาท
 ตัวอย่างเช่น นาย ค. ได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท บำนาญปกติ เดือนละ ๔,๐๐๐ บาท และบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท นาย ค. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท โดยยังคงได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เช่นเดิมด้วย กรณีนี้ นาย ค. จะได้รับเงินรวมทั้งสิ้นเดือนละ ๓๗,๐๐๐ บาท
- กรณีผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ สามารถขอเปลี่ยนแปลงเป็นการรับบำเหน็จพิเศษแทนเป็นจำนวนเงินเท่ากับบำนาญพิเศษหกสิบเดือนก็ได้
 ตัวอย่างเช่น นาย ง. ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพรายใหม่ เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท นาย ง. จะได้รับการปรับเพิ่มบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพอีกเดือนละ ๔,๐๐๐ บาท หาก นาย ง. ประสงค์จะขอเปลี่ยนแปลงเป็นรับบำเหน็จพิเศษแทนบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ก็จะได้รับบำเหน็จพิเศษ ๖๐ เท่าของบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ บาท (๖๐ x ๕,๐๐๐) ทั้งนี้ นาย ง. จะยังคงได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท

แนวทางการคำนวณบำเหน็จตกทอด
ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๐
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๖

• กรณีผู้รับบำนาญรายใดถึงแก่ความตาย และทายาทได้อื่นขอรับบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว ก่อนที่พระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๖ จะมีผลบังคับใช้ ทายาทผู้มีสิทธิต้องยื่นขอรับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม เฉพาะในส่วนของเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ๓๐ เท่า

ตัวอย่างที่ ๑ นาย ก. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๒,๐๐๐)

• กรณีผู้รับบำนาญปกติ และหรือผู้รับบำนาญพิเศษเหตุทุพพลภาพ ถึงแก่ความตาย ให้จ่ายบำเหน็จตกทอด ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ให้แก่ทายาทตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่ยังมีชีวิตอยู่

ตัวอย่างที่ ๒ นาย ข. ได้รับบำนาญรายเดือน เดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) เดือนละ ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้รับบำนาญถึงแก่ความตาย ทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดจำนวน ๓๐ เท่าของบำนาญรายเดือน รวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) การคำนวณบำเหน็จตกทอดได้ จำนวน ๒๗๐,๐๐๐ บาท (๓๐ x ๙,๐๐๐) นาย ข. ได้อื่นขอรับบำเหน็จค่าครองชีพ ๑๕ เท่าของบำนาญปกติไปแล้ว จำนวน ๙๕,๐๐๐ บาท (๕,๐๐๐ x ๑๕) ดังนั้น ทายาทจะมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอด จำนวน ๓๖๕,๐๐๐ บาท (๒๗๐,๐๐๐ + ๙๕,๐๐๐)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๑๑๒

กระทรวงมหาดไทย

ถนนรัชฎาภิเศก กทม. ๑๐๒๐๐

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- อ้างถึง ๑. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๐๐๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๔
 ๒. ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง นั้น

เนื่องจากตามข้อ ๙ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบริหารราชการต่อเนื่อง กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดที่แจ้งความประสงค์จะคืนบำเหน็จเพื่อบริหารราชการต่อเนื่องได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติให้ชัดเจน แล้วแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบ ปรากฏว่ามีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งดำเนินการแล้วรายงานกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น บางแห่งรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดความคล่องตัว และเพื่อให้การตรวจสอบการดำเนินการคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยเป็นไปโดยรวดเร็วถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงกำหนดแนวทางการรายงานตามข้อ ๙ ของประกาศดังกล่าว โดยให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดมีหนังสือแจ้งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมกับนำเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร ๐-๒๖๕๔๕๑-๙๐๖๙๙

โทรสาร ๐-๒๖๒๓๖ ๘๕๖๐

ที่ นท ๐๘๐๘.๘/ว ๑๖๖๔

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอินทราวุฒิก ถนน ๓๐๒๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ชักข้อแอมแนวทางการสงเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/
เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด

- อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักงบประมาณกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ นท ๐๘๐๘.๘/ว ๓๔
ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๖
- ๒. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ส่วนมาท ที่ นท ๐๘๐๘.๒/ว ๑๖๕๗
ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖
- ๓. หนังสือกระทรวงมหาดไทย ส่วนมาท ที่ นท ๐๘๐๘.๒/ว ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๖
- ๔. หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ นท ๐๘๐๘.๘/ว ๑๔๕๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๕

ตามที่ได้แจ้งชักข้อแอมแนวทางการสงเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
เพิ่มเติม โดยที่บทบทให้ใช้รายรับจริงที่เพิ่มขึ้นเป็นฐานในการคำนวณสงเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น เพื่อประกอบการทำบัญชีและให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ ตามหนังสืออ้างถึง ๑ และ ๔ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการสงเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กรณีองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น มีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และสอดคล้องกับการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่จัดทำขึ้นใหม่
รวมทั้งเป็นไปตามรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ (e-LAAS) ที่ได้กำหนดรายการประมาณการรายรับที่จะนำไปจัดทำ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ตามหนังสืออ้างถึง ๒ และ ๓ จึงให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคำนวณเงินสงสมทบกองทุน
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นจากรายขอสงประมาณการ (ไม่รวมรายการรายได้จากพันธบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้
หรือเงินอุดหนุน) แลทยอดรายรับจริงที่เพิ่มขึ้นเป็นฐานในการคำนวณ ทั้งนี้ ตั้งแต่การตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๖๙ ต่อ ๑๒๓
โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๕๓๐

คํานวมงคล

ที่ มท ๐๔๐๘.๘/ว มทศ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนพระราชเลขา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชลบุรี)

ถึงที่ลงมาด้วย สืบเนาระเบียะกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๓๓๒ ตอนที่๑๖๖ ก วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญรวมกัน ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน ๘,๐๐๐ บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไปโดยสรุปถ้วนถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางการเบิกจ่าย ดังนี้

๓. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๓.๑ ตำแหน่งครู และครูด้วยโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษากศบงลับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ) ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อรองรับการเบิกจ่ายนี้แล้วในไตรมาสที่ ๑ และไตรมาสที่ ๒

๓.๒ ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๓.๓ ตำแหน่งอื่น (ถ้ามีโอน) ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างทั่วไป

๒. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามข้อ ๑. แต่ปัจจุบันได้เสียชีวิตแล้ว ให้เบิกเงิน ช.ค.บ. เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ เงิน ช.ค.บ. เพิ่มเติม ในช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้เบิกตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่เสียชีวิตตามแนวทางการเบิกข้อ ๑.

/๒.๒ เงินบำเหน็จ ...

๒.๒ เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ซึ่งคำนวณจากเงิน ช.ค.บ. ส่วนที่เพิ่ม ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดตรวจสอบรายชื่อข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิ และเสียชีวิตแล้วแต่ยังไม่ได้รับบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม (ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม x ๓๐ เท่า) ให้แก่ทายาททุกคนตามคำสั่งเดิม และเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม (๓ เท่าของ ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม) ให้แก่ผู้มีสิทธิ ตามคำสั่งเดิม โดยแยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๒.๒.๑ ตำแหน่งครู และครูถ่ายโอน เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ส่วนบำเหน็จบำนาญ)

๒.๒.๒ ตำแหน่งอื่น เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) สำหรับ เงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๒.๒.๓ ตำแหน่งอื่น (ต่างโอน) เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติมแบ่งสัดส่วนโดยส่วนที่รัฐบาลรับภาระ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุน การถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน และส่วนที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) สำหรับ เงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุน การถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายไชยชัย เตชอมรังษี)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๖๓ ๙๐๖๔
โทรสาร. ๐ ๒๒๕๑ ๙๐๖๔ ต่อ ๑๒๓

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ นว ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ นว ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญรวมกับทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ศ.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ศ.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ศ.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อภิรักษ์ จันทร์จิรา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๙๐๘.๕/ ๖๙๑๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๕๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓๘ ง แล้ว ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญหรือบำนาญรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงิน ๘,๐๐๐ บาท หักด้วยจำนวนบำนาญทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เป็นไปโดยครบถ้วนถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว จึงกำหนดแนวทางการเบิกจ่าย ดังนี้

๑. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน แยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๑.๑ ตำแหน่งครู และครูเก่าโอน ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษามูลคั้งดับ (ค่าบำเหน็จบำนาญ) ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อรองรับการเบิกจ่ายนี้แล้วในไตรมาสที่ ๑ และไตรมาสที่ ๒

๑.๒ ตำแหน่งอื่น ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น งบกลางรายการเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๓ ตำแหน่งอื่น (เก่าโอน) ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างเก่าโอน

๒. กรณีข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิรับเงิน ช.ค.บ. ความข้อ ๑. แต่ปัจจุบันได้เสียชีวิตแล้ว ให้เบิกเงิน ช.ค.บ. เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ เงิน ช.ค.บ. เพิ่มเติม ในช่วงเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ ให้เบิกตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่เสียชีวิตตามแนวทางการเบิกข้อ ๑.

๒.๒ เงินบำเหน็จ ...

๒.๒ เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ซึ่งคำนวณจากเงิน ช.ค.บ. ส่วนที่เพิ่ม ให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิ และเสียชีวิตแล้วดังกล่าว เพื่อคำนวณการยกหนี้สงฆ์จากเงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม (ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม x ๓๓ เท่า) ให้แก่ทายาททุกคนตามคำสั่งเดิม และเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม (๓ เท่าของ ช.ค.บ.ส่วนที่เพิ่ม) ให้แก่ผู้มีสิทธิ ตามคำสั่งเดิม โดยแยกตามประเภทตำแหน่ง ดังนี้

๒.๒.๑ ตำแหน่งครู และครูอายุโอน เงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (คำบำเหน็จบำนาญ)

๒.๒.๒ ตำแหน่งอื่น เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) สำหรับเงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ยกกลางรายการเงินช่วยเหลือข้าราชการผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น

๒.๒.๓ ตำแหน่งอื่น (ถ่ายโอน) เงินบำเหน็จตกทอดเพิ่มเติมแบ่งสัดส่วนโดยส่วนที่ รัฐบาลรับภาระ ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุน การถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน และส่วนที่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นรับภาระให้เบิกจ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบพ.) สำหรับ เงินช่วยเหลือเพิ่มเติม ให้เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ รายการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุน การถ่ายโอนบุคลากรและเงินอุดหนุนสำหรับสิทธิประโยชน์ข้าราชการ และลูกจ้างถ่ายโอน

อนึ่ง เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวข้างต้น เฉพาะผู้รับบำนาญของราชการ ส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น ไม่รวมถึงเมืองพัทยา ดังนั้น หากเมืองพัทยาประสงค์จะให้ผู้รับบำนาญของเมืองพัทยาได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญของราชการ ส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบดังกล่าว เมืองพัทยาต้องทราเป็นข้อบัญญัติ ความมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือจะถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว โดยอนุโลม ตามข้อ ๒๓ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องมาตรฐานกลางเกี่ยวกับ การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการศึกษา เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอำนาจ และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมา ทั้งแจ้งเมืองพัทยาพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิเศษชัย เสงี่ยมวงษ์)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๖๕๓ ๕๖๖๗
โทรสาร. ๐ ๒๖๕๓ ๕๖๖๘ ต่อ ๓๒๓

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ณ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ณ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญตกทอดในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ถ้าได้รับบำนาญร่วมกับทุกประเภท เมื่อรวมกับ ช.ค.บ. แล้วต่ำกว่าเดือนละเก้าพันบาท ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มอีกในอัตราเดือนละเท่ากับส่วนต่างของจำนวนเงินเก้าพันบาทหักด้วยจำนวนบำนาญ ทุกประเภท และ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

กระเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก
ที่ นท ๐๘๐๘๔/ ๐ นท

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๖๑๙ นิพนธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖)
พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดชลบุรี)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ตัวกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ
ของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษและรวมทั่วไป
เล่ม ๓๓๒ ตอนพิเศษ ๑๓๓ ง แล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ ตลอดจน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบ และถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโจชัย เศรษฐมณี)
รองอธิบดี วิชาการการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๔๓-๕๐๖๔ ต่อ ๓๐๖, ๕๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๕๐๖๔ ต่อ ๒๖๔

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เห็นความสอดคล้องเป็นข้อ ๔ เดรต ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖

“ข้อ ๔ เดรต ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญทดแทนในฐานะหาอาชพหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. ด้วพิเศษของบาทให้ปัดทิ้ง”

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก อานนท์ เผ่าจินดา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด่วนมาก
ที่ นท ๐๕๐๕.๕/ ๑๑๓๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนพหลโยธิน เขตดุสิต กทม ๑๐๑๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษ ๑๓๓ ง แล้ว เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง เนื่องจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวใช้บังคับเฉพาะผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเท่านั้น ไม่รวมถึงเมืองพัทยา ดังนั้น หากเมืองพัทยาประสงค์จะให้ผู้รับบำนาญของเมืองพัทยาได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นทั้ง ๓ รูปแบบดังกล่าว เมืองพัทยาต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือจะถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวโดยอนุโลม ตามข้อ ๒๓ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องมาตรฐานกลางเกี่ยวกับ การคลัง การงบประมาณ การเงิน ทรัพย์สิน การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน การจ้าง และการพัสดุ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ก็ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด/อำเภอ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชลบุรี และถือปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว รวมทั้งแจ้งเมืองพัทยาพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายโชคชัย เศรษฐรังษี)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๘-๙๐๖๕ ต่อ ๑๐๒, ๑๐๕
โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๙๐๖๕ ต่อ ๒๑๕

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับการปรับปรุงเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๑๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ เดิม ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๖

"ข้อ ๔ เดิม ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ บำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ บำนาญพิเศษ หรือบำนาญคงเหลือในฐานะทายาทหรือผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราดังนี้

(๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและ ช.ค.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญและ ช.ค.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

(๒) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ในอัตราเดือนละร้อยละสองของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ

การคำนวณ ช.ค.บ. นี้มีหลักของปกติเป็นตั้ง"

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ทองเอก อนุช้อย นำขึ้นตรา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ที่ มท ๐๔๐๔.๔/วสทศ/๓๓

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอิเหนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยโดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓.๔/ว ๓๓๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน
- ๒. แบบหนังสือสัญญาประกัน
- ๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๓

ตามที่กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการ
ขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีกรณี
หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยแล้วออกจากราชการโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด โดยกำหนดให้มีการประกันด้วยบุคคล
หรือทรัพย์สิน นั้น

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๓ ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับ
ผู้ค้ำประกันและผู้จำนอง โดยมีสาระสำคัญเพื่อคุ้มครองสิทธิผู้ค้ำประกันและผู้จำนองให้ไม่ต้องรับผิดชอบ
เป็นลูกหนี้ชั้นต้น ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ดังกล่าวมีผลกระทบต่อวิธีปฏิบัติ
ในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
หรือมีกรณีถูกฟ้อง หรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด สอดคล้องกับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จึงให้ยกเลิกหนังสือตามที่อ้างถึง และกำหนดวิธี
ปฏิบัติในการขอรับบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัยโดยกรณียังไม่ถึงที่สุด
ดังนี้

๓. ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและลูกจ้างประจำซึ่งมีกรณีหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรงหรือมีกรณีถูกฟ้องหรือต้องหาว่ากระทำผิดวินัย อันมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
ที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ หรือมีกรณีถูกฟ้องความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว หรือมีกรณีที่อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้ตามกฎหมายเฉพาะอื่นใด
และออกจากราชการ โดยกรณีหรือคดีอาญายังไม่ถึงที่สุด ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญด้วยบุคคล
หรือทรัพย์สินไว้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด เว้นแต่กฎหมายว่าด้วยระเบียบของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ประเภทนั้น ๆ หรือระเบียบลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมิได้บัญญัติหรือกำหนดให้ผู้มีอำนาจ
สามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวต่อไปได้ภายหลังจากที่ผู้ยื่น
ออกจากราชการไปแล้ว

๗. การประกัน...

๒. การประกันด้วยบุคคล

(๑) กรณีเป็นบุคคลธรรมดา ผู้นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีศักยภาพสามารถในกรทำนิติกรรมได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และประกอบอาชีพเป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ ผู้รับเบี้ยหวัด บำนาญ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นของหน่วยงานในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ จำนวนไม่เกินสองคนซึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำผู้รับบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้รับบำนาญมาคูณห้าประกัน

(๒) ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลซึ่งประกอบอาชีพตาม (๑) มาค้ำประกันได้ ให้หาบุคคล ซึ่งประกอบอาชีพอื่นไม่ก่อผลสองคนที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้รับบำนาญ หรือได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างประจำรวมกันไม่ต่ำกว่าอัตราเงินเดือนของข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้รับบำนาญมาคูณห้าประกันก็ได้

(๓) กรณีเป็นนิติบุคคล จะต้องเป็นนิติบุคคลซึ่งตราสารจัดตั้งหรือข้อบังคับของนิติบุคคลนั้น กำหนดให้สามารถค้ำประกันการชำระหนี้ได้ด้วย เช่น ธนาคาร บริษัทจำกัด บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ หรือบริษัทเคหะชุมชน เป็นต้น

(๔) การประกันด้วยบุคคล จะต้องทำสัญญาค้ำประกันภายในวงเงินบวหน้จปกติที่ข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับ แต่ในกรณีที่ขอรับบำนาญหรือบำนาญรายเดือนให้ทำสัญญาค้ำประกัน ภายในวงเงินบำนาญหรือบำนาญรายเดือนที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำจะได้รับภายใน ระยะเวลา ๓ ปี

๓. การประกันด้วยทรัพย์สิน ให้ค้ำเงินการค้ำประกัน

(๑) กรณีประกันด้วยอสังหาริมทรัพย์ให้คำนวณตามราคาประเมินการเสียภาษีของทาง วารการซึ่งจะตั้งมีราคาไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๒) กรณีประกันด้วยสิ่งสาริมทรัพย์ จะต้องเป็นสิ่งสาริมทรัพย์ซึ่งกฎหมายบัญญัติไว้ให้ จดทะเบียนเฉพาะการ และมีราคาประเมินค้ำประกันที่ซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาดในวันที่จดทะเบียนไม่ต่ำกว่า วงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔)

(๓) กรณีประกันด้วยหลักทรัพย์อื่น เช่น ตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตั๋วเงิน หุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งมีราคา ไม่ต่ำกว่าวงเงินค้ำประกันตามข้อ ๒ (๔) ให้ดำเนินการตามวิธีการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ กำหนดไว้

๔. เมื่อได้มีการส่งจ่ายบำนาญบำนาญแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดบันทึก ทายเหตุไว้ในฎีกาเบิกเงินบำนาญบำนาญให้ชัดเจนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าว ได้จัดทำหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนและหนังสือสัญญาค้ำประกันแล้ว

๕. ภายในระยะเวลา ๓ เดือน ก่อนครบกำหนด ๓ ปี นับแต่วันทำสัญญา หากการดำเนินการ ทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ เมพาะผู้ที่รับบำนาญหรือบำนาญรายเดือนมาคำนวณการค้ำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินคนวิเศษปฏิบัติของ หนังสือฉบับนี้ต่อไปอีก เพื่อที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำดังกล่าวได้รับบำนาญหรือบำนาญรายเดือน ต่อเนื่องต่อไปได้ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดเร่งดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

๖. เมื่อการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้รับบำนาญ บำนาญถึงที่สุดว่าเป็นประการใดแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดแจ้งให้สำนักงานกองทุนบำนาญ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน พร้อมแนบหลักฐานในการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดไปด้วย ยกเว้นกรณีลูกจ้างประจำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่ได้รับเงินบำนาญเงินอุดหนุน และกำหนด

การดำเนินการ ...

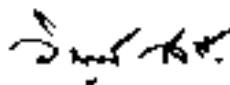
การดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือลูกจ้างประจำมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้การประกันที่ทำได้ไว้ระงับไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่หากการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้วปรากฏว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดหรือเงินบำเหน็จบำนาญคืนจากข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำ หักกลับ หากไม่สามารถเรียกเงินคืนได้ก็ให้บังคับชำระหนี้ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้นำเงินคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และสำหรับลูกจ้างประจำ ให้บำเหน็จคืนคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ยกเว้นเงินในส่วนที่ลูกจ้างประจำรับจากงบประมาณ เงินอุดหนุนให้ส่งคืนกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อพิจารณาว่าเงินการด้อยไป

๓. ในภาวะบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สิน ถ้าชำระหนี้ได้ครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีเงินเหลือ และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้แจ้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำแล้ว แต่บุคคลดังกล่าวไม่มารับเงินที่เหลือคืนภายในเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้ง ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินดังกล่าวส่งคืนหน่วยงานตามหลักการในข้อ ๖

๔. สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำที่ได้ทำประกันในการขอรับบำเหน็จบำนาญควมหนังสืออ้างถึงไว้แล้วก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลบังคับใช้ (ก่อนวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) ไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด เว้นแต่ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างสุกหนึ่มร่วมกันเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับสัญญาที่ทำหลังจากที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลบังคับใช้ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจัดทำสัญญาใหม่ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ และ ๒ รวมทั้งกรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างประจำผู้ได้รับบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนที่ด้อยมาค่านินนาการทำประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินต่อไปอีกเพราะการดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดภายในระยะเวลา ๓ ปี ก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๕๔๑ ๕๐๖๕๔ ต่อ ๓๐๓๓๐๕
โทรสาร ๐ ๒๒๕๔๓ ๕๐๖๕๔ ต่อ ๒๑๕

แบบหนังสือสัญญาการไว้เงินคืน

เขียนที่(๑).....

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (๒)..... อายุ ปี ผู้ให้สัญญา
อยู่บ้านเลขที่ ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง
สามัญ/ส่วน/กอง สังกัด (๓)..... ผู้ยื่นเรื่อง রাখขอรับ
..... (๓)..... ได้ทำหนังสือสัญญาไว้ไว้กับ..... (๑)..... ผู้รับสัญญา
ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ข้าพเจ้าได้ยื่นเรื่องขอรับเงิน(๑)..... แห่งจังหวัด หรือ(๑).....
ได้ส่งจ่ายเงิน . . . (๑) . . . ให้แก่ข้าพเจ้าตาม.....(๔)..... ลงวันที่ เดือน พ.ศ.
เป็นเงินนำเหน็จปกติ บาท สตางค์ หรือเป็นเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน เดือนละ
..... บาท สตางค์ และเมื่อคำนวณเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือนภายในระยะเวลา ๓ ปี
เป็นเงิน บาท สตางค์

ถ้าปรากฏในภายหลังว่า ข้าพเจ้าได้รับเงิน.....(๓)..... ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอม
คืนเงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิให้แก่ทางราชการภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ข้าพเจ้าได้รับแจ้งจากทางราชการ

ข้อ ๒ หากข้าพเจ้าไม่คืนเงินให้แก่ทางราชการภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายินยอม
ให้ทางราชการเรียกร้องเงินดังกล่าวคืนรวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจนการดำเนินการเรียกเงินดังกล่าวคืนด้วย

ข้อ ๓ เพื่อเป็นการประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการดังนี้ (๔)
๓.๑ ข้าพเจ้าได้นำทรัพย์สินของข้าพเจ้ามาเป็นประกันการชำระหนี้ ดังทรัพย์สินที่ระบุไว้
ต่อไปนี้
(๓)
(๒)
(๓)

และข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะไม่ก่อให้เกิดการรอนสิทธิ หรือภาระผูกพันแก่ทรัพย์สินดังกล่าว
๓.๒ ข้าพเจ้าได้นำ(๒)..... มาเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้
โดยทำหนังสือสัญญาค้ำประกันไว้ต่อ.....(๑)..... ตามหนังสือสัญญาค้ำประกัน
ลงวันที่ เดือน พ.ศ.

ข้อ ๔ ถ้าข้าพเจ้าได้รับเงิน(๓)..... ไปโดยไม่มีสิทธิ เมื่อ(๑).....
ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าจะนำเงินไปชำระให้ตามระยะเวลาในข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้าไม่นำเงินไปชำระให้ตาม
ระยะเวลาในข้อ ๑ ข้าพเจ้ายอมให้(๑)..... ดำเนินการบังคับชำระหนี้จากทรัพย์สินตามข้อ ๓.๑
ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการแจ้งเรื่องใดๆ แก่ข้าพเจ้านั้น หาก(๑)..... มีหนังสือถึงข้าพเจ้าตามที่ระบุ
ไว้ในสัญญานี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าได้รับทราบเรื่องนั้นๆ แล้ว

ข้อ ๕ เมื่อ(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ตามข้อ ๔ ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้จัดสรรชำระหนี้ของข้าพเจ้าจนครบ ถ้ามีเงินเหลือ(๑).....จะแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบเพื่อมารับคืนเงินดังกล่าว หากข้าพเจ้าไม่มารับคืนเงินที่เหลือภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้ายอมให้เงินที่เหลือตกเป็นของ.....(๑).....หรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

ถ้า(๑).....ได้รับเงินจากการบังคับชำระหนี้ในครบตามจำนวนที่ข้าพเจ้าได้รับ(๑).....ไปโดยไม่มีสิทธิ ข้าพเจ้ายินยอมชำระเงินจำนวนที่ขาดอยู่ให้ครบถ้วนทันทีเมื่อได้รับแจ้งจาก(๑).....

ข้อ ๖(๑)..... โดย(๑).....
ตำแหน่ง เป็นผู้แทนคณินกรรมการทำประกันด้วยทรัพย์สินตามสัญญาไว้ในข้อ ๓.๓ กับ(๑).....ถูกต้องแล้ว โดยได้รับรักษาสิทธิฐานการประกันไว้ที่แผนก/ฝ่าย
สำนัก/ส่วน/กอง ของ(๑)..... จังหวัด.....

หากปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ขอใช้หนี้ตามสัญญาถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือในกรณีที่ข้าพเจ้าไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินตามสัญญา(๑).....ยินยอมให้ข้าพเจ้าได้ถอนการประกันนี้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ข้าพเจ้ายื่นขอ

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับข้อความตรงกัน เก็บรักษาไว้ที่(๑).....หนึ่งฉบับ และเก็บไว้ที่ข้าพเจ้าหนึ่งฉบับ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือสัญญาดังกล่าว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ(๑)..... ผู้ให้สัญญา
(.....)
ลงชื่อ สามี/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม
(.....)
ลงชื่อ(๑)..... ผู้รับสัญญา
(.....)
ลงชื่อ พยาน
(.....)
ลงชื่อ พยาน
(.....)

หมายเหตุ

- (๑) ชื่อตำแหน่งราชการหรือหน่วยงานของยื่นเจ้าหนี้ (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครนายกมีชื่อหน่วยงานราชการบริหารส่วนตน)
- (๒) ชื่อผู้ทำสัญญาหรือภรรยาของเจ้าหนี้
- (๓) ระบุประเภทของหนี้ที่ขอรับบำเหน็จบำนาญ/บำนาญราชการ(๑)
- (๔) ภาษีเงินหรือค่าจ้างที่ขอรับบำเหน็จบำนาญ/บำนาญราชการ(๑)
- (๕) กรณีผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีเงินประจำตัวหรือเงินออมรวมกันไม่เกิน ๑๐๐ บาท กรุณาขอประกันไม่มีการรูดบัตรเครดิตหรือ ๑.๒ โดยไม่ต้องชำระรายเดือนในข้อ ๔ ข้อ ๕ มาตราข้อ ๖
- (๖) ชื่อผู้ทำประกัน
- (๗) จังหวัด/อำเภอ/เทศบาลนครหรือเทศบาลตำบล หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ (เช่น นายอำเภอหรือกรรมการบริหารส่วนจังหวัด) กรณีขอชำระบำเหน็จบำนาญ หรือนายแพทย์/กรณีพิเศษ ฯลฯ หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ

แบบหนังสือสัญญาเช่าประกัน

เขียนที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (๑) อายุ ปี อาชีพ

ตำแหน่ง สังกัด

อัตราเงินเดือน บาท อยู่บ้านเลขที่ ถนน

..... อำเภอ/เขต จังหวัด

ขอทำหนังสือสัญญาเช่าประกันให้ไว้คือ (๒) เพื่อเป็นหลักประกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตามที่ (๓) ได้ขอรับ (๔) โดยทำหนังสือสัญญาการ

ใช้เงินคืนฉบับลงวันที่ เดือน พ.ศ. ไว้คือ (๕) เพื่อประกันการขอรับเงิน

..... (๖) ข้าพเจ้ายินยอมค้ำประกันภายในวงเงิน บาท (๕)

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าทราบข้อผูกพันตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนของ (๓)

โดยตลอดแล้ว ข้าพเจ้ายินยอมผูกพันตนเป็นผู้ค้ำประกันการปฏิบัติตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนนั้น

ข้อ ๓ หาก (๓) ไม่ปฏิบัติตามสัญญาไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดและ

(๒) ได้แจ้งความนั้นให้ข้าพเจ้าทราบ ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบชำระหนี้รวมทั้งค่าเสียหายต่างๆ จากหนี้

ดังกล่าวแทน (๓) ภายในวงเงินค้ำประกันพันบาท โดยมีหลักใช้สิทธิของเจ้าผู้ค้ำประกัน

ตามมาตรา ๖๔๘, ๖๔๙ และมาตรา ๖๕๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ประการใด

ข้อ ๔ ข้าพเจ้ายอมรับว่า ข้าพเจ้าไม่หลุดพ้นจากความรับผิดชอบสัญญาฯ จนกว่าจะคืนหนี้ตาม

สัญญาการใช้เงินคืนจะรับสิ้นไปและจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ (๓)

ต้องรับผิดชอบอยู่ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืน

ข้อ ๕ หาก (๓) ตกเป็นบุคคลล้มละลาย หรือตาย หรือกลายเป็นบุคคล

ไร้ความสามารถ หรือลาภสูญ หรือไปเสียจากถิ่นที่อยู่โดยมิได้แจ้งให้ (๒) ทราบ หรือด้วยเหตุอื่นใด

อันทำให้ (๓) ไม่สามารถชำระหนี้ตามหนังสือสัญญาการใช้เงินคืนได้ ข้าพเจ้ายินยอมให้

..... (๒) เรียกฟ้องเงินที่ (๓) ค้างชำระจากข้าพเจ้าภายในวงเงินที่ค้ำประกันได้

หนังสือสัญญาเช่าประกันฉบับนี้ทำไว้ ณ วันที่ระบุข้างต้น และข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดเข้าใจ

ดีแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

ลงชื่อ ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ สามัญ/ภรรยา ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

หมายเหตุ

(๑) ชื่อผู้ค้าประกัน

(๒) ชื่อหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัด (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/

องค์การบริหารส่วนตำบล)

(๓) ชื่อผู้ซื้อรับบำเหน็จบำนาญ

(๔) ระบุประเภทของเงินที่ซื้อรับ (บำเหน็จปกติ/บำนาญ/บำเหน็จรายเดือน)

(๕) จำนวนเงินที่คืนประกันซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าจำนวนเงินบำเหน็จ หรือจำนวนเงินบำนาญ หรือบำเหน็จรายเดือน ถ้าเป็นจำนวนเงินบำนาญหรือบำเหน็จรายเดือน ให้คำนวณภายในระยะเวลา ๓ ปี

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐)

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๖๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๓๓๖ ของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๓ ยินค้าประกันนั้นจะมีได้แต่เฉพาะเพื่อหนีอันสมบูรณ์

หนีนั้นอนาคตหรือหนีมีเงื่อนไขจะประกันไว้เพื่อเหตุการณ์ซึ่งหน้านั้นอาจเป็นผลได้จริงก็ประกันได้ แต่ต้องระงับวัตถุประสงค์ในการก่อหนี้รายที่ค้าประกัน ลักษณะของมูลหนี้ จำนวนเงินสูงสุดที่ค้าประกัน และระยะเวลาในการก่อหนี้ที่จะค้าประกัน เว้นแต่เป็นการค้าประกันเพื่อกิจการเนื่องกันไปหลายคราว ตามมาตรา ๖๙๙ จะไม่ระงับระยะเวลาดังกล่าวก็ได้

สัญญาการค้าประกันต้องระบุหนี้หรือสัญญาที่ค้าประกันไว้โดยชัดแจ้ง และผู้ค้าประกันย่อมรับผิดชอบหนี้หรือสัญญาที่ระบุไว้เท่านั้น

หนี้อันเกิดแต่สัญญาซึ่งไม่ผูกพันลูกหนี้เพราะทำด้วยความสำคัญผิดหรือเพราะเป็นผู้ใช้ความสามารถนั้นก็อาจจะมีประกันอย่างสมบูรณ์ได้ ถ้าหากว่าผู้ค้าประกันรู้เหตุสำคัญผิดหรือไร้ความสามารถนั้นในขณะที่เขาทำสัญญาผูกพันตน"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๓/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
"มาตรา ๖๘๓/๑ ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘๕/๑ ของหมวด ๑ บทเปิดเสร็จหัวข้อมของลักษณะ ๑๑ ค้าประกัน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๖๘๕/๑ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการค้าประกันที่แตกต่างไปจากมาตรา ๖๘๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๖๘๔ มาตรา ๖๘๘ และมาตรา ๖๘๙ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๘๖ เมื่อลูกหนี้ผิดนัด ให้เจ้าหนี้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้ค้าประกันภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด และไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใดเจ้าหนี้จะเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้ก่อนที่หนังสือบอกกล่าวจะไปถึงผู้ค้าประกันมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้ค้าประกันที่จะชำระหนี้เมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ

ในกรณีที่เจ้าหนี้มิได้มีหนังสือบอกกล่าวภายในกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ค้าประกันหลุดพ้นจากความรับผิดใบคอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น บรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลาดตามวรรคหนึ่ง

เมื่อเจ้าหนี้มีสิทธิเรียกให้ผู้ค้าประกันชำระหนี้หรือผู้ค้าประกันมีสิทธิชำระหนี้ได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ค้าประกันอาจชำระหนี้ทั้งหมดหรือใช้สิทธิชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับเจ้าหนี้อ่อนการผิดนัดชำระหนี้ ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่ตนต้องรับผิดก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๗๐๑ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในระหว่างที่ผู้ค้าประกันชำระหนี้ตามเงื่อนไขและวิธีการในการชำระหนี้ของลูกหนี้ตามวรรคสาม เจ้าหนี้จะเรียกคอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ลูกหนี้ผิดนัดในระหว่างนั้นมิได้

การชำระหนี้ของผู้ค้าประกันตามกฎหมายนี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้ค้าประกันตามมาตรา ๖๑๓"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๙๑ ในกรณีนี้เจ้าหนี้จะทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าการระงับหนี้อันเป็นอุปสรรคแห่งหนี้รายนั้น ถ้าลูกหนี้ได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดแล้วก็ดี ลูกหนี้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวไม่ครบถ้วนแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ส่วนที่เหลือนั้นแล้วก็ดี ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแต่ผู้ค้ำประกันได้ชำระหนี้ตามที่ได้ลดนั้นแล้วก็ดี ทั้งนี้ไม่ว่าจะล้มเลิกกำหนดเวลาชำระหนี้ตามที่ได้ลดดังกล่าวแล้วหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกัน

ข้อตกลงใดที่มีผลเป็นการเห็นภาระแก่ผู้ค้ำประกันให้มากกว่าที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๐๐ ถ้าค้ำประกันหนี้อื่นจะต้องชำระ ณ เวลาที่กำหนดแน่นอนและเจ้าหนี้อยู่ก่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกันย่อมหลุดพ้นจากความรับผิด เว้นแต่ผู้ค้ำประกันจะได้ตกลงด้วยในการผ่อนเวลานั้น

ข้อตกลงที่ผู้ค้ำประกันทำไว้ล่วงหน้าก่อนเจ้าหนี้อ่อนเวลาอันมีผลเป็นการยินยอมให้เจ้าหนี้อ่อนเวลา ข้อตกลงนั้นใช้บังคับมิได้"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑๔/๓ ของหมวด ๑ บทเปิดเสร็จทั่วไปของลักษณะ ๑๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๑๔/๓ บรรดาข้อตกลงเกี่ยวกับการจำนองที่แตกต่างไปจากมาตรา ๗๒๔ มาตรา ๗๒๕ และมาตรา ๗๓๕ เป็นโมฆะ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙๑ มาตรา ๖๙๗ มาตรา ๗๐๐ และมาตรา ๗๐๑ มาใช้บังคับกับกรณีที่บุคคลจำนองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อื่นบุคคลอื่นจะต้องชำระด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๓๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๗/๑ ของหมวด ๓ สิทธิและหน้าที่ของผู้รับจำนองและผู้จำนอง ของลักษณะ ๓๒ จำนวน ของบรรพ ๓ เอกเทศสัญญา แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๗/๑ ไม่ว่ากรณีจะเป็นประการใด ผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อื่นบุคคลอื่นจะต้องชำระ ไม่ต้องรับผิดชอบในหนี้เงินเกินราคาทรัพย์สินที่จำนองในเวลาที่ยังค้ำจำนองหรือเอาทรัพย์สินจำนองหลุด

ข้อตกลงใดอันมีผลให้ผู้จำนองรับผิดชอบที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง หรือให้ผู้จำนองรับผิดชอบฝ่ายผู้ค้ำประกัน ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อตกลงนั้นจะมีอยู่ในสัญญาจำนองหรือทำเป็นข้อตกลงต่างหาก"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๑๘ เมื่อจะบังคับจำนองนั้น ผู้รับจำนองต้องมีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ก่อนว่า ให้ชำระหนี้ภายในเวลาอันสมควรซึ่งต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกหนี้ได้รับคำบอกกล่าวนั้น ถ้าและลูกหนี้ละเลยเสียไม่ปฏิบัติตามคำบอกกล่าว ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้พิพากษาสั่งให้ยึดทรัพย์สินซึ่งจำนองและให้ขายทอดตลาดก็ได้

ในกรณีคณวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีผู้จำนองซึ่งจำนองทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันหนี้อันบุคคลอื่น ต้องชำระ ผู้รับจำนองต้องส่งหนังสือบอกกล่าวดังกล่าวให้ผู้จำนองทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือแจ้งให้ลูกหนี้ทราบ ถ้าผู้รับจำนองมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนั้น ให้ผู้จำนอง เช่นว่านั้นหลุดพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระคิดค้นอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรเทาที่เกิดขึ้นนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันดังกล่าว"

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๑๙ ในการบังคับจำนองตามมาตรา ๗๑๘ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่น อันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้รับจำนองจะฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกเอาทรัพย์สินจำนองหลุดภายในบังคับแห่งเงื่อนไขที่จะกล่าวต่อไปนี้แทนการขายทอดตลาดก็ได้

- (๑) ลูกหนี้ได้ขาดส่งดอกเบี้ยมาแล้วเป็นเวลาถึงห้าปี และ
- (๒) ผู้รับจำนองแสดงให้เป็นที่ยอมรับของศาลว่าราคาทรัพย์สินนั้นน้อยกว่าจำนวนเงินอันค้างชำระ"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒๔/๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

"มาตรา ๗๒๔/๑ เวลาใด ๆ หลังจากที่หนี้ถึงกำหนดชำระ ถ้าไม่มีการจำนองรายอื่นหรือบุริมสิทธิอื่นอันได้จดทะเบียนไว้เหนือทรัพย์สินอันเดียวกันนี้ ผู้จำนองมีสิทธิแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจำนองเพื่อให้ผู้รับจำนองดำเนินการให้มีการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองโดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีต่อศาล โดยผู้รับจำนองต้องดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในเวลาที่นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสือแจ้งของผู้จำนองเป็นหนังสือยินยอมให้ขายทอดตลาด

ในกรณีที่ผู้รับจำนองไม่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ผู้จำนองพ้นจากความรับผิดในดอกเบี้ยและค่าสินไหมทดแทนซึ่งลูกหนี้ค้างชำระ ตลอดจนค่าภาระคิดค้นอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรเทาที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อผู้รับจำนองขายทอดตลาดทรัพย์สินที่จำนองได้เงินสุทธิจำนวนเท่าใด ผู้รับจำนองต้องจัดสรรชำระหนี้และอุปกรณ์ให้เสร็จสิ้นไป ถ้ายังมีเงินเหลือก็ต้องส่งคืนให้แก่ผู้จำนอง หรือแก่บุคคลผู้ควรจะได้เงินนั้น

แต่ถ้าได้เงินน้อยกว่าจำนวนที่ค้างชำระ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓๓ และในกรณีที่ผู้จ้างของ เป็นบุคคลซึ่งจ้างองทรัพย์สินเพื่อประกันหนี้อื่นบุคคลอื่นจะต้องชำระ ผู้จ้างของยอมรับผิดเพียงเท่าที่ มาตรา ๗๒๗/๑ กำหนดไว้”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓๕ เมื่อผู้รับจ้างของคนใดจะบังคับจ้างของเขาแก่ผู้รับโอนทรัพย์สินซึ่งจ้างอง ผู้รับจ้างของต้องมีจดหมายบอกกล่าวแก่ผู้รับโอนล่วงหน้าเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อน จึงจะบังคับจ้างองได้”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๓๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๓๗ ผู้รับโอนจะไต่ถอนจ้างองเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าผู้รับจ้างองได้บอกกล่าวว่าจะบังคับจ้างอง ผู้รับโอนต้องไต่ถอนจ้างองภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๔๔ อันจ้างองยอมระงับสืบไป

(๑) เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสืบไปด้วยเหตุประการอื่นใดมิใช่เหตุอายุความ

(๒) เมื่อประสงค์จ้างองให้แก่ผู้จ้างองด้วยหนังสือเป็นสำคัญ

(๓) เมื่อผู้จ้างองทูลตัดหนี้

(๔) เมื่อก่อนจ้างอง

(๕) เมื่อขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งจ้างองตามคำสั่งศาลอันเนื่องมาแต่การบังคับจ้างอง หรือเมื่อมีการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๗๒๗/๑

(๖) เมื่อเอาทรัพย์สินซึ่งจ้างองนั้นหลุด”

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงสัญญาที่ได้ทำไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่กรณีที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ลูกหนี้ผิดนัดนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สิทธิและหน้าที่ของเจ้าหนี้ และผู้ค้ำประกัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าหนี้กระทำการใด ๆ นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ อันมีผล เป็นการลดจำนวนหนี้ที่มีการค้ำประกัน รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าการระงับหนี้อันเป็น อุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้น ให้ผู้ค้ำประกันเป็นอันหลุดพ้นจากการค้ำประกันตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๖๘๓ วรรคหนึ่งแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติตามมาตรา ๑๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้กับสัญญาจำนองที่ยังมีผลบังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๒๘ และมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับการบังคับจำนองที่ห้าขึ้นนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติตามมาตรา ๗๖๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับกับกรณีที่ได้รับโอนต้องการไถ่ถอนจำนองเมื่อมีการบอกกล่าวบังคับจำนองตามมาตรา ๗๓๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองสิทธิและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ค้าประกันและผู้จ้างซึ่งมีใช้ลูกหนี้ชั้นต้น แต่เป็นเพียงบุคคลภายนอกที่ขอผูกพันตนต่อเจ้าหนี้ในการที่จะชำระหนี้แทนลูกหนี้เท่านั้น โดยข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติปรากฏว่าเจ้าหนี้ส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพให้กู้ยืม มักจะอาศัยอำนาจต่อรองที่สูงกว่าหรือความได้เปรียบในทางการเงินกำหนดข้อตกลงอันเป็นการยกเว้นสิทธิของผู้ค้าประกันหรือผู้จ้างตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ หรือให้เจ้าประกันหรือผู้จ้างต้องรับผิดชอบเป็นลูกหนี้ชั้นต้น กรณีจึงส่งผลให้ผู้ค้าประกันหรือผู้จ้างซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปไม่ได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมทั้งต้องกลายเป็นผู้ถูกฟ้องล้มละลายอีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ค้าประกันและผู้จ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/ว ๕๔๑๗๑

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอิสรภาพที่ ๓ กทม. ๑๐๖๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงการคลัง คำนวณที่ สท ๐๔๐๖.๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘

ตามที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ กำหนดว่า "ผู้ได้รับหรือผู้มีสิทธิได้รับบำนาญ ไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ถ้าเข้ารับราชการหรือกลับเข้ารับราชการหรือเข้าทำงานหรือกลับเข้าทำงานสังกัดราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น" ดังนั้นกรณีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการ จึงไม่มีสิทธิได้รับ ช.ค.บ. ตามระเบียบดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญพิเศษของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับไปเกินสิทธิเนื่องจากมีสถานะเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการเป็นไปโดยถูกต้องตามระเบียบฯ ดังกล่าวและเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติเช่นเดียวกับที่กระทรวงการคลังกำหนด จึงให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบสถานะของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาททุกราย และหากปรากฏพบว่ามีกรณีการเบิกจ่าย ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีได้ดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิหรืออยู่ระหว่างดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงการคลัง คำนวณที่ สท ๐๔๐๖.๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางการเรียกคืนเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญพิเศษ (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลัง โดยอนุโลม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งส่วนสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิบูลย์ สงวนพงศ์)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๑ ๔๐๖๔ ต่อ ๓๐๓-๓๑๐
โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๔๐๖๗

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๑๐.๒๗.๒๒

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
เลขที่ 44895
วัน 13 ก.ค. 2558
กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม ๒ กทม. ๑๐๔๐๐

ทอ มิถุนายน ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการเรียกเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะทางภาษี
 ได้รับไปเกินสิทธิส่งคืนคลัง

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๒๗/๘๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง กค ๐๔๑๐.๒๗/๘๓
เลขที่ ๔๔๘๙๕
วันที่ ๑๓ ก.ค. ๒๕๕๘
เวลา

ตามที่กระทรวงการคลังโดยกรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบฐานข้อมูลการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) ในระบบบำนาญบำนาญแล้วพบว่า มีผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่มีสถานะทางภาษีเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับ ช.ค.บ. ตามพระราชกฤษฎีกาเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิ จึงได้ส่งจ่าย ช.ค.บ. ในกรณีดังกล่าว และให้ส่วนราชการผู้เบิกแจ้งให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท คืน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิแก่ทางราชการ พร้อมทั้งได้กำหนดแนวทางในการผ่อนชำระหนี้กรณีไม่สามารถ คืน ช.ค.บ. ได้ทั้งจำนวนตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า กรณีปัญหาของผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ได้รับ ช.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือได้รับไปโดยไม่มีสิทธิแล้วต้องมีการเรียกเงินส่งคืนคลังดังกล่าว เกิดขึ้นเนื่องจากหลายสาเหตุด้วยกัน การเรียกให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทคืน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธิทั้งจำนวน โดยมีได้รับหึ่งข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนว่า การได้รับ ช.ค.บ. ไปเกินสิทธิหรือโดยไม่มีสิทธินั้นเกิดจากสาเหตุใด และความสุจริตของผู้รับ ช.ค.บ. มีมากน้อยเพียงใดแล้ว อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ ประกอบกับในการเรียกคืน ช.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ซึ่งส่วนราชการอยู่ระหว่างฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลยุติธรรม ในบางคดีได้มีการโต้แย้งเกี่ยวกับเขตอำนาจศาล และได้มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ให้คดีเช่นนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเรียกคืน ช.ค.บ. เป็นไปโดยถูกต้อง เป็นธรรม และชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ ในการเรียกคืน ช.ค.บ. จากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทดังกล่าว ขอให้ส่วนราชการพิจารณาคำเนิบบการความพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ กล่าวคือ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สิน หรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ไปความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน และในกรณีที่เพิกถอนโดยไม่มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำทบทวนคดีว่าด้วยอำนาจมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยหากผู้รับประโยชน์ได้รับเงินเป็นจำนวนหนึ่งไว้โดยไม่สุจริตแล้ว ก็ต้องคืนเงินที่ได้รับไว้ทั้งจำนวน แต่หากได้รับไว้โดยสุจริตแล้ว จึงต้องคืนตามสมควรได้เพียงส่วนที่ยังมีอยู่ในขณะเมื่อเรียกคืน ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๑๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ เมื่อส่วนราชการพิจารณาตามแนวทางดังกล่าวแล้วให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และนำเงินมาคืนแก่ทางราชการแล้วทั้งจำนวน ให้ถือว่า เงินที่ได้คืนแก่ทางราชการทั้งจำนวนแล้วนั้น เป็น ช.ค.บ. เกินสิทธิซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน

๒. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ได้ยอมรับสภาพหนี้และอยู่ระหว่างผ่อนชำระตามนัดหนังสือกระทรวงการคลัง ต่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๓๐.๒/ว ๘๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ ให้ถือว่า เงินที่ได้ผ่อนชำระคืนแก่ทางราชการไปแล้วนั้น เป็น ช.ค.บ. เกินสิทธิ ซึ่งผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเหลืออยู่ในขณะที่ถูกส่วนราชการเรียกคืน และให้ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทหลุดพ้นจากภาระการผ่อนชำระหนี้ นับแต่วันที่ส่วนราชการได้มีผลการพิจารณา

๓. กรณีที่ผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทซึ่งได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ยังมีได้คืนเงินตามจำนวน ช.ค.บ. ที่ได้รับไปเกินสิทธิแก่ทางราชการ ให้ส่วนราชการพิจารณาคำวินิจฉัยเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

๔. กรณีที่ส่วนราชการอยู่ระหว่างดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท หากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทได้รับ ช.ค.บ. เกินสิทธิไปโดยสุจริต ก็ให้ส่วนราชการพิจารณาคำวินิจฉัยการเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาทเพียงเท่าที่ยังเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน หากไม่มีเหลืออยู่ในขณะที่ได้เรียกคืน ก็ให้ยุติการดำเนินการฟ้องคดีเพื่อเรียกคืน ช.ค.บ. เกินสิทธิจากผู้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางนริศ ชัยบุตร)

รองปลัดกระทรวงการคลัง
สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
ปฎิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง
สำนักกฎหมาย
โทร. ๐ ๒๖๒๗ ๗๒๖๗
โทรสาร ๐ ๒๖๒๗ ๗๒๖๗

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๖๓๘/๖ ๕๒๖

กรมบัญชีกลาง

ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๔๐๐

๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยเหลือของรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าพนักงาน (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

ตามที่ผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิการกลับไปใช้สิทธิในบำนาญเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวนมากสอบถามว่าเมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบข. (ตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔) เป็นบำนาญความดีตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ย้อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น

กรมบัญชีกลางขอเรียนว่า พระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำนาญเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๓๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประกัน เงินคงเหลือ และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่ได้รับหรือซึ่งได้รับตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยวิธีการหักยอดลบกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตั้งแต่วันที่ออกจากราชการ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งการหักยอดลบกับดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้วไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญ และ ช.ค.บ. จึงเป็นอิสระเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และไม่มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิ ได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อกลับไปรับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรุณ ไทสิทธิ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย
โทร ๐ ๒๖๒๓ ๕๒๐๔
โทรสาร ๐ ๒๖๒๓ ๕๒๐๓

ที่ มท ๐๕๐๔.๕/ว ๒๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตสุริยวงค์ กทม. ๑๐๓๐๐

๒ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง การจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) สำหรับผู้ที่แสดงความประสงค์ขอกลับไปใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น คำนวนที่สุด ที่ มท ๐๕๐๔.๕/ว ๒๐๓๐ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมบัญชีกลาง คำนวนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๕/ว ๔๙๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้แจ้งชักชวนขึ้นตอนการดำเนินการกรณีผู้รับบำนาญที่มีการจ่ายโอนภารกิจไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ประสงค์ยื่น แนโด หรือหนังสือหลักเกณฑ์ และวิธีแสดงความประสงค์ขอใช้สิทธิรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กรณีผู้รับบำนาญซึ่งใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ เมื่อบำนาญเปลี่ยนจากบำนาญ กบช. (ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕) เป็นบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้ว จะมีการคำนวณเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ (ช.ค.บ.) บ่อนหลังตามฐานบำนาญที่เปลี่ยนไปหรือไม่ นั้น กรมบัญชีกลางชี้แจงว่าพระราชบัญญัติการกลับไปใช้สิทธิในบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๑๓ กำหนดให้ผู้กลับไปใช้สิทธิมีหน้าที่ต้องคืนเงินสมทบ เงินประเดิมเงินชดเชย และผลประโยชน์ตอบแทนของเงินดังกล่าว รวมทั้งเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยวิธีหักกลบลบกันกับเงินบำนาญที่พึงได้รับตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ นับตั้งแต่วันออกราชการจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งการหักกลบลบกันดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติให้คำนวณรวมไปถึง ช.ค.บ. ที่เป็นสวัสดิการของทางราชการเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้รับบำนาญเนื่องจากภาวะการครองชีพที่สูงขึ้นให้สามารถดำรงชีพได้ในขณะนั้น ซึ่งการช่วยเหลือดังกล่าวก็ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว ไม่เกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด และการได้รับ ช.ค.บ. ของผู้กลับไปใช้สิทธินั้นย่อมเป็นไปตามกฎหมายกำหนดไว้ โดยเฉพาะ ดังนั้น บำนาญ และ ช.ค.บ. จึงเป็นคนละเรื่องกัน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้กลับไปใช้สิทธิได้มีการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเมื่อขอกลับไปรับบำนาญตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ดังนั้น กรณีการเบิกจ่ายเงิน ช.ค.บ.

ให้แนก...

ให้แก่ผู้รับบ้านอายุส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิรับบ้านอายุตามพระราชบัญญัติบ้านเหมืองบ้านอายุข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และเป็นผู้ได้รับเงิน ช.ค.บ. อยู่ก่อนแล้ว จึงจะยังคงเบิกจ่ายในอัตราเดิมต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดคนแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัชวาล สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี ศึกษาราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนนำทะเบียนบ้านอายุและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๖๔๓-๕๐๖๕ ต่อ ๔๐๓-๓๐๔

โทรสาร ๐-๒๖๔๓-๕๕๐๕

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๖๙๔๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอิศราวาศ์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๙๐ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๙

ตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า กรณีที่ผู้รับบำนาญเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้เป็นหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการเป็นผู้เบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญนั้น

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการบางแห่งไม่ได้ปฏิบัติตามแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญตามอ้างถึง อีกทั้งในบางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการโยกย้ายบุคลากรที่รับผิดชอบไปอยู่หน่วยงานอื่น และบุคลากรที่เข้ารับตำแหน่งแทนขาดความรู้ความเข้าใจถึงแนวทางปฏิบัติ ประกอบกับได้มีการชักซ้อมแนวทางการจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญไว้เป็นเวลานานแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ชัดเจน รวดเร็ว ถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายและหนังสือสั่งการ สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน และเป็นภาระอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้รับบำนาญที่ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการเบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีไว้ในรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) ตามหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ต่วนมาท ที่ มท ๐๘๐๘.๖/ว ๓๖๕๗ ลงวันที่ ๓๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง รูปแบบและการจำแนกประเภทรายรับ - รายจ่าย งบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีที่ไม่ได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายไว้ ให้จ่ายจากงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน หรือโอนงบประมาณรายจ่ายมาตั้งจ่าย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๖ แล้วแต่กรณี

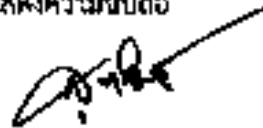
๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ รอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีหน้าที่เป็นผู้เบิกจ่ายเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๔ โดยเบิกจ่ายให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ของผู้รับบำนาญเป็นรายเดือน ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

๓. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีผู้รับบำนาญออกจากราชการและมีสิทธิได้รับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญ ขอเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญมาจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิม ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ยืมเงินสะสมหรือยืมเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญตามสิทธิที่ผู้นั้นที่จะได้รับไปพลางก่อน โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๘ วรรค ๔

๔. ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ได้ยืมเงินสะสมหรือยืมเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญให้กับผู้รับบำนาญแล้ว ให้แจ้งขอรับเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญที่ได้ทรงจ่ายแล้วไปยังองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเดิมที่ผู้รับบำนาญขอราชการภายใน ๗ วัน และให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้รับบำนาญออกจากราชการนั้นเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญ และจัดส่งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ที่ได้ทรงจ่ายเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบำนาญไปก่อนแล้วภายใน ๓๕ วัน นับแต่วันที่รับแจ้ง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ ทุ่งเจริญ)

รองเลขาธิการกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๕๓-๘๐๖๘ ต่อ ๓๐๓ - ๓๕๐

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๘๕๐๙

ที่ นท ๐๔๐๘.๕/ว

๖๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตคูสี่ต กทม. ๑๐๒๐๐

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ชักซ้อมการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่ นท ๐๔๐๘.๕/ว กอ
ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๖ และระเบียบ
การวางมาตรฐานว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๔ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ ภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ ขอเรียนว่า เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ มีความสำคัญเพราะ
เป็นหลักประกันในภาคจ่ายสิทธิประโยชน์ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ
ดังนั้น เพื่อให้การจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย
จึงให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ โดยมีรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติตามสิ่งที่ส่งมาด้วยสรุปดังนี้

๑. การคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ
๒. การหักเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ
๓. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน
๔. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณ

รายละเอียดเพิ่มเติม

๕. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแหล่งฐานตั้งเป็นเทศบาล
๖. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ กรณีมีการจัดจ้างงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ
๗. วิธีการนำส่งเงิน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และประสานการกำกับดูแลให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ

โดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายคุณวุฒิ สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

นระธานอนุกรรมการดำเนินการ

กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐ ๒๒๕๕๑ ๕๐๖๕๕ ต่อ ๒๑๒, ๒๑๕ - ๒๑๕ , ๒๑๗ โทรสาร ๐ ๒๒๕๕๓ ๕๐๖๕๕ ต่อ ๒๑๕

ที่ นท ๓๔๐๔.๕๖/ ๓๑

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา ๖ เขตคูสี่ต กทม. ๑๐๙๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ชักซ้อมการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
เรียน นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกษัตริย์ นายเมืองพิทยา และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖ และระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๔ กำหนดให้องค์การ
บริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพิทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ภายในเดือนธันวาคม ของปีงบประมาณ

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ ขอเรียนว่า เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ มีความสำคัญเพราะ
เป็นหลักประกันในการจ่ายสิทธิประโยชน์ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่พ้นหรือออกจากราชการและมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ
ดังนั้น เพื่อให้การจัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย
จึงให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๐ โดยมีรายละเอียดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

- ๑. การคำนวณเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ
- ๒. การหักเงินส่งสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ
- ๓. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน
- ๔. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ กรณีมีการตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณ

รายจ่ายเพิ่มเติม

- ๕. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาล
- ๖. การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญ กรณีมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ
- ๗. วิธีการนำส่งเงิน

จึงเรียนมาเพื่อกำชับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบถือปฏิบัติ โดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ สุวีตวิทยากร)
รองอธิบดี วิชาการราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ประธานอนุกรรมการดำเนินการ
กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๔๓ ๕๐๖๔ ต่อ ๒๒๖, ๒๒๔ - ๒๒๕, ๒๓๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๕๐๖๕ ต่อ ๒๓๕

แผนทางการเงินสหกรณ์หมู่บ้านบ้านนาบุญราชการสาร่างทองถิ่น (กบข) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓. การคำนวณเงินส่งสมทบ กบข.

ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบ กบข. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ พร้อมเอกสารประมาณการรายรับตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ (ส่วนที่ ๓ รายละเอียดประกอบข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายพิเศษส่วนท้องถิ่น) และรับรองสำเนาถูกต้องให้สำนักงาน (กบข.) เป็นลำดับแรกภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ จำนวนเงินส่งสมทบให้คำนวณจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยไม่ต้องนำรายรับประเภทอื่นอีก เงินกู้ เงินที่มีผู้ยืมใช้ และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ เทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๒ องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือหากประสงค์จะส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเต็มบาท กรณีคำนวณแล้วมีเศษสตางค์ จะปัดทิ้งหรือจะปัดขึ้นเป็น ๓ บาท ก็ได้โดยถือว่าได้ส่งเงินสมทบถ้วนถูกต้อง ยกเว้น กรณียังมีได้มีการส่งเงินสมทบ กบข. และได้ขออนุมัติโอนเงินสมทบเพิ่มเติมเพื่อจ่ายค่าหนี้บ้านนาบุญ การคำนวณเงินส่งสมทบ กบข. กรณีมีเศษสตางค์ไม่ต้องปัดทิ้งหรือปัดขึ้นให้คำนวณตามความเป็นจริง

๒. การหักเงินส่งสมทบ กบข.

๒.๑ หากมีรายการที่ต้องจ่ายเกี่ยวกับบ้านนาบุญในงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้นำรายการดังต่อไปนี้ (ถ้ามี) ไปหักออกจากเงินส่งสมทบที่คำนวณได้จากข้อ ๑ พิจารณาดำเนินการตามตำแหน่ง ดังนี้

รายการที่นำไปหัก จากเงินส่งสมทบ กบข. จะต้องมีหลักฐานและบัญชี พร้อมที่ส่งมายัง	ชรก.ส่วนท้องถิ่น/ผู้รับบ้านนาบุญ แยกตามประเภทตำแหน่ง (✓ กรณีหักได้ / - กรณีหักไม่ได้)			
	ตำแหน่งอื่น	๒/ ชรก.ถ่ายโอน	๓/ ครู	๔/ ครูถ่ายโอน/ครูผู้ดูแลเด็ก
๑. เงินบ้านหนึ่ง	✓	✓	-	-
๒. เงินบ้านนาบุญ	✓	✓	-	-
๓. เงินบ้านนาบุญพิเศษ	✓	✓	-	-
๔. เงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบ้านนาบุญ	✓	- ๒/	✓	-
๕. เงิน ช.ค.บ	- ๒/	- ๒/	-	-
๖. เงินบ้านหนึ่งองค์กรชีพ	✓	✓	-	-
๗. เงินบ้านหนึ่งจากยอด	✓	✓	-	-
๘. เงินช่วยเหลือ ๓ เท่า ของ				
- เงินบ้านนาบุญ	✓	✓	-	-
- เงินเพิ่มร้อยละ ๒๕	✓	- ๒/	✓	-
- เงิน ช.ค.บ	- ๒/	- ๒/	-	-

หมายเหตุ : ๑/ เงิน ช.ค.บ. และเงินช่วยเหลือ ๓ เท่า ของ ช.ค.บ. จ่ายจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
ของกลางประเภทเงินช่วยเหลือค่าครองชีพผู้รับบ้านนาบุญ (ช.ค.บ.) (ยกเว้น ช.ค.บ. ตำแหน่งครูบ้านนาบุญเบิกจ่าย
จากเงินอุดหนุน บ้านหนึ่งบ้านนาบุญครู)

- ๒/ ค่าราชการถ่ายโอน (ทุกตำแหน่ง) หักได้เฉพาะส่วนที่จ่ายจากเงินสมทบ กบข
- ๓/ ค่าราชการบ้านนาบุญถ่ายโอนทุกตำแหน่ง ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบ้านนาบุญ
- ๔/ กรณีเงิน ช.ค.บ. ของข้าราชการบ้านนาบุญถ่ายโอน (ถ้ามี) ให้จ่ายจากเงินอุดหนุน
- ๕/ กรณีครู/ครูถ่ายโอน/ครูผู้ดูแลเด็กทุกราชการเบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป สักทั้งราชการที่เกษียณแล้วกับ
(ถ้าบ้านหนึ่ง บ้านนาบุญ) ยกเว้น เงินเพิ่มร้อยละ ๒๕ จากเงินบ้านนาบุญ เบิกจ่าย จากเงินส่งสมทบ กบข.

๒

๒.๒ กรณีเงินบำเหน็จลูกจ้างทุกประเภทไม่สามารถรับมาหักจากเงินส่งสมทบ กบท. ได้ โดย

- กรณีลูกจ้างประจำ ค่าแรงส่งการโรงโรงเรียน เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุน
- กรณีลูกจ้างประจำตำแหน่งอื่น จ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หมวดค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุลักษณะค่าตอบแทน หรือหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำประมาณการรูปแบบของระบบบัญชีคอมพิวเตอร์ ต้องจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ประเภทเงินบำเหน็จลูกจ้างประจำ

- กรณีลูกจ้างประจำจ่ายโอน ซึ่งแบ่งสัดส่วนจ่ายโดยจ่ายจากเงินอุดหนุนและเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓. เงินส่งสมทบส่วนที่เหลือหลังจากหักเงินดังกล่าวข้างต้นให้นำส่งสำนักงาน กบท. หากเมื่อรวมรายการที่ต้องนำไปหักแล้วมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินส่งสมทบ กบท. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินยกย่องบำเหน็จบำนาญ เพื่อเบิกจ่ายให้ผู้มีสิทธิต่อไป

๒.๔ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขออนุมัติโอนเงิน กบท. ประจำปีงบประมาณที่ผ่านมา โดยขอโอนในช่วงต้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ จากเงินส่งสมทบ กบท. ที่ได้ตั้งจ่ายไว้แล้วในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่ออำนวยความสะดวกและรวดเร็วในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ให้แก่ผู้มีสิทธิ และหากงบประมาณที่ตั้งส่งสมทบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ มีไม่เพียงพอหรือมีรายจ่ายเกิดขึ้นใหม่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญ ต้อง

๒.๕ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีรายจ่ายบำเหน็จบำนาญเกิดขึ้นใหม่ภายหลังจากที่ได้ส่งเงินสมทบ กบท. แล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายงานจังหวัดเพื่อขออนุมัติโอนเงิน กบท. ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจ่ายผู้มีสิทธิต่อไป

๒.๖ การคืนเงินเพื่อจ่ายส่งกองทุนฯ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้หักเงินสมทบ กบท. ไว้จ่ายเป็นเงินบำเหน็จบำนาญทั้งปีแล้ว บวกกว่ามีเงินดังกล่าวเหลือจ่าย ทั้งนี้ อาจจะเป็นกรณีทีในระหว่างปีข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับบำนาญชดเชยจากที่รับบำนาญ หรือมีข้าราชการบำนาญรายได้ถึงแก่ความตายทำให้มีภาระในการจ่ายบำนาญน้อยลง เมื่อสิ้นปีหากมีเงินเหลือจ่ายเป็นจำนวนเท่าใด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำส่งสำนักงาน กบท. แล้วรายงานจังหวัดทราบด้วย และกรณีข้าราชการบำนาญถึงแก่ความตายแล้วจะต้องส่งคืนบำนาญเหลือจ่าย ให้ส่งหลักฐานใบมรณบัตรหรือทั้งทะเบียนผู้รับบำนาญดังกล่าว แนบมาด้วยทุกครั้ง

๓. การส่งเงินสมทบ กบท. กรณีค้างส่ง ส่งขาด/ส่งเกิน

๓.๑ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค้างส่งเงินสมทบและหรือส่งเงินสมทบไม่ครบถ้วนในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเงินสมทบที่ค้างส่งตามจำนวนที่สำนักงาน กบท. แจ้งยอดค้างส่ง โดยส่งมาพร้อมกับเงินสมทบที่จะต้องส่งประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๒ กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบ กบท. ตามข้อ ๓.๑ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมหรือโอนแก้ไขเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยตั้งหรือโอนไปเพิ่มในงบกลางรายจ่ายตามข้อผูกพันประเภทเงินสมทบ กบท. เพื่อส่งเงินสมทบ กบท. ให้ครบถ้วน

๓.๓ กรณีในปีงบประมาณที่ผ่านมา หากมีการส่งสมทบเกินให้นำจำนวนเงินที่ส่งเกินไปหักออกจากจำนวนเงินที่ต้องส่งสมทบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ด้วย ทั้งนี้หากเงินสมทบที่ส่งเกินในแต่ละปีมีจำนวนไม่เกิน ๓๐ บาท และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่นำเงินส่งเกินดังกล่าวไปหักออกจากเงินที่ต้องส่งสมทบในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ สำนักงาน กบท. จะดำเนินการปรับปรุบัญชีเงินสมทบที่ส่งเกินโดยจะนำเงินเงินสมทบ กบท. เพื่อมิให้เงินภาระทางบัญชีต่อคณะผู้บริหารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

๓.๕ การขอคืนเงินส่วนที่เกิน/การขอโอนเงินสมทบ กบพ. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แจ้งข้อบัญญัติ และเลขที่บัญชีที่ต้องการโอนเงินดังกล่าว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ไว้สำรับงาน (กบพ.) ด้วย

๔. การส่งเงินสมทบ กบพ. กรณีไม่มีการทวงคืนข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
กรณีที่ต้องกรบการขอส่วนท้องถิ่น ได้ตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเงินสมทบ กบพ. ด้วย โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจาก
ยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวางจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม (โดยจัดทำตามตัวอย่างแบบท้าย
พร้อมส่งคำนวณถ่วงงบประมาณมาด้วย)

๕. การส่งเงินสมทบ กบพ. กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลสมัยเปลี่ยนฐานะเป็นเทศบาล

กรณี้องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ก่อนวันที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเทศบาลนครประกาศกระทรวงมหาดไทย การจัดส่งเงินสมทบ
กบพ. ให้คำนวณในอัตราร้อยละ ๑

หากเมื่อได้ทำการประกาศใช้เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
ที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงฐานะอีก ซึ่งเทศบัญญัติที่ประกาศใช้นั้นมีประมาณการรายรับรายการใดสูงกว่า
ข้อบัญญัติ ฯ เดิมตามวรรคหนึ่ง จะต้องส่งเงินสมทบ กบพ. เพิ่มเติม โดยคำนวณในอัตราร้อยละ ๒ เฉพาะประมาณการ
รายรับส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น (ยกเว้น ประมาณการรายรับรายการพันธุบัตร เงินกู้ เงินที่มีผู้อุทิศให้ และเงินอุดหนุน)

๖. การส่งเงินสมทบ กบพ. กรณีไม่มีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ

กรณี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ เช่น
กิจการประปา กิจการขนส่ง ฯลฯ ซึ่งจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติแยกจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีจะต้อง
ดำเนินการจัดส่งเงินสมทบ กบพ. ในส่วนนี้ด้วย โดยไม่ต้องนำประมาณการรายรับประเภทเงินที่งบประมาณทั่วไป
ช่วยเหลือเฉพาะการซึ่งตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายเฉพาะการ มารวมในการคำนวณ

๗. วิธีโอนเงิน

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งเงินสมทบ กบพ. พร้อมเช็คที่หนังสือแนบส่งโดยเลข
เลขที่หนังสือและวันที่ให้ครบถ้วนถูกต้องพร้อมหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารรถติดต่อได้โดยตรงกับผู้รับผิดชอบ
โดยผู้ติดต่อ นายเชียรเชิด หรือตำแหน่งนักบริหารส่งจ่ายในนาม "กองทุนบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น" ถึง

- สำนักงานกองทุนบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
- ส่วนบำนาญบำนาญและสวัสดิการ
- สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

และให้สำเนาหนังสือดังกล่าวรายงานจังหวัดทราบด้วย

รูปแบบและการจัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ พร้อมคำอธิบายรายละเอียด
ตัวอย่างที่ 1 และ ตัวอย่างที่ 2

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมโดยนำรายรับที่เพิ่มขึ้นจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ประจำปีงบประมาณที่ได้ตั้งรับไว้ และให้นำรายรับที่เพิ่มขึ้นมาตั้งเป็นข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่..... ตามที่แสดงในสภา

หากยอดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่.... เป็นยอดรายรับที่รวมเงินอุดหนุน (**รวมถึงรายรับที่มีเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น**) ดังนั้น การคำนวณส่งเงินสมทบ**จะต้องนำรายรับทั้งสิ้นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่..... หัก เงินอุดหนุน คงเหลือเท่าไรให้คำนวณส่งสมทบ เทศบาลและเมืองพัทยา** จำนวนส่งสมทบในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนส่งสมทบในอัตราร้อยละ 1 **ดังตัวอย่างที่ 1 เป็นการจัดทำเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่.....ของเทศบาล**

กรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมโดยนำรายรับที่เพิ่มขึ้นจากประมาณการรายรับตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ ประจำปีงบประมาณที่ได้ตั้งรับไว้ และได้้นำรายรับที่เพิ่มขึ้นมาตั้งเป็น ข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่.... ตามที่แสดงในสภา

หากยอดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่.... เป็นยอดรายรับที่ไม่รวมเงินอุดหนุน (**หมายถึงรายรับที่มียอดเงินอุดหนุนไม่เพิ่มขึ้น คือคิดลบ**) ดังนั้น การคำนวณส่งเงินสมทบ**จึงนำรายรับทั้งสิ้นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่..... คำนวณส่งสมทบ กรณีเทศบาลและเมืองพัทยา** จำนวนส่งสมทบในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนส่งสมทบในอัตราร้อยละ 1 **ดังตัวอย่างที่ 2 เป็นการจัดทำเทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่.....ของเทศบาล**

หมายเหตุ : ตัวอย่างที่ 1 และ 2 สามารถดาวน์โหลดในเว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
www.dla.go.th

คำแถลงงบประมาณ
ประกอบงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....

ท่านประธานสภา และสมาชิกสภาเทศบาล,

ตามที่สภาเทศบาล..... ได้พิจารณาอนุมัติเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ไปแล้ว รับ

บัดนี้ ปรากฏว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติไม่พอกำไรใช้จ่าย มีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่าย
เพิ่มเติม เนื่องจาก.....

ประกอบกับเทศบาล..... มีรายรับทั้งสิ้นสูงกว่าประมาณการรายรับ เป็นเงินจำนวน 1,200,804.67 บาท
ทำให้มีความจำเป็นต้องตั้งเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ ... เป็นเงินจำนวน 1,200,000.00 บาท
ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

(.....)
นายกเทศมนตรี.....

♦ การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญการณีนี้อัตโนมัติ/เทศบาล/เทศาภิบาล/ อบ.ประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

กรณีที่ยังคงการปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำบัญชีอัตโนมัติ/เทศบาล/เทศาภิบาล/ อบ.ประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องชำระทั้งจ่ายเพิ่มเติม (ไม่ต้องนำรายรับประเภทกันสับศู เงินที่มีผู้กู้คืนให้ และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ) โดยเทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1 กรณีขม 2 คำแห่ง หรือหากประสงค์จะส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเต็มบาทกรณีคำนวณแล้วมีเศษกลางจะปัดขึ้นหรือจะปัดขึ้นเป็น 1 บาทก็ได้โดยจะถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 1

ประมาณการรายรับ
 งบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่ ...
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
 ของเทศบาล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

รายรับ	ประมาณการรายรับ ตั้งไว้	รับจริง	รายรับที่เพิ่มขึ้น ในครั้งปี	ยอดประมาณการ
ก. รายได้ภาษีอากร				
1. ภาษีอากร				
1.1 ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง (รวม)	212,800.00	226,427.80	13,627.80	9,000.00
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	35,000.00	36,997.70	1,997.70	
ภาษีบำรุงท้องที่	177,000.00	188,630.10	11,630.10	
ภาษีป้าย	800.00	800.00	-	
ฯลฯ				
2. ภาษีที่รัฐบวกรวม (รวม)	9,320,000.00	10,510,896.05	1,190,896.05	1,100,304.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม พ.ร.บ.กำหนดแผนฯ	4,523,000.00	4,943,357.23	420,357.23	
ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1/9	1,542,900.00	1,631,581.66	88,681.66	
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	24,700.00	13,901.12	- 10,798.88	
ภาษีสุรา	902,000.00	952,249.08	50,249.08	
ภาษีสรรพสามิต	1,741,400.00	2,568,228.96	826,828.96	
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม	586,000.00	401,578.00	- 184,422.00	
ฯลฯ				
ข. รายได้พิเศษในภาษีอากร				
1. หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับ และใบอนุญาต (รวม)	77,350.00	126,852.33	49,302.33	20,000.00

รายรับ	ประมาณการ รายรับ ตั้งไว้	รับจริง	รายรับที่เพิ่มขึ้น ในครั้งนี้	ยอดประมาณ หนี้
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตขายสุรา	500.00	616.92	116.92	
ค่าธรรมเนียมบัตรประชาชน	350.00	190.00	140.00	
ค่าปรับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจร	1,200.00	400.00	- 800.00	
ค่าปรับการผิดสัญญา	10,000.00	32,794.00	22,794.00	
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการโฆษณา	1,000.00	860.00	- 140.00	
ค่าภาคหลวงแร่	18,100.00	38,971.01	20,871.01	
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	46,200.00	52,610.40	6,410.40	
ฯลฯ				
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน (รวม)	90,000.00	75,898.45	- 14,101.55	
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	90,000.00	75,898.45	- 14,101.55	
ฯลฯ				
3. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและ การพาณิชย์ (รวม)	240,000.00	209,820.00	-30,180.00	-
รายได้จากสาธารณูปโภคและ การพาณิชย์ (จำหน่ายน้ำประปา)	240,000.00	209,820.00	-30,180.00	
ฯลฯ				
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด (รวม)	201,000.00	120,860.04	80,139.96	
ค่าขายแบบไม่เล่นคำร้อง	200,000.00	114,100.00	- 85,900.00	
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	1,000.00	6,660.04	5,660.04	
เงินอุดหนุนให้		100.00	100.00	
ฯลฯ				
๓. หมวดเงินช่วยเหลือ (รวม)	9,828,600.00	9,900,000.00	71,400.00	70,696.00
เงินอุดหนุนทั่วไป	9,828,600.00	9,900,000.00	71,400.00	70,696.00
ฯลฯ				
รวมยอดทั้งสิ้น	19,969,750.00	21,170,554.67	1,200,804.67	1,200,000.00

วิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุน

รายรับที่เพิ่มขึ้นจริง เมื่อคำนวณส่งเงินสมทบ(ไม่รวมเงินอุดหนุน และเงินอุดหนุน) จำนวน 1,129,304.67 บาท
(11,270,454.67 - 10,141,150.00)

(รายรับตั้งขึ้นจริง) - (รายรับที่ประมาณการไว้ของส่งเงิน)

นำมาจัดหักงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่.....

จำนวน 1,200,000.00 บาท

ต้องหักจ่ายส่งสมทบในอัตราร้อยละ 2

จำนวน 22,586.00 บาท

$(1,200,000.00 - 70,696) = 1,129,304 \times 2\%$

(ยอดที่นำมาหักจ่ายงบประมาณทั้งสิ้น - เงินอุดหนุน)

คำแถลงงบประมาณ
ประกอบงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.....

ท่านประธานสภาฯ และสมาชิกสภาเทศบาล.....

ตามที่สภาเทศบาล..... ได้พิจารณาอนุมัติเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ไปแล้ว นั้น

บัดนี้ ปรากฏว่างบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้รับอนุมัติไว้ก่อนแก่การใช้จ่าย มีความจำเป็นต้องตั้งรายจ่าย
เพิ่มเติม เนื่องจาก.....

ประกอบกับเทศบาล..... มีรายรับทั้งสิ้นสูงกว่าประมาณการรายรับ เป็นเงินจำนวน 800,804.67 บาท
ทำให้มีความจำเป็นต้องตั้งเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่ .. เป็นเงินจำนวน 800,000.00 บาท
ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

(.....)
นายกเทศมนตรี.....

- การส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่มีข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

กรณีซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งเงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญฯ โดยในการคำนวณส่งเงินสมทบให้คำนวณจากยอดประมาณการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะตั้งจ่ายเพิ่มเติม (ไม่หักเงินนำจ่ายกับประเภทเงินอุดหนุน เงินกู้ เงินที่มีผู้กู้คืนให้ และเงินอุดหนุน มารวมคำนวณ) โดยเทศบาลและเมืองพัทยาให้คำนวณในอัตราร้อยละ 2 องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบลให้คำนวณในอัตราร้อยละ 1 ทศนิยม 2 ตำแหน่ง หรือหากประสงค์จะส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเต็มบาทกรณีคำนวณแล้วมีเศษสตางค์จะปัดทิ้งหรือจะปัดขึ้นเป็น 1 บาทก็ได้โดยจะถือว่าได้ส่งเงินสมทบครบถ้วนถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 2

ประมาณการรายรับ
 งบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติม ฉบับที่
 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.
 ของเทศบาล.....อำเภอ..... จังหวัด.....

รายรับ	ประมาณการรายรับตั้งไว้	รับจริง	รายรับที่เพิ่มขึ้นในครั้งนี	ยอดประมาณการ
ก. รายได้ภาษีอากร				
1. ภาษีอากร				
1.1 ภาษีที่จัดเก็บเอง (รวม)	212,800.00	226,427.80	13,627.80	9,000.00
ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	35,000.00	36,997.70	1,997.70	
ภาษีบำรุงท้องที่	177,000.00	188,630.10	11,630.10	
ภาษีป้าย	800.00	800.00		
ฯลฯ				
1.2 ภาษีที่รัฐบาลจัดสรร (รวม)	9,320,000.00	10,510,896.05	1,190,896.05	771,000.00
ภาษีมูลค่าเพิ่ม พ.ร.บ.กำหนดแผนฯ	4,523,000.00	4,943,357.23	420,357.23	
ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1/9	1,542,900.00	1,631,581.66	88,681.66	
ภาษีธุรกิจเฉพาะ	24,700.00	13,901.12	10,798.88	
ภาษีสุรา	902,000.00	952,249.08	50,249.08	
ภาษีสรรพสามิต	1,741,400.00	2,568,228.96	826,828.96	
ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม	586,000.00	401,578.00	184,422.00	
ฯลฯ				
ข. รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร				
1. หมวดค่าธรรมเนียมค่าปรับ และใบอนุญาต (รวม)	77,350.00	126,652.33	49,302.33	20,000.00

รายรับ	ประมาณการ รายรับ ตั้งไว้	จริงจริง	รายรับที่เพิ่มขึ้น ในครึ่งปี	ยอดประมาณ การ
ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบอนุญาตขายสุรา	500.00	616.92	116.92	
ค่าธรรมเนียมเปิดประกาศ	350.00	490.00	140.00	
ค่าปรับผู้กระทำความผิดกฎหมายจราจร	1,200.00	400.00	- 800.00	
ค่าปรับการผิดสัญญา	10,000.00	32,704.00	22,704.00	
ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการโฆษณา	1,000.00	860.00	- 140.00	
ค่าภาคหลวงแร่	18,100.00	38,971.01	20,871.01	
ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	46,200.00	52,610.40	6,410.40	
ราคา				
หมวดรายได้จากรัศมีสิน (รวม)	90,000.00	75,898.45	- 14,101.55	-
ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	90,000.00	75,898.45	- 14,101.55	
ราคา				
3. หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและ การพาณิชย์ (รวม)	240,000.00	209,820.00	-30,180.00	-
รายได้จากสาธารณูปโภคและ การพาณิชย์ (จำหน่ายน้ำประปา)	240,000.00	209,820.00	-30,180.00	
ราคา				
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด (รวม)	201,000.00	120,860.04	- 80,139.96	-
ค่าขายแบบแปลนคำร้อง	200,000.00	114,100.00	85,900.00	
รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ	1,000.00	6,660.04	5,660.04	
เงินอุดหนุน	-	100.00	100.00	
ราคา				
๓. หมวดเงินช่วยเหลือ (รวม)	9,828,600.00	9,500,000.00	- 328,600.00	-
เงินอุดหนุนทั่วไป	9,828,600.00	9,500,000.00	- 328,600.00	
ราคา				
รวมยอดทั้งสิ้น	19,969,750.00	20,770,554.67	800,804.67	800,000.00

วิธีการคำนวณส่งเงินสมทบกองทุนฯ

รายรับที่เพิ่มขึ้นจริง เมื่อคำนวณส่งเงินสมทบฯ (ไม่รวมเงินอุดหนุน และเงินอุดหนุน) จำนวน 1,129,304.67 บาท
(11,270,454.67 - 10,141,150.00)

(รายรับที่เพิ่มขึ้นจริง - (รายรับที่ประมาณการไว้โดยต้นสังกัด))

นำมาจัดหาระยะประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ฉบับที่.....

จำนวน 800,000.00 บาท

ต้องหักจ่ายส่งสมทบในอัตราร้อยละ 2

จำนวน 16,000.00 บาท

(800,000.00 x 2% = 16,000.00)

ที่ มท ๐๘๐๘.๘/๑ ๒๐๕๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การรายงานข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในถึงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒
ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ (แบบ ๑)
- ๒. แบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ (แบบ ๒)

ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการส่วนท้องถิ่นและ มาตรา ๒๔ กำหนดให้ก่อนสิ้นเดือนสุดท้ายของปีงบประมาณทุกปีให้เจ้าหน้าที่ควบคุมเกษียณอายุข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นตั้งบัญชีไว้ในมาตรา ๒๒ ยื่นบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในถึงงบประมาณถัดไปต่อคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น (กบท.)

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ในภาวะ เดียวความพร้อมการจัดทำงบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) และการสำรองเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงขอให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับ บำเหน็จบำนาญ ในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีอายุจะครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ คือตั้งแต่ระหว่าง ๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๕๐ กันยายน ๒๕๖๑ (เกษียณ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑) แยกตามประเภท ตามแบบ ๑ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

(๒) ให้ส่วนงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดรวบรวมข้อมูลขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ตามข้อ (๑) และจัดทำแบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จ บำนาญในถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามแบบ ๒ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

(๓) ให้จังหวัดจัดส่งสำเนาแบบ ๑ และ แบบ ๒ ตามข้อ (๑) และข้อ (๒) ตามลำดับ ให้สำนักงาน กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบท.) ภายในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐

อนึ่ง สำหรับบุคลากรด้านการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่เกษียณอายุ ในถึงงบประมาณ ๒๕๖๐ (๓๐ กันยายน ๒๕๖๐) และต้องใช้งบประมาณแผ่นดิน งบเงินอุดหนุนสำหรับการ จัดการศึกษาภาคบังคับ (ค่าบำเหน็จ บำนาญ) เพื่อให้ผู้รับบำเหน็จบำนาญดังกล่าวได้รับเงินบำเหน็จ บำนาญ ซึ่งเป็นเงินในการดำรงชีพอย่างต่อเนื่องจากเงินเดือน และป้องกันการร้องเรียนจากผู้รับบำนาญที่ได้รับความเดือดร้อนจนผลการได้รับเงินบำเหน็จบำนาญล่าช้า จึงขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

/พิจารณา...

พิจารณาดำเนินการแจ้งข้าราชการที่เกษียณอายุดังกล่าว ยื่นขอรับบำเหน็จบำนาญล่วงหน้า ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔๑ บรรคสอง
กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุให้ยื่นคำขอรับบำเหน็จหรือบำนาญต่อราชการ
ส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัดล่วงหน้าได้เป็นเวลา ๕ เดือนก่อนวันครบเกษียณอายุตามหลักเกณฑ์ที่
กระทรวงมหาดไทยกำหนด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดุสิต สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี วิทยาราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๒๙๓-๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๓๓-๓๐๓๖
โทรสาร ๐-๒๒๙๓-๘๕๐๙

แบบสรุปบัญชีรายชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญ
ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 (เกษียณ ณ วันที่ 30 กันยายน 2561)

จังหวัด.....

ที่	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	จำนวนข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะเกษียณอายุ 30 กันยายน 2560 (ราย)					หมายเหตุ
		ครู	ครู ถ่ายโอน	ครู ผู้ดูแลเด็ก	ข้าราชการ ถ่ายโอน	ข้าราชการ ตำแหน่งอื่น	
1	องค์การบริหารส่วนจังหวัด						
2	เทศบาล/เมือง/พัทยา จำนวน แห่ง 2.1 เทศบาล						
	2.2 เทศบาล						
						
3	องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน แห่ง 3.1 อบ.ต.						
	3.2 อบ.ต.						
						
	รวมทั้งสิ้น (1) + (2) + (3) แห่ง						

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน

.....

ตำแหน่ง อดีตรองผู้ว่าราชการจังหวัด.....

วันที่.....

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :
แบบพิมพ์ต่าง ๆ

แบบขอรับบำเหน็จหรือบำนาญ

เรื่องขอรับ บำเหน็จตกทอด บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ

ชื่อ..... ชื่อสกุล.....

หมายเลขประจำตัวประชาชน - - - -

ตำแหน่งสุดท้าย..... สังกัด..... จังหวัด.....

๓. ชื่อเดิม..... ชื่อสกุลเดิม.....

๒. เกิดวันที่..... ตรงกับวัน.....

๓. ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา.....

๔. ให้ลงรายการเมื่อเริ่มเข้ารับราชการ ดังนี้

ก. ตำแหน่ง.....

ข. สังกัด..... จังหวัด.....

ค. เมื่อวันที่.....

ง. อายุ.....

จ. ได้รับเงินเดือน หรือเงินประเภทใด เดือนละเท่าใด

๕. ระหว่างเข้ารับราชการ

ก. ได้เลื่อน ย้าย หรือโอนตำแหน่งกี่ครั้ง วันเดือนปีใด เมื่อย้ายหรือโอนตำแหน่งให้ชี้แจงหลักฐานว่าโอนโดยเจ้ากระทรวง ทบวง กรม หรือโอนย้ายโดยคำสั่งขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่สังกัด ขอโอนหรือเพราะลาออกโดยสละใจสมัครของตนเอง ให้ส่งหลักฐาน (ถ้ามี) ไปด้วย

ข. ตั้งแต่แรกเข้ารับราชการจนออกจากราชการ ได้รับเงินเดือนใด เท่าไร ให้ลงรายละเอียดในแบบสำหรับกรอกรายการรับเงินเดือนตามเงินที่ได้รับจริง

ค. ถ้าปรากฏว่าวันเดือนปีใดขาดเบิกเงินเดือนเพราะเหตุใด ให้หมายเหตุให้ชัดเจนพร้อมทั้งส่งหลักฐานแห่งการขาดเบิกเงินเดือนไปด้วย (ถ้ามี)

๖. ให้ลงรายการเมื่อออกจากราชการดังนี้

ก. ออกเพราะเหตุใด.....

ข. เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ค. อายุ.....

ง. ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ.....บาท

เงินเก็บ (ถ้ามี)..... เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินเดือนละ.....บาท

๗. ก่อนเข้ารับราชการครั้งนี้ (คืนก่อนวันหลังรายการในแบบรายการรับเงินเดือน)
 เคยรับราชการทาง.....จังหวัด.....
 มาแล้วตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.
 ออกจากราชการครั้งนั้นเพราะเหตุใด..... ได้รับบำนาญปีละ.....บาท..... สตางค์
 หรือเดือนละ.....บาท..... สตางค์ หรือนำเงินเป็นเงิน..... บาท..... สตางค์
๘. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายงานในเรื่องและแบบ บ.พ ที่ได้ส่งวันนี้เป็นการถูกต้องแล้ว ถ้าปรากฏว่าผิดความจริง
 และเกิดการเสียหายแก่ทางราชการ ข้าพเจ้ายอมให้ใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องข้าพเจ้าในทางอาญาได้
 ข้าพเจ้ามีเงินราชการรวมทั้งสิ้นประมาณ.....ปี

ลงชื่อ.....
 (.....)
 วันที่.....

คำเตือน

๑. การลงรายละเอียดในแบบรายการรับเงินเดือน ถ้าผู้ขอใบแจ้งราชการอยู่หลายพร้อม ต้องส่งรายการนี้ด้วยตัวเองทุกฉบับ
 จะเงินส่วนหนึ่งขอไปไม่ได้ เว้นแต่เวลากระทรวงได้ส่งแยกพิจารณาด้วยตนเองหรือบ้านอยู่ตามที่ได้กรอกกรรมการ
 ไว้ในข้อ ๗
๒. ในระหว่างเวลาที่ยื่นแบบรายการไปสภานิติบัญญัติแล้วจะพบเหตุ และขอขานมือขอรับรองไว้ทุกๆ ทหารว่า ได้เคยรับราชการ
 ที่ใด และได้เคยออกจากราชการไปเพราะเหตุใด หรือไม่มี
๓. ผู้ยื่นขอรับบำเหน็จบำนาญ ณ ราชการส่วนท้องถิ่น ให้ยื่นเงินดังกล่าว ณ ราชการส่วนท้องถิ่นแห่งนั้น

รายการรับเงินติดของ

บ.พ.๒

พ.ศ.	สังกัดและตำแหน่ง	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	หมายเหตุ

ขอรับรองความถูกต้อง

ตั้งชื่อ

(ตำแหน่ง)

ตำแหน่ง

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นระดับ ๔)

ผู้ขอรับบำเหน็จบำนาญได้ถูกเกณฑ์เข้ารับราชการทหารสำรอง และภายหลังกลับเข้ารับราชการ หรือโอนระหว่างรับราชการได้บุคคลที่เป็นทหาร ให้สมัครและขอให้ทราบว่ามีรับราชการทหารสำรองใด ซึ่งคิดได้ ซ้ำหรือไม่ได้ เลขทะเบียน (เดือนนาย) เท่าใด ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานการตอบรับราชการ ทหารมาคำนวณบำเหน็จบำนาญให้ คำขอรับผู้ถูกเกณฑ์เป็นทหารแล้วได้เข้ารับราชการ และศาลออกจากราชการแล้ว ภายหลังกลับเข้ารับราชการอีก หรือเข้ารับราชการแล้วได้รับบำเหน็จบำนาญแล้ว และเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นต้องแนบยอดให้ทราบและศาลทหารไม่อาจทราบการทหาร คำนวณรับบำเหน็จบำนาญได้

ใบรับรองสมุดประวัติและเวลาทัศนระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้รับ
ประกาศใช้กฎอัยการศึก
(ผู้รับรองจะต้องเป็นหัวหน้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

สถานที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ขอรับรองสมุดประวัติและเวลาราชการทัศนของ..... ตำแหน่ง.....

สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด..... ดังนี้

๑. รับรองสมุดประวัติ

๓.๓ สมุดประวัติที่ส่งไว้ให้ตรวจสอบถูกต้องแล้ว

๑.๒ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการ โดยไม่ได้รับเงินเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๑.๓ มีวัน ป่วย ลา ขาด หรือพักราชการ โดยได้รับเงินเดือนครึ่งหนึ่งหรือได้รับเงินเดือนไม่เต็มเดือน

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๓.๔ เงินเดือนเดือนสุดท้าย... ..บาท เงินเพิ่ม.....บาท รวม.....บาท

เบิกเงินวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ได้รับจริงในเดือนนี้.....บาท

๑.๕ เคยขอรับเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญแล้วตามหนังสือที่.....

๑.๖ ส่งสำเนาคำสั่งเลื่อนเงินเดือนครั้งสุดท้าย(สำหรับเบิกจ่ายเงินเดือนเป็นเงินก้อน) มาด้วยแล้ว

๒. รายนามเวลาราชการหรือคุณ ระหว่างประจำปฏิบัติหน้าที่ในเขตที่ได้ประกาศกฎอัยการศึก

๒.๓ พ.ศ. ๒๕๑๙ (หัวราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๑๙ ถึงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐ รวม ๓ เดือน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการหรือคุณ ตาม ๒.๓ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๒ พ.ศ. ๒๕๓๔ (หัวราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๔

รวม ๒ เดือน ๘ วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการหรือคุณ ตาม ๒.๒ รวม.....เดือน.....วัน

๒.๓ พ.ศ. ๒๕๓๔ (ในเขต ๒๑ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

รวม ...๗...ปี.....๖...เดือน...๑๐...วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการหรือคุณ ตาม ๒.๓ รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

๒.๔ พ.ศ. ๒๕๔๓ (ในเขต ๒๐ จังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๓๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

รวม ...๒...ปี.....๖...เดือน...๓...วัน)

ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่..... รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

หัก วันลาป่วย(.....วัน) วันลากิจ(.....วัน) รวม.....เดือน.....วัน

คงเหลือเวลาราชการหรือคุณ ตาม ๒.๔ รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

รวมเป็นเวลาราชการหรือคุณทั้งสิ้น รวม.....ปี.....เดือน.....วัน

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จลดทอด บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำนาญพิเศษ

ชื่อ .. ชื่อสกุล .. เกิดวันที่ .. ตำแหน่ง ..

ระดับ .. สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น .. จังหวัด ..

๑. เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ .. ตำแหน่ง ..

สังกัด .. จังหวัด ..

ยกฐานะหรือเปลี่ยนฐานะจากข้าราชการวิสามัญเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่ ..

สังกัด .. จังหวัด ..

๒. ออกจากราชการด้วยเหตุ .. เมื่อวันที่ ..

๓. เวลาราชการปกติ

ปี .. เดือน .. วัน ..

ตั้งแต่วันที่ ..

ตั้งแต่วันที่ ..

ตั้งแต่วันที่ ..

๔. เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ - วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๐

ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ - วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘

ตั้งแต่วันที่ ..

ตั้งแต่วันที่ ..

รวมเวลาราชการพิเศษ

หักวันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่จะเกษียณอายุราชการ

หัก วัน ลา พัก ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คงได้เวลาราชการพิเศษที่แท้จริง

รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ

เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการ

สำหรับคำนวณขั้นพื้นฐาน

๕. เงินเดือนเดือนสุดท้าย .. บาท เงินเพิ่ม .. บาท (ถ้ามี รวมเป็นเงิน .. บาท

๖. เงิน ..

๗. เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ ..

(ผู้มีรับราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป ไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕)

๘. เงิน .. ซึ่งคำนวณเก็บว่ายอดเงินที่ถูกตัดจ่ายให้ .. บาท

ลงชื่อ .. เจ้าหน้าที่ยื่นเรื่อง

(..)

ลงชื่อ .. ผู้ตรวจ

ตำแหน่ง ..

(ไม่ต่ำกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระดับ ๕ มี.๒๕๕)

เรื่องขอรับบำเหน็จตกทอด

ป.ท.๕

เขียนที่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จตกทอด

เรียน

ข้าพเจ้า, เกี่ยวข้องกับผู้ตายโดยเป็น.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... ขอยื่นเรื่องราวดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าขอร่วมท้องเงินผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล.....

ตำแหน่ง..... สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น.....

ได้ตั้งบำเหน็จ..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตามมรณบัตรเลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้ายเดือนละ..... บาท เงินเพิ่ม (ถ้ามี)..... บาท

รวมเป็นเงินเดือนละ..... บาท

ผู้รับบำนาญตามชื่อ..... ชื่อสกุล.....

รับบำนาญครั้งสุดท้ายจากราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด.....

(ก่อนรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด..... จังหวัด.....

ตำแหน่ง.....)

ได้ตั้งบำเหน็จ..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตามมรณบัตรเลขที่..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ..... บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ..... บาท

ได้รับเงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ..... บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ..... บาท

๒. คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล..... ได้
 สมรสกันเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ตามใบสำคัญการสมรสเลขที่.....ออก ณ
 สำนักทะเบียน.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....(ถ้าเป็นภริยา
 หรือสามีซึ่งสมรสก่อนประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์คือ ก่อนวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๗๘ ให้ส่ง
 ใบรับรองของผู้ที่เชื่อถือได้ไปด้วย ถ้าสมรสตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๗๘ เป็นต้นมา ให้ส่งสำเนาการจดทะเบียนสมรสไปด้วย ข้าพเจ้ามีบุตรกับผู้ตาย รวม.....คน คือ

- (๑).....เกิดวันที่...../...../.....
- (๒).....เกิดวันที่...../...../.....
- (๓).....เกิดวันที่...../...../.....
- (๔).....เกิดวันที่...../...../.....
- (๕).....เกิดวันที่...../...../.....

๓. บิดาผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....อยู่
 บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....เวลานี้ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 มาดาของผู้ตายชื่อ.....ชื่อสกุล.....
 อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....เวลานี้ยังมีชีวิตอยู่ หรือถึงแก่กรรมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๔. ข้าพเจ้ารับรองว่า ทายาทนอกจากที่กล่าวข้างต้น ไม่มีทายาทอื่นใดอีก หากปรากฏภายหลังว่ามี
 ทายาทอื่นที่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของผู้ถึงแก่กรรมร้องคัดค้านหรือแย้งสิทธิประการใดแล้ว ขอรับ
 มิติดัดใช้ความเสียหายของทางราชการทั้งสิ้น ข้าพเจ้าและผู้ถึงแก่กรรมตลอดจนทายาททั้งหมดไม่เป็นผู้
 ต้องห้าม ความความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาณข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๕๒,
 ๕๓, ๕๔ และมาตรา ๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖ พร้อมหนังสือนี้ข้าพเจ้าได้ส่ง

- (๑) สำเนามรณบัตร
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) ใบสำคัญการสมรส
- (๔) หนังสือรับรองทายาท (ภริยา สามี หรือบุตรแล้วแต่กรณี)
- (๕) สติบัตรของบุตรที่เป็นทายาททุกคน มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

.....
 (.....)

หมายเหตุ ข้อความใดที่ไม่ต้องการให้ขีดฆ่าออก

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่ทางราชการ

บ.ท.๖

เขียนที่
วันที่ เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ..... ว่า การขอรับเงินบำนาญทดแทนและเงินช่วยเหลือในฐานะเป็นทายาทของผู้ตายชื่อ..... ชื่อสกุล..... ซึ่งตายเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ถูกต้องและครบถ้วนแล้วและไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหลืออยู่อีก ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใดข้าพเจ้ายินยอมขอใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิติดต่อกับค่าเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๓๐ วันนับจากที่ทางราชการส่วนท้องถิ่น แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้เป็นที่สำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ขอ
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....

รหัสไปรษณีย์.....

ใบนทรกเบิกเงินบ้านเหมืองบ้านนาญค่าตอบแทนภูมิภาคที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ลำดับ	รายการ	อัตรา บ้านนาญที่ ได้รับ อนุญาต	งคเบิก		คงเบิก	หมายเหตุ
๑.	เดือน บ้านนาญปกติเขตหตุคตมทน นาย ก. เงินเพิ่มบ้านนาญ					
๒.	บ้านนาญปกติเขตหตุหุพพลภท นาย ข. เงินเพิ่มบ้านนาญ					
๓.	บ้านนาญปกติเขตสูงอายุ นาย ค. เงินเพิ่มบ้านนาญ					
๔.	บ้านนาญปกติเขตรับราชการนท นาย ง. เงินเพิ่มบ้านนาญ					
๕.	บ้านนาญพิเศษ นาย จ. เงินเพิ่มบ้านนาญ					
๖.	บ้านเหมืองดกทอศ นาย ฉ. เงินเพิ่มบ้านนาญ					
	รวมทั้งสิ้น					

ลงชื่อ.....ผู้เบิก

(.....)

ตำแหน่ง.....

ทะเบียนชำระเงินฝากเพื่อบ้านถุ

ป.พ.๘

คำทับ	คำแปลง	นาม	อัตราบำเหน็จ บ้านถุ	คงเบิก ภายในถึง	คิดและปรับ	คงเบิก	วัน เดือน ปี	ลงนาม ผู้รับ	รายการจ่าย		จำนวนราย
									รับจ่าย	จำนวนเงิน	
๑.	บ้านถุปกติเหตุ ทดแทน	เดื่อบ นาย ก. เงินเพิ่มบ้านถุ									
๒.	บ้านถุปกติเหตุ เหตุพลภาพ	นาย ข. เงินเพิ่มบ้านถุ									
๓.	บ้านถุปกติเหตุ สูงอายุ	นาย ค. เงินเพิ่มบ้านถุ									
๔.	บ้านถุปกติเหตุ รับราชการรบ	นาย ง. เงินเพิ่มบ้านถุ									
๕.	บ้านถุพิเศษ	นาย จ. เงินเพิ่มบ้านถุ									
๖.	บำเหน็จกออก	นาย ฉ. เงินเพิ่มบ้านถุ									

บัญชีกำกับคชเลขที่.....

ตั้งวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หมายเหตุ การลงทะเบียนชำระด้วยคชเลขตามความสำคัญในตัวเป็นใบแทรกบัญชีกำกับคชเลขเมื่อจ่ายแล้วต้องลงรับ เดื่อบ ป. พ. พ. ๘ ในช่องหน้ามาและผู้รับเงิน
ทุกรายแล้วรวมยอดจ่ายวันหนึ่งก็รายเป็นเงินจำนวนเท่าใด กรอกไว้ในช่องรายการจ่าย

หนังสือมอบฉันทะ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน.....

ข้าพเจ้า.....ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่.....
หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....ได้มอบฉันทะให้.....เป็นผู้เบิกและ
รับเงินแทนข้าพเจ้า คือเงิน.....ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น.....จังหวัด.....
ได้อนุญาตแก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่ประจำเดือน.....พ.ศ..... เป็นต้นไป จนกว่าจะแจ้ง
ให้ทราบเป็นอย่างอื่น และถ้ามีเหตุจะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะ
คืนเงินนั้นให้

เพื่อเป็นหลักฐาน ข้าพเจ้า.....ผู้มิสามารถขังค้ำนี้ได้ลงลายมือหรือพิมพ์
ลายนิ้วมือให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ณ วัน เดือน ปี ที่กล่าวข้างต้นนี้

(ลายมือชื่อผู้มอบฉันทะ).....
(.....)
(ลายมือชื่อพยาน).....
(.....)
(ลายมือชื่อพยาน).....
(.....)

คำรับ

ข้าพเจ้า.....
 ค้างบ้านเรือนอยู่ที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....ยินยอมเป็นผู้รับมอบอสังหาริมทรัพย์.....
 ในอันที่จะทำการขายหนังสือมอบอสังหาริมทรัพย์นี้ และถ้ามีเหตุที่จะต้องคืนเงินที่ได้รับมาทั้งหมดหรือแต่
 บางส่วน ข้าพเจ้ายินยอมที่จะคืนเงินนั้นให้

(ลายมือชื่อผู้รับมอบอสังหาริมทรัพย์).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

(ลายมือชื่อพยาน).....

(.....)

หนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ
กรณีผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....เป็นผู้รับบำนาญส่วนท้องถิ่น(องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล).....ก่อนรับบำนาญ

เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท (ถ้ามี)

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท

เงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

ขอแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือโดยหนังสือฉบับนี้ว่า ในกรณีที่ข้าพเจ้าถึงแก่ความตายในระหว่างที่รับบำนาญ และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่..... ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

(ลงชื่อผู้รับบำนาญ).....ผู้แสดงเจตนา
 (.....)
 (ลงชื่อ).....ทายาท
 (.....)
 (ลงชื่อ).....ทายาท
 (.....)

- หมายเหตุ ๑. ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับเงินช่วยเหลือไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่จ่ายบำนาญหากมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่รับบำนาญ ให้ส่งหนังสือดังกล่าวไปยังราชการส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ด้วย
๒. ให้ระบุชื่อผู้รับเงินช่วยเหลือและตั้งรายการเดียว หากจะเปลี่ยนชื่อผู้รับเงินช่วยเหลือในภายหลัง ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับเงินช่วยเหลือฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย
๓. การชดเชย ตก เดิม หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นใบหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับเงินช่วยเหลือขอให้ส่งรายละเอียดข้อกำกับไว้
๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดเพื่อบันทึกการย้ายหรือเปลี่ยนแปลงหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับเงินช่วยเหลือไว้ทุกครั้ง

แบบรับรองดำรงชีวิตอยู่

บ.พ.๑๒

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ข้าราชการประจำ ระดับ.....

ตำแหน่ง.....

สังกัด.....จังหวัด.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งเวลานี้อยู่ที่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ยังดำรงชีวิตอยู่แต่ไม่สามารถไปแสดงตนต่อเจ้าหน้าที่ได้เพราะ.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองต้องเป็นข้าราชการประจำไม่ต่ำกว่าระดับ ๔

หนังสือสำคัญจ่ายเงินบำนาญครั้งสุดท้าย

หนังสือสำคัญนี้แสดงว่าผู้รับบำนาญชื่อ..... ชื่อยสกุล

จึงรับบำนาญด้วยเหตุ..... ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

อยู่ทางราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด.....

ในอัตราบำนาญเดือนละ..... บาท..... สตางค์

เงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ เดือนละ..... บาท..... สตางค์

เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๖	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๗	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๘	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๓๙	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๐	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๒	เดือนละ.....	บาท
เงิน ข.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓	เดือนละ.....	บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ..... บาท

ได้รับเงินดังกล่าวครั้งสุดท้ายประจำเดือน..... พ.ศ.....

ในจากราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด.....

และขอไปรับราชการส่วนท้องถิ่น..... จังหวัด.....

ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลายมือชื่อ..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ผู้รับบำนาญ..... (ลงชื่อ).....

..... (.....).....

หมายเหตุ

- ๓ ผู้รับบำนาญรับบำนาญครั้งสุดท้ายครั้งที่ต้องยื่น..... อำเภอ..... จังหวัด..... โดยมีเวลาราชการ..... ปี
- ๒ รับบำนาญครั้งดำรงชีพแล้ว จำนวน..... บาท จ่ายจาก กบท..... บาท จ่ายจากเงินอุดหนุน..... บาท เมื่อวันที่..... จากท้องถิ่น.....
- ๓ รับบำนาญครั้งดำรงชีพครั้งสุดท้าย ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน..... บาท จ่ายจาก กบท..... บาท จ่ายจากเงินอุดหนุน..... บาท เมื่อวันที่..... จากท้องถิ่น.....

แบบหนังสือขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอลาออกจากราชการ

เรียน

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นเพราะ.....

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตลาออกจากราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าได้เริ่มรับราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขณะนี้ดำรงตำแหน่ง.....ระดับ.....งาน.....กอง.....

สังกัด.....จังหวัด.....ได้รับเงินเดือนเดือนสุดท้าย.....บาท

เงินเพิ่ม (ถ้ามี).....บาท รวมเดือนละ.....บาท รับจริง.....บาท

ขณะนี้ข้าพเจ้าเป็นผู้ ถูก ไม่ถูก

ทำผิดวินัยหรือทำผิดคดีอาญา เรื่อง.....

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ถ้าลาออกเพราะป่วย ให้แนบใบตรวจโรคของแพทย์ที่ทางราชการรับรองเสนอไปด้วย
ว่าเป็นโรคอะไร

ชื่อราชการส่วนท้องถิ่น
งบเดือนรายรับ-จ่าย เงินบำนาญประจำเดือน พ.ศ. บ.พ. ๓๕

วันเดือนปี	รายรับ		รายจ่าย					หมายเหตุ	
	ฎีกาส่งมอบแทนที่	รายการ	ค่ารับ	รายชื่อผู้รับ	ปณัญและเงินเพิ่มปณัญ	งบเบิก	เบิกเกินงบกิน		จ่ายจริง
			๑.	เดือน ปณัญปกติเทศบาล น.ร. ก. เงินเพิ่มปณัญ ปณัญปกติเทศบาล นาย ข. เงินเพิ่มปณัญ ปณัญปกติเทศบาล					
			๒.	นาย ค. เงินเพิ่มปณัญ ปณัญปกติเทศบาล					
			๓.	นาย ง. เงินเพิ่มปณัญ ปณัญปกติเทศบาล					
			๔.	นาย จ. เงินเพิ่มปณัญ ปณัญปกติเทศบาล					
			๕.	นาย ฉ. เงินเพิ่มปณัญ ปณัญปกติเทศบาล					
				รวมทั้งสิ้น					

ตามบันทึกที่ ๑. ขอรับทราบว่าได้จ่ายปณัญรายรับ
 ๒. ๓๗ เดือนจ่ายส่งคืนเงิน
 รวมทั้งสิ้น บาท สิบสาม ร้อย
 รวมทั้งสิ้น บาท สิบสาม ร้อย
 ปัตติเทตมาธ
 สมุหบัญชีอาวุโสฝ่ายกิจการคลัง

แบบขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จดำรงชีพ

เรียน (ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น)

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

ขอเรียนเรื่องขอรับบำเหน็จดำรงชีพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ข้าพเจ้ารับราชการครั้งสุดท้ายตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....จังหวัด.....

๒. ปัจจุบันข้าพเจ้ารับบำนาญจากราชการส่วนท้องถิ่น.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

๓. ข้าพเจ้าได้รับบำนาญเดือนละ.....บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ข.ค.บ.)

๔. ข้าพเจ้าขอรับเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน.....บาท

(ไม่เกิน ๑๕ เท่าของเงินบำนาญตามข้อ ๓ และไม่เกินสองแสนบาทถ้วน)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

.....
(.....)

หนังสือรับรองและขอรับบำเหน็จรางวัลผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับบำเหน็จรางวัลผู้รับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน(๑)

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว/ยศ.....(๒)

หมายเลขบัตรประชาชน

วัน/เดือน/ปีเกิด..... ปัจจุบันอายุ..... ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....

ถนน..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ปัจจุบันรับบำนาญจาก อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น ประเภท ครู

ข้าราชการถ่ายโอน ตำแหน่ง ครู

ตำแหน่งอื่น.....

ตำแหน่งอื่น.....

ได้รับบำนาญเดือนละ บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงิน ช.ค.บ.)

ซึ่งเงินผู้ี รับเงินบำเหน็จรางวัล ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว

ยังไม่ได้รับเงินบำเหน็จรางวัล ๒๐๐,๐๐๐ บาท และขอรับรองว่า ไม่เป็นบุคคลที่มีกรณี หรือ

ต้องหาว่ากระทำความผิดทางวินัยหรืออาญาที่ถอนออกจากราชการ และกรณีหรือคดียังไม่ถึงที่สุด

ขอรับบำเหน็จรางวัลครั้งนี้ จำนวน..... บาท (.....)

ลงชื่อ.....(ผู้รับบำนาญ)

(.....)

ข้าพเจ้า ได้ตรวจสอบคำขอและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอรับรองว่า นาย / นาง / นางสาว ยศ

.....เป็นผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จรางวัล

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....(๓)

หมายเหตุ (๑) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ชื่อผู้ขอรับบำเหน็จรางวัล (ผู้รับบำนาญ)

(๓) ผู้อำนวยการ/หัวหน้าส่วนการคลังของ อบจ./เทศบาล/เมืองพัทยา/อบต. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

**แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือกรณีผู้รับบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตาย**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อครบถ้วนทำคำขอรับเงินช่วยเหลือนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือ
.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... เนื่องจากความตายของ (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....
จึงถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ เดือน..... พ.ศ..... ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเป็น
ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือในฐานะ

- เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ
- เป็นบุคคลตามข้อ ๓๐ วรรคหก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)

มีจำนวนทั้งสิ้น..... คน คือ

- (๑) อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล.....
อำเภอ จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....
- (๒) อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล.....
อำเภอ จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตายเป็นผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด ตำแหน่งข้าราชการบำนาญ
(ก่อนรับบำนาญเริ่มข้าราชการส่วนท้องถิ่นสังกัด ตำแหน่ง
อำเภอ..... จังหวัด.....

ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ.....บาท

- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๒๒ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๕ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๘ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๗ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๘ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๔ เดือนละ.....บาท
- ได้รับเงิน ช.ค.บ. ตามระเบียบ มท. (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ เดือนละ.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท

คิดเป็นเงินช่วยเหลือพิเศษสามเท่า บาท ได้ถึงแก่ความตาย

- โดยสาเหตุเนื่องจาก เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ.....
- เนื่องจากสูญหายและมีสำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสืบฐานได้ตาม กฎหมายเข้าเนืองบ้านอายุ ตามคำสั่งที่..... ลงวันที่.....
- เนื่องจากสาบสูญและมีคำสั่งของศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญตามคำสั่งของศาล..... หมายเลขคดี..... ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๐ ได้แก่ บุตร คู่สมรส บิดา

- หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ๓๐ ยก ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร/บิดา มารดา)
- สำเนามรณบัตรซึ่งรับรองถูกต้อง
- สำเนาคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- สำเนาคำสั่ง,ศาลศาล

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามิสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือพิเศษตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็นผู้ไม่มีสิทธิ แต่อย่างใดตามกฎหมาย ข้าพเจ้านัดคิดเงินช่วยเหลือที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิ ดยคงขอคืนใช้ทำเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แก่ทางราชการส่วนท้องถิ่นภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ ๑. กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๓๐ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ในสำเนียงว่าบุคคลคน

- ๑.๓ ให้ระบุชื่อ และที่อยู่ทุกคนในข้อ ๓ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้นรวมกันมาใน
ท้ายคำขอรับเงินช่วยเหลือ
- ๑.๒ หากมีการมอบตัวทะเลให้รับเงินช่วยเหลือ ให้ใช้แบบมอบตัวทะเลที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- ๑. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับฟังได้ว่า เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๓๐ เช่น
สำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของคู่สมรสผู้ตาย เป็นต้น
- ๓. การยื่นขอรับเงินช่วยเหลือให้ยื่นได้ภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่เจ้าบ้านอายุถึงแก่ความตาย

แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือกรณีถูกจ้างประจำถึงความตาย

เขียนที่.....

วันที่.....

๑. ข้าพเจ้าผู้มีชื่อตามข้างหรือคำขอรับเงินช่วยเหลือนี้ มีความประสงค์จะยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือต่อ (หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เจ้าสังกัดของผู้ตาย)

เนื่องจากความตายของ ซึ่งได้ถึงแก่ความตายเมื่อ.....

ปรากฏตามหลักฐานที่ระบุในข้อ ๓ โดยเจ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือในฐานะ

เป็นบุคคลที่ระบุไว้ในหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ

เป็นบุคคลตามข้อ ๖๓ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของ

หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่ (คู่สมรส/บุตร ฯลฯ).....

มีจำนวนทั้งสิ้น คน

(๑) อยู่บ้านเลขที่ ถนน

ตำบล/แขวง..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

(๒)..... อยู่บ้านเลขที่ ถนน

ตำบล/แขวง..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

(๓)..... อยู่บ้านเลขที่ ถนน

ตำบล/แขวง..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....

๒. ผู้ตาย..... เงินลูกจ้างประจำตำแหน่ง.....

สังกัดหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด

เทศบาล.....

เมืองพัทยา

องค์การบริหารส่วนตำบล

จังหวัด.....

อัตราค่าจ้างครั้งสุดท้ายเดือนละ หรือวันละ หรือชั่วโมงละ บาท

รวมเป็นเงินที่ได้รับทั้งสิ้นเดือนละ บาท

คิดเป็นเงินช่วยเหลือ (๓ เท่า) บาท

- ได้ถึงแก่ความตาย โดยเหตุปกติ เนื่องจาก (เจ็บป่วย ฯลฯ)
 เมื่อ.....
- เนื่องจากสาเหตุ และมีความเสี่ยงของศาลว่าเป็นบุคคลสาบสูญตามคำสั่ง
 ศาล.....หมายเลขคดี.....
 ลงวันที่.....

๓. ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารต่าง ๆ ดังต่อไปนี้มาด้วย เพื่อประกอบการพิจารณา

- หลักฐานที่แสดงว่าเป็นบุคคลผู้มีสิทธิตามข้อ ๒๑ วรรคสามแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย
 ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แก่
- สำเนาสมุดบัตรซึ่งรับรองถูกต้อง
- สำเนาคำสั่งของศาล

๔. ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ
 จ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ และถ้าปรากฏต่อไปว่าข้าพเจ้าเป็น
 ผู้ไม่มีสิทธิแต่อย่างใด ตามระเบียบฯ ข้าพเจ้ายินยอมคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจน
 ชดใช้ค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นแก่ทางราชการ ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ทางราชการแจ้งให้
 ข้าพเจ้าทราบตามที่อยู่ข้างต้นนี้

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
 (.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
 (.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
 (.....)

หมายเหตุ ๓. กรณีผู้มีสิทธิตามข้อ ๒๑ วรรคสาม แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วย
 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ในลำดับเดียวกันมีหลายคน

๓.๑ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ทุกคนในข้อ ๓ โดยชัดเจน และต้องลงลายมือชื่อของบุคคลเหล่านั้น รวมกันมา
 ในท้ายคำขอรับเงินช่วยเหลือ

๓.๒ หากมีการมอบเงินให้รับเงินช่วยเหลือ ให้ใช้แบบมอบเงินที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

๒. ให้ส่วนราชการผู้เบิกตรวจสอบเอกสารต่าง ๆ ที่สามารถรับฟังได้ว่า เป็นบุคคลดังกล่าวในข้อ ๒๑ วรรคสาม
 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖
 เช่นสำเนาทะเบียนบ้าน หลักฐานการสมรสของผู้สมรสผู้เคย หลักฐานรับรองการอุปการะของผู้ที่เชื่อถือได้
 เป็นต้น

หนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือกรณีลูกจ้างประจำถึงแก่ความตาย
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียนที่.....

วันที่.....

ข้าพเจ้า..... เป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่ง.....
สังกัด (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล).....
จังหวัด ได้รับค่าจ้างเดือนละ.....บาท ขอแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับ
เงินช่วยเหลือ โดยหนังสือฉบับนี้ว่าในกรณีที่ข้าพเจ้า ถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ (ทำงาน)
และทางราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องจ่ายเงินช่วยเหลือให้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการ
จ้างลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้าพเจ้าประสงค์ให้จ่ายเงินช่วยเหลือ
แก่..... ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ถนน ตำบล/
แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด รหัสไปรษณีย์
.....

(ลงชื่อลูกจ้าง)..... ผู้แสดงเจตนา
(.....)

(ลงชื่อ)..... ทายาน
(.....)

(ลงชื่อ)..... ทายาน
(.....)

- หมายเหตุ
๑. ให้มอบหนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือไว้ ณ ราชการส่วนท้องถิ่นที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่
 ๒. ให้ระบชื่อผู้รับเงินช่วยเหลือแต่เพียงรายเดียว หากเปลี่ยนและผู้รับเงินช่วยเหลือในภายหลัง
ให้ทำหนังสือแสดงเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือฉบับใหม่แทนฉบับเดิม และให้แนบฉบับเดิมไว้ด้วย
 ๓. การขุดศพ ศพเดิม หรือแม่โขง, เค้ง, นม, เลงอย่างอื่นในหนังสือเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ ให้ลงลายมือชื่อ
กำกับไว้
 ๔. ให้ราชการส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดทะเบียนการยื่นหรือรับใบปลงหนังสือเจตนาขอรบตัวผู้รับเงินช่วยเหลือ
ไว้ทุกครั้ง

หนังสือรับรองการใช้เงินคืนแก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น
(องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล.....)

เขียน

วันที่

ข้าพเจ้าขอรับรองไว้ต่อ (องค์การบริหารส่วนจังหวัด/เทศบาล/เมืองพัทยา/องค์การบริหารส่วนตำบล) ว่าการขอรับบำเหน็จปกติ บำเหน็จพิเศษ และเงินช่วยเหลือ
ในฐานะเป็นทายาทของผู้ตาย (ลูกจ้างประจำ) ชื่อ ชื่อสกุล.....
ตำแหน่ง ซึ่งตายเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
ถูกต้องและครบถ้วนแล้ว และไม่มีทายาทผู้มีสิทธิเหนือผู้ตก ถ้าต่อไปปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิโดยชอบ
ด้วยกฎหมายของผู้ตายขึ้นเมื่อใด ข้าพเจ้ายินยอมขดใช้เงินที่ได้รับไปโดยไม่มีสิทธิตลอดจนค่าเสียหาย
ต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งสิ้นคืนให้แก่ทางหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่
ทางหน่วยการบริหารงานราชการส่วนท้องถิ่นแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้ให้
เป็นสำคัญต่อหน้าพยานแล้ว

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) ผู้ขอ (ลงชื่อ) ผู้ขอ
(.....) (.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) พยาน
(.....)

ที่อยู่ของผู้ขอ.....

.....

รหัสไปรษณีย์

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

- ตัวอย่าง - คำสั่งจ่ายบำเหน็จบำนาญ
- หนังสือนำส่ง
 - หนังสือราชการต่างๆ

คำสั่งจังหวัด.....

ที่.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ/ชั้นดับ.....สังกัด.....ซึ่งให้ลออกจากราชการด้วยเหตุชราและเกษียณ เมื่อวันที่.....เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๑) มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๖ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....เดือนละ.....บาท (.....)

ทั้งนี้ สั่งตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่
.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... ระดับ/อัตรา.....
สังกัด..... ซึ่งลาออกจากราชการ ด้วยเหตุรับราชการชวคราว เมื่อวันที่.....
เป็นเงินบำนาญปกติเดือนละ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ
.....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๔) มาตรา ๑๗ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่ง
พระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำนาญ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ และ ข้อ ๓๕ (๒) จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำนาญปกติ เดือนละ.....บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ
ร้อยละ ๒๕ เดือนละบาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ บาท (.....)
ให้แก่.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบ้านหนึ่งตำบลหนึ่งหมู่บ้านให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ

ด้วย.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขออนุมัติจ่ายเงินบ้านหนึ่งตำบลหนึ่งหมู่บ้าน
ข้าราชการซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๖๕ ปีบริบูรณ์ ให้แก่.....(ผู้รับบำนาญ).....ตำแหน่ง.....
ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ.....บาท ค่าธรรมเนียมสิทธิประโยชน์บ้านหนึ่งตำบลหนึ่งหมู่บ้านไม่เกิน ๑๕ %
ของกำหนดรายเดือนได้ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน.....บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖/๒ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๘
กฎกระทรวง กำหนดอัตราและวิธีการรับบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ (๑) และระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบ้านหนึ่งตำบลหนึ่งหมู่บ้านข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้.....
.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบ้านหนึ่งตำบลหนึ่งหมู่บ้าน ให้แก่.....(ผู้รับบำนาญ).....
เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพกรณีผู้รับบำนาญ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่.....(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... ตำแหน่ง ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ บาท ค่าพินัยกรรมแล้วมีสิทธิขอรับบำเหน็จดำรงชีพไม่เกิน ๓๕ เท่าของบำนาญรายเดือนได้ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน บาท ซึ่งเป็นผู้ที่รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว จึงขอรับบำเหน็จดำรงชีพครั้งนี้ จำนวน บาท (.....) บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๖/๓ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญรับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ กฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ (๒) และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำเหน็จดำรงชีพ ให้แก่(ชื่อผู้รับบำนาญ)..... เป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....
ที่.....
เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....ขอุมัติจ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่
.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....ตำแหน่ง.....ระดับ/อันดับ.....สังกัด.....
ซึ่งลาออกจากราชการ เพื่อไปประกอบอาชีพอื่น เมื่อวันที่ เป็นเงินบำเหน็จปกติ จำนวน
..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ มาตรา ๓๒ (๓) และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ซีธ ๒๖ จึงอนุมัติให้(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงิน
บำเหน็จปกติ จำนวน.....บาท ให้แก่(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).....

ด้วย.....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด
ให้แก่ทายาท.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... ระดับ/อันดับ.....
อัตราเงินเดือน..... สังกัด..... ซึ่งถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่กรรม).....
เมื่อวันที่..... ต้องเงินบำเหน็จตกทอดทั้งสิ้น จำนวน..... บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓
และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖
จึงอนุมัติให้.....(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)..... จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน..... บาท
(.....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

๑.๑	ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เป็นเงิน.....	บาท
๑.๒	ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เป็นเงิน.....	บาท
๑.๓	ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เป็นเงิน.....	บาท
๑.๔	ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เป็นเงิน.....	บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่กรรม)

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาท...(ชื่อผู้รับบำนาญ)...

ตัว...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...ขออนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาท...(ชื่อผู้รับบำนาญ).....ข้าราชการบำนาญ รับบำนาญปกติเดือนละ.....บาท เงินเพิ่มจากบำนาญปกติร้อยละ ๖๕ เดือนละ.....บาท เงินช่วยค่าครองชีพ เดือนละ.....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ.....บาท ได้ถึงแก่กรรมด้วย.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่..... ซึ่งต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน.....บาท และเนื่องจาก...(ชื่อผู้รับบำนาญ) .. ได้รับเงินบำเหน็จดำรงชีพ ๓๕ เท่าของบำนาญรายเดือนไปแล้ว จำนวน.....บาท คงเหลือเงินบำเหน็จตกทอด เป็นเงิน.....บาท และเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาท จำนวน.....บาท

อาศัยอำนาจความความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๕๖ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น: พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๒๖ และข้อ ๓๐ จึงอนุมัติให้...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ...จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือ ดังนี้

๑. จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน.....บาท (.....) ให้แก่ทายาท ดังนี้

- ๑.๑ ชื่อ-สกุล..... (บุตร) เป็นเงิน..... บาท
- ๑.๒ ชื่อ-สกุล..... (คู่สมรส) เป็นเงิน..... บาท
- ๑.๓ ชื่อ-สกุล..... (บิดา) เป็นเงิน..... บาท
- ๑.๔ ชื่อ-สกุล..... (มารดา) เป็นเงิน..... บาท

๒. จ่ายเงินช่วยเหลือ ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้แก่.....(บุคคลที่ระบุใน แบบ บพ. ๑๐ หรือทายาทแล้วแต่กรณี)..... จำนวน.....บาท (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย) สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่งจังหวัด.....

ที่...../.....

เรื่อง สั่งจ่ายเงินปานาญปกติให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ถ่ายโอน)

ด้วย(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... ขออนุมัติจ่ายเงินปานาญปกติให้แก่
(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)..... ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด.....
 ซึ่งพ้นออกจากราชการ ด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่..... เป็นเงินปานาญปกติเดือนละ บาท
 (.....) โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการคือ เงินปานาญส่วนที่รัฐบาลรับภาระ
 จำนวน บาท และเงินปานาญส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระให้จ่ายจากเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน บาท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ (๓) มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๒ (๒) และมาตรา ๕๐ แห่ง
 พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
 (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๒๖ จึงอนุมัติให้(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
 จ่ายเงินปานาญปกติ เดือนละ.....บาท โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการรับราชการ คือ เงินปานาญ
 ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน บาท และเงินปานาญส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน บาท
 รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ บาท (.....)
 ให้แก่.....(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)....

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

คำสั่ง(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....
ที่...../.....

เรื่อง ให้อำนาจเงินบำเหน็จปกติให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สำนักงาน.....
ซึ่งพ้น/ลาออกจากงาน เมื่อวันที่ โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จปกติ .. เดือน ... วัน
และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จปกติ จำนวน บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖) และข้อ ๑๗ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จ
ลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้ (ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จปกติ ให้แก่(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... จำนวน บาท
(.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....
(.....)
นายก ..(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

ที่...../.....

เรื่อง ให้จ่ายเงินค่าหนึ่งปอดให้แก่ลูกจ้างประจำ (ฝ่ายโยน)

.....

ด้วย(ชื่อลูกจ้างประจำฝ่ายโยน)..... ตำแหน่ง.....สังกัด.....
จังหวัด/ศาลากลางกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ โดยเป็นเวลาทำงานสำหรับคำนวณค่าหนึ่งปอด ... เดือน ... วัน
และมีสิทธิได้รับเงินค่าหนึ่งปอด จำนวน บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ () และข้อ ๓๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จ
ลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้(ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินค่าหนึ่งปอด ให้แก่ (ชื่อลูกจ้างประจำฝ่ายโยน)..... จำนวน บาท
(.....) โดยแบ่งจ่ายเงินตามสัดส่วนการปฏิบัติงาน ดังนี้

- ๑. เงินบำเหน็จปอดส่วนที่รัฐบาลรับภาระ จำนวน บาท
- ๒. เงินบำเหน็จปอดส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ จำนวน บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่ เป็นต้นไป.

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

นายก(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..

คำสั่ง(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่...../.....

เรื่อง ให้จ่ายเงินบำเหน็จรายเดือนให้แก่ลูกจ้างประจำ

ด้วย(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง..... สังกัด.....
 สำนักงาน/สาออกตรวจงาน เมื่อวันที่ โดยมีเวลาทำงานสำหรับคำนวณบำเหน็จรายเดือน เดือน วัน
 และมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จรายเดือน เดือนละ บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (.) ข้อ ๘/๑ และข้อ ๓๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
 บำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้(ชื่อองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จรายเดือน ให้แก่(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... เดือนละ บาท
 (.....)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

นายก ..(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่...../.....

เรื่อง ให้จ่ายเงินบ้านหนึ่งจปคตให้แก่ทนายทลูกจ้างประจำ

ด้วย(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ตำแหน่ง.....สังกัด.....
 ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่..... โดยมีเวลาทำงาน
 สำหรับคำนวณบ้านหนึ่งจปคต ... เดือน ... วัน ซึ่งต้องจ่ายเงินบ้านหนึ่งจปคตให้แก่ทายาท (ชื่อลูกจ้างประจำ).....
 จำนวน บาท (.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ และข้อ ๓๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยบำเหน็จ
 ลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้(ชื่อองค์การปกครอง
 ส่วนท้องถิ่น)...จ่ายเงินบ้านหนึ่งจปคต จำนวน บาท (.....) ให้แก่ทายาท
(ชื่อลูกจ้างประจำ)..... ดังนี้

๑.๑ ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เป็นเงิน	บาท	} ๑๐๓๓๖.๕๖ บาท
๑.๒ ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เป็นเงิน	บาท	
๑.๓ ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เป็นเงิน	บาท	
๑.๔ ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เป็นเงิน	บาท	

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่

ลงชื่อ.....

(.....)

นายก(ชื่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น)...

คำสั่ง(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่...../.....

เรื่อง ให้อำนาจเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทลูกจ้างประจำ

.....

ด้วย(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... ตำแหน่ง.....
สังกัด..... ได้ถึงแก่กรรมด้วยเหตุ.....(สาเหตุที่ถึงแก่ความตาย)..... เมื่อวันที่.....
ต้องจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท.....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... จำนวน..... บาท
(.....)

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓/๔ และข้อ ๓๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
บำเหน็จลูกจ้างของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงให้.....(ชื่อองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น).....จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน..... บาท (.....)
ให้แก่ทายาท.....(ชื่อลูกจ้างประจำผู้รับบำเหน็จรายเดือน)..... ดังนี้

๓.๑	ชื่อ-สกุล.....	(บุตร)	เงินเงิน.....	บาท	} บ่งตามสัดส่วน
๓.๒	ชื่อ-สกุล.....	(คู่สมรส)	เงินเงิน.....	บาท	
๓.๓	ชื่อ-สกุล.....	(บิดา)	เงินเงิน.....	บาท	
๓.๔	ชื่อ-สกุล.....	(มารดา)	เงินเงิน.....	บาท	

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่..... เป็นต้นไป (วันถัดจากวันที่ถึงแก่ความตาย)

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....

(.....)

นายก.....(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น).....

ที่... (เลขส่วนราชการ) /...

ศาลากลางจังหวัด
สภามณฑล
.....

วันที่ ... เดือน พ.ศ.

เรื่อง ขอรับเงิน (ประเภทที่ขอรับ)

เรียน เลขาธิการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำสั่งจังหวัด ที่ ... /... ..	ลงวันที่	จำนวน	๑๑
๒. เอกสารการขอรับเงิน	(ประเภทที่ขอรับ)	จำนวน	๑๑

ด้วย ... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ... ขอขอยืมเงิน (ประเภทที่ขอรับ) ... ให้แก่ ... (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ... ตำแหน่ง

จังหวัด..... พิจารณาแล้ว จึงอนุมัติให้ ... (ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ...
จ่ายเงิน..... (ประเภทที่ขอรับ) ให้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรายดังกล่าว รายละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(.....)
ผู้ว่าราชการจังหวัด.....

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานการเงินบัญชีและการตรวจสอบ
โทร.
โทรสาร.

สถานที่ตั้ง

วัน เดือน พ.ศ.

ข้าพเจ้า (ชื่อผู้รับรอง) ตำแหน่ง
 สังกัด ได้ตรวจสอบหลักฐานการเข้ารับราชการจากสมุดประวัติของ (ชื่อข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่น) ขอรับรองว่า (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น) ตำแหน่ง เลขที่ตำแหน่ง
 สังกัด มีประวัติการรับราชการ ดังนี้

๑. เริ่มรับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ สังกัด
 อำเภอ จังหวัด
๒. โอนย้ายมาสังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่
 อำเภอ จังหวัด

เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอรับเงิน (ประเภทที่ขอรับ) ให้แก่ (ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น)
 ดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากเวลาล่วงเลยมานานแล้ว จึงไม่สามารถจะหาคำสั่งบรรจุและคำสั่งรับโอนได้ ยืนยันได้
 จึงขอรับรองว่าเป็นความจริงทุกประการ

จึงได้ออกหนังสือฉบับนี้ไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
 ตำแหน่ง

คำสั่ง...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)....
ที่.....
เรื่อง ให้...(ข้าราชการส่วนท้องถิ่น)....ลาออกจากราชการ

ด้วย...(ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).... ตำแหน่ง.....
ประเภท..... เลขที่ตำแหน่ง..... อัตราเงินเดือนชั้น..... บาท
สังกัด...(ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)..... อำเภอ..... จังหวัด.....
ขอลาออกจากราชการด้วยเหตุ.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด /คณะกรรมการพนักงาน
เทศบาล/คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัด..... เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับ
การให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่..... ประกอบกับคณะกรรมการข้าราชการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด /คณะกรรมการพนักงานเทศบาล/คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล
จังหวัด..... ในการประชุมครั้งที่..... เมื่อวันที่.....
มีมติเห็นชอบให้ ชื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่น).... ตำแหน่ง..... ประเภท.....
เลขที่ตำแหน่ง..... อัตราเงินเดือนชั้น..... บาท สังกัด...(ชื่อองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น)....อำเภอ..... จังหวัด..... ลาออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่.....
โดยมีสิทธิรับเงินบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุใด..... มาตราใด.....
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....

สั่ง ณ วันที่.....

ลงชื่อ.....
(.....)
(ตำแหน่ง)

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

วิธีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ครู (เทศบาล)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ปานพิจปกติ ปานาณูปกติ ปานพิจกกดลด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2500

ตำแหน่ง ครู สังกัด ศค.3 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เขตเทศบาลนครขอนแก่น 18

อำเภอ เมืองขอนแก่น โรงเรียน เทศบาลสวนสนุก จังหวัด ขอนแก่น 25:8

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2521 ตำแหน่ง ครู 2 ระดับ 2

สังกัด เทศบาลเมืองขอนแก่น จังหวัด ขอนแก่น

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่

สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 สิ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ ฐานฯ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2521 - 30 กันยายน 2560

2560	10	1
2521	8	1
39	2	-

ปี	เดือน	วัน
39	2	.
-	-	-
-	2	8
-	2	8
-	-	-
-	2	8
39	4	8
39	-	-

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520
ตั้งแต่วันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534
ตั้งแต่วันที่ ถึง

รวมเวลาราชการพิเศษ

ข้อ 1 รับว่ามีให้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก

ข้อ 2 รับ ลา ตัก ๓๖๕ ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คงได้เวลาราชการพิเศษทั้งหมดจริง

รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณ

เศษของปีทั้งครั้งปีทั้งนั้นเป็นครั้งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่เหลือจริง

5 เงินเดือนเมื่อหยุดท้าย 58,390.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ส่วน) รวมเงินเงิน 58,390.00 บาท

6 เงิน ปานาณูปกติ 58,390.00 X 39 = 45,544.20 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินปานาณูปกติร้อยละ 25 45,544.20 X 25 = 11,386.05 บาท

100

8 เงิน ปานาณูปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเกินกว่ายอดเงินที่ผู้ต้องจ่ายให้ - 56,930.25 บาท

1. ผู้รับบำนาญส่วนนี้คำนวณวันที่ 1 ตุลาคม 2535 เงินต้นเป็นเงินที่รับเงินบำนาญส่วนนี้ 251

ครู (เทศบาล)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ ป่าเหนือปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จขาด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 12 ธันวาคม 2499

ตำแหน่ง ครู อันดับ ๓๓.3 กิ่งตําบลราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองตราด ๒8

อำเภอ เมืองตราด โรงเรียน เทศบาลชุมชนนิคมหวิบูลย์ จังหวัด ตราด 2517

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2519 ตำแหน่ง ครูอัตรา ระดับ 1
สังกัด เทศบาลเมืองตราด จังหวัด ตราด

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่
สังกัด อำเภอ จังหวัด

2 พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 9 มิถุนายน 2519 ถึง 30 กันยายน 2560

	2560	10	1
	2519	6	9
	41	3	22

ปี	เดือน	วัน
41	9	22
-	3	-
-	2	8
9	6	13
9	11	21
-	7	7
-	-	-
9	9	14
51	7	6
51	-	-

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520			
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534			
ตั้งแต่วันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึง 15 พฤศจิกายน 2543 อ.เมืองตราด			
รวมเวลาราชการพิเศษ	2543	11	๒๘
หัก วันที่มีได้ประจำปฏิบัติราชการในวันหยุดราชการ	2534	5	3
หัก วันลาพัก ราชการโดยไม่มีวันคิดเงินเดือน	9	๘	13
คงได้เวลาราชการพิเศษที่แท้จริง			
รวมเวลาราชการต่างรับราชการรวม			
ผลของวิธีคำนวณจึงได้วันเป็นจริงจึงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง			

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 61,110.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 61,110.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 61,110.00 X 51 = 62,332.20 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 - บาท

8 เงิน บำนาญปกติ ซึ่งคำนวณเห็นว่ายอดเงินที่ถูกส่งจ่ายไว้ = 62,332.20 บาท

ผู้จัดทำรายงานฉบับนี้โดยมีหน้าที่รับผิดชอบในกรณีใด ๆ หนึ่งตามที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้

ครู (เทศบาล)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จบำนาญ บำนาญปกติ บำเหน็จยกยอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - -

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ช. เพศอื่นที่ 28 พฤษภาคม 2500

ตำแหน่ง ครู ชั้นต้น ศ.3 โรงเรียนเทศบาล 1 (ปราจีนราษฎร์รังสฤษดิ์) 12

สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองปราจีนบุรี จังหวัด ปราจีนบุรี 2513

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2519 ตำแหน่ง ครูอัตรา
สังกัด เทศบาลเมืองปราจีนบุรี จังหวัด ปราจีนบุรี

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่

สังกัด จังหวัด จังหวัด

2 หัก ค่าจ้างราชการที่โอนมา สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2519 - 30 กันยายน 2560

2560 10 1

2519 10 1

41 - -

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

ตั้งแต่วันที่

รวมเวลาราชการพิเศษ

ปี ที่รับได้ของเจ้าพนักงานบริหารในวันซึ่งปรากฏใช้ชื่อย่อหรือ

วันที่รับ ลา ลา ข ราชการโดยในปีไว้รับเงินเดือน

รายได้เวลาชดเชยวันลาป่วย

รวมเวลาชดเชยวันลาป่วย

เพราะฉะนั้นถ้าจ้างรับให้รับเงินหนึ่งปีจะได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 62,760 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 62,760 บาท

6 เงินบำนาญปกติ 62,760 x 41 = 51,463.20 บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 51,463.20 x 25 = 12,865.80 บาท

สรุป: เงินรวมที่จะรับเมื่อรับ : 62,760 + 51,463.20 + 12,865.80 = 127,089 บาท

B เงินบำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเงินว่า ๕๕๕ เงินที่ถูกต้องจ่ายใช้ 62,760 บาท

ปี	เดือน	วัน
๕๑	-	-
	3	
	2	๕
	5	8
41	5	8
41		

ตำแหน่งอื่น (เทศบาล)

แบบคำนวณค่าตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จคงเหลือ อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 22 มกราคม 2500

ตำแหน่ง นักบริหารงานทั่วไป ระดับ 4 ลง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2531 เทศบาลเมืองนครราชสีมา 18

อำเภอ เมืองนครราชสีมา จังหวัด นครราชสีมา 2517

- 1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2523 ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง
 ชำนาญ โรงเรียนวัดศรีรัตนาราม เทศบาลเมือง จังหวัด นครราชสีมา
 โอนมาเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2531
 ชำนาญ เทศบาลเมืองนครราชสีมา อำเภอ เมืองนครราชสีมา จังหวัด นครราชสีมา
- 2 พัน เอกอำนวยการด้วยเหตุ สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม 2523 ถึง 30 กันยายน 2560

กม.	3	มีนาคม 2523	31	พฤษภาคม 2531	2560	10	1
เศษ	1	มิถุนายน 2531	30	กันยายน 2560	2529	3	3
						<u>37</u>	<u>6 28</u>

ปี	เดือน	วัน
	8	28
	29	-
	37	28
	2	5
	2	8
	37	6
	2	8
	37	6
	38	

- 4 เวลาราชการวันหยุด
- ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520
 ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534
กม.	2531	6	1	พฤษภาคม 2560	10	1
	2529	1	1	7531	6	1
	<u>8</u>	<u>2</u>	<u>28</u>	29	8	-
				หยุด	7	2
				<u>29</u>	<u>6</u>	<u>8</u>
				<u>30</u>		
- รวมเวลาราชการวันหยุด = 30 ปี

วันที่ 30 ได้รับประโยชน์ราชการในวันหยุดราชการ 10 วัน
 หัก วัน 30 หัก จาก เวลาที่ขอได้ 10 วัน
 คงได้เวลาราชการวันหยุดที่แท้จริง 10 วัน
 รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณ 37 6 28
 เลขของปีถ้าถึงครบปีให้นับเป็นหนึ่งปีคงได้เวลาราชการสำหรับคำนวณ 38

- 5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 58,560 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเงินเดือน 58,560 บาท
- 6 เงิน บำนาญปกติ 58,560 X 38 = 44,505.60 บาท
- 7 เงิน เพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 44,505.60 X 25 X 30 = 8,784.30 บาท
- 8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่าจะได้เงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 53,289.60 บาท

ผู้มีเวลาราชการตั้งแต่ต้นเดือน 1 ตุลาคม 2535 ถึงต้นเดือน 1 ตุลาคม 2536 ให้เพิ่มเงินบำนาญอีก 2%

ตำแหน่งอื่น (เทศบาล)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ / บำนาญปกติ บำเหน็จทดแทน

อายุ 59 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาม ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 9 ตุลาคม 2499

ตำแหน่ง นักบริหารงานราชการ ระดับชำนาญการ สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี 18

จังหวัด สุพรรณบุรี 2517

- 1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2520 ตำแหน่ง กว 1
- สังกัด โรงเรียนพระบาทพิทยาคม กรมสามัญศึกษา จังหวัด เพชรบูรณ์
- โอนมาเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2524
- สังกัด เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัด สุพรรณบุรี
- 2 พ้น ออกจากราชการชั่วคราว สูงอายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2550

		ปี	เดือน	วัน
3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่	16 มิถุนายน 2520 - 30 กันยายน 2560			
พฤษภาคม 16 มิถุนายน 2520 - 31 กันยายน 2524	2560	10	3	
ท้องถิ่น 15 กันยายน 2524 - 30 กันยายน 2560	2520	6	16	
	40	3	15	
4 เวลาราชการพิเศษ				
ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 3 มกราคม 2520				
ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534				
พฤษภาคม 2524 9 19	พฤษภาคม 2560	10	1	
2520 6 14	2524	5	15	
4 2 29	36	-	16	
รวมเวลาราชการพิเศษ	พฤษภาคม 7 8			
รวม 2 8				
รวม 2 24				
หัก วัน ลา ค่ำ ขาด ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน	36			
คงได้เวลาราชการพิเศษที่แท้จริง				
รวมเวลาราชการสำหรับการคำนวณ	40	5	23	
เศษของปีได้ถึงวันให้นับเป็นหนึ่งปีตนได้เวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง	39			

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 50,290 บาท เงินคงเหลือ (ถ้ามี) รวมเงินคงเหลือ 50,290 บาท

6 เงินบำนาญปกติ $50,290 \times 39 = 39,226.20$ บาท

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 $39,226.20 \times 25 \times 36 = 9,052.20$ บาท

100×39

ผู้รับผลประโยชน์อื่นในวันสุดท้ายของการทำงาน: ไม่มี

8 เงินบำนาญปกติ + เงินเพิ่ม 48,278.40 บาท

ครู (เทศบาล)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จทดแทน

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 25 มีนาคม 2500

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ชั้นต้น ค.3 สังกัดราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา 18

อำเภอ เมืองฉะเชิงเทรา โรงเรียน เทศบาล วัฒนไผ่ (ชุมชน) จังหวัด ฉะเชิงเทรา 2518

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2518 ตำแหน่ง ครูอัตรา

สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัด ฉะเชิงเทรา

โอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2531

สังกัด เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอ เมืองฉะเชิงเทรา จังหวัด ฉะเชิงเทรา

2 พัน ออกจากราชการด้วยเหตุ ทุพพิกาย เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน 2518 - 30 กันยายน 2560

สอบ 7 มิถุนายน 2518 30 กันยายน 2523 2560 10 1

สอบ 3 ตุลาคม 2523 30 กันยายน 2531 2518 6 2

เทศบาล 1 พฤษภาคม 2531 30 กันยายน 2560 42 3 29

รวม

ปี	เดือน	วัน
5	3	29
7	7	-
29	5	-
42	3	29
-	3	-
-	2	8
2523	10	1
2538	6	2
5	3	29
7	7	-
29	5	-
42	3	29
35	2	7
-	5	8
42	9	7
43	-	-

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

(ค.น.จ.) 2523 10 1 (เทศบาล) 2531 5 1 (เทศบาล) 2560 50 1

2538 6 2 2523 10 1 2531 5 1

5 3 29 7 7 - 29 5 -

พิเศษ - 9 - 7 7 - 29 7 8

3 6 29 (ค.น.จ.) 5 5 29 35 2 7

รวมเวลาราชการพิเศษ

ทุก วันซึ่งได้ประจำปฏิบัติราชการในวันพิเศษภาคพิเศษการศึกษา

คือ วัน ลา พัก ราชการตามกฎหมายอื่น

รวมทั้งเวลาราชการพิเศษที่แท้จริง

รวม เวลาราชการส่วนราชการทั้งหมด

เศษของปีถ้าถึงครึ่งปีให้นับเป็นหนึ่งปี แต่ถ้าไม่ถึงครึ่งปีให้ไม่นับ

35 ปี

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 63,810 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเงินเดือน 63,810.00 บาท

6 เงิน บำนาญปกติ 63,810 X 43 - 54,876.60 บาท

50

7 เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ 25 54,876.60 X 25 X 35 = 11,166.751 8,933.40 บาท

100 X 43

(ดูวิธีการคำนวณเงินบำนาญปกติที่หน้า 291 และหน้า 292)

8 เงิน บำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเห็นว่าจะจ่ายเงินที่ถูกต้องจ่ายให้ 63,810.00 บาท

ครู (อบจ.) ถ้ายโอน

แบบคำนวณการตรวจสอบบำนาญหรือบำนาญ ชรก. ถ้ายโอนเป็นสมาชิก อบจ.

ตรวจสอบ บ้านหรือยกดี บ้านอายุปกติ บ้านเหินจลลหอด

อายุ 56 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาง ก. ชื่อสกุล ช. เกิดวันที่ 19 ตุลาคม 2503

ตำแหน่ง ครู อันดับ คท.2 สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น 18

จังหวัด ขอนแก่น โรงเรียน เมืองชลีพิทยาคม 2521

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2527 ตำแหน่ง อาจารย์ 1

สังกัด กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัด ขอนแก่น

ย้ายโอนมารับราชการเป็นเจ้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 16 เมษายน 2550

สังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จังหวัด ขอนแก่น

2 ลา ออกจากราชการชั่วคราว สูงอายุ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่	16 พฤษภาคม 2527	-	:	ตุลาคม 2560		
	2560	10	2	33	4	1
(1 ม.ค.)	2527	5	1	(16-31 พ.ค.)		16
	<u>33</u>	<u>4</u>	<u>1</u>	<u>33</u>	<u>4</u>	<u>17</u>

ปี	เดือน	วัน
33	4	17
	2	8
	2	8
	2	8
33	6	25
33.57		

4 เวลาราชการทวีคูณ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

รวมเวลาราชการทวีคูณ

หรือ วันที่มิได้ประจำปฏิบัติราชการในวันที่จะภาคใช้กฎระเบียบการศึกษา

หรือ วันลา ผัก ชาติ ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คงได้เวลาราชการทวีคูณที่แท้จริง

รวมเวลาราชการสำหรับกรคำนวณ

$$33 + \frac{6}{12} + \frac{25}{360} = 33 + 0.50 + 0.07 = 33.57 \text{ ปี}$$

เวลาราชการก่อนย้ายโอน

เทศบาล / อบจ. / อบต.

ตั้งแต่รับที่ _____ | _____

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 50,290.00 บาท เงินเดือนเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย (กรณีผู้รับบำนาญ) 43,461.67 บาท

6 บำนาญปกติของ ชรก. ที่ย้ายโอนมา และเป็นสมาชิก อบจ. ตามสูตรของ อบจ. $43,461.67 \times 33.57 = 29,180.17$ บาท

ผลไม่เกินร้อยละ 70 ของอัตรา เงินเดือนสุดท้ายปกติเดือนสุดท้าย เป็นเงิน $43,461.67 \times 70 = 30,423.17$ บาท

ดังนั้น เงินบำนาญปกติ - 29,180.17 บาท

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการบริหารราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐบาลรับภาระ = 29,180.17 บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ = - บาท

ครุภัณฑ์โอน (อบจ.)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ ขรก.ถ่ายโอนไม่เป็นสมาชิก อบจ.

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จตกทอด

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 15 พฤษภาคม 2500

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ชั้นต้น ศศ.๑ แห่ง สำนักงานการส่วนท้องถิ่น เทศบาลนครอุบลราชธานี 15

อำเภอ เมืองอุบลราชธานี โรงเรียน เทศบาล ๒ หนองบัว จังหวัด อุบลราชธานี 2516

1 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน 2520 ตำแหน่ง ครู ๖ ระดับ 1

สังกัด โรงเรียนบ้านโนนสว่าง อ.หนองบัว จังหวัด อุบลราชธานี

ถ่ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2530

สังกัด เทศบาลนครอุบลราชธานี อำเภอ เมืองอุบลราชธานี จังหวัด อุบลราชธานี

2 วัน ออกจากราชการชั่วคราว ดูงาน เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 16 มิถุนายน 2520 ถึง ๓๐ กันยายน 2560

2560	10	3
2520	6	16
40	3	15

ปี	เดือน	วัน
40	3	15
-	-	-
-	2	8
-	-	-
-	2	8
40	5	23
40	-	-

เทศบาล / อบจ. / อบต.

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

ตั้งแต่วันที่ _____ ถึง _____

รวมเวลาราชการพิเศษ

ข้อ วันที่มีมติระงับปฏิบัติราชการในกรณีประกาศใช้กฎอัยการศึก

ข้อ วันที่ลาพักขาดราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คงเวลาราชการพิเศษทั้งหมด

รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณ

เศษของปีที่ถึงครบปีให้วันเป็นหนึ่งวันได้เวลาราชการสำหรับคำนวณจริง

เวลาราชการก่อนถ่ายโอน

ตั้งแต่วันที่ _____ ถึง _____

5 เงินเดือนเดือนสุดท้าย 59,190.00 บาท

6 บำนาญปกติของ ขรก. มีอายุโอนฯ ไม่เป็นสมาชิก อบจ.

$$59,190.00 \times 40 = 47,352.00 \text{ บาท}$$

ดังนั้น เงินบำนาญปกติ

$$= 47,352.00 \text{ บาท}$$

7 เบิกจ่ายเงินแบ่งตามสัดส่วนการรับราชการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐชดเชยภาระ

$$= 47,352.00 \text{ บาท}$$

7.2 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ

$$= - \text{บาท}$$

ตำแหน่งอื่น (เทศบาล)

แบบสำรวจการตรวจสอบบำเหน็จหรือนำมาอายุ ชรก.ฝ่ายไอเอ็มไม่เป็นสมาชิก กบข.

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จตกทอด

อายุ 52 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - -

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ช. เดิมวันที่ 25 ตุลาคม 2507

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ระดับ 7 ตั้งได้ราชการส่วนท้องถิ่น เทศบาลเมืองระยอง

อำเภอ วัฒนบุรี จังหวัด ปทุมธานี 2525

1 เริ่มได้รับราชการเมื่อวันที่ 10 กันยายน 2528 ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์

สังกัด กรมโยธาธิการและผังเมือง จังหวัด พะนครศรีอยุธยา

ย้ายโอนมารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2543

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองไทย อำเภอ วัฒนบุรี จังหวัด ปทุมธานี

2 ๓๓ ออกตรวจราชการจังหวัด พะนครศรีอยุธยา เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2560

3 เวลาราชการปกติ ตั้งแต่วันที่ 10 กันยายน 2528 - 1 ตุลาคม 2560

2560	10	2
2528	9	10
32	-	22

ปี	เดือน	วัน
32	-	22
-	-	-
-	2	8
-	2	8
-	-	-
-	-	-
-	2	8
32	3	-
32	-	-

4 เวลาราชการพิเศษ

ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2519 ถึง 5 มกราคม 2520

ตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534

ตั้งแต่วันที่ - ถึง -

รวมเวลาราชการพิเศษ

ข้อ 36 ที่มิได้ระบุแจ้งปฏิบัติราชการในวันที่ประกาศใช้กฎอัยการศึก

ข้อ 36 วรรค ๓๓ ราชการโดยไม่ได้รับเงินเดือน

คดีเวลาราชการหรือในวันพักร้อน

รวมเวลาราชการสำหรับบำเหน็จ

เลขของวันที่ตั้งรับวันที่ได้รับเงินบำเหน็จคือเวลาการสำหรับบำเหน็จดังนี้:

$$32 + \frac{3}{12} + \frac{9}{360} = 32 + 0.25 + 0.00 = 32.25 \text{ ปี}$$

เวลาการชดเชยค่าไอเอ็ม

เทศบาล / อบน. / อบต.

ตั้งแต่วันที่	ถึง	จำนวนวัน	ค่าเฉลี่ย
10 กันยายน 2528	30 พฤศจิกายน 2545	17	29
2545	12	1	360
2528	9	10	
17	2	21	17.41
17	4	29	

ตั้งแต่วันที่	ถึง	จำนวนวัน	ค่าเฉลี่ย
1 ธันวาคม 2545	1 ตุลาคม 2560	14	14.83
2560	10	2	
2545	12	1	
14	10	1	

5 เงินต้นเงินต้นสุดท้าย 39,000.00 บาท

6 เงินนำอายุปกติชรก. ชรก. ที่จ่ายโอน ไม่เป็นสมาชิก กบข. $39,000.00 \times 32 = 25,011.20$ บาท

ตั้งรับ เงิน บำนาญปกติ $25,011.20$ บาท

7 เงินค่าเงินแปลงตามสัดส่วนการให้บริการ

7.1 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่รัฐบารับภาระ $25,011.20 \times 17.41 = 13,502.17$ บาท

7.2 เงิน บำนาญปกติ ส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ $25,011.20 - 13,502.17 = 11,509.03$ บาท

รับเงินบำเหน็จค่าราชการ $200,000$ บาท

รัฐบารับ $200,000 \times 17.41 = 107,968.99$ บาท

32.25

ท้องถิ่นรับ $200,000 - 107,968.99 = 92,031.01$ บาท

ตำแหน่งอื่น (เทศบาล)

แบบคำนวณการตรวจสอบบำเหน็จหรือบำนาญ

ตรวจสอบ บำเหน็จปกติ บำนาญปกติ บำเหน็จทดแทน

อายุ 60 ปี

เลขที่บัตรประชาชน - - - - -

ชื่อ นาย ก. ชื่อสกุล ข. เกิดวันที่ 15 มี.ค. 2500

ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมอาชีพ ระดับ 5 สังกัดตาชุกรสวนท้องถิ่น เทศบาลเมืองกันตัง 18

อำเภอ กันตัง จังหวัด สุราษฎร์ธานี 2518

- รับทุนวิทยฐานะก่อนประจำการ เมื่อวันที่ : พฤศจิกายน 2524 และขอเป็นวิทยฐานะเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2525
 บำเหน็จได้รับประโยชน์ 1 พฤศจิกายน 2531 ตำแหน่ง นักวิชาการส่งเสริมอาชีพ
 สังกัด เทศบาลเมืองกันตัง อำเภอ กันตัง จังหวัด สุราษฎร์ธานี
 โภจนาข้าราชการเป็นข้าราชการสวนท้องถิ่น, เมื่อวันที่
 สังกัด อำเภอ อำเภอ จังหวัด

- พ้น ออกจากราชการด้วยเหตุ อายุ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560

		เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560		
		ปี	เดือน	วัน
3	เวลาชวาระงานที่ คั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2524 ถึง 31 ตุลาคม 2525			
	เวลาชวาระงานปกติ คั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2525 ถึง 30 กันยายน 2560			
	2525 11 1 2560 10 31			
รวมรวมค่า	2574 11 1 2525 11 1 2560 09 30			
	1 - - 28 11 -			
4	เวลาชวาระงานราชการ			
	คั้งแต่วันที่ 23 เมษายน 2534 ถึง 2 พฤษภาคม 2534 วิทยฐานะ 2 9			
	คั้งแต่วันที่ ถึง 29 1 8			
	รวมเวลาชวาระราชการ			
	นับวันที่มีสิทธิประโยชน์ ยกเว้นวันที่ประกาศใช้กฎหมายการศึกษา - 29 ปี			
	นับวันที่ลาพัก ขาดราชการที่ไม่ได้รับเงินเดือน			
	จะได้รับราชการราชการวิทยฐานะวิทยฐานะ			
	รวมเวลาชวาระราชการสำหรับคำนวณ			
	เศษของวันที่มีสิทธิประโยชน์ เงินที่ได้รับจากเวลาชวาระราชการสำหรับคำนวณเงินบำเหน็จ			

- เงินเดือนเดือนสุดท้าย 47,990.00 บาท เงินเพิ่ม - บาท (ถ้ามี) รวมเป็นเงิน 47,990.00 บาท
- เงิน บำนาญปกติ 47,990.00 x 30 = 28,794.00 บาท
- เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติโดยละ 25 28,794.00 x 25 x 20 = 6,948.55 บาท

รวมรวมเงินบำนาญปกติ + เงินเพิ่ม ซึ่งคำนวณเงินบำนาญปกติของค่าใช่ 35,742.55 บาท

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ประกาศกฎอัยการศึก

ประกาศ
ใช้กฎอัยการศึก

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ชานินันต์ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า เนื่องจกมีเหตุจำเป็น เพื่อรักษาความเรียบร้อยของประเทศชาติ จึงจะ
มีมาจากภายนอกและภายในราชอาณาจักร

พระมหากษัตริย์ องค์อำนวยการตามความในมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ด้วยมาตรา ๒ แห่งกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๖ พุทธศักราช ๒๔๕๕ ซึ่งได้อนุมัติโดยพระราชบัญญัติชำนินันต์
พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๖ พุทธศักราช ๒๔๕๕ จึงมีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๖ ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี
ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๕๕ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๕๕ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

วรการบัญชา

รัฐมนตรี

ประกาศ
ยกเลิกกฎอัยการศึก

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ชานินีวิวัติ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ด้วยทรงพระราชดำริว่า สมบัติได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก
ทุกภาคในประเทศไทยพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา
เท่าในสมัยนั้น บัดนี้ หมดเหตุอันจำเป็นตามประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว สมควรยกเลิกใช้
กฎอัยการศึกได้

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก
พุทธศักราช ๒๕๕๓ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกประกาศใช้กฎอัยการศึก
ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีดังกล่าวข้างต้นนั้นเสีย ตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เวลา
๑๐.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศพระบรมราชโองการ
ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ด้วยมีเหตุอันจำเป็นที่เกรงว่าจะเกิดความสงบเรียบร้อยปราศจากภัยแห่งราชอาณาจักร
ขอหรือข้านางตามความในมาตรา ๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๕ แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช ๒๕๖๕ และมาตรา ๒ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๖๕
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๕๖ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงให้
ใช้กฎอัยการศึกทุกมาตราทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา
เป็นต้นไป ตามข้อเสนขของผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล พ. ฉนะริชด์

ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่บางจังหวัด

กรมพลอคุณยศ ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่าตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึกทุกนาคตราหัวราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้ เหตุการณ์ต่างๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๙๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศยกเลิกใช้กฎอัยการศึกตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๐ หงประกาศใช้กฎอัยการศึกต่อไปเฉพาะจังหวัดพระนคร จังหวัดธนบุรี จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดนครนายก จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสระบุรี จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดชัยนาท ส่วนจังหวัดนครราชสีมาที่กล่าวไว้เป็นอันเลิกใช้กฎอัยการศึก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ทงัน สารสิน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึก

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศใช้กฎอัยการศึก ทั่วราชอาณาจักร เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เวลา ๒๓.๐๐ นาฬิกา และต่อมาเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ บางจังหวัด คงประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่บางจังหวัด นั้น บัดนี้ เหตุการณ์ในจังหวัดต่างๆ ที่คง ประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่หมดความจำเป็นตามประกาศพระบรมราชโองการนั้นแล้ว

ข้าพเจ้ามาจความทราบในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๔๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในจังหวัดที่ยังมิได้ยกเลิกทุกจังหวัด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลโท ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศใช้กฎอัยการศึก

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและความสงบเรียบร้อยของประชาชนทั่วประเทศไทย
ซึ่งประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ เวลา ๒๑.๑๓ นาฬิกา
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๑
จอมพล ถนอมศักดิ์ อนุชาวัชร
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการทวิคูณในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ระงับการนับเวลาราชการทวิคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาว่างวัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวิคูณใน
ระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความถึงข้าราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ เวลาราชการของข้าราชการภายหลังวันที่ประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจา
นุเบกษา และเป็นเวลาในระหว่างที่ประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๑
ยังคงใช้บังคับอยู่ มีให้นับเป็นทวิคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรให้ระงับการนับเวลาราชการเป็นทวีคูณ ในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึกของคณะปฏิวัติ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๐๒ และ โดยที่การระงับนั้น ไม่อาจทำได้ด้วยการทาเตีประภาสใช้กฎอัยการศึกฉบับนั้น เพราะความจำเป็นยังมีอยู่ จึงต้องตราพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร เพื่อรักษาสถานการณ์และความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เวลา ๒๑.๑๐ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกนั้นแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด คงให้ใช้กฎอัยการศึกละทิ้งไปเฉพาะในจังหวัด สุพรรณบุรี จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุดรธานี จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดตาก จังหวัดน่าน จังหวัดเชียงราย จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และจังหวัดกำแพงเพชร ส่วนจังหวัดนอกจากที่กล่าวนี้เป็นอันเลิกใช้กฎอัยการศึก ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางจังหวัด

ภูมิพลกตุลยเลข ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยปราศจากภัยของประชาชน ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ เวลา ๒๐.๑๒ นาฬิกา เป็นต้นมา นั้น บัดนี้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในบางจังหวัดหมดความจำเป็นตามประกาศของคณะปฏิวัติให้ใช้กฎอัยการศึกจึงมีแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในจังหวัด กระบี่ กรุงเทพมหานคร กาญจนบุรี กันทรังษี พะเยา เชียงใหม่ เชียงตุง เชียงราย นครนายก นครปฐม นครสวรรค์ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา พังงา พิจิตร เพชรบูรณ์ มหาสารคาม หนองคาย ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง ตพบุรี ลำปาง ลำพูน สตูล ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี สุโขทัย และอุทัยธานี คงไว้ใช้กฎอัยการศึกต่อไป เฉพาะในจังหวัด ยะลา สตูล ภูเก็ต พังงา พัทลุง นครศรีธรรมราช นครราชสีมา นครสวรรค์ น่าน พะเยา พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ เพชรบูรณ์ และตาก วาญบุรี เพชรบูรณ์ ศรีสะเกษ ตกลนคร สงขลา สตูล สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ อุตรดิตถ์ และอุบลราชธานี ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นมา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

ระงับการนับเวลาราชการทวิคูณในระหว่างเวลาประกาศ
ใช้กฎอัยการศึกตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเวลาราชการทวิคูณในระหว่างเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระงับการนับเวลาราชการทวิคูณใน
ระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑
ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “ข้าราชการ” ให้หมายความถึงข้าราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๔ การนับเวลาราชการที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ในระหว่างเวลาประกาศใช้
กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖
มิให้นับเป็นทวิคูณตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

พ.ศ. ๒๔๕๔ และมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติปิดหนังสือมาณูไปยังราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

รายนันท์ กรือมิเชียร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรระงับการนับเอาราชการวิฤกษ์ในระหว่างเวลาประกาศใช้กฎอัยการศึก ตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ฉบับที่ ๔

เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนทั้งประเทศ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ น. เป็นต้นไป]

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

พลเอก สุนทร กงสมบูรณ์

หัวหน้าคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วประเทศ ตั้งแต่ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นมา บัดนี้ เหตุการณ์ต่างๆ ในบางเขตพื้นที่ที่หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกตามประกาศดังกล่าวแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งกฎอัยการศึก พ.ศ. ๒๕๑๖ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ทุกพื้นที่ที่ราชอาณาจักร นอกจากเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอสังขละบุรี

(๒) จังหวัดจันทบุรี เฉพาะอำเภอโป่งน้ำร้อน และอำเภอมะขาม

(๓) จังหวัดเชียงราย เฉพาะ อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน อำเภอเทิง อำเภอแม่จัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอเชียงแก่น อำเภอเชียงของ

(๔) จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเชียงดาว อำเภอฝาง อำเภอแม่อาย และกิ่งอำเภอเวียงแหง อำเภอเชียงดาว

(๕) จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอ

(๖) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอห้วยพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด และอำเภออุ้มผาง

(๗) จังหวัดนราธิวาส เฉพาะอำเภอจะแนะ อำเภอระแงะ อำเภอแว้ง อำเภอศรีเตย และอำเภอสุคีริน

(๔) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเชียงกลาง อำเภอทุ่งช้าง อำเภอนนทบุรี อำเภอโถ้ว อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา กิ่งคำเขื่อนแก้วแก้อี้อ อำเภอปัว และกิ่งอำเภอเวียงสา อำเภอเมืองน่าน

(๕) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะอำเภอบ้านกรวด และอำเภอละหานทราย

(๑๐) จังหวัดปราจีนบุรี เฉพาะอำเภอคลองขลุง อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอวัฒนานคร และอำเภอวังใหญ่ประเทส

(๑๑) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ

(๑๒) จังหวัดพิจิตร เฉพาะอำเภอชาติตระการ และอำเภอเนินขม

(๑๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๔) จังหวัดยะลา เฉพาะอำเภอธารโต อำเภอเบตง อำเภอปัทมังศา และอำเภอตะพา

(๑๕) จังหวัดลพบุรี เฉพาะอำเภอเมืองลพบุรี อำเภอพัฒน์ชัย อำเภอกำแพง อำเภอหนองบัว และอำเภออุทัย

(๑๖) จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะอำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอรัตนวาปี

(๑๗) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอนาทวี อำเภอสะเดา และอำเภอสะบ้าย้อย

(๑๘) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

(๑๙) จังหวัดสุรินทร์ เฉพาะอำเภอภาชี อำเภอศีขรภูมิ อำเภอปราสาท และอำเภอสังขะ

(๒๐) จังหวัดสุพรรณบุรี เฉพาะอำเภอน้ำใน และอำเภอปากท่า

(๒๑) จังหวัดอุบลราชธานี เฉพาะอำเภอเขมราฐ อำเภอโขงเจียม อำเภอขามแก่น อำเภอหนองบัว อำเภอเมืองอุบลราชธานี และอำเภอพิบูลมังสาหาร

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อนันต์ ปิ่นيارสุน

นายกรัฐมนตรี

**ประกาศพระบรมราชโองการ
แก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.**

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักร ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั้งประเทศตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา ต่อมาได้มีประกาศพระบรมราชโองการเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในจังหวัดอุดรธานี เฉพาะอำเภอน้ำปาดและอำเภอปากท่า แต่เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอหนองเมี่ยง อำเภอชนบท อำเภอห้วยค้อ อำเภอบ้านโคก และอำเภอโพธิ์โพธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ตั้งกิ่งอำเภอบ้านโคก อำเภอปากท่า จังหวัดอุดรธานี เป็นอำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ ทำให้อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี เป็นอำเภอชายแดนติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และอำเภอปากท่า จังหวัดอุดรธานีไม่เป็นอำเภอชายแดนและไม่มีความจำเป็นต้องคงใช้กฎอัยการศึกอีกต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๒๐) ของข้อ ๒ แห่งประกาศพระบรมราชโองการเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒๐) จังหวัดอุดรธานี เฉพาะอำเภอน้ำปาด และอำเภอบ้านโคก”

พ.นี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้มีประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติให้ใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ น. เพื่อให้เกิดขึ้นกับประชาชนทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เวลา ๑๑.๓๐ น. เพื่อให้มีประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ และประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ออกเสียงแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่นั้น บัดนี้ สถานการณ์ในบางเขตพื้นที่นั้นคงความจำเป็นที่จะต้องใช้กฎอัยการศึกทั่ว ประเทศฉบับได้มีการเปลี่ยนแปลงในเขตการปกครองใหม่สมควรแก้ไขชื่อของท้องที่ที่ยังคงประกาศใช้กฎอัยการศึกอยู่ให้ถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พระพุทธศักราช ๒๔๕๘ จึงมีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และคงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒ แห่งประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศพระบรมราชโองการแก้ไขเพิ่มเติมการใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากเขตพื้นที่ที่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ ให้คงใช้กฎอัยการศึกต่อไปในเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอทองผาภูมิ อำเภอโพธาราม อ่างทองศรีสวัสดิ์ อำเภอสังขละบุรี และตำบลบ้านเก่า อำเภอเมืองกาญจนบุรี

(๒) จังหวัดฉะเชิงเทรา เฉพาะอำเภอบึงนาราง และอำเภอสอยดาว

(๓) จังหวัดเชียงราย เฉพาะอำเภอจุนค้ำ อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน อำเภอแม่จัน อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่สาย และอำเภอเวียงแก่น

(๔) จังหวัดเชียงใหม่ เฉพาะอำเภอเชียงดาว อำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง อำเภอแม่สาย และอำเภอเวียงแหง

(๕) จังหวัดตราด เฉพาะอำเภอเมืองตราด อำเภอคลองใหญ่ อำเภอปายไร่ ถึงอำเภอเกาะกูด
อำเภอแหลมงอบ และกิ่งอำเภอเกาะช้าง อำเภอแหลมงอบ

(๖) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอชุมพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด
และอำเภออุ้มผาง

(๗) จังหวัดนครราชสีมา เฉพาะอำเภอยะแยง อำเภอจะโง้ง อำเภอวัง อำเภอวัง
อำเภอศรีนคร และอำเภอยุธิต

(๘) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอพาน้อย อำเภอพานเย็น
อำเภอบ่อเกลือ อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา อำเภอหนองแคว และอำเภอสันติสุข

(๙) จังหวัดบุรีรัมย์ เฉพาะอำเภอโนนดินแดง อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย และ
ตำบลถาวรและตำบลยายพิมพ์ วัฒนา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

(๑๐) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ และกิ่งอำเภอภูซาง อำเภอเชียงคำ

(๑๑) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการ

(๑๒) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๑๓) จังหวัดยะลา เฉพาะอำเภอธารโต อำเภอท่ายาง อำเภอป่าบอน อำเภอเมือง และ
อำเภอปะนาเระ

(๑๔) จังหวัดฉะเชิงเทรา เฉพาะอำเภอเชิงคัน อำเภอพานิชย์ อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอหนอง
เสือ

(๑๕) จังหวัดศรีสะเกษ เฉพาะอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอ
บุญจักษ์ และอำเภอภูสิงห์

(๑๖) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอนาทวี อำเภอสะเตกา และอำเภอสะบ้าย้อย

(๑๗) จังหวัดสระแก้ว เฉพาะอำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอ
วัฒนานคร อำเภอศรีอัญชา และกิ่งอำเภอโคกสูง อำเภอตาพระยา และกิ่งอำเภอวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น

(๑๘) จังหวัดสุรินทร์ เฉพาะอำเภอบัวเชด อำเภอกาบเชิง อำเภอสังขะ กิ่งทนมดงรัก อำเภอ
กาบเชิง และกิ่งอำเภอศรีณรงค์ อำเภอสังขะ

(๑๙) จังหวัดสุราษฎร์ธานี เฉพาะอำเภอน้ำพอง และอำเภอบ้านไทย

(๒๐) จังหวัดอุบลราชธานี เฉพาะอำเภอน้ำยืน และกิ่งอำเภอน้ำพูน อำเภอเมือง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประกาศ

เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า สมควรยกเลิกการประกาศใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดยะลา ซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและพื้นที่จังหวัดยะลาตามประกาศ พระบรมราชโองการประกาศเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดปทุมธานี และจังหวัด ยะลา ตามประกาศกองทัพบกที่ ๔ เรื่อง การใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศกองทัพบกที่ ๔ เรื่อง การเลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘ เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลที่ ๙

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามที่คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้ยึดอำนาจการปกครองแผ่นดินคืนเป็นที่เรียบร้อย ตามที่ได้ประกาศให้ทราบทั่วกันแล้วนั้น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย ให้ภักดีกับประชาชนทั้งประเทศ คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงประกาศใช้กฎอัยการศึกที่ราชอาณาจักร และให้ยกเลิกการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ เวลา ๒๑.๐๕ น.

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

พลเอก สมธิ บุญยรัตกลิน

หัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ประกาศ
เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่การงพระราชมหามกุฏราชวิทยาลัย ทรงเป็นประมุข ตั้งวันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ เวลา ๒๑.๐๕ นาฬิกา นั้น บัดนี้ สถานการณ์ในบางเขตพื้นที่ทั้งหมดควร เข้าม่าป็นที่จะต้องเลิกกฎอัยการศึกแล้ว

ยกคืออำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก พุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่และทรงใช้กฎอัยการศึกในบางเขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เลิกใช้กฎอัยการศึกในเขตพื้นที่ที่พระราชอาณาจักร นอกจกจากเขตพื้นที่ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๒

ข้อ ๒ เขตพื้นที่ซึ่งยังคงใช้กฎอัยการศึกตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ลงวันที่ ๑๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ได้แก่ เขตพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จังหวัดกาญจนบุรี เฉพาะอำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอทองผาภูมิ อำเภอไทรโยค อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอกังขลจาวู และตำบลบ้านเก่า ตำบลเมืองกาญจนบุรี

(๒) จังหวัดกำแพงเพชร ทุกอำเภอ

(๓) จังหวัดขอนแก่น ทุกอำเภอ

(๔) จังหวัดชัยภูมิ เฉพาะอำเภอขงขง อำเภอวังน้ำร้อน และอำเภอสอดดาว

(๕) จังหวัดฉะเชิงเทรา ทุกอำเภอ

(๖) จังหวัดเชียงราย ทุกอำเภอ

(๗) จังหวัดเชียงใหม่ ทุกอำเภอ

(๘) จังหวัดนครราชสีมา เฉพาะอำเภอคลองใหญ่ อำเภอเมือง ไร่ อำเภอเมืองคราศ และกิ่งอำเภอเกาะบุค

และกิ่งอำเภอเกาะช้าง อำเภอแหลมงอบ

(๕) จังหวัดตาก เฉพาะอำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด
อำเภอผู้ร่สุ่ยหาง และกิ่งอำเภอวังเจ้า อำเภอเมืองตาก

(๑๑) จังหวัดนครราชสีมา ทุกอำเภอ

(๑๑) จังหวัดนราธิวาส ทุกอำเภอ

(๑๒) จังหวัดน่าน เฉพาะอำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอทุ่งช้าง อำเภอป่อเกลือ อำเภอโัว
อำเภอแม่จริม และอำเภอสองแคว

(๑๓) จังหวัดบุรีรัมย์ ทุกอำเภอ

(๑๔) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เฉพาะตำบลสามกระชาย และตำบลหาคาม อำเภอทูลบุรี
ตำบลเขาถ้ำ ตำบลนาบูกวาง ตำบลหัวขอย และตำบลช่วงทอง อำเภอทับสะแก ตำบลรัยถมน
ตำบลทองมงคล และตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน ตำบลข้างเมรุ และตำบลไชยราช อำเภอ
บางสะพานน้อย ตำบลเขาเจ็ว อำเภอปราณบุรี ตำบลไร่เก่า ตำบลสาธิต และตำบลคีตวงษ์ อำเภอ
สามร้อยยอด ตำบลหัวขั้วศรีใหญ่ อำเภอหัวหิน ตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ ตำบลห้วยทรายและ
ตำบลอ่าวน้อย อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

(๑๕) จังหวัดปัตตานี ทุกอำเภอ

(๑๖) จังหวัดพะเยา เฉพาะอำเภอเชียงคำ และกิ่งอำเภอภูซาง อำเภอเชียงคำ

(๑๗) จังหวัดพิษณุโลก เฉพาะอำเภอชาติตระการและอำเภอนครไทย

(๑๘) จังหวัดเพชรบุรี เฉพาะอำเภอแก่งกระจานและอำเภอหนองหญ้าไ้ด้อย

(๑๙) จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทุกอำเภอ

(๒๐) จังหวัดมหาสารคาม ทุกอำเภอ

(๒๑) จังหวัดยะลา ทุกอำเภอ

(๒๒) จังหวัดราชบุรี เฉพาะกิ่งอำเภอสวนผึ้ง และกิ่งอำเภอบ้านคา อำเภอสวนผึ้ง

(๒๓) จังหวัดร้อยเอ็ด ทุกอำเภอ

(๒๔) จังหวัดระนอง เฉพาะอำเภอกระบุรี อำเภอกะเปอร์ อำเภอละอุ่น และตำบลทรายแดง
ตำบลปหาน้ำ และตำบลราชภู อำเภอเมืองระนอง

(๒๕) จังหวัดเลย ทุกอำเภอ

(๒๖) จังหวัดศรีสะเกษ ทุกอำเภอ

(๒๗) จังหวัดสตูล เฉพาะอำเภอควนโดน อำเภอท่าแพ อำเภอตะรุ และตำบลเกอิ

ตำบลคลองขุด ตำบลตำมะลัง และตำบลปฎู อำเภอเมืองสตูล

(๒๘) จังหวัดสงขลา เฉพาะอำเภอชะบะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี อำเภอสะเตาะ และ
อำเภอตะบีฮ้อย

(๒๙) จังหวัดสระแก้ว เฉพาะอำเภอคลองมะเดื่อ อำเภอคาพระยา อำเภอวังน้ำเย็น อำเภอ
วัฒนานคร อำเภอศรีกรุงประเทศ กิ่งอำเภอโคกสูง อำเภอคาพระยา และกิ่งอำเภอวังสมบูรณ์ อำเภอวังน้ำเย็น

- (๓๐) จังหวัดสุรินทร์ ทุกอำเภอ
 (๓๑) จังหวัดหนองบัวลำภู ทุกอำเภอ
 (๓๒) จังหวัดอำนาจเจริญ ทุกอำเภอ
 (๓๓) จังหวัดอุดรธานี ทุกอำเภอ
 (๓๔) จังหวัดอุบลราชธานี เขตอำเภอแก่งน้ำป่าต ยำเขยบ้านโกลก และกิ่งอำเภอปากท่า
 (๓๕) จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอเมือง
 ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
 พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
 นายกรัฐมนตรี

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่างประเด็นทักท้วงกรณีต่างๆ

จ. บพ ๐๘๐๘.๕/๘๖๗๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติข้าราชการส่วนท้องถิ่นเทศบาลนครสมุทรสาคร

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๓๗.๕/๓๒๓๓๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครสมุทรสาคร จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ให้แก่พนักงานครูเทศบาล จำนวน ๕ ราย ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุอันสมควรตามโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้วขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติราย นาง ก. และ นาย ข. ผิดคลาดเคลื่อน ดังนี้

๓ นาง ก. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๒๘ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๕ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาทวีคูณ ๗ ปี ๕ เดือน ๑๙ วัน ซึ่งเป็นเวลาที่รับราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีกฎหมายกำหนดขึ้นใช้เป็นการเฉพาะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ต่อมาเมื่อโอนมารับราชการสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาทวีคูณ ๑๙ ปี ๓ เดือน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๗ ปี (๒๖ ปี ๖ เดือน ๓๙ วัน) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ กำหนดว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มิใช่กฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร และ ข้อ ๓๙ (๓) กำหนดให้ข้าราชการซึ่งได้อินโง่รับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีสิทธิได้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญติดต่อกันในการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าของเงินบำนาญปกติคูณด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาที่ข้าราชการผู้นั้นมารับราชการส่วนท้องถิ่น พ่วงด้วยจำนวนปีอันเป็นเวลาราชการที่ข้าราชการผู้นั้นรับราชการอยู่ทางสังกัดเดิมและทางราชการส่วนท้องถิ่น รวมกัน ดังนั้น เมื่อ นาง ก. ได้รับบำนาญปกติ จำนวน ๒๐,๕๒๘.๒๐ บาท โดยมีเวลาราชการที่รับราชการส่วนท้องถิ่น ๑๙ ปี ๓ เดือน จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ = $\frac{20,528.20 \times 25 \times 39}{100 \times 12}$ บาท

๒. นาย ข. ...

๒. นาย ข. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๓๒ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาพักรักษาตัว ๕ ปี ๘ เดือน ต่อมาเมื่อโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นสังกัดเทศบาลนครสุพรรณบุรี ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีเวลาราชการปกติรวมเวลาพักรักษาตัว ๒๒ ปี ๑๐ เดือน ๘ วัน รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๕ ปี (๒๕ ปี ๖ เดือน ๘ วัน) ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จึงต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๓๔ (๓) ดังกล่าวตามข้อ ๑ ฉะนั้น เมื่อ นาย ข. ได้รับบำนาญปกติ จำนวน ๒๐,๓๖๙.๖๐ บาท มีเวลาราชการที่รับราชการส่วนท้องถิ่น ๒๒ ปี ๑๐ เดือน ๘ วัน จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ = $\frac{๒๐,๓๖๙.๖๐ \times ๒๕ \times ๒๕}{๑๐๐ \times ๒๕}$ = ๕,๐๓๔.๘๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติให้พนักงานครูเทศบาล ทั้ง ๒ ราย อีกครั้งหนึ่ง และส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวีฑิตยากร
(นายสุชัย สุวีฑิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. รักษาการแทน
เลขาธิการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๕๕-๙๐๖๙ ต่อ ๓๔๖ - ๓๕๓
โทรสาร. ๐-๒๖๕๑-๘๕๓๐

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๕๓๐๕

สำนักงาของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๙๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

เรื่อง: ขออนุมัติจ่ายเงินบำนาญปกติพนักงานครูเทศบาล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ อค ๐๐๗๗.๕/๐๓๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอุดรธานี จ่ายเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ
ให้แก่ นาย จ. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการเกษม ตามโครงการเกษียณอายุ
ก่อนกำหนด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว
ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ คลาดเคลื่อน เนื่องจาก
นายสมภพ นรบุญเข้ารับราชการครั้งแรกสังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๒๕ จึงเป็นเวลา
ที่รับราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีกฎหมายกำหนดขึ้นใช้เป็นการเฉพาะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๔
กรกฎาคม ๒๕๓๖ ต่อมาโอนมารับราชการสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่
๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ มีเวลาดำรงตำแหน่งรับราชการส่วนท้องถิ่น ๒๗ ปี (๒๖ ปี ๖ เดือน ๓๙ วัน)
ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ กำหนดว่า
"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา
และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้น แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร และข้อ ๓๙ (๔) กำหนดให้
ข้าราชการเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ
และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ หรือบำนาญพิเศษไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงิน
บำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ดังนั้น นาย จ. จึงไม่มีสิทธิรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติตามระเบียบดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ และ
ส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย สุวีฑิตยากร
(นายศุภชัย สุวีฑิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.พ. รักษาการแทน
เลขาธิการ ก.บ.พ.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ถนนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๖๔๓-๙๐๖๙ ต่อ ๓๕๑ - ๓๕๓
โทรสาร ๐-๒๒๖๔๓-๘๕๑๐

"ตำรวจรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ นพ ๒๘๐๘.๕/๒๕๕๗๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๓๔ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ถอนมติจ่ายเงินบำเหน็จสงเคราะห์คนละเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาท นาง ก.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สจ ๒๒๗๗.๕/๗๗๕๕๔ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

ตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้เทศบาลเมืองท่ามะขาม จ่ายเงินบำเหน็จสงเคราะห์ จำนวน ๒๕,๕๓๒.๓๓ บาท และเงินช่วยเหลือ จำนวน ๒๐,๑๗๘.๒๐ บาท ให้แก่ทายาทนาง ก. พนักงานครูเทศบาล ผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารหลักฐานแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำเหน็จสงเคราะห์ให้แก่ นาย ข. บุตรบุญธรรม ไม่ถูกต้อง เนื่องจากหลักฐานทะเบียนการรับ บุตรบุญธรรม นาย ค. สามีของนาง ก. เป็นผู้รับ นาย ข. เป็นบุตรบุญธรรม ซึ่งนาง ก. เป็นผู้ให้พยานยืนยันความ พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ตราขึ้นใหม่ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๕๔๘/๒๕ ผู้จะรับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ถ้ามีคู่สมรสอยู่ต้องได้รับความยินยอมจาก คู่สมรสก่อน แต่เนื่องจาก มาตรา ๕๕๔๘/๒๖ ผู้เยาว์ที่เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลใดอยู่จะเป็นบุตรบุญธรรมของ บุคคลอื่นอีกในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่เป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรม ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่ง จะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนแล้ว จะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้ว ดังนั้น การที่นาย ข. จะได้รับเงินบำเหน็จสงเคราะห์ของ นาง ก. จะต้องปรากฏหลักฐานทะเบียนการรับบุตรบุญธรรมของนาง ก. ด้วย ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๖ ข้อ ๓๔ (๔) (ง)

จึงเรียนขอเพื่อโปรดพิจารณาหากไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดสุพรรณบุรี
การจ่ายเงินบำเหน็จสงเคราะห์ให้แก่ทายาทข้าพเจ้า ทั้งสิ้น และส่งสำเนาคำสั่งจำหน่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฤดี สุวิมลวิทยากร
(นายศุภฤดี สุวิมลวิทยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.พ. รัชชบรรณการ กทม.
เลขานุการ ก.บ. พ.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๑๓๗ ๔๐๖๗ ต่อ ๕๕๓ - ๕๕๔
โทรสาร. ๐ ๒๒๑๔๕-๕๕๓๐

"ดำรงธรรมนำไทยไกลสะอาด"

ที่ นก ๐๔๐๘ ๕/๓๔๓๒๐

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอยืมเงินจังหวัดพิจารณาสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ สพ ๐๐๒๓.๕/๓๔๓๒๒ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๖๓,๘๓๐ บาท และเงินช่วยเหลือ จำนวน ๒๕,๔๒๔ บาท ให้แก่ทายาท นาย จ. พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทตกทอดแล้ว กล่าวคือ นาย จ. ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งในขณะนั้น นาง ค บุตรธิดาชีวิตอยู่ (ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖) จึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดในฐานะทายาท นาย จ. ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๙ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๔๗ และ ๔๘ เงินบำเหน็จตกทอดจึงต้องแบ่งให้แก่บุตรของนาย จ. ทั้ง ๓ คน แต่เมื่อนาง ค. ถึงแก่กรรมเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวตกเป็นของมรดกคู่หมั้นของนาง ค.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดขอความเห็นคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้กับทายาทอีกครึ่งหนึ่ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวิมลิตยากร
(นายดุษฎี สุวิมลิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.น.ท. ภัชชาพรภาพมณฑล
เลขาธิการ ก.น.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๕๕๓-๓๐๖๙ ถึง ๑๕๓ - ๓๔๓
โทรสาร. ๐-๒๕๕๓ ๘๔๓๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๑๕๗๒๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตสุริย ทม. ๓๐๓๐๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๕๓.๕/๒๒๖๔๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการให้แก่ นาย ค. พนักงานเทศบาล จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งหักจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า คำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการ นาย ค. ได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๖๗,๕๖๐ บาท ไม่ถูกต้อง เนื่องจากกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ กำหนดให้บำเหน็จข้าราชการให้จ่ายในอัตราสิบห้าเท่าของบำนาญรายเดือนที่ได้รับ แต่ไม่เกินสี่แสนบาท โดยบำนาญรายเดือนของ นาย ค. ที่ถูกต้องคือ จำนวน ๕๕,๓๕๔.๒๐ บาท (ไม่รวมเงินเพิ่มจากเงินบำนาญร้อยละ ๒๕ และเงิน ข.ค.บ.) ซึ่งเงินไปตามแบบขอรับบำเหน็จข้าราชการ (บ.ท.๑๖) ลงวันที่ ๓๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ของนาย ค.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย สุวีฑิตยากร
(นายศุภชัย สุวีฑิตยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. วิชาการราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๒๕๓-๔๐๖๘ ตั๋ว ๓๕๑ - ๓๕๓

โทรสาร. ๐-๒๒๕๓-๔๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ นร ๐๔๐๘ ๕/๒๐๑๑

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง อนุมัติขายเงินบำเหน็จปกติให้แก่ นาย จ. พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้อำนวยการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นธ ๐๐๒๓๕/๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางละมุง จ้างยเงินบำเหน็จปกติ จำนวน ๗๘,๒๐๐ บาท ให้แก่ นาย จ. ตำบลบางละมุง นักพัฒนาชุมชน ระดับ ๕ ซึ่งขอลาออกจากราชการเนื่องจากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ บัญญัติให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญไม่ถึงสิบปีบริบูรณ์มีสิทธิได้รับบำเหน็จจะต้องลาออกด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามนี้มาตรา ๑๒ คือ เหตุทดแทน เหตุขุดพบภาพ เหตุสุขภาพและเหตุรับราชการนาน และกรณีลาออกโดยไม่เข้าเหตุ ๔ เหตุดังกล่าวจะต้องมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์จึงมีสิทธิรับบำเหน็จตามความนี้มาตรา ๕๐ และ มาตรา ๕๒ (๑) ดังนั้น กรณี นาย จ. ซึ่งมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๕ ปี และได้ขอลาออกจากราชการเนื่องจากได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งไม่เข้าด้วยเหตุ ๔ เหตุ จึงไม่มีสิทธิรับเงินบำเหน็จปกติ ตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๕๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าเงินบำนาญข้าราชการ จึงแล้วแต่ขอไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทราบวงที่ส่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติ และตรวจส่งทางเบิกจ่ายเงินดังกล่าว แล้วรายงานให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ: สุชัย สุวีดิษฐาก
(นาย สุชัย สุวีดิษฐาก)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ม.ท. จังหวัดนครราชสีมา
เลขานุการ ก.ม.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๕๑-๕๐๖๙ ต่อ ๑๕๐ ๑๕๓
โทรสาร. ๐ ๒๒๕๓-๘๕๓๐

"ตำรวจรวมนำไทยใสสะอาด"

ที่ นพ ๐๔๐๘.๕/๒๖๓๔

สำนักงานกองทุนน้ำเหนืงบ้านาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๖

๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ขยรับเงินบำเหน็จตกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครปฐม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครปฐม ที่ นฐ ๐๐๒๓๕/๑๕๕๑๒ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๒

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหลวง จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๒๑,๓๓๐ บาท ให้แก่ทายาท นาย ช. พนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๕ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนน้ำเหนืงบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ไม่ปรากฏหลักฐานการเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของเด็กชายหนึ่ง และเด็กชายสอง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๘ (๔) (ก) (ง) ได้นก สำเนาทะเบียนสมรส หรือใบสำคัญการสมรสของผู้ตายกับนางสาว ก ภรรยา หรือสำเนาทะเบียนการรับรองบุตร หรือสำเนา คำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรของผู้ตาย หรือสำเนาทะเบียนการรับบุตรบุญธรรม กรณีที่มีบุตรบุญธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากไม่มีเอกสารหลักฐานดังกล่าว ขอให้จังหวัดทบทวนคำสั่ง จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทอีกครั้ง แล้วส่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่พร้อมเอกสารเพิ่มเติมหรือ แก้ไขแล้ว ให้สำนักงานกองทุนน้ำเหนืงบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ฤทธิ สุวีริชยากร
(นายฤทธิ สุวีริชยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. รักษาการแทน
เลขาธิการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบ้านาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๔๓-๔๐๖๙ ถึง ๓๕๓ - ๓๕๖
โทรสาร ๐-๒๖๔๓ ๘๕๑๖

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๕๖๔๔

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๓ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเทศบาลนครอ้อมน้อย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓๕/๑๕๕๘๘ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐

ตามที่จังหวัดอ้อมน้อยได้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ จำนวน ๗๗๖,๘๒๐ บาท ให้แก่ พันจ่าเอก ก พัทธานพรมาย ซึ่งลาออกจากราชการเมื่อไปอยู่ต่างประเทศตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารแล้ว ขอเรียนว่า การคำนวณเงินบำเหน็จบำนาญหลายคดีของ พันจ่าเอก ก เป็นบันทึกเงินเดือนจากพยานหลักฐานวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕ ๕๖ เมษายน ๒๕๕๓ ตามคำสั่งกรมการศึกษานานาชาติ ที่ ๑๔/๒๕๕๓ เรื่อง ให้เป็นนักเรียบจำหนารเรือ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ เมื่อคำสั่งกรมการศึกษานานาชาติได้รายการของจังหวัดอ้อมน้อยแล้วและบรรจุเข้ารับราชการ เมื่อวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมาโดยไปรับราชการส่วนท้องถิ่น จังหวัดสมุทรสาครอ้อมน้อย เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๔ พันจ่าเอก ก จึงได้รับเงินเดือนตั้งแต่เป็นนักเรียบจำหนารเรือมีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๔ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งกำหนดให้การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้นับแต่วันรับราชการ และรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือน ซึ่งมีข้อได้ราราชการส่วนท้องถิ่นประเภทวิลาภัยหรือถูกจ้าง และขณะรับเงินเดือนแล้ว แต่ตามมติหลักการให้เฉพาะข้าราชการทหารในสังกัดกระทรวงกลาโหมซึ่งประจำปฏิบัติหน้าที่อยู่ในประเทศแต่มีการระงับคำสั่งปฏิบัติงานการตั้งแต่วันที่ ๓๑ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ ได้รับสิทธิการนับเวลาราชการเป็นปกติ ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกรมการเงินศาลาใหม่ได้อนุมัติรับรองเวลาราชการตอนเป็นทหารของ พันจ่าเอก ก ได้ตรวจสอบเอกสารราชการแล้ว ขอเรียนว่า ข้อ ๘ มีสิทธิได้รับเวลาราชการที่หยุดคิดก่อนเป็นเวลา ๕ เดือน ๘ วัน เมื่อรวมกับเวลาราชการปกติ ๑๕ ปี ๙ เดือน ๕ วัน เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณ ๓๕ ปี (๓๕ ปี ๓๓ เดือน ๓๓ วัน) พันจ่าเอก ก จึงมีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญ จำนวน ๒๓๓,๐๐๐ บาท (๒๓๓,๐๐๐ บาท)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญอีกครั้งหนึ่ง แล้วส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฤดี สุวีริสชาติ
นายศุภฤดี สุวีริสชาติ
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้อำนวยการ ก.บ.ท. สำนักงานการคลัง
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๙๕๓-๑๑๒๙ ต่อ ๑๕๖๑ - ๑๕๖๐
โทรสาร ๐-๒๒๙๕๓-๕๕๓๐

ที่ นก ๐๐๒๓.๕/๓๐๓๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอรับเงินบำนาญข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู

อ้างถึง หนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู จ นก ๐๐๒๓.๕/๒๘๒๕ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

ตามที่จังหวัดหนองบัวลำภูมีมติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู จ่ายเงินบำนาญปกติเมื่อขณะ
๓๙,๕๒๕ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เมื่อขณะ ๘,๘๘๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ
๔๘,๔๐๐ บาท ให้แก่ นาย ข. ข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่
๓ มีนาคม ๒๕๕๓ นี้

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วขอเรียนว่า
การคำนวณเงินบำนาญปกติถูกต้อง แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติคลาดเคลื่อน เนื่องจากนาย ข. บรรจุ
เข้ารับราชการครั้งแรกตำแหน่ง ครูผู้ช่วย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๑๖
ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๓ (๒ ปี ๙ เดือน) ต่อมาได้ไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
ตามพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประถมศึกษาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด และโรงเรียนประถมศึกษา
ของกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๓ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ (๙ ปี ๘ เดือน)
และได้โอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองคาย ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์
๒๕๕๓ (๒๓ ปี ๙ เดือน) รวมเวลาราชการปกติ จำนวน ๔๐ ปี ๙ เดือน เวลาราชการพิเศษ จำนวน ๕ เดือน ๘ วัน
รวมเวลาราชการสำหรับคำนวณที่แท้จริง ๔๑ ปี ดังนั้น การคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จึงต้องปัดไป
สามารถรับราชการของมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๓๓ (๒)
เมื่อนาย ข. ได้รับบำนาญจำนวน ๓๙,๕๒๕ และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นในช่วงที่สังกัดองค์การบริหารส่วน
จังหวัดหนองคาย สำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ จำนวน ๓๒ ปี นาย ข. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงิน
บำนาญปกติ จำนวน $\frac{39,525 \times 100 \times 32}{1000 \times 12}$

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาหาหนทางการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ อีกครั้งหนึ่ง
และส่งคืนค่าดังกล่าวคืนให้แก่ผู้ถูกฟ้องแล้วให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฤดี สุวิวัฒนาการ
(นายศุภฤดี สุวิวัฒนาการ)
ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. ราชอาณาจักรไทย
เลขาธิการ ก.บ.ท

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๖๓๑-๔๐๖๙ ต่อ ๕๔๕ - ๓๕๓
โทรสาร ๐ ๒๒๖๓๑-๕๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๑๘๔๔๘

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๓

๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง อุมัติจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓.๕/๓๒๖๖๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๕,๑๓๖.๘๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๓,๗๘๔.๒๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ ๑๘,๙๒๑ บาท ให้แก่ นาง ข. พนักงานส่วนตำบล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ไม่ถูกต้อง ดังนี้

๓. นาง ข. บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๙ ตำแหน่ง ผู้ช่วยพยาบาล ๓ แผนกพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล และได้โอนมารับราชการส่วนท้องถิ่น สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลโคกขาม จังหวัดสมุทรสาคร เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ระยะเวลาราชการปกติ ๒๘ ปี ๓ เดือน ๑๕ วัน ระยะเวลาราชการทวีคูณ ๒ เดือน ๘ วัน รวมระยะเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๖๘ ปี (๒๘ ปี ๕ เดือน ๒๓ วัน) สำหรับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๔ (๕) กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ร้อยละ ๒๕ แต่อย่างใด

๒. นาง ข. ขอลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน มิใช่พ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุ ตามมาตรา ๒๓ นาง ข. จึงพ้นสภาพการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ดังนั้น เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ใช้ในการคำนวณจึงต้องเป็นเงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งไม่สามารถนำเอาหลักการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเพราะเหตุเกษียณอายุมาใช้เป็นฐานการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ประกอบกับประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบล ข้อ ๓๖ ได้ ดังนั้น ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญจะต้องใช้เงินเดือนเดือนกันยายนที่ได้รับ ซึ่ง นาง ข. ได้รับเงินเดือน จำนวน ๒๖,๓๒๐ บาท เมื่อคำนวณบำนาญ นาง ข. จึงได้รับเงินบำนาญปกติ จำนวน ๑๘,๖๒๓.๒๐ บาท (๒๖,๓๒๐ x ๒๘/๕๐)

จึงเรียน ...

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ร้อยละ ๒๕ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมชี้คำสั่งสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุณหญิง สุวิมล วิทยากร

(นายคุณหญิง สุวิมล วิทยากร)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.พ. รักษาราชการแทน

เลขานุการ ก.บ.พ.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนท่าเหมืองบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๒๕๓-๙๐๖๙ ต่อ ๓๕๑ - ๓๕๓

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๘๕๓๐

ที่ นท ๐๘๐๘ ๕/๒๖๖๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขออนุมัติเบิกจ่ายเงินบำเหน็จให้แก่พนักงานเทศบาล

เงินน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสกลนคร ที่ สน ๐๖๒๙ ๕/๒๐๖๓๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดสกลนครได้เพิกถอนอำนาจการบริหารจัดการ จ่ายเงินบำเหน็จเกิด จำนวน ๘๓๘,๑๓๐ บาท
ให้แก่ นาย ก พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการเพื่อไปรับราชการอื่นและคุณสมบัติครบฯ ตั้งแต่วันที่
๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า
การคำนวณเงินบำเหน็จปกติคลาดเคลื่อน เนื่องจากตามสำเนาคำสั่งจังหวัดสกลนคร ที่ ๔๔๙๘/๒๕๕๗ ลงวันที่
๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่อง การแต่งตั้งพนักงานของรัฐในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่
โดยได้มอบหมายให้ นาย ก ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข ๓ พ.ส.ตามมอบหมายบ้านดงหม้อทอง
สังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบ้านม่วง จังหวัดสกลนคร เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐
พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นระยะเวลา ๓ ปี ๓ เดือน ๔ วัน ขณะนั้นยังคงเป็นพนักงานของรัฐซึ่งมีใช้วิธีการ
และนาย ก. ได้รับค่าตอบแทนเป็นข้าราชการเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ในตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุข
ระดับ ๔ ตามหนังสือ สป.๖๓๖๕/๔๗ ลงวันที่ ๓๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ต่อมาให้อายุนำเงินราชการส่วนท้องถิ่น
เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ สังกัดเทศบาลตำบลบ้านม่วง ตั้งนั้น นาย ก. จึงมีสิทธิได้รับเงินราชการ ตั้งแต่วันที่
๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๐๖ ปี
(๓๑ ปี ๕ เดือน ๒๘ วัน) นาย ก. มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญ จำนวน ๒๕๔,๑๐๖ บาท (๒๕,๔๑๐ x ๑๐)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จปกติอีกครั้ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
และสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภชัย สุวีริยาการ
(นายศุภชัย สุวีริยาการ)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. สำนักงานการแพช
เลขาธิการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๖๔๓-๕๐๖๗ ต่อ ๓๔๖ - ๓๔๗
โทรสาร. ๐-๒๖๔๓-๕๕๓๐

"ดำรงธรรมนำไทยไกลความทุกข์"

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๒๕๕๒

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา, เขตคูสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง อนุมัติจ่ายเงินบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาคร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรสาคร ที่ สค ๐๐๒๓๓.๕/๗๑๖ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท ให้แก่ นาย จ. พนักงานครูเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า คำสั่งจังหวัดสมุทรสาคร ที่ ๑๔๘/๒๕๕๘ ลง วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญให้แก่ พนักงานครูเทศบาล ศลาตเคื้อน กล่าวคือ อนุมัติให้เทศบาลนครอ้อมน้อย จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท ให้แก่ นาย จ. โดยไม่ระบุจำนวนเงินบำนาญปกติและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ ให้ชัดเจนอาจส่งผลกระทบต่อจำนวนเงินบำเหน็จค่าทรงชีพและเงินบำเหน็จลาออกในอนาคตต่อไป เนื่องจากในการคำนวณเงินดังกล่าวไม่นำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มารวมคำนวณด้วย จึงขอให้จังหวัดระบุ การจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๔๓,๘๐๐.๖๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๐,๙๕๐.๑๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๕๔,๗๕๐.๗๕ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญและเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฤกษ์ สุวัฒน์วิทยากร
(นายศุภฤกษ์ สุวัฒน์วิทยากร)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รักษาการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๓-๘๐๖๙๙ ต่อ ๓๕๓ - ๓๕๓
โทรสาร. ๐ ๒๒๕๓-๘๕๓๖

“ดำรงธรรมนำไทยไกลอบาต”

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๓๒๔๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนศรีระชาเชียงใหม่ เขตสุริย กทม. ๑๐๗๑๐

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ขอส่งคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการผู้มีรับบำนาญอายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สจ ๐๐๒๓๕/๓๔๘๗๘ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัด อนุมัติให้เทศบาลเมืองปู้เจ้าสมิงพราย จ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการผู้มีรับบำนาญ อายุตั้งแต่ ๖๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้แก่ นาย ก. พนักงานเทศบาลผู้รับบำนาญ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า การจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการของ นาย ก. ไม่ถูกต้อง เนื่องจากนาย ก. เกิดวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๓ อายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ (๒) ผู้รับบำนาญซึ่งมีอายุตั้งแต่หกสิบห้าปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้มีสิทธิขอรับบำเหน็จข้าราชการได้ไม่เกินสี่แสนบาท แต่ถ้าผู้รับบำนาญนั้นได้ใช้สิทธิตาม (๑) ไปแล้ว ให้ขอรับบำเหน็จข้าราชการได้ไม่เกิน ส่วนที่ยังไม่ครบตามสิทธิของผู้รับนั้น แต่รวมกันแล้วไม่เกินสี่แสนบาท ดังนั้น นาย ก. จึงยังไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จข้าราชการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดขอทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการอีกครั้ง พร้อมรายงานผลการพิจารณา ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฤๅ สุวิมลิตยากร

(นามศุภฤๅ สุวิมลิตยากร)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้อำนวยการ ก.บ.ข. รักษาการแทน

เลขาธิการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๒๔๓-๔๐๖๔ ต่อ ๓๔๑ - ๓๔๓

โทรสาร. ๐-๒๒๔๓ ๔๕๑๐

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๓๘๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง การจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่มัคทายกสหคณาณิกาย

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุตรดิตถ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ อธ ๐๐๒๓.๕/๑๖๓๘๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดอุตรดิตถ์ให้เทศบาลตำบลตรอน จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๗,๐๑๑ บาท ให้แก่
นายมาก พนักงานเทศบาล ซึ่งขอลาออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๘ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารแล้วปรากฏว่า
ตามคำสั่งจังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ ๑๐๖๗/๒๕๕๘ ตั้ง ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติ
ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ราชนายมาก ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุทุพพลภาพ ตั้งแต่วันที่ ๓ ตุลาคม
๒๕๕๘ พร้อมหลักฐานเอกสารรับรองความพิการ โดยพิจารณาจากความบกพร่อง ของโรงพยาบาลอุตรดิตถ์
เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ระบุว่า นายมาก มีอาการกระดูกสันหลังคดงอตัวลำบาก เดินทรงตัวเองไม่ได้ เนื่องจาก
อาการเจ็บป่วยนี้เองอยู่ในสมอง แต่ตามคำสั่งเทศบาลตำบลตรอน ที่ ๒๕๐/๒๕๕๘ ตั้ง ณ วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘
ประกอบด้วยมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุตรดิตถ์ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๘
เห็นชอบให้ นายมาก พนักงานราชการ เนื่องจากเจ็บป่วย ซึ่งเกิดจากการผ่าตัด เนื่องจากในสมอง ซึ่งตามพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า บำเหน็จบำนาญทุพพลภาพนั้น
ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ไว้วางใจเหตุทุพพลภาพ ซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแลตรวจความเห็น
ว่าไม่สามารถ ที่จะรับราชการในตำแหน่งหน้าที่ซึ่งปฏิบัติอยู่เป็นประจำ และตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย
เงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๖ (๔) และ (๕) กำหนดหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
ในการยื่นขอรับบำนาญด้วยเหตุดังกล่าวประกอบด้วย ค่าเนาคำสั่งที่ให้ออก หรืออนุญาตให้ลาออกจากราชการ
ส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี และฉบับฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรอง
ซึ่งตรวจและให้ความเห็นว่า ไม่สามารถจะรับราชการในหน้าที่ได้ต่อไป เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งจ่าย ดังนั้น
เพื่อให้การออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญของนายมาก เข้าไปโดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย จึงขอให้จังหวัดจัดส่ง
ต้นฉบับหรือสำเนาภาพถ่ายใบแสดงความเห็นของแพทย์ที่ทางราชการรับรองให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดแจ้งสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มงคลศักดิ์ หาญปริชาสวัสดิ์
(นายมงคลศักดิ์ หาญปริชาสวัสดิ์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.ช.ท. ราชการส่วนกลาง
เลขาธิการ ก.บ.ท

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ - ๒๖๔๑ - ๔๐๖๔ ต่อ ๓๐๓ - ๓๑๐ "ตำราธรรมนำไทยใสสะอาด"
โทรสาร. ๐ - ๒๖๔๑ - ๘๕๐๔

ที่ นย ๐๔๐๔/๕

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การขอรับเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จข้าราชการท้องถิ่นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

- อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สบ ๐๐๒๓๕/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓๗ มิถุนายน ๒๕๖๐
- ๒. หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด สำนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ มท ๐๔๐๕๑๗/๖๓๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดสมุทรปราการได้ส่งเอกสารกรมการปกครอง สำนักงานบำนาญข้าราชการเงินเดือนเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๓,๑๕๘.๑๑ บาท รวมกับเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๒๕,๒๕๐.๕๐ บาท และเงินบำเหน็จข้าราชการ จำนวน ๓๘๑,๒๕๖.๐๐ บาท ให้แก่ นายเอ พนักงานเทศบาล ซึ่งลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการเกษียณ เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ และขอรับเงินบำเหน็จบำนาญด้วย นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเงินบำนาญการคำนวณเงินบำนาญปกติ ๓ เดือน เนื่องจากนายเอ ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ การออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือนให้เลื่อนในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ซึ่งนายเอ ไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานในวันดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิรับเงินบำนาญส่วนที่เลื่อนขั้นเงินเดือนได้หมด ระบอบการปกครองเทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมืองปากน้ำพอง และเทศบาลเมืองปากน้ำชุมพล ซึ่งนายเอ ไม่ได้อยู่ปฏิบัติงานในวันดังกล่าว พลักตามคำสั่งการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล ข้อ ๕ (๓) ประกอบกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัด สำนักงานเทศบาล และพนักงานส่วนตำบล ที่ มท ๐๔๐๕๑๗/๖๓๔ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ เรื่อง ข้อห้ามบรรพกาลปฏิบัติเกี่ยวกับการประเมินผลการทำงาน และการเลื่อนขั้นเงินเดือน ข้าราชการและพนักงานส่วนท้องถิ่น ข้อ ๓๘ ดังนั้น ในการคำนวณเงินบำนาญปกติจึงใช้เงินเดือนต้นสุดค่าที่ได้รับจากเงินงบประมาณของราชการส่วนท้องถิ่น ตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติม การพิจารณาให้รับเงินเดือนเพิ่มคือเงินสุทธิต่ำสุดที่นายเอได้รับเดือนละ ๒๕,๖๐๐ จำนวน ๒๒,๕๐๐ บาท ซึ่งมีค่าชดเชยบำนาญให้แก่นายเอ จึงได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๑,๑๙๘.๑๐ บาท (๒๒,๕๐๐ x ๒๖) + ๕๐% เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๒,๑๕๘.๑๐ บาท รวมกับเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๒๕,๓๕๖.๒๐ บาท และเมื่อคำนวณเงินบำเหน็จข้าราชการไม่เงิน ๓๘๑,๒๕๖.๐๐ บาทของเงินบำนาญเฉลี่ยคิดเป็นเงินจำนวน ๑๓๖,๓๗๖.๐๐ บาท (๓๘๑,๒๕๖.๐๐ x ๓๕%)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบขอรับเงินบำนาญปกติ เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ และเงินบำเหน็จข้าราชการ ซึ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจัดส่งสำเนาคำสั่งจากฉบับเดิมและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ นายวิชา อู่อานนท์
นางวิชา อู่อานนท์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.พ. จัดการราชการแทน
เลขาธิการ ก.บ.พ.

สำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐ ๒๒๕๓-๔๐๖๕๕ ต่อ ๓๐๕ - ๓๑๐
โทรสาร ๐-๒๒๕๓ ๔๕๐๙

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ นท ๐๔๐๘.๕/

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตคูเมือง กทม. ๑๐๓๐๐

สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การขอรับเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือ กรณีข้าราชการบำนาญเสียชีวิต

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๓.๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดอุบลราชธานีแจ้งเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จ่ายเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๔๗๓,๕๗๐ บาท และเงินช่วยเหลือ จำนวน ๔๗,๒๑๐.๕๐ บาท ให้แก่ทายาท นายบี พนักงานครูเทศบาลผู้รับบำนาญ ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือไม่ถูกต้อง เนื่องจากการคำนวณเงินช่วยเหลือของทายาทผู้รับบำนาญ (ช.ค.บ.) (ฉบับที่ ๓๑) นำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มารวมคำนวณ ซึ่งมีผลทำให้เงิน ช.ค.บ. ฉบับอื่นๆ กระทบคือช่วย ซึ่งตามความในข้อ ๔ ทศ ของระเบียบการรวมราคาซื้อขายที่ดินเงินช่วยเหลือของข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วในวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ ให้ได้รับ ช.ค.บ. ๒๖ อัตรา (๑) ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับ ช.ค.บ. เพิ่มขึ้นอีกในอัตราเดือนละร้อยละห้าของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ ดังนั้น นายบี ได้รับ เงินบำนาญปกติ เดือนละ ๒๒,๖๔๐ บาท และเมื่อคำนวณเงิน ช.ค.บ. (ฉบับที่ ๓๑) ไม่นำเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ มารวมคำนวณ ซึ่งมีสิทธิได้เงิน ช.ค.บ. (ฉบับที่ ๓๑) เดือนละ ๑,๑๗๒ บาท (ฉบับที่ ๓๒) เดือนละ ๓๓๙ บาท (ฉบับที่ ๓๔) เดือนละ ๑,๒๑๔ บาท และ(ฉบับที่ ๓๖) เดือนละ ๓,๐๖๐ บาท รวมเป็นเงิน ช.ค.บ. ทั้งสิ้นเดือนละ ๔,๖๘๖ บาท ทำให้ทายาท นายบี มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๔๖๒,๐๕๐ บาท ((๒๒,๖๔๖ + ๔,๖๘๖) x ๓๐ = ๘๗๕,๓๘๐ - ๓๙๓,๖๓๐) และเงินช่วยเหลือ จำนวน ๔๗,๒๑๐.๕๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาพบทราบคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องและสำเนาคำสั่งจ่ายเงินฉบับใหม่ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความขอบคุณ

(ลงชื่อ) นางวิภา อุตระนนท์
(ในพริดา อุตระนนท์)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. ศึกษาราชการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๒๕๓-๕๐๖๙ ๙๒ ๓๐๑ - ๓๓๖
โทรสาร. ๐-๒๒๕๓-๕๕๐๙

ที่ นว ๐๑๐๙.๕/

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนพระยาสุเมธา เขตคูเมือง อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๑๐๐

กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอลงบัญชีจ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จค่าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้บริหารราชการจังหวัดเชียงใหม่

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเชียงใหม่ ที่ นว ๐๑/๒๕๖๑.๕/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ตามที่จังหวัดเชียงใหม่ได้เทศบาลนครเชียงใหม่ จากเงินบำนาญปกติเดือนละ ๔๕,๔๒๔.๘๐ บาท
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๑๑,๓๖๑.๕๐ บาท และเงินบำเหน็จค่าราชการ จำนวน
๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ก พนักงานเทศบาลซึ่งพ้นจากราชการด้วยเหตุสูงอายุ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบการหักภาษี ณ ที่จ่าย ของเงิน
การคำนวณเงินบำนาญปกติทุกสิ้นปี แต่คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ คิดขาดเสีย
เนื่องจาก นาย ก. บรรจุเข้ารับราชการจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๔
ถึงวันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๒๔ (๕ ปี) ต่อมาโอนมารับราชการส่วนท้องถิ่นสังกัดเทศบาลเมืองเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่
๑ มิถุนายน ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๓๑ กันยายน ๒๕๕๕ (๓๑ ปี ๕ เดือน) รวมเวลาการทำงานปกติ จำนวน ๓๕ ปี ๕ เดือน
เวลาราชการพิเศษ จำนวน ๒ เดือน ๕ วัน รวมเวลาการทำงานสำหรับคำนวณเงินเพิ่มจริง ๓๖ ปี และมีเวลาการทำงาน
ส่วนท้องถิ่นสำหรับคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ จำนวน ๓๖ ปี (๓๖ ปี ๖ เดือน ๘ วัน) ดังนั้น
นาย ก. จึงได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ $\frac{๔๕,๔๒๔.๘๐ \times ๒๕ \times ๓๖}{๓๐๐ \times ๑๒}$

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุมัติการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕
อีกครึ่งหนึ่ง พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องและสำเนาคำสั่งจ่ายฉบับใหม่ ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นางวิภา ชูสุรานนท์
(นางวิภา ชูสุรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.น.ท. วิชาการการคลัง
เลขานุการ ก.น.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐ ๒๐๕๓-๕๐๖๗ ถึง ๓๐๓ - ๓๑๐
โทรสาร. ๐๒๐๖๓ ๕๕๐๖

นางวิภา ชูสุรานนท์

ที่ นท ๐๔๖๘/๕๖

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติและบำเหน็จค่าแรงชีพให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น สังกัดเทศบาลเมืองอุทัยธานี
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอุทัยธานี ที่ อบ ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ตามที่จังหวัดอุทัยธานีอนุมัติให้เทศบาลเมืองอุทัยธานี จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๓๕,๖๐๓ บาท
เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๘,๙๐๑.๓๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเดือนละ ๔๔,๕๐๔.๓๕ บาท
และเงินบำเหน็จค่าแรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นางสาวน้อย พนักงานครูเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการ
ด้วยเหตุสูงอายุ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจเอกสารดังกล่าวแล้วปรากฏว่า
นางสาวน้อย บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๒๑ สังกัดเทศบาลเมืองอุทัยธานี
และลาออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๓ มีเวลาราชการปกติ ๒ ปี (๒ ปี ๑ เดือน) ต่อมา
เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๔ นางสาวน้อย ได้กลับเข้ารับราชการเป็นพนักงานครูเทศบาล สังกัดเทศบาล
เมืองอุทัยธานี จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๒๐ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๖ กำหนดให้ การนับเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่
ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีใช้บังคับ (ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๑) ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง
กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ก่อนที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงต้องถือปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ มาตรา ๓๐ (๑) กำหนดให้ ข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นผู้ลาออกโดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ ถ้าภายหลังได้เข้ารับราชการใหม่ ให้คิดเวลาราชการ
สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น

กรณีของนางสาวน้อย การลาออกครั้งแรกนั้น ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญจากการ
รับราชการก่อนลาออกจากราชการ ดังนั้น การคำนวณบำนาญโดยนำเวลาราชการครั้งแรกและเวลาราชการ
ครั้งหลังมาับรวมกันเพื่อเป็นเวลาราชการสำหรับการคำนวณบำนาญ จึงไม่ถูกต้อง นางสาวน้อย มีสิทธินับ
เฉพาะเวลาราชการครั้งใหม่คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๒๔ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ รวมเวลา
ราชการสำหรับการคำนวณบำนาญ ๓๓ ปี (๓๓ ปี ๔ เดือน ๑๓ วัน) จึงมีสิทธิได้รับเงินบำนาญปกติเดือนละ
๓๓,๘๔๙ บาท (๕๓,๘๕๐ x ๓๓/๕๐) เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๘,๖๖๒.๒๕ บาท
และเงินบำเหน็จค่าแรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

จึงเรียนมา . .

- ๒ -

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินป่านาฎญาติ เงินเพิ่มจากเงินป่านาฎญาติ ร้อยละ ๒๕ และเงินป่าเหนือเจ้าวงษ์สิทธิ์ครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นางวิภา ฐุสรานนท์
(นางวิภา ฐุสรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.บ.ท. รัจฉารยการแทน
เลขานุการ ก.บ.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐-๒๒๕๑-๕๐๖๕ ต่อ ๓๐๑ - ๓๑๐
โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๕๐๘

ที่ มท ๑๘๐๘ ๕/

สำนักงานกองทุนแม่พระขวัญราษฎรไทย
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๑๐

มีนาคม ๒๕๖๓

เรื่อง อนุมัติให้จ่ายเงินบำนาญปกติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดจันทบุรี

อ้างถึง หนังสือขอจัดจ้างที่ จอ ๑๐๖๗.๕/๑๙๑๑ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑

ตามที่จังหวัดจันทบุรี ระบุมีสิทธิเทศบาลเมืองจันทบุรี จ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๑๖,๑๘๑.๘๐ บาท และเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๗,๘๔๖.๖๕ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น เดือนละ ๒๔,๐๒๘.๔๕ บาท ได้แก่ นางสาวตง พณีพรานศรีเทศบาล ซึ่งพ้นจากราชการฝ่ายครูของ อบจ. เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ นั้น

สำนักงานกองทุนแม่พระขวัญราษฎรให้การดำเนินการสำหรั้งเงิน ๖๕ ครัวเรือนสารตั้งต้นแล้วปรากฏว่า การคำนวณเงินบำนาญปกติขาดคือ ผู้คำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ คำนวณผิด เนื่องจาก นางสาวตง ปรากฏเข้ารับราชการครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๒๕ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดบ่อวิน จันทบุรี ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ได้โอนไปสังกัดเทศบาลเมืองจันทบุรี ซึ่งควรจะเป็นกระทรวงมหาดไทย วัตถุประสงค์ว่าแม่พระขวัญราษฎรควรส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ๖๗ ๗๕ (๑) กำหนดให้ข้าราชการที่โอนไปรับราชการทางราชการส่วนท้องถิ่น และมีสิทธิได้รับเงินราชการสำหรับคำนวณบำนาญจากบัญชีท้องถิ่น โดยการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติให้คำนวณโดยตั้งเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติ ร้อยละ ๒๕ ตามด้วยจำนวนปีนับเป็นเวลาราชการส่วนท้องถิ่นหารด้วยจำนวนปีนับเป็นเวลาราชการที่อยู่ทางสังกัดเดิม และทางราชการส่วนท้องถิ่นรวมกัน

กรณีนางสาวตง มีเวลาราชการสำหรับคำนวณเงินบำนาญปกติ ๓๖ ปี (๒๖ ปี ๙ เดือน ๗ วัน) และมีเวลาราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับการคำนวณเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ นับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๒๗ ปี ๕ เดือน เวลาราชการทั้งหมด ๖๓ เดือน ๘ วัน รวมเป็นเวลาราชการส่วนท้องถิ่น ๓๘ ปี (๒๗ ปี ๖ เดือน ๘ วัน) นางสาวตง จึงมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ เดือนละ ๘,๓๗๔.๖๐ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาทบทวนคำสั่งจ่ายเงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละ ๒๕ อีกครั้งหนึ่ง พร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกองทุนแม่พระขวัญราษฎรราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นางวิภา อูธวานนท์
(นางวิภา อูธวานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ม.ท. รักษาการแทน
เลขาธิการ ก.ม.ท.

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำนาญราษฎรและสวัสดิการ ก
โทร ๐-๒๖๒๕๓ ๙๐๖๕ ถึง ๙๐๗ ๙๑๐
โทรสาร ๐-๒๖๒๕๓ ๘๕๐๘

"ตำรวจธรรมนำไทยใสสะอาด"

ที่ ๘๓๓ ๒๕๖๑.๕๓

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น การส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

เมื่อวันที่ ๒๕๖๑

เรื่อง การอนุมัติจ่ายเงินบำนาญชราและเงินบำเหน็จดำรงชีพให้แก่ นาย ค.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

- อ้างถึง ๑. หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ กค ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๑๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐
- ๒. หนังสือจังหวัดอุดรธานี ที่ กค ๐๐๒๓.๕/๒๕๖๑๕๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดอนุมัติให้เทศบาลตำบลหนองกุงเงินจ่ายเงินบำนาญปกติเดือนละ ๓๓,๕๐๐.๕๖๐ บาท และเงินบำเหน็จดำรงชีพ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่ นาย ค. พนักงานเทศบาล ซึ่งเกษียณอายุราชการ จังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๐ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ตรวจสอบเอกสารการส่งจ่ายบำเหน็จบำนาญแล้ว ปรากฏว่า นาย ค. ขอลาออกจากราชการ มีสิทธิจากราชการเพราะเกษียณอายุ จึงไม่มีสิทธิได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อบริหารโยกย้ายในกรณีคำนวณบำเหน็จจากบำนาญในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ ตามนัยประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง หลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓๘ ดังนั้น การใช้สิทธิเลื่อนขั้นได้รับเงินเดือน ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๐ มาเป็นฐานในการคำนวณบำนาญจึงไม่ถูกต้อง สำหรับกรณีเทศบาลมีคำสั่งให้ นาย ค. ลาออกจากราชการ ตามคำสั่งที่ ๒๕๖๐/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ไม่ได้ระบุว่ามีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุใด มาตราใด ซึ่งตามบัญชี ๓๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดว่าการสั่งให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ ต้องระบุในคำสั่งให้ชัดเจนแจ้งว่าให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญด้วยเหตุใด มาตราใด จึงขอให้จังหวัดทบทวนคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติและเงินบำเหน็จดำรงชีพอีกครั้งหนึ่ง และแจ้งเทศบาลตำบลหนองกุงเงินขออนุมัติคำสั่งให้ถูกต้องพร้อมจัดส่งสำเนาคำสั่งจังหวัดฉบับใหม่และเอกสารที่เกี่ยวข้องใช้สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

เลขาชื่อ นางนิภา รุจรานนท์
(นางนิภา รุจรานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขาธิการ ก.บ.ท. กรุงเทพมหานคร
เลขาธิการ ก.บ.ท

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร ๐-๒๕๖๑๑-๕๐๐๙ ต่อ ๓๓๓ - ๓๓๖
โทรสาร ๐-๒๕๖๑๓ ๘๕๐๙

"ดำรงธรรมนำไทยใสสะอาด"

ส่วนที่ 3

ภาคผนวก :

ตัวอย่างประเด็นตอบข้อหรือเกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ

(สรุป)

ที่ นพ ๐๘๐๘.๕/๕๕๓๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ทาเรียนการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเมืองให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเคยรับราชการมาก่อน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครพนม ด่วนที่สุด ที่ นพ ๐๐๒๓.๕/๕๘๖๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดได้ขอหารือการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเมืองให้กับข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ซึ่งเคยรับราชการมาก่อน กรณี นายหนึ่ง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซน ซึ่งเดิมรับราชการครั้งแรกในทหารเรือเมื่อวันที่ ๓๓ เมษายน ๒๕๓๓ และได้ขอสาขออกจากราชการทหาร เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อมาได้รับบรรจุเข้ารับราชการใหม่เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งบุคลากร ระดับ ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบึงโขงหลง เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มีความประสงค์จะคืนบำเหน็จที่ได้รับไปแล้วในระหว่างลาออกจากราชการเพื่อนับเวลาราชการต่อเมือง เพื่อประโยชน์สำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า นายหนึ่ง ได้ลาออกจากราชการและกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการใหม่สามารถดำเนินการคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเมืองได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีถูกไล่ออกจากราชการและไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ โดยจะต้องคืนเงินบำเหน็จให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซนซึ่งเป็นสังกัดใหม่ในปัจจุบันโดยถือปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคสอง ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อนับเวลาราชการต่อเมือง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และหนังสือที่ นพ ๐๘๐๘.๕/๖ ๓๑๐๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ซึ่งต้องได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน จึงจะดำเนินการคืนเงินบำเหน็จเพื่อนับเวลาราชการต่อเมืองสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ จึงขอหารือว่าความเห็นของจังหวัดถูกต้องหรือไม่ นี้

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว ขอเรียนชี้แจงตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นรวมถึงข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น ได้ภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญตอนก่อนออกจากราชการต่อเมืองกับการรับราชการในตอนหลังได้ โดยหากผู้กลับเข้ารับราชการนั้นได้รับบำเหน็จไปแล้วจะนับเวลาราชการต่อเมืองได้ จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนั้น กรณีของ นายหนึ่ง จึงถือเป็นข้าราชการผู้กลับเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสี่ สามารถคืนบำเหน็จเพื่อนับเวลาต่อเมืองได้ทุกกรณี เว้นแต่ กรณีถูกไล่ออกจากราชการและไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ โดยจะต้องคืนเงินบำเหน็จให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลหนองซนซึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดในปัจจุบันสำหรับการคิดอัตราดอกเบี้ยตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อนับเวลาราชการต่อเมือง ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๘

/ความเห็นการสืบ ...

- ๒ -

กรณีการคืนบำเหน็จทันระยะเวลา ๕๐ วัน นับแต่วันที่กลับเข้ารับราชการ เป็นอำนาจอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งหากการคืนล่าช้าเกิดจากความบกพร่องของ นายหนึ่ง ก็จะต้องคืนบำเหน็จพร้อมดอกเบี้ยตามข้อ ๘(๒) และ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชนได้รับเงินบำเหน็จคืนพร้อมดอกเบี้ยแล้วให้บันทึกไว้ในสมุดหรือแฟ้มประวัติ ให้ชัดเจน และให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองชนมีหนังสือแจ้งสำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พร้อมนำเงินบำเหน็จและดอกเบี้ยส่งกองทุนบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อรายงานกระทรวงมหาดไทยต่อไป ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อ ๘ ของประกาศฯ ดังกล่าว และ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๐๘.๕/ว ๓๑๐๒ ลงวันที่ ๓๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ความเห็นของจังหวัด ถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ไชคชัย เศษอมรธัญ

(นายไชคชัย เศษอมรธัญ)
รองอธิบดี รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ
โทร. ๐๒-๒๔๓-๔๐๖๙
โทรสาร ๐๒-๒๔๓-๔๕๑๐

- ๒ -

ซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่มีบิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นาย ก. ได้ยื่นฟ้องขอให้รับเป็นบุตรเกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว นาย ก. จึงมิใช่บุตรผู้มีสิทธิได้รับบำนาญคงเหลือตกทอดตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำนาญประจำข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โชคดีย เศษอมรธัญ

(นายโชคดีย เศษอมรธัญ)

รองอธิบดี ศึกษาราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำนาญบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐๒-๒๕๓๓-๙๐๖๙ ตั๋ว ๓๐๒

โทรสาร ๐๒-๒๕๓๓-๘๕๓๐

(สรุป)

ที่ มย ๐๘๐๘.๕/๓๓๓๘๖

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทารือการขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสาม พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดบ้าน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดบ้าน ที่ นน ๐๐๒๓.๕/๑๙๙๒๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดบ้านขอทราบกรณีนางสาว ก. ซึ่งเป็นน้องสาวของนายสาม พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชนแดน มีความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสาม ซึ่งเสียชีวิตด้วยสาเหตุเลือดออกในสมอง เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยจังหวัดบ้านพิจารณาเห็นว่า นายสาม ไม่มีคู่สมรสและบุตร โดยชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งบิดามารดาได้เสียชีวิตแล้ว จึงไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกอบกับ นายสาม ไม่ได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กำหนด ดังนั้นนางสาว ก. ซึ่งเป็นน้องสาวร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนายสาม จึงไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของนายสาม เนื่องจากนายสาม ไม่ได้จัดทำหนังสือแสดงเจตนาระบุให้นางสาว ก. เป็นผู้รับบำเหน็จตกทอดของตนตามแบบและวิธีการที่กำหนด สิทธิในบำเหน็จตกทอดของนายสาม จึงเป็นอันยุติลงตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบกับมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงขอทราวยุติว่าความเห็นของจังหวัดบ้านถูกต้องหรือไม่ อย่างไร นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วขอเรียนว่า ตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการระพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของตนเองให้จ่ายเงินเป็นบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวน ตามเกณฑ์คำนวณเป็นมาตรา ๕๕ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันพิพากษาหรือนับแต่วันที่ได้รับหรือควรให้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ ๓) บิดามารดาของลูกแรกเกิดและวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ประกอบกับความในมาตรา ๔๔ วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติกรณีที่ไม่มียุติการซึ่งต้นรังจ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่หากไม่มีทายาทและบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนี้ไม่ได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลงเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสาม ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุเลือดออกในสมองในขณะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลชนแดน จึงถือว่าได้ถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ ซึ่งมิได้เกิดขึ้นจากการระพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

- ๒ -

ของตนเอง หน่วยงานต้นสังกัดย่อมมีหน้าที่ในการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนายสาม แต่เนื่องจากนายสาม ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกอบกับนายสาม มิได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดแต่อย่างใด กรณีจึงถือได้ว่าสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดของ นายสาม เป็นอันยุติลง ตามมาตรา ๔๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๓, ซึ่งเป็นน้องสาวของนายสาม จึงมิใช่ทายาทตามความหมายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ซึ่งจะสามารถขอรับเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวได้ ความเห็นของจังหวัดบ้านถูกตั้งแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **ศุภฤๅ สุวีฑิตยาการ**

(นายศุภฤๅ สุวีฑิตยาการ)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น, รักษาการแทน
เลขานุการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ

โทร. ๐-๒๒๕๓-๙๐๖๙ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๙๐๖๙ ต่อ ๒๓๙

(ครุฑ)

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๓๗๓๘๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรุทรมงการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อบับเวลาราชการคดเบื่อง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

อ้างถึง หนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ศก ๐๐๒๓.๕/๕๑๕ ลงวันที่ ๓๒ มกราคม ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดศรีสะเกษได้ขอหารือกรณีการคืนบำเหน็จเพื่อบับเวลาราชการต่อเนื่องของข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖ ราย คือ นายห้า สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสำราญ และนายหก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหัวเสย จังหวัดศรีสะเกษมีความเห็นโดยสรุปว่า นายห้า ได้ลาออกจากราชการตำรวจเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยขอรับเงินบำเหน็จและได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๓๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ และนายหก ได้ลาออกจากราชการตำรวจ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ โดยขอรับเงินบำเหน็จและได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตาใหญ่ อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่ ๓๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ จึงเป็นการเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับคือ ก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ และได้ขอรับเงินบำเหน็จ ดังนั้น นายห้า และนายหก จึงไม่สามารถคืนบำเหน็จที่ได้รับไป เพื่อบับเวลาราชการต่อเนื่องตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ทั้งนี้ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ นายห้า และนายหก ทราบแล้ว และ นายห้า และ นายหก ได้ขอทรงเห็นชอบของจังหวัดศรีสะเกษชั้นต้น ซึ่งจังหวัดศรีสะเกษได้พิจารณาข้อโต้แย้งดังกล่าวแล้ว มีความเห็นเช่นเดิม แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การพิจารณาดังกล่าวเป็นไปด้วยความถูกต้องและเป็นธรรมกับข้าราชการทั้งสองราย จึงขอหารือว่า ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษถูกต้องหรือไม่ อย่างไร แล้วแจ้งผลให้จังหวัดศรีสะเกษทราบ เพื่อบับแจ้งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการต่อไป นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นและข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้วถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓) ให้นับเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญก่อนก่อนออกจาก ราชการต่อเนื่องกับการรับราชการในค่อนหลังได้ โดยหากผู้กลับเข้ารับราชการนั้นได้รับบำเหน็จไปแล้วจะนับเวลาราชการต่อเนื่อง จะต้องคืนบำเหน็จที่ได้รับพร้อมดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำของธนาคารออมสิน ส่วนระยะเวลาในการคืนบำเหน็จให้ขึ้นอยู่กับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด แต่ความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดไว้การนับเวลาราชการของผู้กลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้อยู่ก่อนที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

/ซึ่งหมายถึง...

ซึ่งหมายถึงให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมาตรา ๓๐ ได้กำหนดให้คิดเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญเฉพาะการรับราชการครั้งใหม่เท่านั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายหัว ได้ลาออกจากราชการตำรวจเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๔๗/๒๕๔๐ เรื่อง อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจลาออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จเป็นเงินจำนวน ๒๓๖,๓๔๐ บาท และได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท อําเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปราสาท ที่ ๑๗/๒๕๔๐ เรื่อง บรรจุและแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ และนายหูก ได้ลาออกจากราชการตำรวจ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๑ ที่ ๑๓๘/๒๕๔๐ เรื่อง อนุมัติให้ข้าราชการตำรวจลาออกจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จเป็นเงินจำนวน ๑๒๒,๒๕๗.๘๖ บาท และได้บรรจุแต่งตั้งเป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตาใหญ่ อําเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสะเตาใหญ่ ที่ ๑๔/๒๕๔๐ เรื่อง การบรรจุแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบล ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ กรณีจึงเห็นว่าการกลับเข้ารับราชการของนายหัว และนายหูก จึงเป็นการกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับ คือ ก่อนวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ โดยผลของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ นายหัว และนายหูก จึงไม่สามารถคืนบำเหน็จที่ได้รับไปเพื่อนับเวลาราชการต่อเนื่อง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับระยะเวลาในการคืนบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ ความเห็นของจังหวัดศรีสะเกษถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ดุษฎี สุวัฒน์วิทยากร

(นายดุษฎี สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี ศึกษาราชการแผน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐ ๒๒๕๓ ๔๐๖๙ ต่อ ๑๐๒

โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

(ครุฑ)

ที่ มท ๐๔๐๘.๕/๓๑๕๒๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทารือการขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข พนักงานส่วนตำบล

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดบ้าน

อ้างถึง หนังสือจังหวัดบ้าน ที่ นบ ๐๐๒๓.๕/๓๓๐๕๖ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗

ตามที่จังหวัดบ้านขอหาหรือกรณีนางสิบสอง ในฐานะผู้จัดการมรดกของนางสาว ข. พนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลป่าคา มีความประสงค์ขอรับเงินบำเหน็จตกทอดของ นางสาว ข. ซึ่งเสียชีวิตด้วยโรคเลือดธาลัสซีเมีย เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยจังหวัดบ้านพิจารณาเห็นว่า นางสิบสอง ในฐานะผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาลจังหวัดบ้านไม่ใช้ภาษาไทยผู้มีสิทธิในการขอรับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข. จึงขอหาหรือว่า ความเห็นของจังหวัดบ้านถูกต้องหรือไม่ อย่างไร หากพิจารณาแล้วผลเป็นประการใดโปรดแจ้งให้ทราบด้วย นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า ได้พิจารณาข้อมูลการเป็นทายาทของนางสาว ข. ผู้ตาย จากผลการได้ส่วนตามคำสั่งศาลจังหวัดบ้าน ในคดีหมายเลขแดงที่ ๓๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ปรากฏว่า ผู้ร้อง (นางสิบสอง) และนางสาว ข. ผู้ตาย เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนาย ค. กับนาง ก. ผู้ตายเป็นโสดและไม่มีบุตร ผู้ตายถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุโรคเลือดธาลัสซีเมีย และก่อนตายผู้ตายมิได้ ทำพินัยกรรมและมีได้แต่งตั้งผู้ใดเป็นผู้จัดการมรดก นอกจากผู้ร้องแล้วผู้ตายไม่มีทายาทอื่นอีก ส่วนนาย ค. กับนาง ก. ซึ่งเป็นบิดามารดาของผู้ตายได้ถึงแก่ความตายไปก่อนแล้ว และเมื่อพิจารณาความในมาตรา ๔ และ มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับ ปัจจุบัน กำหนดว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดตายในระหว่างรับราชการอยู่ ถ้าความตายนั้นมิได้เกิดขึ้นเนื่องจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเองให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดเป็นจำนวน สิบเกณฑ์คำนวณในมาตรา ๓๒ (๑) โดยจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความรวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่า เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่ วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ ๓) บิดามารดา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดตาม กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม ประกอบกับความในมาตรา ๔๘ วรรคสามและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติกรณีไม่มีทายาทข้างต้น ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ตายได้ แสดงเจตนาไว้ต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่หากไม่มีทายาท และบุคคลซึ่งผู้ตายได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลนั้นได้ตายไปก่อน ให้สิทธิในบำเหน็จตกทอดนั้นเป็นอันยุติลง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๔/๒๕๐๕, ที่ ๑๕๘๖/๒๕๑๗ และที่ ๑๐๕๖/๒๕๒๕ รูปได้ว่า บำเหน็จตกทอดตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นเรื่องรัฐให้สิทธิแก่ทายาท

/ผู้ปลการช...

ผู้อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะโดยตรง หากได้ให้สิทธิแก่ข้าราชการผู้ได้รับบำนาญปกติอยู่ก่อนตายหรือในขณะที่ถึงแก่ความตายจึงไม่ใช่มรดก และเมื่อไม่ใช่มรดกโดยปกติการที่สิทธิที่จะได้เงินเหล่านี้จะเป็นของผู้ใดจึงต้องพิจารณาหาฐานที่ตั้งของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญาซึ่งเป็นที่มาแห่งสิทธิหรือทรัพย์สินนั้น ถ้ากฎหมายกำหนดไว้อย่างใด ก็ต้องเป็นไปตามนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว ข. ได้ถึงแก่ความตายด้วยสาเหตุโรคร้ายที่เสียชีวิตในขณะที่เป็นพนักงานส่วนตำบลประจำตำบล กิ่งอำเภอได้จึงแก่ความตายระหว่างรับราชการซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นจากการประทุษร้ายอย่างร้ายแรงของตนเอง หน่วยงานต้นสังกัดย่อมมีหน้าที่ในการจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิของนางสาว ข. แต่เนื่องจากนางสาว ข. ไม่มีทายาทผู้มีสิทธิรับบำเหน็จตกทอด ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ประกอบกับนางสาว ข. มิได้ทำหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จตกทอดต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดแต่อย่างใด กรณีจึงถือได้ว่าสิทธิในการรับบำเหน็จตกทอดของนางสาว ข. เป็นอันยุติลง ตามนัยมาตรา ๔๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๕ นางสิบสอง ซึ่งเป็นผู้จัดการมรดก และเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนางสาว ข. จึงไม่สามารถขอรับบำเหน็จตกทอดดังกล่าวเพื่อดำเนินการในทางมรดกได้ เนื่องจากมิใช่ทายาทตามความหมายของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นฯ ความเห็นของจังหวัดท่านถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) นายทฤษฎี สุวิวัฒนาการ

(นายทฤษฎี สุวิวัฒนาการ)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ

โทร. ๐-๒๒๔๓-๔๐๖๙ ต่อ ๓๐๒

โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๔๐๖๙ ต่อ ๒๑๙

(คดีท)

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๓๕๘๖๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ทวีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพของ นางสืบเอ็ด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบูรณ์

อ้างถึง หนังสือจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ทช ๐๐๒๓.๕/๑๖๘๑๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

ตามที่จังหวัดเพชรบูรณ์ได้มีหนังสือขอหารือ กรณีเทศบาลเมืองหล่มสักได้ส่งหลักฐานการขอรับบำนาญและบำเหน็จดำรงชีพของนางสืบเอ็ด ข้าราชการครู สังกัดเทศบาลเมืองหล่มสัก ออกจากราชการเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ด้วยเหตุถูกปลดออกจากราชการ (เดิมนางสืบเอ็ด ถูกไล่ออกจากราชการเนื่องจากกระทำผิดวินัยร้ายแรง ตามคำสั่งเทศบาลเมืองหล่มสัก ที่ ๓๑๕๓/๒๕๔๗ เรื่อง ไล่ออกจากราชการ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ และได้ขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และได้รับการลดโทษเป็นปลดออกจากราชการตามคำสั่งเทศบาลเมืองหล่มสัก ที่ ๒๕๔/๒๕๕๘ เรื่อง ลดโทษ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘) ซึ่งจังหวัดเพชรบูรณ์ได้พิจารณาการขอรับบำนาญปกติของนางสืบเอ็ด เห็นว่า นางสืบเอ็ดได้ทำประกันการขอรับบำนาญตลอดชีวิตต่อเทศบาล จังหวัดจึงพิจารณาออกคำสั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้แก่นางสืบเอ็ดแล้ว สำหรับการขอรับบำเหน็จดำรงชีพนั้น จังหวัดมีความเห็นว่า กรณีของนางสืบเอ็ด ไม่เป็นไปตามข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ เนื่องจากคดีอาญายังไม่ถึงที่สุดและจะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อคดีอาญามาถึงที่สุดและมีสิทธิได้รับบำนาญ ซึ่งนางสืบเอ็ด ได้มีหนังสือโต้แย้งว่าตนเองมิใช่ผู้ต้องหาระหว่างความผิดอาญาที่ขอลออกจากราชการ จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการขอรับบำเหน็จดำรงชีพว่า ความเห็นของจังหวัดในกรณีการขอรับบำเหน็จดำรงชีพดังกล่าว ถูกต้องหรือไม่ และการที่นางสืบเอ็ด ได้มีหนังสือโต้แย้งดังกล่าวเป็น เหตุที่จะโต้แย้งได้หรือไม่ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาแล้ว มีประเด็นพิจารณาว่า นางสืบเอ็ด จะถือว่าเป็นผู้มีสิทธิรับบำเหน็จดำรงชีพตามกฎหมายกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ เมื่อตามความในข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จดำรงชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้รับบำนาญหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการ มีกรณีหรือต้องหารากระหว่างความผิดวินัยหรืออาญาที่ขอลออกจากราชการ จะขอรับบำเหน็จดำรงชีพได้เมื่อกรณีหรือคดีถึงที่สุดและมีสิทธิรับบำนาญ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสืบเอ็ด ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย และเทศบาลเมืองหล่มสัก ได้พิจารณาลดโทษทางวินัยจากไล่ออกจากราชการเป็นปลดออกจากราชการ กรณีโทษทางวินัยจึงถือว่ายุติ แต่กรณีการดำเนินการทางอาญาเมื่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้พิจารณาและมีมติว่าการกระทำของนางสืบเอ็ด มีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาแก่นางสืบเอ็ดแล้ว กรณีจึงถือได้ว่า นางสืบเอ็ดต้องหาราได้กระทำความผิดอาญาในขณะถอนออกจากราชการและอยู่ในระหว่างดำเนินการคดีอาญา การที่นางสืบเอ็ดโต้แย้งว่าตนเองมิใช่ผู้ต้องหาระหว่างความผิดอาญา

๕ -

ก่อนออกจากราชการจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติในการขอรับบำเหน็จข้าราชการ จึงไม่สามารถรับฟังได้ ดังนั้น เมื่อการดำเนินคดีอาญาของนางสีนเกิด อยู่ในระหว่างคำพิพากษาและคดียังไม่ถึงที่สุด จังหวัดจึงไม่สามารถจ่ายเงินบำเหน็จข้าราชการให้แก่ท่านนางสีนได้ ได้ความนี้ข้อ ๓ ของกฎกระทรวงกำหนดอัตราและวิธีการรับบำเหน็จข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ความเห็นของจังหวัดเพชรบูรณ์จึงถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฤกษ์ สุวัฒน์ธยากร

(นายศุภฤกษ์ สุวัฒน์ธยากร)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายช่างเทคนิค

โทร. ๐-๒๒๕๓-๕๐๖๙ ต่อ ๑๐๖

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๕๐๖๙ ต่อ ๒๓๗

(สรุป)

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/๖๐๖๐๐

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอรื้อหรือเกี่ยวกับการใช้หนังสือรับ รองการจดทะเบียนรับรองบุตรเพื่อขอรับบำเหน็จตกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนครราชสีมา ที่ นท ๐๐๒๓๕/๑๑๘๘๘๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการปกครอง ที่ นท ๐๑๐๘.๗/๑๑๕๐๘ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ตามที่ได้ขอหารือกรณีมีบุคคล ๕ คน อ้างว่าเป็นบุตรของ นายสงง ข้าราชการบำนาญ (ครู) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ โดยได้ยื่นหนังสือรับรองการจดทะเบียนรับรองบุตร ตามหนังสือรับรองที่ ๘๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งออกให้โดยอำเภอชะอวดเพื่อขอรับบำเหน็จตกทอดในฐานะทายาทที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจังหวัดนครราชสีมาได้พิจารณาเอกสารที่ผู้ขอรับบำเหน็จตกทอดนำมาขึ้นเป็นเพียงหนังสือรับรองการจดทะเบียนรับรองบุตรซึ่งออกให้โดยอำเภอชะอวดเพื่อขอรับบำเหน็จตกทอด ได้จดทะเบียนรับรองบุตรทั้ง ๕ คนไว้จริง เนื่องจากต้นขั้วเอกสารข้าราชการสูญหาย โดยในการออกหนังสือรับรองดังกล่าวได้มีการตรวจสอบหลักฐาน สอบปากคำผู้ร้องและผู้ปกครองท้องที่ดังนั้น หนังสือรับรองการจดทะเบียนรับรองบุตรดังกล่าวสามารถใช้เป็นหลักฐานในการนำมาขึ้นเพื่อขอรับเงินบำเหน็จตกทอดในฐานะทายาทแทนสำเนาทะเบียนการรับรองบุตรตามข้อ ๒๑ ประกอบข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้หรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า ได้นำประเด็นความเห็นของกรมการปกครองกรณีการออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนรับรองบุตรดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. กรณีหากนายสงง เคยจดทะเบียนรับรองบุตรทั้ง ๕ คน เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายไว้แล้ว แต่เอกสารทะเบียนรับรองบุตรสูญหาย สำนักทะเบียนอำเภอชะอวดไม่สามารถจดทะเบียนรับรองบุตรฉบับใหม่ แร่นทะเบียนรับรองบุตรฉบับเดิมที่สูญหายได้ แต่ควรแจ้งความต่อเจ้าพนักงานฝ่ายตำรวจ กรณีเอกสารสูญหายเสียก่อน แล้วจึงสอบสวนข้อเท็จจริง พยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยความรอบคอบพร้อมบันทึกหลักฐานประกอบการพิจารณาไว้ให้ชัดเจนเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยปราศจากข้อสงสัยว่านายสงง เคยจดทะเบียนการรับรองบุตรไว้จริง ซึ่งเมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวครบถ้วนแล้ว อำเภอชะอวดสามารถออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนรับรองบุตรให้แก่ทายาทของนายสงง แทนสำเนาทะเบียนการรับรองบุตรที่สูญหายนั้นก็สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อยุติกรณีการใช้เอกสารหนังสือรับรองการจดทะเบียนการรับรองบุตร ที่ ๘๔/๒๕๕๖ ของอำเภอชะอวดแทนเอกสารทะเบียนรับรองบุตร จึงเห็นสมควรตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า การออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนรับรองบุตรดังกล่าวได้ดำเนินการตามขั้นตอน ตามความเห็นของกรมการปกครองหรือไม่ประการใด

๓. กรณีหาก...

- ๒ -

๒. กรณีหากนายสอง ยังไม่เคยจดทะเบียนรับรองบุตร ทั้ง ๕ คน เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย และปัจจุบันนายสอง (บิดา) เสียชีวิตแล้ว สำนักงานทะเบียนอำเภอระอวดควรแนะนำให้นายสอง ทั้ง ๕ คน พึงขอศาลเพื่อให้ศาลพิพากษาให้เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๕๕๕ และมาตรา ๑๕๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นั้น พิจารณาเห็นว่า ความเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดของผู้รับบำนาญซึ่งถึงแก่ความตายตามนัยแห่งมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น ต้องเป็นกรณีที่ได้มีการฟ้องคดีขอเข้ารับเป็นบุตรก่อนหรือภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่บิดาตาย หรือนับแต่วันที่ควรได้รู้ถึงความตายของบิดาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุณหญิง สุวิมลิตยากร

(นายคุณหญิง สุวิมลิตยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐ ๒๒๔๓ ๙๐๖๙ ต่อ ๓๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๓ ๙๐๖๙ ต่อ ๒๓๙

(ต.ร.ท.)

ทวงถามค่า

ที่ ๒๒ ๐๕๐๘๖/๒๐๒๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร กทม. ๑๐๓๐๐

๒๖ มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง การเอาผิดเงินบำเหน็จ บำนาญ เงินรายได้ และเงินอื่นใดของลูกหนี้

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือของบังคับคดีล้มละลาย ๑ กรมบังคับคดี ต่วนมาก ที่ ๒๒ ๐๕๐๘๖/๒๐๒๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ด้วยเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ของบังคับคดีล้มละลาย ๑ กรมบังคับคดี ได้แจ้งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อขอเอาผิดเงินบำเหน็จ บำนาญ เงินรายได้ หรือเงินอื่นใดของนายถึง สังกัดเทศบาลตำบลเชียงสือ อำเภอโพนนาแก้ว จังหวัดสกลนคร กรณีเงินลูกหนี้ในคดีล้มละลายกลางศาลล้มละลายกลางคดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๘๖/๒๕๕๘ ระหว่าง ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ ผู้เป็นโจทก์ นายสีม ภูพานี ลูกหนี้ ซึ่งศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้ไว้ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ บรรดาอำนาจในการจัดกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้จึงตกอยู่กับเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้ตั้งแล้ว หัวหน้าพนักงานจ่ายโดยผูกผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๒๖๒ และมาตรา ๑๖๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓ และขอให้จัดส่งเงินดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ของบังคับคดีล้มละลาย ๑ กรมบังคับคดี ถนนบางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เจ้าหนี้ นายสีม ภูพานี ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ย่อมทำให้บรรดาเงินรายได้หรือเงินอื่นใดที่นายสีม ภูพานีได้รับทั้งหมดตกอยู่ในบังคับห้ามคำสั่งเอาผิดของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยหัวหน้าจำหน่าย จ่ายโอนให้แก่ผู้ใด ดังนั้น เพื่อให้เงินส่วนคำสั่งเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จึงขอให้จังหวัดแจ้งเทศบาลตำบลเชียงสือในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดซึ่งมีหน้าที่ปกครองเงินตามสิทธิต่างๆ ของนายสีม ภูพานีตามดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) คุณหญิง สุวิมลิตยากร

(นายคุณหญิง สุวิมลิตยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

สวนบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๒๕๓ ๕๐๒๕ ต่อ ๓๖๖

โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๕๐๓๒

(ครุฑ)

ที่ นก ๐๔๐๔.๕/๒๕๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชดำเนินมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง ทหารือการรื้อบ้านเช่าหนึ่งคอกทอด

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

อ้างถึง หนังสือจังหวัดอ่างทอง ส่วนที่สุต จี ๕๗ ๐๐๒๓.๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

ตามที่จังหวัดอ่างทองได้ขอทหารือการรื้อบ้านเช่า ณ อรัญ ๕๖ ปี เมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ขอรับบ้านเช่าหนึ่งคอกทอดในตำบลในบวรภายใต้การกำกับดูแลโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและเป็นผู้จัดการมรดกของนายสืบสาม สังกัดเทศบาลตำบลสามะสัก ซึ่งถึงแก่กรรมด้วยโรคภาวะเลือดออกในสมอง เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ โดยเทศบาลตำบลสามะสักได้ดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นทายาทผู้มีสิทธิของนางสาว อรุ. นปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า บิดาและมารดาของนายสืบสาม ได้เสียชีวิตแล้วและมีพี่น้องร่วมบิดามารดาซึ่งยังมีชีวิตอยู่จำนวน ๕ คน โดยมีนางสาว อรุ. เป็นมารดาเดิมได้จดทะเบียนสมรสและไม่มีบุตรด้วยกัน และจากการตรวจสอบทะเบียนประวัติการรับราชการจึงเห็นได้ว่า สำนักงานเทศบาลตำบลสามะสัก ไม่ปรากฏหนังสือแสดงเจตนาผู้รับบ้านเช่าคอกทอดตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาของผู้รับบ้านเช่าคอกทอด ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ต่อมา นางสาว อรุ. แจ้งว่า พบหนังสือของนายสืบสาม ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ โดยหนังสือดังกล่าว มีสาระสำคัญระบุให้นางสาว อรุ. เป็นผู้รับเงินผลประโยชน์ทั้งหมดจากทางราชการเพียงผู้เดียวหากอยู่ในหนังสือแสดงวิสัยทัศน์เพื่อเลื่อนระดับภายหลังจากนายสืบสาม ได้เสียชีวิตแล้ว ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่ปรากฏผลการดังกล่าวมาก่อน จังหวัดอ่างทองจึงได้ขอทหารือการรื้อบ้านเช่าคอกทอดไปนี้

๓. กรณีบิดา มารดา เสีย ชีวิตแล้ว พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันที่ยังมีชีวิตอยู่มีสิทธิรับเงินบ้านเช่าคอกทอดของนายสืบสาม หรือไม่

๒. นางสาว อรุ. สามารถเป็นมารดาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสและเป็นผู้จัดการมรดกของนายสืบสาม มีสิทธิรับเงินบ้านเช่าคอกทอดของนายสืบสาม หรือไม่

๓. หนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบ้านเช่าคอกทอดตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาของผู้รับบ้านเช่าคอกทอด ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ หรือไม่

๔. กรณีเงินช่วยเหลือที่ข้าราชการถึงแก่ความตายของนายสืบสาม จะต้องจ่ายให้แก่ทายาทผู้ใด หรือไม่

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาดูประเด็นข้อหารือเกี่ยวกับสิทธิในการรับเงินบ้านเช่าคอกทอดของทายาทนายสืบสาม ซึ่งเสียชีวิตขณะดำรงตำแหน่ง สังกัดเทศบาลตำบลสามะสักแล้ว มีความเห็นตามประเด็นหารือ ดังนี้

๑. ประเด็นกรณีบิดา มารดา เสียชีวิตแล้ว พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันที่ยังมีชีวิตอยู่มีสิทธิรับเงินบ้านเช่าคอกทอดของนายสืบสาม หรือไม่ ท้าขระระบุว่า ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติรับบ้านเช่าคอกทอดใช้บังคับการส่วนที่องค์กน พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตราเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖

1/๕๖๓๖๖๖

ได้กำหนดขายผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดไว้ตั้งแต่ ๓) บุตร และให้หมากษวณรวมถึงบุตรซึ่งได้มี
คำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับได้แก่เป็นบุตรก่อนหรือ
ภายหลังหนึ่งนับแต่วันที่มีศาลตายหรือนับแต่วันที่ผู้พิพากษาได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามีหรือภรรยา และ
๓) บุตรมารดาเท่านั้น กรณีที่นี้ลงร่วมบิดามารดาที่ถึงมิตชีวิตอยู่ จึงไม่ใช้ทายาทผู้มีสิทธิคว ความหมายแห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่มีสิทธิรับ
เงินบำเหน็จตกทอดของนายสี สีสาน แต่อย่างใด

๒. ประเด็นนางสาว อู. ในฐานะเป็นภรรยาโดยมีจดทะเบียนสมรสและเป็นผู้จัดการมรดก
ของนายสี สีสาน มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดของนายสี สีสาน หรือไม่ นั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า การเป็นสามี
หรือภรรยาซึ่งเป็นทายาทผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดตามความหมายในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๗ แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติมปี (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๕๖ หมายถึงชายและหญิงจะต้องจดทะเบียนสมรสกันตามกฎหมายจึงถือว่าเป็นสามีภรรยาจึงจะ
ด้วยกฎหมาย เมื่อปรากฏว่านางสาว อู. ได้อยู่กินกับนายสี สีสาน โดยไม่ได้จดทะเบียนสมรส
จึงไม่มีฐานะนางสาว อู. มีความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นสามีภรรยาของนายสี สีสาน ตามกฎหมายและเมื่อ
นายสี สีสาน เสียชีวิต นางสาว อู. จึงมิใช่ทายาทผู้มีสิทธิในการรับเงินบำเหน็จตกทอดตามความหมายแห่ง
พระราชบัญญัติดังกล่าว แม้ปรากฏว่า นางสาว อู. จะเป็นผู้จัดการมรดกของนายสี สีสาน ก็ตาม เนื่องจาก
เงินบำเหน็จตกทอดเป็นเงินที่รัฐจ่ายให้แก่ทายาทของผู้รับบำนาญ และสิทธิในเงินบำเหน็จตกทอดนั้นเกิดขึ้นจากความ
ตายของข้าราชการหรือผู้รับบำนาญซึ่งเสียชีวิต จึงมิใช่มรดกที่นางสาว อู. จะใช้สิทธิและหน้าที่ของผู้จัดการมรดก
ตามคำสั่งศาลมาขอรับเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าวได้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๔/๒๕๐๕
ที่ ๑๕๘๖/๒๕๑๗ และที่ ๑๐๕๖/๒๕๒๕ สรุปได้ว่า เงินบำเหน็จตกทอดตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นเรื่องรัฐให้สิทธิแก่ทายาท ผู้ดูแลหรือผู้ดูแลในอุปการะโดยตรง หากให้สิทธิรับ
ข้าราชการผู้ได้รับบำนาญก่อนตายหรือในขณะถึงแก่ความตายจึงไม่ยอมรับ และเมื่อไม่ยอมรับโดยปกติ
การวิลิธวิจิจะตัดสินเหล่านี้จะเป็นของผู้ใด จึงต้องพิเคราะห์ฐานที่ตั้งของกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือสัญญา
ซึ่งเป็นที่มาแห่งสิทธิหรือทรัพย์สินนั้นถ้ากฎหมายกำหนดไว้อย่างไรต้องเป็นไปตามนั้น เช่น เงินบำเหน็จตกทอดนั้น
ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการให้ตกให้แก่ทายาทผู้อุปการะหรือผู้ดูแลในอุปการะ

๓. ประเด็นนางสี สีสาน บิดงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๖ ทนายสี สีสาน ซึ่งนางสาว อู. นำมา
แสดงนั้นถือเป็นหนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอดตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการ
แสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ หรือไม่ นั้น พิจารณาเห็นว่า ตามความในข้อ
๓ ข้อ ๒ และข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การแสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอด ลงวันที่
๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอด พร้อมทั้ง กำหนด
วิธีการและแบบหนังสือแสดงเจตนา สรุปได้ว่า กรณีข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้รับบำนาญแสดงเจตนา
ผู้รับบำเหน็จตกทอดต้องทำเป็นหนังสือยื่นไว้ต่อราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดหรือราชการส่วนท้องถิ่น
เจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ โดยจะมีผลนับแต่วันที่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาดังกล่าวต่อราชการส่วนท้องถิ่น
เจ้าสังกัดหรือหรือราชการส่วนท้องถิ่นเจ้าสังกัดผู้เบิกจ่ายบำนาญ ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้เก็บหนังสือ
แสดงเจตนาไว้ในบันทึกประวัติของข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้นั้น ตามวิธีการและแบบแบบท้ายประกาศ
กระทรวงมหาดไทยดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสี สีสาน ได้แจ้งแก่ความทราบกระทรวงรับราชการโดยมิได้
เกิดจากความประมาทติชั่วร้ายแรงของตนเอง แล้ว ปรากฏว่ามีทายาทผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอด กรณีจึงต้อง
พิจารณาต่อไปว่านายสี สีสาน ได้แสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอดไว้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย
ดังกล่าวตั้งแต่ลงปฏิบัติราชการหลักเกณฑ์ ก็นับเป็นการแสดงเจตนาตามแบบและวิธีการฯ หรือไม่ จากการตรวจสอบ
แล้วพบว่าเป็นประวัติการรับราชการของนายสี สีสาน ที่เกี่ยวไว้ที่สำนักงานเทศบาลตำบลระยองไม่พบ
หนังสือแสดงเจตนาของผู้รับบำเหน็จตกทอดของนายสี สีสาน แต่อย่างใด ปรากฏแต่เพียงหนังสือซึ่งนางสาว อู.

ได้เข้ามาแสดงขอเหตุผลแก่ศาลล้มคร้ามระงับการได้ระบุให้ตนเองเป็นผู้รับประโยชน์ทั้งหมดจากทางราชการ
กรณีหนึ่งเดียวของนายสืบสาม ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งมีเนื้อหาลงสาระสำคัญระบุไว้ข้างล่าง ณ. เคียงผู้
เดียว เป็นผู้รับเงินประโยชน์ทั้งหมดจากทางราชการ โดยพลหนังสือดังกล่าวภายหลังจากนายสืบสาม ได้
เสียชีวิตแล้ว จึงเก็บหนังสือที่มีลักษณะทั่วไปไม่ถือว่าเป็นหนังสือแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จค่าชดเชย
เนื่องจากรณีได้ทำหนังสือแสดงเจตนา ตามแบบและยื่นต่อหน่วยงานต้นสังกัดตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การแสดงเจตนาระบุตัวผู้รับบำเหน็จค่าชดเชย ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๔

๕. ประเด็นเงินช่วยเหลือที่ทำราชการถึงแก่ความตายของนายสืบสาม จะต้องจ่าย
ให้แก่ทายาทผู้ใด หรือไม่ นั้น สืบพิจารณาเห็นว่า ตามความในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติ
การจ่ายเงินเตี๊ยม เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินสงเคราะห์กรณีชราภาพ พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้กำหนดในกรณีมี
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นถึงแก่ความตายในระหว่างรับราชการ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัดจ่ายเงินช่วยเหลือ
จำนวนสาม เท่าของเงินเตี๊ยมที่ทำราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับเงินเตี๊ยมที่ถึงแก่ความตาย โดยจ่ายให้แก่
บุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายแสดงเจตนาไว้โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อราชการส่วนท้องถิ่นต้นสังกัด
สามแบบที่กำหนด และถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ตายมิได้แสดงเจตนาไว้ หรือบุคคลซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ผู้ตายแสดงเจตนาไว้ตายก่อนข้าราชการผู้ตายหรือขณะมีการจ่ายเงินให้อย่างแก่บุคคลตามลำดับ คือ (๑) คู่สมรส
(๒) บุตร (๓) บิดามารดา เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นายสืบสาม ได้ถึงแก่ความตายระหว่างรับราชการ
โดยไม่ได้แสดงเจตนาไว้และไม่ปรากฏว่านายสืบสาม มีคู่สมรสที่ขณะตายกฎหมายหรือมีบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย
ประกอบกับบิดามารดาของนายสืบสาม ได้เสียชีวิตไปก่อนแล้ว กรณีจึงถือจากนายสืบสาม ไม่มีผู้มีสิทธิได้รับ
เงินช่วยเหลือแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภกวี สุวีฑิตยากร

(นายศุภกวี สุวีฑิตยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น
สวนแก้ว ๒๖1 ถนนพญาบุรุษและสวัสดิ์จัดการ
โทร ๐-๒๖๓๓-๘๐๖๘ ๙๒ ๑๓๖
โทรสาร ๐-๒๖๓๓-๘๐๖๗ ๙๒ ๑๓๗

(สรุป)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๕๕๕๗

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอคำแนะนำแนวทางปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เรียน นายแก้ว

อ้างถึง หนังสือที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ตามที่ท่านได้มีหนังสือขอคำแนะนำถึงแนวทางการปฏิบัติในการขอรับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เงิน ช.บ.บ.) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยแจ้งว่า ได้ลาออกจากราชการด้วยเหตุรับราชการนาน ตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และได้รับบำนาญปกติ เดือนละ ๓๕,๕๖๒.๕๐ บาท เงินเพิ่มจากเงินบำนาญปกติร้อยละยี่สิบห้า เดือนละ ๓,๘๕๕.๖๐ บาท รวมได้รับทั้งสิ้น ๓๙,๔๑๘ บาท และต่อมาท่านมีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนเพื่อขอรับเงิน ช.บ.บ. ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นจำนวนเงิน ๖๑๖ บาท ต่อเดือน นับตั้งแต่วันที่ลาออกจากราชการ แต่ได้รับแจ้งจากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนว่า ท่านไม่มีสิทธิได้รับเงินจำนวนดังกล่าว จึงขอสอบถามว่าการที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนปฏิเสธการจ่ายเงิน ช.บ.บ. ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบและกฎหมายหรือไม่ นั้น

สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นขอเรียนว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นคัมโปที่ตรวจในข้อ ๕ แห่ง กำหนดว่า ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติอยู่แล้วในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ได้รับเงิน ช.บ.บ. เพิ่มขึ้น โดยแยกเป็น ๒ กรณี คือ ๑) สำหรับผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญและเงิน ช.บ.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับเงิน ช.บ.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญและเงิน ช.บ.บ. ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ และ ๒) สำหรับผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับเฉพาะบำนาญให้ได้รับเงิน ช.บ.บ. เพิ่มขึ้นในอัตราเดือนละร้อยละสี่ของจำนวนบำนาญที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับ กรณีจึงเป็นการกำหนดให้ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นที่มีสิทธิได้รับบำนาญและเงิน ช.บ.บ. อยู่แล้ว ให้ได้รับเงิน ช.บ.บ. เพิ่มขึ้นอีกจากเงินบำนาญและเงิน ช.บ.บ. เดิมในอัตราเดือนละร้อยละสี่ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่เมื่อปรากฏว่า ท่านได้ลาออกจากราชการเป็นข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นและมีสิทธิได้รับบำนาญปกติตั้งแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นคัมโป กรณีของท่านจึงมีสิทธิได้รับบำนาญภายหลังวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลใช้บังคับแล้ว จึงไม่อยู่ในบังคับของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๔ ดังนั้น การที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำร้อนปฏิเสธการจ่ายเงิน ช.บ.บ. ดังกล่าว จึงเป็นการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) มงคลศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์

(นายมงคลศักดิ์ หาญปรีชาสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายอำนวยการ

โทร. ๐-๒๒๕๓-๔๐๖๕ ต่อ ๓๑๖ โทรสาร ๐-๒๒๕๓-๔๐๖๕ ต่อ ๒๑๙

(สรุป)

ที่ LY ๐๘๐๗ ส/๑๔๐๓๓

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
ถนนพหลโยธินสาม เขตดุสิต กทม. ๑๐๑๑๒

๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้าราชการหญิงปฏิบัติในภารกิจของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศที่สำนักงานวิทยุสื่อสาร (ก.บ.ส.) ซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

อ้างถึง หนังสือจังหวัดขอนแก่น ที่ ขค ๐๖๒๓.๕/๓๓๖๓๐ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๘๘/๒๕๕๑ เรื่อง สมาชิกภาพของสมาชิกของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่โอนไปเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ ชุด

ตามที่จังหวัดขอนแก่นมีข่าวยกหรือกรณีได้รับเรื่องขอหรือจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับนายพราน ภูริศิริกรณิศฐและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบ.บ.) โดยย้ายโอนไปสังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นแล้ว ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงาน ซึ่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการมีเจตนา ครุและบุคลากรทางการศึกษาคงไม่สามารถลาออกจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ โดยยังคงมีสมาชิกภาพต่อเนื่องมาตั้งแต่โอนสังกัดปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่หรือไปดำรงตำแหน่งที่มีตำแหน่งที่ถ่ายโอนมาเริ่มแรก จังหวัดขอนแก่นจึงขอหารือเกี่ยวกับ การตั้งงบประมาณส่งเงินสมทบและเงินชดเชยค่าของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับนายภูริศิริกรณิศฐและบุคลากรทางการศึกษาที่ถ่ายโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นว่า ความเสี่ยงของจังหวัดถูกต้องหรือไม่อย่างไร ดังนี้

๑. กรณีการตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบและเงินชดเชยให้กับกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ จังหวัดขอนแก่นพิจารณาเห็นว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นสามารถตั้งงบประมาณเพื่อเป็นเงินสมทบและเงินชดเชยของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ เบื้องจากสมาชิกภาพของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ถ่ายโอนมาและปัจจุบันได้รับเงินเดือนจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดและเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นตามความหมายในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งกรณีเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหน่วยงานต้นสังกัดได้ตั้งงบประมาณเพื่อสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (กบ.บ.) ไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามบัญชีรายการเงินสมทบ (กบ.บ.) ดังนั้น ค่าใช้จ่ายประเภทเงินสมทบและเงินชดเชยจึงสามารถตั้งงบประมาณไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามบัญชีรายการเงินสมทบและเงินชดเชยให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นสมาชิกของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเช่นเดียวกัน โดยอาศัยอำนาจการเป็นส่วนราชการตามกฎหมายในมาตรา ๘๐/๕ วรรคสามมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๑๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน

๒. กรณีสูตรในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ จังหวัดขอนแก่นพิจารณาเห็นว่าเมื่อข้าราชการถ่ายโอนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสายงานยังคงมีสมาชิกภาพต่อเนื่องจนกระทั่งพ้นสมาชิกภาพดังกล่าว เงินบำนาญที่จะได้รับของข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เป็นสมาชิกของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะต้องแบ่งสัดส่วนการรับภาระระหว่างรัฐและจังหวัดอีกจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจจังหวัดหรือสิทธิประโยชน์ข้าราชการและลูกจ้างประจำด้วยโอนและส่วนที่ท้องถิ่นรับภาระ เบื้องจากงบประมาณขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามบัญชีรายการเงินสมทบของทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
หรือขออนุวัติ...

หรือของอนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณี การคำนวณบำเหน็จบำนาญให้แก่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจึงต้องใช้สูตรการคำนวณตามมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน สำหรับเงินสมทบและเงินชดเชยจะได้รับเมื่อสมาชิกภาพสิ้นสุดลง ซึ่งกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจะเป็นผู้คำนวณตามสัดส่วนการส่งเงินสมทบและเงินชดเชยที่ได้นำส่งเข้ากองทุนก่อนนั้นแล้ว

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาตามประเด็นข้อหาหรือแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. กรณีมีสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตำแหน่งครูถาวรโอนมาสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยผลของกฎหมาย หรือบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่างสายงานและรับเงินเดือนจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งยังคงมีสมาชิกภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการต่อไป ตามพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๗๐/๓ และมาตรา ๗๐/๒ การเปลี่ยนสายงานของข้าราชการดังกล่าว ไม่ทำให้สมาชิกภาพสิ้นสุดลงแต่อย่างใด ซึ่งเป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของข้าราชการครูถาวรโอน การส่งเงินสมทบและเงินชดเชยเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจึงต้องดำเนินการตามความในมาตรา ๓๔ วรรคห้า และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตั้งงบประมาณเพื่อส่งเงินสมทบเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการไว้ในงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบและเงินชดเชยของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามหลักการเกี่ยวกับการตั้งงบประมาณส่งเงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยดำเนินการไปจนกว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น (เฉพาะกรณีตำแหน่งครูถาวรโอน) ผู้นั้นจะพ้นจากกรณีเป็นสมาชิกภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการเกษียณอายุราชการจะได้รับเงินบำเหน็จบำนาญจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น และจะมีสูตรในการคำนวณอย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อข้าราชการส่วนท้องถิ่นดังกล่าวยังคงมีสมาชิกภาพของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ดังนั้น การคำนวณบำเหน็จบำนาญจึงต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์การคำนวณในมาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยแบ่งสัดส่วนการรับภาระการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญเป็น ๒ ระยะ คือระยะเวลาก่อนการถ่ายโอนมาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระในการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญ ซึ่งมีกรณีเดิมเป็นครูถาวรโอนเงินบำเหน็จบำนาญในส่วนนี้ให้จ่ายจากเงินอุดหนุนบำเหน็จบำนาญครู ส่วนระยะเวลาภายหลังการถ่ายโอน เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือวงบกลาง ประเภทรายจ่ายตามข้อผูกพัน รายการเงินสมทบของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือของอนุมัติโอนเงินจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้วแต่กรณี
ความเห็นของจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภวิ สุวัฒน์วิทยากร

(นายศุภวิ สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนงานบำนาญและสวัสดิการ

โทร ๐ ๒๒๕๓ ๕๐๖๕ ต่อ ๓๑๖ โทรสาร ๐ ๒๒๕๓-๕๐๖๕ ต่อ ๒๒๓

(สรุป)

ที่ มท ๐๘๐๘.๕/๒๗๓๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอร้องการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดรายนางสิบลี

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร

อ้างถึง หนังสือจังหวัดพิจิตร ที่ พจ ๐๐๒๓.๕/๑๘๘๐ ลงวันที่ ๓๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดพิจิตรขอหารือกรณีได้รับเรื่องการจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดจากเทศบาลเมืองพิจิตร
รายนางสิบลี ข้าราชการบำนาญครู ซึ่งได้อนุมัติจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดและเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาทนางสิบลี
ตามคำสั่งจังหวัดพิจิตร ที่ ๘๘๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่ต่อมาปรากฏว่า นาง อ. ซึ่งเป็น
มารดาของนางสิบลี และเป็นทายาทผู้รับบำเหน็จตกทอดลำดับที่ ๑ ได้ถึงแก่ความตายหลังจากได้ยื่นคำร้อง
ขอรับบำเหน็จตกทอด ซึ่งเทศบาลเมืองพิจิตรเห็นว่าสิทธิที่นาง อ. ได้รับบำเหน็จตกทอดเป็นสิทธิที่มีอยู่ก่อนถึง
แก่ความตาย จึงเป็นมรดกของนาง อ. ผู้ตาย ซึ่งจะตกทอดแก่ทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดก ตามมาตรา
๑๕๙๙ มาตรา ๑๖๐๐ และมาตรา ๑๖๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยนาง อ. มีทายาท
โดยธรรมผู้มีสิทธิได้รับมรดกคือบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ๓๐ คน เทศบาลเมืองพิจิตรจึงจะดำเนินการเบิก
จ่ายเงินที่นาง อ. มีสิทธิได้รับ จำนวน ๑๕๓,๐๙๖ บาท แบ่งเป็น ๑๐ ส่วน ตามจำนวนทายาทโดยธรรมผู้มีสิทธิ
ได้รับมรดกของนาง อ. จังหวัดพิจิตรจึงขอร้องว่าเงินบำเหน็จตกทอดที่นาง อ. มีสิทธิได้รับ จำนวน
๑๕๓,๐๙๖ บาท ถือเป็นมรดกของนาง อ. ที่จะต้องแบ่งให้ทายาทโดยธรรม รวมทั้งผู้สืบสันดานของทายาท
โดยธรรมที่เสียชีวิตตามลำดับตามมาตรา ๑๖๒๙ และตามมาตรา ๑๖๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ความเห็นของจังหวัดดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นเงินบำเหน็จตกทอดของนางสิบลี
ซึ่งนาง อ. (มารดา) ในฐานะทายาทผู้มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จตกทอดก่อนเสียชีวิตลงถือเป็นมรดกของ
นางสิบลี ที่จะต้องแบ่งให้ทายาทโดยธรรม รวมทั้งผู้สืบสันดานของทายาทโดยธรรมที่เสียชีวิต ตามมาตรา ๑๖๒๙
และตามมาตรา ๑๖๓๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือไม่ นั้น เมื่อพิจารณาความในมาตรา ๔
และมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ถึงฉบับปัจจุบัน บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้ได้รับบำนาญปกติหรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ หรือผู้รับบำนาญพิเศษ
เพราะเหตุทุพพลภาพถึงแก่ความตาย ให้จ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอด ดังที่บัญญัติไว้
ในมาตรา ๕๗ เป็นจำนวนสามสิบเท่าของบำนาญรายเดือนรวมกับเงินช่วยค่าครองชีพผู้รับบำนาญของราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ช.ค.บ.) ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับโดยจ่ายให้แก่ทายาทผู้มีสิทธิ ซึ่งประกอบด้วย ๑) บุตร และให้หมายความ
รวมถึงบุตรซึ่งได้มีคำพิพากษาของศาลว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้ตายซึ่งได้มีการฟ้องคดีขอให้รับเด็ก
เป็นบุตรก่อนหรือภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บิดาตายหรือนับแต่วันที่ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของบิดา ๒) สามี
หรือภรรยา และ ๓) บิดา มารดา และจ่ายเงินตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๗ ซึ่งมาตราดังกล่าว
กำหนดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ถึงแก่ความตายโดยอนุโลม
และในกรณีที่ผู้รับบำนาญได้มีการรับบำเหน็จดำรงชีพไปแล้ว เมื่อผู้รับบำนาญปกติหรือผู้รับบำนาญพิเศษ

/เพราะเหตุทุพพล ...

เพราะเหตุที่พหุผลภาพถึงแก่ความตาย การจ่ายเงินบำเหน็จตกทอดให้ให้แก่เงินออกจากรับบำเหน็จตกทอดที่จะได้รับ เท่ากับเงินบำเหน็จดำรงชีพเสียก่อน เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสิบลี จ้าราชภานุภานุเมษุ ได้เสียชีวิตด้วย สาเหตุโรคหัวใจเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยหน่วยงานต้นสังกัดได้เบิกจ่ายบำเหน็จตกทอดให้แก่ทายาท ผู้มีสิทธิของนางสิบลี จำนวน ๓ ราย ได้แก่ ๓) นาง อ.(มารดา) ๒) นาย ช. (บุตร) และ ๓) นางสาว น.(บุตร) แต่ นาง อ. ทายาทผู้มีสิทธิรับเงินบำเหน็จตกทอดของนางสิบลี ในลำดับที่ ๑ ได้เสียชีวิตลงด้วยสาเหตุจลาจลภาพ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๕ ก่อนได้รับเงินบำเหน็จตกทอดดังกล่าว กรณีเงินบำเหน็จตกทอดที่นาง อ. มีสิทธิ ได้รับจึงตกเป็นมรดกแก่ทายาทของนาง อ. ตามนี้ มาตรา ๑๕๕๙ และมาตรา ๑๖๐๐ แห่งประมวลกฎหมาย แห่งแพ่งและพาณิชย์ ที่บัญญัติว่า เมื่อบุคคลใดตาย มรดกของบุคคลนั้นตกทอดแก่ทายาท และภายใต้บังคับของ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ กองมรดกของผู้ตายได้แก่ทรัพย์สินทุกชนิดของผู้ตาย ตลอดทั้งสิทธิหน้าที่และ ความรับผิดชอบต่างๆ สิทธิในการรับเงินบำเหน็จตกทอดที่มีอยู่ก่อนเสียชีวิต จึงตกเป็นมรดกเช่นเดียวกับทรัพย์สิน หรือสิทธิประเภทอื่นของนาง อ. ที่มีอยู่ก่อนเสียชีวิตให้แก่ทายาทโดยธรรมของนาง อ. ตามลำดับชั้น ตามนัย มาตรา ๑๖๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า นาง อ. มีบุตรโดย ชอบด้วยกฎหมาย จำนวน ๑๐ ราย ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ ๘ ราย และเสียชีวิตไปก่อนแล้ว ๒ ราย การแบ่งเงินมรดกจึง ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๖๓๓ และมาตรา ๑๖๓๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สรุปว่า ทายาทโดยธรรม ในลำดับเดียวกันในลำดับหนึ่งๆ ชอบที่จะได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน และถ้าผู้สืบสันดานตามมาตรา ๑๖๒๕ (๑) ที่จะ ไปถึงทายาทถึงแก่ความตาย หรือถูกก้ำกัณฑ์มิได้รับมรดกก่อนเจ้ามรดกตาย ถ้าบุคคลนั้นมีผู้สืบสันดานก็ให้ ผู้สืบสันดานรับมรดกแทนที่ ถ้าสืบสันดานคนใดของบุคคลนั้นถึงแก่ความตายหรือถูกก้ำกัณฑ์มิได้รับมรดก เช่นเดียวกันก็ให้ผู้สืบสันดานของผู้สืบสันดานนั้นรับมรดกแทนที่ และให้มีการรับมรดกแทนที่กันเฉพาะส่วนแบ่ง ของบุคคลเป็นรายๆ สืบต่อกันเช่นนี้ไปจนหมดสาย ดังนั้น กรณีเงินบำเหน็จตกทอด จำนวน ๑๕๓,๐๙๖ บาท ซึ่งเป็นมรดกของนาง อ. จึงตกแก่ทายาทโดยธรรม ประกอบด้วย ทายาทโดยธรรมของนาง อ. ที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวน ๘ ราย ได้แก่ ๓. นาง ก. ๒. นาย ข. ๓. นาย ค. ๔. นาง ง. ๕. นาย จ. ๖. นาย ฉ. ๗. นาย ญ. ๘. นาง ฎ. ได้รับเงินรายละเอียด ๑๕,๓๐๙.๖๐ บาท และทายาทโดยธรรมของนาง อ. ซึ่งเสียชีวิต ไป ก่อนแล้ว จำนวน ๒ ราย ได้แก่ ๑. นาย ก. ๒. นางสิบลี ซึ่งนาย ก. มีผู้สืบสันดานเป็นผู้รับมรดกแทนที่จำนวน ๓ ราย คือ นาง ค. นาง ข. และ นางสาว ก. ได้รับเงินรายละเอียด ๕,๓๐๓.๒๐ บาท สำหรับนางสิบลี มี ผู้สืบสันดานเป็นผู้รับมรดกแทนที่จำนวน ๒ ราย คือ นาย ช. และนางสาว น. ได้รับเงินรายละเอียด ๗,๖๙๕.๘๐ บาท ความเห็นของจึงหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภฎี สุวิฑิตยากร

(นายศุภฎี สุวิฑิตยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนบริหารงานบุญและสวัสดิการ

โทร ๐-๒๒๔๓-๙๐๖๔ ต่อ ๑๑๖

โทรสาร ๐-๒๒๔๓-๙๐๖๔ ต่อ ๒๒๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สน.บอ. (ธรม.) โทร. ๑-๒๖๑๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓๓
 ที่ มย.๐๘๐๔.๗/๑๐ วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐
 เรื่อง ขอร้องกรรมการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการ และการยกเลิกคำสั่งการเลื่อน
 ชั้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ
 เรียบ ผอ.สน.บอ.

ตามหนังสือสำนักงาน กบพ.สยส.(สน.คท.) ที่ มท ๐๘๐๔.๘/๓๒๔ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘
 ขอร้องกรรมการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาลพ้นจากราชการ และการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนชั้นเงินเดือน
 สำหรับผู้ลาออกราชการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ กรณีจังหวัดนนทบุรีได้ยกเลิกคำสั่ง
 จ่ายเงินบำนาญ และอนุมัติให้เทศบาลเมืองบางกรวยจ่ายเงินบำนาญใหม่ ให้แก่ นายคงสุท วิชาญเวช
 ตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๘๗๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗
 เนื่องจากเทศบาลเมืองบางกรวยมีการแก้ไขคำสั่งขอยกจากราชการลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นวันที่
 ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ และออกคำสั่งเลื่อนชั้นเงินเดือนใหม่ สำนักงาน กบพ. จึงทราบดีว่าการออกคำสั่งและการยกเลิก
 คำสั่งกรณีการให้พ้นจากราชการและการเลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นไปด้วยความถูกต้องตามกระบวนการ
 และขั้นตอนตามระเบียบกฎหมายหรือไม่ นั้น

สน.บอ. ทิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีตามขอร้องกรรมการแก้ไขคำสั่งให้พนักงานเทศบาล
 พ้นจากราชการและการยกเลิกคำสั่งการเลื่อนชั้นเงินเดือนสำหรับผู้ลาออกราชการเพื่อประโยชน์
 ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น สำนักงาน กบพ. ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า จังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินการ
 ให้เป็นไปตามประกาศ ก.ท. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการให้ออกจากราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือไม่
 โดยหากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.ท.จ.นนทบุรี ยังมิได้มีมติให้บุคคลดังกล่าวลาออกราชการ และต่อมาบุคคล
 ดังกล่าวได้ยื่นหนังสือเพื่อขอแก้ไขวันลาออกสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องยื่นล่วงหน้าก่อนวันลาออกไม่น้อยกว่า
 ๓๐ วัน หรือกรณีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ นายก.เทศมนตรีจะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนวัน
 ขอลาออก ให้ผู้ที่ประสงค์จะลาออกราชการยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๓๐ วันก็ได้
 และเมื่อ ก.ท.จ.นนทบุรี ได้ทราบเห็นชอบลาออกแล้ว นายก.เทศมนตรีจึงออกคำสั่งให้ลาออกราชการได้
 ตั้งแต่วันที่ขอลาออก สำหรับการเลื่อนชั้นเงินเดือนของพนักงานเทศบาลดังกล่าวจะต้องถือปฏิบัติตาม
 ประกาศ ก.ท. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเลื่อนชั้นเงินเดือนพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยพนักงาน
 เทศบาลที่ปฏิบัติมาครบตามระยะเวลาที่กำหนดและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศดังกล่าว มีสิทธิ
 ที่จะเลื่อนชั้นเงินเดือนได้ หากในวันที่ ๓ ตุลาคม บุคคลดังกล่าวมีมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ รายละเอียด
 ตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

(นายจันทชัย จันทร์พร)

ผอ.สน.บอ.

(สรุป)

ที่ นท ๐๘๐๘.๕/

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

เมษายน ๒๕๖๑

เรื่อง ข้าราชการมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มจากเงินบำนาญหรือผลประโยชน์สืบทอด ราชนายพรม

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

อ้างถึง หนังสือจังหวัดนนทบุรี ที่ นบ ๐๐๒๓.๕/๔๗๓๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามที่จังหวัดนนทบุรีได้ขอหารือกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีได้รับหนังสือจากนายพรม ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ขอให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรีทบทวนการคำนวณเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ตามคำสั่งจังหวัดนนทบุรี ที่ ๒๓๗๘๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง สั่งจ่ายเงินบำนาญปกติให้นายพรม เป็นเงินบำนาญเดือนละ ๒๓,๘๑๙.๕๐ บาท เนื่องจากไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ ซึ่งจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นนายพรม ลาออกจากราชการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๗ มีอายุราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญ ๒๖ ปี อายุตัว ๔๗ ปี ได้ใช้สิทธิขอรับบำเหน็จปกติ ตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ ต่อมาขอกลับเข้ารับราชการใหม่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นกรณีกลับเข้ารับราชการหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๕) กำหนดไว้ว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ" ดังนั้น ในการยื่นขอรับบำนาญของนายพรม จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติ จึงขอหารือว่าความเห็นจังหวัดถูกต้องหรือไม่ นั้น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ กำหนดให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญปกติด้วยตัว ๔ กรณี ได้แก่ (๑) เหตุทดแทน (๒) เหตุทุพพลภาพ (๓) เหตุสูงอายุ และ (๔) เหตุรับราชการนาน และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้บัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่จะมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเพราะเหตุสูงอายุไว้ ๒ กรณี ได้แก่ ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ลาออกเมื่อสมมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์แล้ว ส่วนกรณีข้อหาหรือเกี่ยวข้องกับสิทธิในการที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษของข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ในข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓๙ (๕) กำหนดว่า "ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเข้ารับราชการส่วนท้องถิ่นนับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เมื่อออกหรือพ้นจากราชการ และได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ หรือผู้มีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษตามความในพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้าจากเงินบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ" กล่าวคือ ในเบื้องต้นผู้ที่จะมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มร้อยละยี่สิบห้านี้ต้องเป็นผู้ที่ได้รับบำนาญปกติหรือบำนาญพิเศษ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่านายพรม ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้รับบำนาญ ได้บรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ได้ลาออกจากราชการเมื่อ

๒.

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๖ โดยมีอายุขณะลาออกคือ ๕๕ ปี ๗ เดือน ๒๓ วัน และเวลาในการรับราชการ ๒๑ ปี ๗ เดือน ๘ วัน คิดเป็น ๒๒ ปี) จึงมีเข้าหลักเกณฑ์ที่จะมีสิทธิขอรับบำนาญปกติหากมีกฎหมายกำหนด มีแต่เพียงสิทธิขอรับบำเหน็จปกติ เนื่องจากมีเวลาราชการสำหรับคำนวณบำเหน็จบำนาญครบสิบปีบริบูรณ์แล้ว ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ต่อมานายหมื่นได้ขอลับเข้ารับราชการใหม่เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สิ่งที่ต้องจัดการบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี ในกรณีนี้ถือว่าเป็นการกลับเข้ารับราชการในราชการส่วนท้องถิ่นหลังวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๓๕ นายหมื่นจะมีสิทธิได้รับบำนาญปกติ แต่ก็ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินเพิ่มร้อยละ ๕ สืบหน้าจากเงินบำนาญปกติหรือเงินบำนาญพิเศษ ตามบัญชี ๓๔ (๕) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ความเห็นจังหวัดถูกต้องแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ศุภวุฒิ สุวัฒน์วิทยากร

(นายศุภวุฒิ สุวัฒน์วิทยากร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

ส่วนงานบำเหน็จบำนาญและสวัสดิการ

โทร. ๐-๒๒๕๑-๙๐๖๓ ต่อ ๑๐๘

โทรสาร ๐-๒๒๕๑-๘๕๑๐

การนับเวลาราชการสำหรับคำนวณเบี้ยหวัดบำเหน็จบำนาญของทหาร

ตามข้อบังคับกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินเบี้ยหวัด พ.ศ. 2495 ข้อ 9. กำหนดการนับเวลาราชการ สำหรับคำนวณเบี้ยหวัดให้เมื่อไปตามกฎหมายว่าด้วยกรแห่งรับราชการ พ.ศ. 2494 มาตรา 23 ซึ่งให้นับเวลาราชการเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการรับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ซึ่งมีข้อควรชำระราชการวิสามัญหรือถูกจ้าง ไม่ก่อนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ ในกรณีรับราชการก่อนอายุ 18 ปีให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่มิใช่บุตร 18 ปีบริบูรณ์ เป็นต้นไป สำหรับผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนทหารกองประจำการให้มีสิทธินับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนของประจำการตามกฎหมายว่าด้วยแห่งรับราชการทหาร พ.ศ. 2497

1. กรณีเริ่มเป็นทหารของประจำการ (ทหารเกณฑ์)

1.1 กรณีเริ่มเข้ารับราชการเป็นวันเดียวกับวันขึ้นทะเบียนให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนของประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.2 กรณีขึ้นทะเบียนก่อนมกัเข้ารับราชการภายหลังให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่เริ่มเข้ารับราชการจริง จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.3 กรณีขึ้นทะเบียนแล้วได้รับกระดาษพักเพื่อรอการเข้ารับราชการ ซึ่งจะรับราชการในกองประจำการ ในคดีสองให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการจริง จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.4 กรณีที่มีการลาพักเพื่อรอการปลดเป็นกองหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนของประจำการหรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีจนถึงวันก่อนลาพักเพื่อรอการปลด และมีเวลาราชการตอนที่ 2 ตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.5 กรณีที่มีการติดการปลดของหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนของประจำการ หรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีจนถึงวันติดการปลดและมีเวลาราชการตอนที่ 2 ตั้งแต่วันกลับเข้ารับราชการใหม่ จนถึงวันสุดท้ายก่อนการออกจากราชการ

1.6 กรณีที่มีการขาดราชการในกองประจำการ ให้ตัดวันขาดราชการด้วยและจะตั้งของผู้รับราชการขาดใช้วันขาดราชการ (ตรวจตอบจากแบบ ส.ช.7) และกรณีปลดของหนุนชั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 จะเทียบการปลดไปด้วย เช่น ขาดราชการ 1 วัน ถึง 30 วัน เกินการปลดออกไป 1 เดือน ถ้าขาดราชการ 31 วัน ถึง 60 วัน เกินการปลดออกไป 2 เดือน

1.7 กรณีเป็นทหารของประจำการ (ทหารเกณฑ์) ต่อมาได้บรรจุเป็นนักเรียนนายสิบนักเรียนช่าง ในช่วงของประจำการ ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนของประจำการหรือวันเริ่มเข้ารับราชการแล้วแต่กรณีให้นับช่วงของประจำการต่อเนื่องกับช่วงเป็นนักเรียนนายสิบจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

1.8 กรณีเป็นทหารของประจำการ (ทหารเกณฑ์) แล้วปลดเป็นกองหนุนต่อมาเป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนช่าง เมื่อเรียนจบแล้วบรรจุเป็นทหารประจำการ (เข้ารับราชการทหาร) ให้ตัดเวลาระหว่างที่

เป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจำ ออก และมีสิทธินับเวลาราชการเป็นสขจน ตอนแรกให้นับเวลาดังแต่ ทหารของประจำการจนถึงวันก่อนปลดเป็นกองหนุน ตอนที่ 2 ให้นับเวลาดังแต่เป็นทหารประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

ตัวอย่าง ศ.ท. ก เกิด 1 ก.พ. 12 ขึ้นทะเบียนกองประจำการ 1 พ.ย. 33 เข้ารับราชการเป็น ทหารกองประจำการ 1 พ.ย. 33 ปลดเป็นกองหนุน 1 พ.ย. 35 บวชเป็น นนท. 1 พ.ย. 35 เป็นประจำการ เมตต์ยศ 1 พ.ย. 36 ออกจากราชการ 1 ธ.ค. 44 ให้นับเวลาตอนแรกตั้งแต่ 1 พ.ย. 33-31 ส.ค. 35 ตอนที่ 2 ตั้งแต่ 1 พ.ย. 36-30 พ.ย. 44 (ไม่นับเวลาขณะเป็นนักเรียนนายสิบ)

19 กรณีเป็นทหารของประจำการหรือเป็นนักเรียนนายสิบ หรือนักเรียนจำ และบรรจ เป็นประจำการ ต่อมาเข้าเป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ เมื่อจบแล้วแต่งตั้งยศเป็นนายร้อย หรือนายเรือ ให้นับเวลาดังแต่วันขึ้นทะเบียนกองประจำการหรือวันเข้าเป็นนักเรียนนายสิบ นักเรียนจำ แล้วแต่กรณี รวมกับช่วงเป็นนักเรียนนายร้อย นักเรียนนายเรือ ติดต่อกันไปจนถึงวันสุดท้ายก่อนออก จากราชการ

ตัวอย่าง พ.ศ. ก เกิด 1 มี.ย. 12 ขึ้นทะเบียนกองประจำการ 1 เม.ย. 33 เข้ารับราชการเป็น ทหารกองประจำการ 1 เม.ย. 33 ต่อมาบรรจเป็นประจำการแต่งตั้งยศ ส.ต 1 เม.ย. 35 ได้เข้าเรียนเป็น นักเรียนนายร้อย เมื่อ 1 ก.ค. 35 เมื่อจบแล้วแต่งตั้งยศ ร.ต. เมื่ 1 พ.ค. 40 ออกจากราชการ 1 ธ.ค. 44 ให้นับเวลาดังแต่ 1 เม.ย. 33-31 ก.ค. 44

2. **กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร** ไร้เกณฑ์ นักเรียนนายสิบ นักเรียนจำ นักเรียนนายเรือ นักเรียน นายร้อย จปร. นักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนแพทย์ทหาร นักเรียนดุริยางค์ ฯลฯ

2.1 กรณีขึ้นทะเบียนกองประจำการเป็นวันเดียวกันกับวันเข้าเป็นนักเรียนทหาร ให้นับ เวลาดังแต่วันขึ้นทะเบียนจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

2.2 กรณีเข้าเป็นนักเรียนทหารก่อนอายุ 18 ปี และขึ้นทะเบียนภายหลังหรือมีวันว่าง ให้นับเวลาราชการตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนหรือวันซึ่งสิ้นปีที่มีอายุ 18 ปี (วันที่ 1 ม.ค.) ของปี พ.ศ. ที่มีอายุ ครบ 18 ปี ตามกฎกระทรวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2498 ยอดความใน พ.ร.บ. รัราชการทหาร พ.ศ. 2497 จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

2.3 กรณีเข้าเป็นนักเรียนทหาร (เมื่ออายุ 18 ปี) ให้นับเวลาดังแต่วันที่เป็นนักเรียนทหาร (วันเปิดภาคการศึกษา) จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

3. **กรณีเริ่มเป็นทหารประจำวง หรือจ้างราชการลาใหม่พลเรือน** เช่น พลจัตวา ทตจตุรงค์ เสมียน ช่างยนต์ เป็นต้น ให้นับเวลาตั้งแต่วันเริ่มเข้ารับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณ หมวดเงินเดือนไม่เกินวันที่มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ (หรือรับราชการก่อนอายุครบ 18 ปี ให้นับวันที่ มีอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์) จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4. **กรณีผู้จบ ร.ศ. ปี 3 และไม่ได้ขอยุ้ในกองประจำการ (ทหารเกณฑ์)**
ขึ้นทะเบียนกองประจำการวันใดจะปลดเป็นกองหนุนขั้นที่ 1 ประเภทที่ 1 ในวันเดียวกัน ให้นับเวลา ราชการ ดังนี้

4.1 กรณีเริ่มเป็นทหารประจำการ หรือข้าราชการกลาโหมพลเรือน ให้นับเวลาดังแต่วันเริ่มเข้ารับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน แต่ไม่ก่อนอายุ 18 ปีบริบูรณ์ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.2 กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร ก่อนวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาดังแต่วันขึ้นทะเบียนจนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

4.3 กรณีเริ่มเป็นนักเรียนทหาร หลังวันขึ้นทะเบียน ให้นับเวลาดังแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นทหารประจำการ จนถึงวันสุดท้ายก่อนออกจากราชการ

5 กรณีทหารหญิง ไม่มีสิทธิรับเบี้ยหวัด

- วันลี้วง หมายถึง วันร้องขอเข้ากองประจำการ ซึ่งเป็นวันที่มีสิทธิได้ขึ้นทะเบียนกองประจำการ

คณะผู้จัดทำ

นางสาวรี มาลา	ผู้อำนวยการส่วนบำนาญและสวัสดิการ
นางสุชิน ไตรยะพานิช	หัวหน้าฝ่ายรายได้ การเงิน และการบัญชี
นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบบำนาญบำนาญ
นางภัทรรร ทิพย์คง	หัวหน้างานตรวจสอบบำนาญบำนาญ
นางสาวปรีญา ปลื้มใจ	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ
นายวันชัย ไกรราม	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบำนาญ

คณะเจ้าหน้าที่สำนักงานกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

❖ งานด้านกฎหมาย

นายนิยม วิเศษเหิร	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ
นายสุจริต แก้วจินดา	

❖ งานด้านตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ

นางพิศมัย ศรีเมือง	หัวหน้าฝ่ายตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางภัทรรร ทิพย์คง	หัวหน้างานตรวจสอบบำเหน็จบำนาญ
นางสาววัลย์วิศา พิเรนทร	นางสาวรุ่งนภา ตีวิจารณ์
นางนันทรา จิตรเกษม	นางสาวทิลักษณ์ บัวบาน
นายสุริษา สืบสอน	นางสาวจุไรวรรณ ช้างแรงการ
นายวันชัย ไกรราม	นางสาวปรีญา ปลื้มใจ
นายอรรถโรจน์ รูปหล่อ	นางสาวเรณูภา งานมณีกาญจน์
นางสาวขวัญชนก พุสาวุธ	

❖ งานด้านการโอนเงินบำเหน็จบำนาญ

นางฐาปณีย์ นกั้วพัตร	หัวหน้างานรายได้
นางกัญชกร บุญยะสุนันท์	นายวิทวัส สุนทรามุสร
นางเบญญพร ทองรอด	หัวหน้างานการเงิน
นางฉิรภา กิจที่หัง	นางสาวกาญจนา ทิพย์มนตรี
นางสาวกฤตพร ศิศรี	นางประภาศิริ พวงวิชา
นางสาวณัฐภา มีสุวรรณ	

